Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1308/2013**

2013 m. gruodžio 17 d.

kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007

(OL L 347, 2013 12 20, p. 671)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1310/2013	L 347	865	2013 12 20
►**M2**	2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/791	L 135	1	2016 5 24
►**M3**	2016 m. gegužės 17 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1166	L 193	17	2016 7 19
►**M4**	2016 m. gegužės 4 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1226	L 202	5	2016 7 28

pataisytas:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 189, 2014 6 27, p. 261 (1308/2013)

►**C2** Klaidų ištaisymas, OL L 130, 2016 5 19, p. 17 (1308/2013)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1308/2013

2013 m. gruodžio 17 d.

kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007

I DALIS

ĮVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomas bendras žemės ūkio produktų – Sutarčių I priede išvardytų visų produktų, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, kaip apibrėžta Sąjungos teisės aktuose dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, rinkų organizavimas.

2. 1 dalyje apibrėžti žemės ūkio produktai suskirstomi į šio reglamento I priedo atitinkamose dalyse išvardytus šiuos sektorius:

a) grūdų, I dalis;

b) ryžių, II dalis;

c) cukraus, III dalis;

d) sausųjų pašarų, IV dalis;

e) sėklų, V dalis;

f) apynių, VI dalis;

g) alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių, VII dalis;

h) linų ir kanapių, VIII dalis;

i) vaisių ir daržovių, IX dalis;

j) perdirbtų vaisių ir daržovių produktų, X dalis;

k) bananų, XI dalis;

l) vyno, XII dalis;

m) augančių medžių ir kitų augalų, svogūnėlių, šaknų ir kitų panašių augalų dalių, skintų gėlių ir dekoratyvinių žalumynų, XIII dalis;

▼B

n) tabako, XIV dalis;

o) galvijienos, XV dalis;

p) pieno ir pieno produktų, XVI dalis;

q) kiaulienos, XVII dalis;

r) avienos ir ožkienos, XVIII dalis;

s) kiaušinių, XIX dalis;

t) paukštienos, XX dalis;

u) žemės ūkio kilmės etilo alkoholio, XXI dalis;

v) bitininkystės produktų, XXII dalis;

w) šilkaverpių, XXIII dalis;

x) kitų produktų, XXIV dalis.

2 straipsnis

Bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) bendrosios nuostatos

Šiame reglamente nustatytoms priemonėms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 ir pagal jį priimtos nuostatos.

3 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų su tam tikrais sektoriais susijusių terminų apibrėžtys nustatytos II priede.

2. II priedo II dalies B skirsnyje nustatytos apibrėžtys taikomos tik iki 2016 – 2017 cukraus prekybos metų pabaigos.

3. Šiame reglamente vartojamos terminų apibrėžtys, nustatytos Reglamente (ES) Nr. 1306/2013, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1307/2013 ([1]) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1305/2013 ([2]), išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip.

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 608).

([2]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 487).

▼B

4. Siekiant atsižvelgti į ryžių sektoriaus specifinius ypatumus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl II priedo I dalyje nustatytų apibrėžčių, susijusių su ryžių sektoriumi, pakeitimo iš dalies tiek, kiek būtina šioms apibrėžtims atnaujinti atsižvelgiant į rinkos pokyčius.

5. Šiame reglamente vartojami terminai:

a) „mažiau išsivystę regionai“ reiškia Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) 90 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkte apibrėžtus regionus.

b) „nepalankus klimato reiškinys, kuris gali būti prilyginamas gaivalinei nelaimei“ reiškia tokias oro sąlygas, kaip antai šalna, kruša, lijundra, lietus arba sausra, kuriomis sunaikinama daugiau kaip 30 % atitinkamo ūkininko praėjusių trejų metų metinio produkcijos vidurkio arba trejų metų vidurkio, apskaičiuoto remiantis praėjusių penkerių metų vidurkiu, neįtraukiant geriausių ir prasčiausių rezultatų.

4 straipsnis

Žemės ūkio produktams taikomos Bendrojo muitų tarifo nomenklatūros patikslinimai

Tais atvejais, kai tai būtina siekiant atsižvelgti į Kombinuotosios nomenklatūros pakeitimus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl produktų aprašymų ir nuorodų į Kombinuotosios nomenklatūros pozicijas ar subpozicijas patikslinimo šiame reglamente.

5 straipsnis

Ryžiams nustatyti perskaičiavimo koeficientai

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktu, kurie gali:

a) nustatyti įvairiais perdirbimo etapais ryžiams taikomus perskaičiavimo koeficientus, perdirbimo išlaidas ir šalutinių produktų vertę;

b) patvirtinti visas būtinas priemones, susijusias su ryžiams nustatytų perskaičiavimo koeficientų taikymu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 85).

▼B

6 straipsnis

Prekybos metai

Nustatomi tokie prekybos metai:

a) nuo atitinkamų metų sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. – vaisių ir daržovių, perdirbtų vaisių ir daržovių bei bananų sektoriuose;

b) nuo balandžio 1 d. iki kitų metų kovo 31 d. sausųjų pašarų ir šilkaverpių sektoriuje;

c) nuo liepos 1 d. iki kitų metų birželio 30 d.:

i) grūdų sektoriuje;

ii) sėklų sektoriuje;

iii) alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje;

iv) linų ir kanapių sektoriuje;

v) pieno ir pieno produktų sektoriuje;

d) nuo rugpjūčio 1 d. iki kitų metų liepos 31 d. – vyno sektoriuje;

e) nuo rugsėjo 1 d. iki kitų metų rugpjūčio 31 d. – ryžių sektoriuje;

f) nuo spalio 1 d. iki kitų metų rugsėjo 30 d. – cukraus sektoriuje.

7 straipsnis

Referencinės ribinės kainos

1. Nustatomos šios referencinės ribinės kainos:

a) grūdų sektoriaus produktų kaina, susijusi su didmeninės prekybos etapu prieš iškraunant į sandėlį pristatytas prekes – 101,31 EUR už toną;

b) standartinės kokybės, kaip apibrėžta III priedo A punkte, žaliavinių ryžių kaina, susijusi su didmeninės prekybos etapu prieš iškraunant į sandėlį pristatytas prekes – 150 EUR už toną;

c) standartinės kokybės, kaip apibrėžta III priedo B punkte, iš fabriko tiekiamo nefasuoto cukraus kaina:

i) baltojo cukraus – 404,4 EUR už toną;

ii) žaliavinio cukraus – 335,2 EUR už toną;

d) raumeningumo ir riebumo klasių galvijienos sektoriuje R3 klasės, kaip nustatyta Sąjungos aštuonių mėnesių arba vyresnių galvijų skerdenų klasifikavimo skalėje, nurodytoje IV priedo A punkte, galvijų patinų skerdenų kaina – 2 224 EUR už toną;

▼B

e) pieno ir pieno produktų sektoriuje:

i) sviesto – 246,39 EUR už 100 kg;

ii) nugriebto pieno miltelių – 169,80 EUR už 100 kg;

f) kiaulienos sektoriuje standartinės kokybės, apibrėžtos pagal svorį ir raumeningumą, kaip nustatyta Sąjungos kiaulių skerdenų klasifikavimo skalėje, nurodytoje IV priedo B punkte, kiaulių skerdenų kaina – 1 509,39 EUR už toną:

i) E klasės skerdenų, sveriančių nuo 60 kg iki mažiau kaip 120 kg;

ii) R klasės skerdenų, sveriančių nuo 120 kg iki 180 kg;

g) alyvuogių aliejaus sektoriuje:

i) ypač gryno alyvuogių aliejaus – 1 779 EUR už toną;

ii) gryno alyvuogių aliejaus – 1 710 EUR už toną;

iii) klasikinio alyvuogių aliejaus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis lygus dviems laipsniams – 1 524 EUR už toną, šią sumą už kiekvieną papildomą rūgštingumo laipsnį mažinant 36,70 EUR už toną.

2. Referencines ribines kainas, nustatytas 1 dalyje, nuolat peržiūri Komisija, atsižvelgdama į objektyvius kriterijus, visų pirma gamybos, gamybos sąnaudų (ypač gamybos išteklių sąnaudų) pokyčius, ir į rinkos tendencijas. Prireikus referencinės kainų ribos atnaujinamos laikantis įprastos teisėkūros procedūros, atsižvelgiant į gamybos ir rinkų pokyčius.

II DALIS

VIDAUS RINKA

I ANTRAŠTINĖ DALIS

INTERVENCIJA Į RINKĄ

I SKYRIUS

Valstybės intervencija ir parama privačiajam sandėliavimui

1 Skirsnis

Valstybės intervencijos ir paramos privačiajam sandėliavimui bendrosios nuostatos

8 straipsnis

Taikymo sritis

Šiame skyriuje nustatomos intervencijos į rinką taisyklės, susijusios su:

a) valstybės intervencija, kurią taikant valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos superka produktus ir juos sandėliuoja iki kol jie realizuojami, ir

▼B

b) privačių ūkio subjektų vykdomam produktų sandėliavimui teikiama pagalba.

9 straipsnis

Reikalavimus atitinkančių produktų kilmė

Supirkimo taikant valstybės intervenciją reikalavimus arba paramos privačiajam sandėliavimui reikalavimus atitinka tik Sąjungos kilmės produktai. Be to, jei tai grūdų produktai, tų grūdų derlius turi būti nuimtas Sąjungoje, o jei tai pieno produktai, tas pienas turi būti pagamintas Sąjungoje.

10 straipsnis

Sąjungos skerdenų klasifikavimo skalės

Sąjungos skerdenų klasifikavimo skalės atitinkamai pagal IV priedo A ir B punktus taikomos galvijienos sektoriuje aštuonių mėnesių arba vyresnių galvijų skerdenoms ir kiaulienos sektoriuje – kiaulių skerdenoms, išskyrus veisimui naudotas kiaules.

Avienos ir ožkienos sektoriuje valstybės narės gali taikyti Sąjungos avių skerdenų klasifikavimo skalę pagal IV priedo C punkte nustatytas taisykles.

2 Skirsnis

Valstybės intervencija

11 straipsnis

Valstybės intervencijos reikalavimus atitinkantys produktai

Valstybės intervencija taikoma toliau nurodytiems produktams laikantis šiame skirsnyje nustatytų sąlygų ir papildomų reikalavimų bei sąlygų, kuriuos pagal 19 straipsnį priimdama deleguotuosius aktus ir pagal 20 straipsnį priimdama įgyvendinimo aktus gali nustatyti Komisija:

a) paprastiesiems kviečiams, kietiesiems kviečiams, miežiams ir kukurūzams;

b) žaliaviniams ryžiams;

c) šviežiai arba atšaldytai galvijų mėsai, kurios KN kodai yra 0201 10 00 ir nuo 0201 20 20 iki 0201 20 50;

d) sviestui, pagamintam tiesiogiai ir tik iš pasterizuotos grietinėlės, kuri gauta tiesiogiai ir tik iš karvės pieno, patvirtintoje Sąjungos įmonėje; pieno riebalų kiekis svieste turi būti ne mažesnis kaip 82 % masės, o vandens kiekis – ne didesnis kaip 16 % masės;

▼B

e) aukščiausios kokybės nugriebto pieno milteliams, kurie patvirtintoje Sąjungos įmonėje pagaminti iš karvės pieno purškimo būdu ir kurių baltymų kiekis ne mažesnis kaip 34,0 % neriebalinės sausosios medžiagos masės.

12 straipsnis

Valstybės intervencijos laikotarpiai

Valstybės intervencija taikoma:

a) paprastiesiems kviečiams, kietiesiems kviečiams, miežiams ir kukurūzams – nuo lapkričio 1 d. iki gegužės 31 d.;

b) žaliaviniams ryžiams – nuo balandžio 1 d. iki liepos 31 d.;

c) galvijienai – visus metus;

d) sviestui ir nugriebto pieno milteliams – nuo kovo 1 d. iki rugsėjo 30 d.

13 straipsnis

Valstybės intervencijos taikymo pradžia ir pabaiga

▼C2

1. 12 straipsnyje nurodytais laikotarpiais valstybės intervencija:

▼B

a) taikoma paprastiesiems kviečiams, sviestui ir nugriebto pieno milteliams;

b) įgyvendinimo aktais Komisijos gali būti pradėta taikyti kietiesiems kviečiams, miežiams, kukurūzams ir žaliaviniams ryžiams (įskaitant konkrečių veislių arba rūšių žaliavinius ryžius), jei to reikia atsižvelgiant į padėtį rinkoje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros;

c) įgyvendinimo aktais, priimtais netaikant procedūros numatytos 229 straipsnio 2 ar 3 dalyje, Komisijos gali būti pradėta taikyti galvijienos sektoriuje, jeigu pagal 20 straipsnio pirmos pastraipos a punktą nustatytu reprezentatyviuoju laikotarpiu vidutinė rinkos kaina valstybėje narėje arba jos regione, užregistruota remiantis Sąjungos galvijų skerdenų klasifikavimo skale, nurodyta IV priedo A punkte, yra mažesnė nei 85 % referencinės ribinės kainos, nustatytos 7 straipsnio 1 dalies d punkte.

▼B

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų, kad valstybės intervencija galvijienos sektoriuje baigiama taikyti, jeigu pagal 20 straipsnio pirmos pastraipos a punktą nustatytu reprezentatyviuoju laikotarpiu nebetenkinamos šio straipsnio 1 dalies c punkte numatytos sąlygos. Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant procedūros, nurodytos 229 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

14 straipsnis

Supirkimas nustatyta kaina arba konkurso būdu

Kai valstybės intervencija pradedama taikyti pagal 13 straipsnio 1 dalį, priemones dėl 11 straipsnyje nurodytų produktų supirkimo kainų nustatymo, taip pat, jei taikoma, priemones dėl kiekybinių apribojimų, kai supirkimas yra vykdomas nustatyta kaina, patvirtina Taryba pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.

15 straipsnis

Valstybės intervencinė kaina

1. Valstybės intervencine kaina laikoma:

a) kaina, kuria taikant valstybės intervenciją superkami produktai (kai superkama nustatyta kaina), arba

b) didžiausia kaina, kuria galima supirkti valstybės intervencijos reikalavimus atitinkančius produktus (kai superkama konkurso būdu).

2. Priemones dėl valstybės intervencinių kainų lygio, įskaitant padidinimo ir sumažinimo sumas, nustatymo Taryba patvirtina pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.

16 straipsnis

Taikant valstybės intervenciją supirktų produktų realizavimo bendrieji principai

1. Taikant valstybės intervenciją supirkti produktai realizuojami taip, kad:

a) būtų išvengta bet kokio rinkos sutrikdymo,

b) būtų užtikrintos vienodos galimybės įsigyti prekių ir lygios pirkėjų teisės, ir

c) būtų laikomasi pagal SESV sudarytais tarptautiniais susitarimais nustatytų įsipareigojimų.

2. Taikant valstybės intervenciją supirkti produktai gali būti realizuojami suteikiant galimybę juos naudoti atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose nustatytos maisto paskirstymo labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims programos reikmėms. ►C2 Tokiais atvejais tų produktų apskaitinė vertė turi atitikti šio reglamento 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos atitinkamos nustatytos valstybės intervencinės kainos lygį. ◄

▼B

3. Kiekvienais metais Komisija viešai skelbia informaciją apie sąlygas, kuriomis praėjusiais metais buvo parduoti taikant valstybės intervenciją supirkti produktai.

3 Skirsnis

Parama privačiajam sandėliavimui

17 straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantys produktai

Laikantis šiame skirsnyje nustatytų sąlygų ir kitų reikalavimų bei sąlygų, kuriuos, priimdama deleguotuosius aktus pagal 18 straipsnio 1 dalį ir 19 straipsnį ir įgyvendinimo aktus pagal 18 straipsnio 2 dalį ar 20 straipsnį patvirtina Komisija, parama privačiajam sandėliavimui gali būti skiriama už šiuos produktus:

a) baltąjį cukrų;

b) alyvuogių aliejų;

c) linų pluoštą;

d) šviežią arba atšaldytą aštuonių mėnesių arba vyresnių galvijų mėsą;

e) iš grietinėlės, pagamintos tiesiogiai ir tik iš karvės pieno, pagamintą sviestą;

f) sūrį;

g) iš karvės pieno pagamintus nugriebto pieno miltelius;

h) kiaulieną;

i) avieną ir ožkieną.

Pirmos dalies f punktas taikomas tik sūriui, pažymėtam saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda pagal Reglamentą (ES) Nr. 1151/2012, laikomam ilgiau nei tam produktui skirtoje produkto specifikacijoje, nurodytoje to reglamento 7 straipsnyje, nustatytą nokinimo laikotarpį ir (arba) tokį nokinimo laikotarpį, kuriuo padedama padidinti sūrio vertę.

18 straipsnis

Pagalbos skyrimo sąlygos

1. Siekiant rinkos skaidrumo, Komisijai, kai būtina, pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos sąlygos, kuriomis ji gali nuspręsti skirti paramą privačiajam 17 straipsnyje išvardytų produktų sandėliavimui, atsižvelgdama į:

a) atitinkamų produktų vidutines užregistruotas Sąjungos rinkos kainas ir referencines ribines kainas bei gamybos sąnaudas; ir (arba)

▼B

b) poreikį laiku reaguoti į ypač sudėtingą padėtį rinkoje arba ekonominius pokyčius, kurie daro didelį neigiamą poveikį maržoms sektoriuje.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais

a) skirtų paramą privačiajam 17 straipsnyje išvardytų produktų sandėliavimui, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas;

b) apribotų privataus sandėliavimo apribojimą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Priemones dėl 17 straipsnyje numatytos paramos privačiajam sandėliavimui sumos nustatymo Taryba patvirtina pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.

4 Skirsnis

Valstybės intervencijos ir paramos privačiajam sandėliavimui bendrosios nuostatos

19 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant užtikrinti, kad produktai, supirkti taikant valstybės intervenciją arba už kuriuos skiriama parama privačiajam sandėliavimui, būtų tinkami ilgalaikiam sandėliavimui ir būtų geros ir tinkamos prekinės kokybės, ir siekiant atsižvelgti į atskirų sektorių specifinius ypatumus, kad būtų užtikrintas valstybės intervencijos ir privačiojo sandėliavimo išlaidų efektyvumas, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų nustatytos sąlygos ir reikalavimai, kuriuos, be šiame reglamente nustatytų reikalavimų, tie produktai turi atitikti. Tomis sąlygomis ir reikalavimais siekiama užtikrinti supirktų ir sandėliuojamų produktų:

a) kokybę, atsižvelgiant į kokybės parametrus, kokybės grupes, kokybės klases, kategorijas, produktų savybes ir galiojimo laiką;

b) atitiktį reikalavimams, kalbant apie kiekius, pakuotes, įskaitant ženklinimą, konservavimą, ankstesnes sandėliavimo sutartis, įmonių patvirtinimą ir etapą, kuriame produktams taikoma valstybės intervencinė kaina ir parama privačiajam sandėliavimui.

▼B

2. Siekiant atsižvelgti į grūdų ir žaliavinių ryžių sektorių specifinius ypatumus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų nustatyti kokybės kriterijai, susiję su paprastųjų kviečių, kietųjų kviečių, miežių, kukurūzų ir žaliavinių ryžių supirkimu ir pardavimu.

3. Siekiant užtikrinti tinkamus sandėliavimo pajėgumus ir valstybės intervencijos sistemos veiksmingumą išlaidų efektyvumo, paskirstymo ir galimybių ūkio subjektams ja pasinaudoti atžvilgiu, taip pat siekiant užtikrinti, kad pasibaigus sandėliavimo laikotarpiui realizuojamų produktų, supirktų taikant valstybės intervenciją, kokybė būti išlaikyta, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų nustatyti:

a) reikalavimai, kuriuos turi atitikti visų produktų, supirktinų taikant valstybės intervenciją, sandėliavimo vietos;

b) produktų sandėliavimo už juos atsakingoje valstybėje narėje arba už jos ribų taisyklės ir muitų bei visų kitų pagal BŽŪP skirtinų arba surinktinų sumų taikymo tokiems produktams taisyklės.

4. Siekiant užtikrinti pageidaujamą paramos privačiajam sandėliavimui poveikį rinkai, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų nustatytos:

a) taisyklės ir sąlygos, taikytinos tais atvejais, kai sandėliuojamas kiekis yra mažesnis nei sutartyje nurodytas kiekis;

b) sąlygos, kuriomis būtų skiriama išankstinė tokios pagalbos išmoka;

c) sąlygos, pagal kurias gali būti nuspręsta, kad produktai, kuriems taikomos privačiojo sandėliavimo sutartys, gali būti pakartotinai parduodami arba kitaip realizuojami.

5. Siekiant užtikrinti, kad valstybės intervencijos ir privačiojo sandėliavimo sistemos tinkamai veiktų, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

a) būtų numatytas konkurso tvarkos, kuria užtikrinamos vienodos galimybės įsigyti prekių ir lygios ūkio subjektų teisės, taikymas;

b) būtų nustatytos papildomos sąlygos, kurias turi įvykdyti ūkio subjektai, kad valstybėms narėms ir ūkio subjektams būtų lengviau sistemą efektyviai valdyti ir kontroliuoti;

c) būtų nustatyti reikalavimai ūkio subjektams pateikti užstatą, kuriuo garantuojama, kad jie vykdys įsipareigojimus.

▼B

6. Siekiant atsižvelgti į technikos raidą ir į 10 straipsnyje nurodytų sektorių poreikius, taip pat į poreikį standartizuoti skirtingų produktų pateikimą, kad būtų padidintas rinkos skaidrumas, pagerintas kainų registravimas ir rinkos intervencinių priemonių taikymas, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

a) būtų pritaikomos ir atnaujinamos IV priede pateiktos nuostatos dėl Sąjungos skerdenų klasifikavimo, identifikavimo ir pateikimo skalės;

b) būtų nustatytos papildomos nuostatos, susijusios su skerdenų klasifikavimu, kuris, be kita ko, turėtų būti atliekamas kvalifikaciją turinčių vertintojų, klasifikavimu rūšiuojant, be kita ko, naudojant automatizuotą rūšiavimo įrangą, identifikavimu, svėrimu ir žymėjimu, ir nuostatos dėl vidutinių Sąjungos kainų apskaičiavimo, taip pat nustatyti svertiniai koeficientai, naudojami apskaičiuojant tas kainas;

c) galvijienos sektoriuje būtų išdėstytos nukrypti leidžiančios nuostatos ir specialios nukrypti leidžiančios nuostatos, kuriomis valstybės narės gali leisti pasinaudoti toms skerdykloms, kuriose skerdžiama nedaug galvijų, ir papildomos atitinkamiems produktams taikomos nuostatos, įskaitant nuostatas dėl raumeningumo ir riebumo klasių, bei avienos sektoriuje kitos nuostatos dėl mėsos svorio ir spalvos bei riebalų sluoksnio, taip pat nustatyti lengvų ėriukų klasifikavimo kriterijai;

d) valstybėms narėms būtų leidžiama netaikyti kiaulių skerdenų klasifikavimo skalės ir kartu su svorio ir apskaičiuoto raumeningumo kriterijais taikyti vertinimo kriterijus arba kuriais būtų nustatytos leidžiančios nukrypti nuo tos skalės nuostatos.

20 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina priemones, būtinas siekiant užtikrinti vienodą šio skyriaus taikymą. Tos priemonės visų pirma gali būti susijusios su:

a) išlaidomis, kurias apmoka ūkio subjektas, kai valstybės intervencijos sistemai perduoti produktai neatitinka būtiniausių kokybės reikalavimų;

b) intervencinio sandėliavimo vietų būtiniausių sandėliavimo pajėgumų nustatymu;

c) reprezentatyviaisiais laikotarpiais, rinkomis ir rinkos kainomis, kurie būtini taikant šį skyrių;

▼B

d) taikant valstybės intervenciją supirktinų produktų pristatymu, pasiūlymo teikėjui tenkančiomis transporto išlaidomis, produktų perėmimu, kurį vykdo mokėjimo agentūros, ir mokėjimu;

e) įvairiomis operacijomis, susijusiomis su iškaulinėjimo procesu galvijienos sektoriuje;

f) praktinėmis produktų pakavimo, pardavimo ir ženklinimo sąlygomis;

g) sviestą ir nugriebto pieno miltelius šio skyriaus tikslais gaminančių įmonių patvirtinimo tvarka;

h) bet kokiu leidimu sandėliuoti už valstybės narės, kurioje produktai buvo supirkti ir sandėliuojami, teritorijos ribų;

i) taikant valstybės intervenciją supirktų produktų pardavimu ar realizavimu, visų pirma pardavimo kainomis, išvežimo iš sandėlių sąlygomis, tolesniu iš intervencinių atsargų paimtų produktų naudojimu arba paskirtimi, įskaitant tvarką, susijusią su produktais, kurie gali būti naudojami pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą programą, įskaitant vienos valstybės narės kitai perduodamus produktus;

j) taikant valstybės intervenciją supirktų produktų atžvilgiu – nuostatomis, susijusiomis su galimybe valstybėms narėms savo atsakomybe parduoti likusius nedidelius sandėliuojamus kiekius arba kiekius, kurie nebegali būti perpakuoti arba kurių būklė yra pablogėjusi;

k) privačiojo sandėliavimo atžvilgiu – valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos ir pareiškėjų sutarčių sudarymu ir turiniu;

l) produktų atidavimu į privačius sandėlius, laikymu juose ir išvežimu iš jų;

m) privačiojo sandėliavimo laikotarpio trukme ir nuostatomis, pagal kurias tokie sutartyse nustatyti laikotarpiai gali būti sutrumpinami arba pratęsiami;

n) tvarka, kuri turi būti taikoma superkant produktus nustatyta kaina, įskaitant tvarką, susijusią su užstato pateikimu ir jo dydžiu arba su iš anksto nustatytos paramos privačiajam sandėliavimui skyrimu;

▼B

o) konkurso tvarkos taikymu valstybės intervencijai ir privačiajam sandėliavimui, visų pirma susijusios su:

i) pasiūlymų arba konkurso paraiškų teikimu ir mažiausiu paraiškoje arba pasiūlyme nurodytinu kiekiu;

ii) užstato pateikimo tvarka ir jo dydžiu; ir

iii) pasiūlymų atranka, užtikrinant, kad pirmenybė būtų teikiama Sąjungai naudingiausiems pasiūlymams, tuo pačiu nenumatant būtinybės sudaryti sutartį.

p) Sąjungos galvijų, kiaulių ir avių skerdenų klasifikavimo skalių taikymu;

q) kito nei nustatytojo IV priedo A.IV punkte skerdenų ir skerdenų pusių pateikimo būdu rinkos kainų nustatymo tikslais;

r) valstybių narių taikytinais korekciniais koeficientais, taikytinais tuo atveju, jei vietoj tipinio pateikimo būdo naudojamas kitoks galvijų ir avių skerdenų pateikimo būdas;

s) suklasifikuotų skerdenų žymėjimo ir Komisijos atliekamo svertinio Sąjungos galvijų, kiaulių ir avių skerdenų kainos vidurkio apskaičiavimo praktinėmis sąlygomis;

t) leidimu valstybėms narėms numatyti kitą nei nustatytasis IV priedo B.III punkte kiaulių, paskerstų jų teritorijoje, skerdenų pateikimo būdą, jei tenkinama viena iš šių sąlygų:

i) įprasta komercinė praktika jų teritorijoje skiriasi nuo standartinio pateikimo, apibrėžto IV priedo B.III punkto pirmoje pastraipoje;

ii) tai yra pateisinama techniniais reikalavimais;

iii) skerdenos nulupamos vienodai.

u) nuostatomis dėl vietoje atliekamos skerdenų klasifikavimo valstybėse narėse kontrolės, kurią atlieka Sąjungos komitetas, sudarytas iš Komisijos ekspertų ir valstybių narių paskirtų ekspertų, siekiant užtikrinti skerdenų klasifikavimo tikslumą ir patikimumą. Tomis nuostatomis numatoma, kad Sąjunga padengia su tokios kontrolės atlikimu susijusias išlaidas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

21 straipsnis

Kiti įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kad nukrypstant nuo IV priedo C.III punkto valstybėms narėms būtų leista klasifikuojant mažiau negu 13 kg sveriančias ėriukų skerdenas taikyti šiuos klasifikavimo kriterijus:

a) skerdenos svorio;

b) mėsos spalvos;

c) riebalų sluoksnio.

Komisija tuos įgyvendinimo aktus priima netaikydama 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

II SKYRIUS

Pagalbos sistemos

▼M2

1 Skirsnis

Pagalba tiekiant vaisius ir daržoves ir pieną bei pieno produktus švietimo įstaigose

22 straipsnis

Tikslinė grupė

Pagalbos programa, kuria siekiama gerinti žemės ūkio produktų paskirstymą ir vaikų mitybos įpročius, yra skirta vaikams, kurie nuolat lanko darželius, ikimokyklinio ugdymo įstaigas arba pradinio ar vidurinio mokymo įstaigas, administruojamas ar pripažintas valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų.

23 straipsnis

Pagalba mokykloms skirtų vaisių ir daržovių ir mokykloms skirto pieno tiekimui, papildomoms švietimo priemonėms ir susijusių išlaidų padengimui

1. Sąjungos pagalba skiriama vaikams 22 straipsnyje nurodytose švietimo įstaigose:

a) šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nurodytų produktų, kurie atitinka pagalbos skyrimo reikalavimus, tiekimui ir paskirstymui;

b) papildomoms švietimo priemonėms ir

c) tam tikroms susijusioms įrangos, informacijos skleidimo, stebėsenos bei vertinimo ir tiek, kiek jos nepadengiamos pagal šios pastraipos a punktą, logistikos bei paskirstymo išlaidoms padengti.

Taryba, laikydamasi SESV 43 straipsnio 3 dalies, nustato Sąjungos pagalbos dalies šios dalies pirmos pastraipos b ir c punktuose nurodytoms priemonėms ir išlaidoms ribas.

▼**M2**

2. Šiame skirsnyje:

a) „mokykloms skirti vaisiai ir daržovės“ reiškia produktus, nurodytus 3 dalies a punkte ir 4 dalies a punkte;

b) „mokykloms skirtas pienas“ reiškia produktus, nurodytus 3 dalies b punkte ir 4 dalies b punkte, taip pat V priede nurodytus produktus.

3. Pagal 1 dalį nustatytoje pagalbos programoje (toliau – mokykloms skirta programa) norinčios dalyvauti ir atitinkamos Sąjungos pagalbos prašančios valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines aplinkybes, nustato, kurios vienos iš toliau nurodytų produktų grupių arba abiejų produktų grupių paskirstymui jos teikia pirmenybę:

a) vaisių ir daržovių ir šviežių bananų sektoriaus produktų;

b) geriamo pieno ir pieno produktų be laktozės.

4. Nepaisant 3 dalies, siekdamos propaguoti konkrečių produktų vartojimą ir (arba) atsižvelgti į konkrečius vaikų mitybos poreikius jų teritorijoje, valstybės narės gali numatyti paskirstyti vienos iš toliau nurodytų produktų grupių arba abiejų produktų grupių produktus:

a) perdirbtų vaisių ir daržovių produktus, taip pat 3 dalies a punkte nurodytus produktus;

b) sūrį, varškę, jogurtą ir kitus fermentuotus arba raugintus pieno produktus, į kuriuos nepridėta aromatinių medžiagų, vaisių, riešutų ar kakavos, taip pat 3 dalies b punkte nurodytus produktus.

5. Tai atvejais, kai valstybės narės mano, kad tai būtina mokykloms skirtos programos tikslų ir 8 dalyje nurodytose strategijose apibrėžtų tikslų įgyvendinimui, jos gali 3 ir 4 dalyse nurodytus paskirstomus produktus papildyti V priede išvardytais produktais.

Tokiais atvejais Sąjungos pagalba mokama tik paskirstomo produkto pieno komponentui. Tas pieno komponentas sudaro ne mažiau kaip 90 % V priede nurodytų I kategorijos produktų masės ir 75 % V priede nurodytų II kategorijos produktų masės.

Pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį Taryba nustato Sąjungos pagalbos pieno komponentui lygį.

6. Į produktus, kurie paskirstomi pagal mokykloms skirtą programą, neturi būti pridėta nei vieno iš toliau nurodytų komponentų:

a) cukraus;

b) druskos;

c) riebalų;

▼M2

d) saldiklių;

e) dirbtinių aromato ir skonio stipriklių E 620–E 650, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1333/2008 ([1]).

Nepaisant šios dalies pirmos pastraipos, valstybė narė, gavusi atitinkamą jos nacionalinių institucijų, atsakingų už sveikatos ir mitybos klausimus, pritarimą laikantis jos nacionalinių procedūrų, gali nuspręsti, kad 4 ir 5 dalyse nurodytuose produktuose, kuriems gali būti skiriama pagalba, gali būti pridėti riboti cukraus, druskos ir (arba) riebalų kiekiai.

7. Be šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nurodytų produktų, valstybės narės pagal papildomas švietimo priemones gali numatyti įtraukti kitus žemės ūkio produktus, visų pirma išvardytus 1 straipsnio 2 dalies g ir v punktuose.

8. Valstybė narė, norinti dalyvauti mokykloms skirtoje programoje, prieš pradėdama joje dalyvauti, o vėliau kas šešerius metus parengia programos įgyvendinimo strategiją nacionaliniu arba regioniniu lygmeniu. Strategiją iš dalies pakeisti gali institucija, atsakinga už jos parengimą nacionaliniu arba regioniniu lygmeniu, visų pirma atsižvelgdama į jos stebėseną ir vertinimą ir į pasiektus rezultatus. Strategijoje nurodomi bent poreikiai, kuriuos reikia patenkinti, poreikių suskirstymas pagal prioritetus, tikslinė grupė, tikėtini siektini rezultatai ir, jeigu jie yra, kiekybiniai tikslai, kuriuos reikia pasiekti atsižvelgiant į pradinę padėtį, taip pat nustatomos tiems tikslams pasiekti tinkamiausi priemonės ir veiksmai.

Strategijoje gali būti pateikiami konkretūs elementai, susiję su mokykloms skirtos programos įgyvendinimu, įskaitant jos valdymo supaprastinimui skirtus elementus.

9. Valstybės narės savo strategijose nustato visų produktų, kurie bus tiekiami pagal mokykloms skirtą programą reguliariai paskirstant arba tiekiami pagal papildomas švietimo priemones, sąrašą. Nedarant poveikio 6 daliai, jos taip pat užtikrina tinkamą savo nacionalinių institucijų, atsakingų už sveikatos ir mitybos klausimus, dalyvavimą rengiant tą sąrašą ar tų institucijų tinkamą pritarimą tam sąrašui laikantis nacionalinių procedūrų.

10. Siekdamos, kad mokykloms skirta programa būtų veiksminga, valstybės narės taip pat numato papildomas švietimo priemones, tarp kurių gali būti, be kita ko, priemonės ir veikla, kuriomis siekiama atkurti vaikų suvokimą apie žemės ūkį organizuojant veiklą, pavyzdžiui, apsilankymus ūkiuose, ir įvairesnių žemės ūkio produktų paskirstymą, kaip nurodyta 7 dalyje. Tos priemonės taip pat gali būti sukurtos šviesti vaikus susijusiais klausimais, tokiais kaip sveikos mitybos įpročiai, vietos maisto tiekimo grandinės, ekologinis ūkininkavimas, tvari gamyba ar kova su maisto švaistymu.

([1]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16).

▼M2

11. Valstybės narės atrenka produktus, kurie bus paskirstomi arba įtraukiami į papildomas švietimo priemones, taikydamos objektyvius kriterijus, tarp kurių, be kita ko, yra vienas ar daugiau šių kriterijų: sveikatos ir aplinkosaugos aspektai, sezoniškumas, įvairovė ir galimybė gauti vietinių ar regioninių produktų, pirmenybę, kiek įmanoma, teikdamos Sąjungos kilmės produktams. Valstybės narės gali visų pirma skatinti pirkti vietinius ar regioninius produktus, propaguoti ekologiškus produktus, trumpas tiekimo grandines arba naudą aplinkai ir, jei tinkama, produktus, pripažintus pagal kokybės sistemas, nustatytas Reglamentu (ES) Nr. 1151/2012.

Valstybės narės gali nuspręsti savo strategijose pirmenybę teikti tvarumo ir sąžiningos prekybos aspektams.

23a straipsnis

Finansavimo nuostatos

1. Nedarant poveikio šio straipsnio 4 daliai, pagal mokykloms skirtą programą skiriama pagalba 23 straipsnio 1 dalyje nurodytam produktų paskirstymui, papildomoms švietimo priemonėms ir susijusių išlaidų padengimui neviršija 250 milijonų EUR per mokslo metus.

Laikantis tos bendros viršutinės ribos, pagalba neviršija:

a) mokykloms skirtiems vaisiams ir daržovėms – 150 milijonų EUR per mokslo metus;

b) mokykloms skirtam pienui – 100 milijonų EUR per mokslo metus.

2. 1 dalyje nurodyta pagalba skiriama kiekvienai valstybei narei, atsižvelgiant į:

a) šešerių–dešimties metų amžiaus vaikų skaičių atitinkamoje valstybėje narėje;

b) atitinkamos valstybės narės regionų išsivystymo lygį, siekiant užtikrinti, kad didesnė pagalba būtų skiriama mažiau išsivysčiusiems regionams ir mažosioms Egėjo jūros saloms, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 229/2013 1 straipsnio 2 dalyje, ir

c) mokykloms skirto pieno atveju, be a ir b punktuose nurodytų kriterijų, – tai, kaip iki šiol buvo naudojama Sąjungos pagalba pieno ir pieno produktų tiekimui vaikams.

Atitinkamų valstybių narių skiriamomis sumomis užtikrinama, kad didesnė pagalba būtų skiriama atokiausiems regionams, išvardytiems SESV 349 straipsnyje, kad būtų atsižvelgta į tų regionų specifinę padėtį produktų tiekimo srityje, ir skatinamas toks tiekimas tarp geografiškai šalia esančių atokiausių regionų.

Mokykloms skirtam pienui skiriamomis sumomis, nustatytomis taikant šioje dalyje nustatytus kriterijus, užtikrinama, kad visos valstybės narės turėtų teisę gauti bent mažiausią Sąjungos pagalbos sumą vienam vaikui pirmos pastraipos a punkte nurodytoje amžiaus grupėje. Ta suma negali būti mažesnė nei vidutinė sunaudojama Sąjungos pagalbos suma vienam vaikui visose valstybėse narėse pagal pieno vartojimo skatinimo mokyklose programa, kuri buvo taikoma prieš 2017 m. rugpjūčio 1 d.

▼**M2**

Taryba imasi priemonių dėl orientacinių ir galutinių skiriamų sumų nustatymo ir Sąjungos pagalbos mokykloms skirtiems vaisiams ir daržovėms ir mokykloms skirtam pienui perskirstymo, laikydamasi SESV 43 straipsnio 3 dalies.

3. Valstybės narės, pageidaujančios dalyvauti mokykloms skirtoje programoje, kasmet teikia paraiškas dėl Sąjungos pagalbos, kuriose nurodoma prašoma suma mokykloms skirtiems vaisiams ir daržovėms ir prašoma suma mokykloms skirtam pienui, kuriuos jos nori paskirstyti.

4. Neviršydama 1 dalyje nustatytos bendros viršutinės 250 milijonų EUR sumos ribos, bet kuri valstybė narė gali vieną kartą per mokslo metus perkelti iki 20 % iš vienos arba kitos savo orientacinių skiriamų sumų.

Ta procentinė dalis gali būti padidinta iki 25 % valstybėms narėms, kuriose yra atokiausių regionų, išvardytų SESV 349 straipsnyje, ir kitais deramai pagrįstais atvejais, pavyzdžiui, kai valstybei narei reikia ištaisyti tam tikrą rinkos padėtį sektoriuje, kuriam taikoma mokykloms skirta programa, spręsti susirūpinimą keliančias problemas, susijusias su mažu vienos ar kitos produktų grupės suvartojimu, arba reaguoti į kitus socialinius pokyčius.

Perkėlimai gali būti atliekami:

a) prieš galutinių skiriamų sumų nustatymą ateinantiems mokslo metams – tarp valstybės narės orientacinių skiriamų sumų, arba

b) prasidėjus mokslo metams – tarp valstybės narės galutinių skiriamų sumų, jei tokios skiriamos sumos atitinkamai valstybei narei buvo nustatytos.

Trečios pastraipos a punkte nurodyti perkėlimai negali būti atliekami iš orientacinės skiriamos sumos, skirtos produktų grupei, kuriai atitinkama valstybė narė prašo jos orientacinę skiriamą sumą viršijančios sumos. Valstybės narės praneša Komisijai visų perkėlimų tarp orientacinių skiriamų sumų sumą.

5. Mokykloms skirta programa nedaro poveikio kitoms nacionalinėms mokykloms skirtoms programoms, atitinkančioms Sąjungos teisę. 23 straipsnyje numatyta Sąjungos pagalba gali būti naudojama bet kurios iš esamų nacionalinių mokykloms skirtų programų arba mokykloms skirtų paskirstymo programų, pagal kurias aprūpinama mokykloms skirtais vaisiais ir daržovėms ir mokykloms skirtu pienu, taikymo sričiai išplėsti ar jų veiksmingumui padidinti, tačiau ji neturi pakeisti tų esamų nacionalinių programų finansavimo, išskyrus nemokamą vaikų maitinimą švietimo įstaigose. Jei valstybė narė nusprendžia išplėsti esamos nacionalinės mokykloms skirtos programos taikymo sritį ar padidinti jos veiksmingumą prašydama Sąjungos pagalbos, 23 straipsnio 8 dalyje nurodytoje strategijoje ji nurodo, kaip tai bus įgyvendinta.

6. Be Sąjungos pagalbos, valstybės narės gali skirti nacionalinę pagalbą mokykloms skirtai programai finansuoti.

Valstybės narės gali finansuoti tą pagalbą, taikydamos atitinkamo sektoriaus mokestį arba kitų privačiojo sektoriaus įnašų pagalba.

▼M2

7. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 6 straipsnį Sąjunga taip pat gali finansuoti informavimo, informacijos skleidimo, stebėsenos ir vertinimo priemones, susijusias su mokykloms skirta programa, įskaitant visuomenės informuotumo apie programos tikslus didinimo priemones, ir susijusias ryšių palaikymo priemones, kuriomis siekiama keistis patirtimi ir geriausios praktikos pavyzdžiais, kad būtų palengvintas programos įgyvendinimas ir valdymas.

Komisija gali pagal šio reglamento 24 straipsnio 4 dalį sukurti bendrą skiriamąjį ženklą ar grafinius elementus, kad būtų didinamas mokykloms skirtos programos matomumas.

8. Mokykloms skirtoje programoje dalyvaujančios valstybės narės mokyklų patalpose ar kitose atitinkamose vietose skleidžia informaciją apie savo dalyvavimą programoje ir tai, kad programą subsidijuoja Sąjunga. Valstybės narės gali naudotis visomis tinkamomis viešinimo priemonėmis, kurios gali, be kita ko, būti plakatai, specialiai skirtos interneto svetainės, informacinė grafinė medžiaga ir informavimo bei informuotumo didinimo kampanijos. Valstybės narės užtikrina Sąjungos mokykloms skirtos programos pridėtinę vertę ir matomumą, kai švietimo įstaigoms kartu tiekiami ir kiti maisto produktai.

24 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant skatinti vaikų sveikos mitybos įpročius ir užtikrinti, kad pagalba pagal mokykloms skirtą programą būtų skiriama 22 straipsnyje nurodytą tikslinę grupę sudarantiems vaikams, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, susijusių su:

a) papildomais kriterijais, susijusiais su 22 straipsnyje nurodytos tikslinės grupės atitikimu pagalbos skyrimo reikalavimams;

b) valstybių narių vykdomu pagalbos paraiškų teikėjų tvirtinimu ir atranka;

c) nacionalinių ar regioninių strategijų rengimu ir papildomomis švietimo priemonėmis.

2. Siekiant užtikrinti veiksmingą bei tikslingą Sąjungos lėšų naudojimą ir palengvinti mokykloms skirtos programos įgyvendinimą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) išlaidų ir priemonių, kurioms gali būti skiriama Sąjungos pagalba, nustatymo;

b) įpareigojimo valstybėms narėms stebėti ir vertinti jų įgyvendinamos mokykloms skirtos programos veiksmingumą.

3. Siekiant atsižvelgti į mokslo pažangą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų papildytas 23 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos e punkte nurodytas dirbtinio aromato ir skonio stipriklių sąrašas.

▼M2

Siekiant užtikrinti, kad pagal 23 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis paskirstomi produktai atitiktų mokykloms skirtos programos tikslus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti didžiausius leistinus pridėtų cukraus, druskos ir riebalų kiekius, kurie gali būti leidžiami valstybių narių vadovaujantis 23 straipsnio 6 dalies antra pastraipa ir kurie yra techniniu požiūriu būtini perdirbtų produktų ruošimui ar gamybai.

4. Siekiant propaguoti informuotumą apie mokykloms skirtas programas ir padidinti Sąjungos pagalbos matomumą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų reikalaujama, kad mokykloms skirtoje programoje dalyvaujančios valstybės narės skleistų aiškią informaciją apie tai, kad jos gauna Sąjungos paramą šios programos įgyvendinimui, be kita ko, kiek tai susiję su:

a) jei tinkama, konkrečių skiriamojo ženklo ar grafinių elementų pateikimo, turinio, dydžio ir dizaino kriterijų nustatymu;

b) konkrečiais viešinimo priemonių naudojimo kriterijais.

5. Siekiant užtikrinti mokykloms skirtos programos pridėtinę vertę ir matomumą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, susijusių su produktų paskirstymu, kai švietimo įstaigoms kartu tiekiami ir kiti maisto produktai.

6. Atsižvelgiant į tai, kad būtina užtikrinti, kad Sąjungos pagalba atsispindėtų kainoje, už kurią pagal mokykloms skirtą programą tiekiami produktai, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų reikalaujama, kad valstybės narės savo strategijose paaiškintų, kaip tai bus įgyvendinta.

25 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtintų šiam skirsniui taikyti būtinas priemones, be kita ko, susijusias su:

a) informacija, kuri turi būti nurodyta valstybių narių strategijose;

b) pagalbos paraiškomis ir išmokomis, įskaitant pagal bendrą mokykloms skirtą programą nustatytų procedūrų supaprastinimą;

c) informacijos apie mokykloms skirtos programos skleidimo metodais ir su ja susijusiomis ryšių palaikymo priemonėmis;

d) mokykloms skirtoje programoje dalyvaujančių valstybių narių metinių pagalbos prašymų, stebėsenos ir vertinimo ataskaitų teikimu, forma ir turiniu;

e) 23a straipsnio 4 dalies taikymu, įskaitant dėl perkėlimų terminų ir dėl pranešimų apie perkėlimus teikimo, formos bei turinio.

▼M2

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

2 Skirsnis

Pagalba alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje

29 straipsnis

Alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriaus paramos programos

1. Sąjunga finansuoja trejų metų darbo programas, kurias parengia pagal 152 straipsnį pripažintos gamintojų organizacijos, pagal 156 straipsnį pripažintos gamintojų organizacijų asociacijos ar pagal 157 straipsnį pripažintos tarpšakinės organizacijos, vienoje ar keliose šių sričių:

a) alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriaus rinkos stebėsenos ir valdymo;

b) alyvmedžių auginimo poveikio aplinkai gerinimo;

c) alyvmedžių auginimo konkurencingumo didinimo pasitelkiant modernizavimą;

d) alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių produkcijos kokybės gerinimo;

e) atsekamumo sistemos taikymo, alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių kokybės sertifikavimo ir apsaugos, visų pirma galutiniams vartotojams parduodamo alyvuogių aliejaus kokybės stebėsenos pagal nacionalinių administracijų įgaliojimus;

f) informacijos apie gamintojų organizacijų, gamintojų organizacijų asociacijų ar tarpšakinių organizacijų taikomas priemones siekiant pagerinti alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių kokybę skleidimo.

2. 1 dalyje nurodytoms darbo programoms skiriamas finansavimas Sąjungos lėšomis yra:

a) 11 098 000 EUR per metus Graikijai,

b) 576 000 EUR per metus Prancūzijai ir

c) 35 991 000 EUR per metus Italijai.

3. Didžiausias 1 dalyje nurodytoms darbo programoms skiriamas finansavimas Sąjungos lėšomis yra lygus valstybių narių išlaikytoms sumoms. Didžiausias reikalavimus atitinkančių išlaidų finansavimas yra:

a) 75 % – 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytų sričių veiklai;

▼B

b) 75 % – investicijoms į ilgalaikį turtą ir 50 % – kitai 1 dalies d punkte nurodytos srities veiklai;

c) 75 % – darbo programoms, kurias ne mažiau kaip trijose trečiosiose šalyse arba negaminančiose valstybėse narėse 1 dalies e ir f punktuose nurodytose srityse vykdo pripažintos 1 dalyje nurodytos organizacijos iš ne mažiau kaip dviejų gaminančių valstybių narių, ir 50 % – kitai šių sričių veiklai.

Valstybės narės užtikrina papildomą finansavimą, kuriuo padengiama iki 50 % Sąjungos nefinansuojamų išlaidų.

30 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Siekiant užtikrinti, kad 29 straipsnyje numatyta Sąjungos pagalba būtų naudojama efektyviai ir veiksmingai, kad būtų pagerinta alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių produkcijos kokybė, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su:

a) 29 straipsnio 1 dalyje nurodytų sričių atžvilgiu – specialiomis priemonėmis, kurias būtų galima finansuoti Sąjungos pagalbos lėšomis, ir veikla bei išlaidomis, kurioms finansavimas neteikiamas;

b) mažiausia valstybių narių skiriama finansavimo Sąjungos lėšomis suma tam tikroms sritims;

c) reikalavimu pateikti užstatą, kai pateikiama paraiška dėl darbo programos patvirtinimo ir sumokama išankstinė pagalbos išmoka;

d) kriterijais, į kuriuos valstybės narės turi atsižvelgti atrinkdamos ir tvirtindamos darbo programas.

31 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtintų šiam skirsniui taikyti būtinas priemones, susijusias su:

a) darbo programų įgyvendinimu ir tokių programų pakeitimais;

b) pagalbos mokėjimu, įskaitant išankstines pagalbos išmokas;

c) užstato, kurį reikia pateikti tuo atveju, jei pateikiama paraiška dėl darbo programos patvirtinimo ir sumokama išankstinė pagalbos išmoka, pateikimo tvarka ir dydžiu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

3 Skirsnis

Pagalba vaisių ir daržovių sektoriuje

32 straipsnis

Veiklos fondai

1. Vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijos ir (arba) jų asociacijos gali įsteigti veiklos fondą. Fondas finansuojamas:

a) finansiniais įnašais, įneštais:

i) gamintojų organizacijos narių ir (arba) pačios gamintojų organizacijos; arba

ii) gamintojų organizacijų asociacijų per tų asociacijų narius;

b) iš Sąjungos finansinės pagalbos, kuri gali būti teikiama gamintojų organizacijoms arba jų asociacijoms, jei tos asociacijos teikia, valdo ir įgyvendina veiklos programą arba dalinę veiklos programą, laikantis sąlygų, kurias priimdama deleguotuosius aktus pagal 37 straipsnį ir įgyvendinimo aktus pagal 38 straipsnį nustato Komisija.

2. Veiklos fondai naudojami tik veiklos programoms, kurios buvo pateiktos valstybėms narėms ir jų patvirtintos, finansuoti.

33 straipsnis

Veiklos programos

1. Vaisių ir daržovių sektoriaus veiklos programos trunka ne trumpiau kaip trejus metus ir ne ilgiau kaip penkerius metus. Jomis siekiama bent dviejų 152 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų tikslų arba dviejų iš šių tikslų:

a) planuoti gamybą, įskaitant gamybos ir vartojimo prognozavimą ir stebėseną;

b) gerinti šviežių arba perdirbtų produktų kokybę;

c) didinti produktų komercinę vertę;

d) skatinti šviežių arba perdirbtų produktų pardavimą;

e) taikyti aplinkos, ypač vandens, apsaugos priemones ir aplinkai nekenksmingus gamybos būdus, įskaitant ekologinį ūkininkavimą;

f) užkirsti kelią krizėms ir jas valdyti.

Veiklos programos pateikiamos tvirtinti valstybėms narėms.

▼B

2. Gamintojų organizacijų asociacijos taip pat gali teikti visos apimties arba dalinę veiklos programą, kurią sudarytų joms priklausančių organizacijų veiklos programose nustatytos, bet neįgyvendintos priemonės. Gamintojų organizacijų asociacijų veiklos programoms taikomos tokios pat taisyklės kaip ir gamintojų organizacijų veiklos programoms ir jos yra nagrinėjamos su joms priklausančių organizacijų veiklos programomis.

Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad:

a) priemonės pagal gamintojų organizacijų asociacijų veiklos programas būtų visiškai finansuojamos atitinkamai asociacijai priklausančių organizacijų įnašais ir kad tos lėšos būtų teikiamos iš tų organizacijų veiklos fondų;

b) priemonės ir joms skirta atitinkama finansinių lėšų dalis būtų nustatytos kiekvienos asociacijai priklausančios organizacijos veiklos programoje;

c) nebūtų teikiamas dvigubas finansavimas.

3. Krizių prevencija ir valdymu, nurodytais 1 dalies pirmos pastraipos f punkte, siekiama išvengti krizių vaisių ir daržovių rinkose arba jas įveikti; tai apima šias priemones:

a) investicijas, kurios padėtų veiksmingiau valdyti pateiktų į rinką produktų kiekius;

b) mokymo priemones ir keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais;

c) pardavimo skatinimą ir informavimą, vykdomą siekiant užkirsti kelią krizei arba krizės metu;

d) paramą savitarpio pagalbos fondų steigimo administracinėms išlaidoms padengti;

e) sodų atsodinimą, kai tai būtina po privalomo išnaikinimo dėl sveikatos apsaugos arba fitosanitarinių priežasčių, atlikto valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nurodymu;

f) pašalinimą iš rinkos;

g) neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimą arba derliaus nenuėmimą;

h) derliaus draudimą.

Parama derliui apdrausti padeda apsaugoti augintojų pajamas, kai patiriama nuostolių dėl gaivalinių nelaimių, nepalankių klimato reiškinių, ligų arba kenkėjų antplūdžių.

Draudimo sutartyse reikalaujama, kad apdraustieji imtųsi reikalingų rizikos prevencijos priemonių.

Krizių prevencijos ir valdymo priemonių, įskaitant pagrindinės sumos grąžinimą ir palūkanas, kaip nurodyta penktoje pastraipoje, išlaidas sudaro ne daugiau kaip trečdalis pagal veiklos programą patiriamų išlaidų.

▼B

Gamintojų organizacijos gali imti paskolas komercinėmis sąlygomis krizių prevencijos ir valdymo priemonėms finansuoti. Tuo atveju pagrindinės sumos grąžinimas ir šių paskolų palūkanos gali būti įtraukiami į veiklos programą ir todėl jiems pagal 34 straipsnį gali būti teikiama Sąjungos finansinė parama. Konkretūs veiksmai, susiję su krizių prevencija ir valdymu, gali būti finansuojami iš tokių paskolų arba tiesiogiai arba abiem būdais.

4. Šiame skirsnyje:

a) neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimas – visas neprinokusių netinkamos prekinės kokybės produktų, kurie iki neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo nebuvo pažeisti dėl klimato sąlygų, ligų ar kitų veiksnių, derliaus nuėmimas konkrečiame plote;

b) derliaus nenuėmimas – einamojo auginimo ciklo atitinkamame plote nutraukimas, kai produktai yra gerai išaugę ir yra geros ir tinkamos prekinės kokybės. Produktų sunaikinimas dėl klimato reiškinių ar ligos nelaikomas derliaus nenuėmimu.

5. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) veiklos programos apimtų du ar daugiau aplinkosaugos veiksmų; arba

b) ne mažiau kaip 10 % išlaidų pagal veiklos programas tektų aplinkosaugos veiksmams.

Aplinkosaugos veiksmai turi atitikti agrarinės aplinkosaugos išmokoms taikomus reikalavimus, nustatytus Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28 straipsnio 3 dalyje.

Jeigu ne mažiau kaip 80 % gamintojų organizacijos gamintojų narių yra prisiėmę vieną ar daugiau vienodų Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 28 straipsnio 3 dalyje numatytų su agrarine aplinkosauga ir klimatu susijusių įsipareigojimų, tuomet kiekvienas iš šių įsipareigojimų laikomas aplinkosaugos veiksmu, kaip nurodyta šios dalies pirmos pastraipos a punkte.

Iš paramos šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytiems aplinkosaugos veiksmams lėšų padengiamos su tokiu veiksmu susijusios papildomos išlaidos ir prarastos pajamos.

6. Valstybės narės užtikrina, kad investicijos, kurios didina neigiamą poveikį aplinkai, būtų leidžiamos tik tais atvejais, jei yra įdiegtos veiksmingos aplinkos apsaugos nuo tokio poveikio priemonės.

34 straipsnis

Sąjungos finansinė parama

1. Sąjungos finansinė parama yra lygi 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų faktiškai sumokėtų finansinių įnašų sumai ir neviršija 50 % faktiškai patirtų išlaidų.

2. Sąjungos finansinė parama neviršija 4,1 % kiekvienos gamintojų organizacijos arba jų asociacijos parduodamos produkcijos vertės.

▼B

Tačiau gamintojų organizacijų atveju tas procentinis dydis gali būti padidintas iki 4,6 % parduodamos produkcijos vertės, jei suma, viršijanti 4,1 % parduodamos produkcijos vertės, naudojama tik krizių prevencijos ir valdymo priemonėms.

Gamintojų organizacijų asociacijų atveju tas procentinis dydis gali būti padidintas iki 4,7 % parduodamos produkcijos vertės, jei suma, viršijanti 4,1 % parduodamos produkcijos vertės, naudojama tik krizių prevencijos ir valdymo priemonėms, kurias gamintojų organizacijų asociacija įgyvendina savo narių vardu.

3. Gamintojų organizacijos prašymu 1 dalyje numatyta 50 % riba padidinama iki 60 % veiklos programai arba veiklos programos daliai, kai ji atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

a) ją pateikia kelios Sąjungos gamintojų organizacijos, veikiančios skirtingose valstybėse narėse ir įgyvendinančios tarptautines sistemas;

b) ją pateikia viena ar daugiau gamintojų organizacijų, dalyvaujančių tarpšakiniu pagrindu vykdomose sistemose;

c) joje numatoma tik konkreti parama ekologiškų produktų gamybai, kuriai taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 ([1]);

d) ji yra pirma programa, kurią pateikia pripažinta gamintojų organizacija, kuri yra dviejų pripažintų gamintojų organizacijų susijungimo pasekmė;

e) ji yra pirma programa, kurią pateikia pripažinta gamintojų organizacijų asociacija;

f) ją pateikia valstybių narių, kuriose gamintojų organizacijos parduoda mažiau kaip 20 % vaisių ir daržovių produkcijos, gamintojų organizacijos;

g) ją pateikia viename iš SESV 349 straipsnyje nurodytų atokiausių regionų esanti gamintojų organizacija.

4. 1 dalyje numatyta 50 % riba padidinama iki 100 % tais atvejais, kai iš rinkos pašalinami vaisiai ir daržovės sudaro ne daugiau kaip 5 % kiekvienos gamintojų organizacijos parduodamos produkcijos kiekio ir yra realizuojami vienu iš šių būdų:

a) nemokamai paskirstomi tam tikslui valstybių narių patvirtintoms labdaros organizacijoms ir fondams naudoti jų veikloje padedant asmenims, kurių teisė į valstybės paramą pripažįstama nacionalinės teisės aktais, visų pirma dėl to, kad jie stokoja pragyvenimo lėšų; arba

([1]) 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 (OL L 189, 2007 7 20, p. 1).

▼B

b) nemokamai paskirstomi bet kuriam iš šių adresatų: valstybių narių paskirtoms bausmių atlikimo įstaigoms, mokykloms ir 22 straipsnyje nurodytoms įstaigoms bei vaikų atostogų stovykloms, taip pat ligoninėms ir senelių namams; valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šitaip paskirstomi kiekiai papildytų tų įstaigų paprastai superkamus kiekius.

35 straipsnis

Nacionalinė finansinė parama

1. Valstybių narių regionuose, kuriuose vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijų steigimosi lygis yra itin mažas, Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, gali leisti deramai pagrįstą prašymą pateikusioms valstybėms narėms išmokėti gamintojų organizacijoms nacionalinę finansinę paramą, kuri negali būti didesnė kaip 80 % 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų finansinių įnašų. Ši parama papildo iš veiklos fondo teikiamą paramą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Valstybių narių regionuose, kuriuose gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos ir gamintojų grupės, nurodytos Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 27 straipsnyje, parduoda mažiau kaip 15 % tų regionų, kuriuose vaisių ir daržovių produkcija sudaro bent 15 % jų bendros žemės ūkio produkcijos, vaisių ir daržovių produkcijos vertės, atitinkamos valstybės narės prašymu Sąjunga gali kompensuoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą nacionalinę finansinę paramą.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, dėl tokio kompensavimo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

36 straipsnis

Veiklos programų nacionalinė programa ir nacionalinė strategija

1. Valstybės narės nustato nacionalinę programą, kurioje yra su 33 straipsnio 5 dalyje nurodytais aplinkosaugos veiksmais susijusios bendrosios sąlygos. Toje programoje visų pirma turi būti nustatyta, kad tokie veiksmai turi atitikti atitinkamus Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 reikalavimus, visų pirma nustatytus jo 3 straipsnyje.

Valstybės narės savo siūlomą programą pateikia Komisijai, kuri priimdama įgyvendinimo aktus netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse numatytos procedūros gali per tris mėnesius nuo pateikimo dienos pareikalauti programą iš dalies pakeisti, jei nustato, kad pagal pateiktą pasiūlymą negalima pasiekti tikslų, išdėstytų SESV 191 straipsnyje ir septintojoje Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programoje. Šių tikslų turi būti siekiama ir pagal veiklos programas remiamomis investicijomis į atskirus ūkius.

▼B

2. Kiekviena valstybė narė parengia nacionalinę tvarių veiklos programų vaisių ir daržovių rinkoje strategiją. Tokią strategiją sudaro:

a) padėties analizė, įvertinant privalumus bei trūkumus ir tobulinimo galimybes;

b) pasirinktų prioritetų pagrindimas;

c) veiklos programų tikslai bei priemonės ir veiklos rodikliai;

d) veiklos programų vertinimas;

e) gamintojų organizacijoms nustatyti ataskaitų teikimo įpareigojimai.

Nacionalinė strategija taip pat apima 1 dalyje nurodytą nacionalinę programą.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos valstybėms narėms, kuriose nėra pripažintų gamintojų organizacijų.

37 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Siekiant užtikrinti veiksmingą, tikslingą ir tvarų vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijų ir jų asociacijų rėmimą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl:

a) veiklos fondų ir veiklos programų, susijusios su:

   i) numatomomis sumomis, gamintojų organizacijų bei jų asociacijų sprendimais dėl finansinių įnašų ir veiklos fondų naudojimo;

   ii) priemonėmis, veiksmais, išlaidomis ir administracinėmis bei personalo sąnaudomis, įtrauktinomis ar neįtrauktinomis pagal veiklos programas, jų keitimu ir papildomais reikalavimais, kuriuos turi nustatyti valstybės narės;

   iii) dvigubo veiklos programų ir kaimo plėtros programų finansavimo išvengimu;

   iv) gamintojų organizacijų asociacijų veiklos programomis;

   v) konkrečiomis taisyklėmis, taikytinomis tais atvejais, kai gamintojų organizacijų asociacijos visiškai arba iš dalies atstovauja savo nariams veiklos programų valdymo, tvarkymo, įgyvendinimo ir pateikimo tikslais;

   vi) prievole taikyti bendrus veiklos programų stebėsenos ir vertinimo rodiklius;

b) veiklos programų nacionalinės sistemos ir nacionalinės strategijos, susijusios su prievole stebėti ir vertinti nacionalinės programos ir nacionalinių strategijų veiksmingumą;

▼B

c) Sąjungos finansinės paramos, susijusios su:

i) Sąjungos finansinės paramos dydžio apskaičiavimo pagrindu ir su 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos parduodamos produkcijos verte;

ii) pagalbai apskaičiuoti taikomais referenciniais laikotarpiais;

iii) išankstinių išmokų skyrimu ir reikalavimu pateikti užstatą išankstinių pagalbos išmokų mokėjimo atveju;

iv) konkrečiomis taisyklėmis, taikytinomis gamintojų organizacijų asociacijų veiklos programų finansavimui, ypač susijusiomis su 34 straipsnio 2 dalyje numatytomis ribomis;

d) krizių prevencijos ir valdymo priemonių, susijusios su:

i) valstybių narių galimybe netaikyti vienos ar daugiau krizių prevencijos ir valdymo priemonių;

ii) sąlygomis, susijusiomis su 33 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktais;

iii) iš rinkos pašalintų produktų leistina paskirtimi, dėl kurios sprendimą priima valstybės narės;

iv) didžiausiu paramos už pašalinimą iš rinkos dydžiu;

v) reikalavimu pašalinimo iš rinkos atvejais pateikti išankstinius pranešimus;

vi) 34 straipsnio 4 dalyje nurodytam nemokamam skirstymui skirtos parduodamos produkcijos kiekio apskaičiavimo pagrindu ir didžiausio parduodamos produkcijos kiekio pašalinimo iš rinkos atvejais nustatymu;

vii) reikalavimu pateikti Sąjungos emblemą ant nemokamai skirstomų produktų pakuotės;

viii) sąlygomis, taikomomis iš rinkos pašalintų produktų gavėjams;

ix) terminų vartojimu šiame skirsnyje;

x) valstybių narių nustatytinomis sąlygomis, susijusiomis su neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimu arba derliaus nenuėmimu,

xi) derliaus draudimu;

xii) savitarpio pagalbos fondais ir

xiii) sąlygomis, kuriomis reglamentuojamas sodų atsodinimas, atliekamas dėl sveikatos apsaugos arba fitosanitarinių priežasčių, kaip numatyta 33 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos e punkte, ir nustatoma viršutinė riba, taikoma tokio atsodinimo išlaidoms;

▼B

e) nacionalinės finansinės paramos, susijusios su:

i) gamintojų organizacijų steigimosi lygiu;

ii) reikalavimu pateikti užstatą išankstinių išmokų mokėjimo atveju;

iii) didžiausia nacionalinės finansinės paramos kompensavimo Sąjungos lėšomis dalimi.

38 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtintų priemones, susijusias su:

a) veiklos fondų valdymu;

b) informacija, kuri turi būti pateikta veiklos programose, 36 straipsnyje nurodytose nacionalinėse programose ir nacionalinėse strategijose, veiklos programų pateikimu valstybėms narėms, laiko terminais, kartu pateikiamais dokumentais ir valstybių narių atliekamu patvirtinimu;

c) veiklos programų įgyvendinimu gamintojų organizacijose ir gamintojų organizacijų asociacijose;

d) nacionalinių strategijų ir veiklos programų stebėsenos ir įvertinimo ataskaitų pateikimu, forma ir turiniu;

e) pagalbos paraiškomis ir pagalbos išmokomis, įskaitant išankstines ir dalines pagalbos išmokas;

f) Sąjungos emblemos pateikimo ant nemokamam skirstymui skirtų produktų pakuotės praktinėmis sąlygomis;

g) prekybos standartų laikymusi pašalinimo iš rinkos atvejais;

h) transporto, rūšiavimo ir pakavimo išlaidomis nemokamo skirstymo atvejais;

i) pardavimo skatinimo, informavimo ir mokymo priemonėmis krizių prevencijos ir valdymo atveju;

j) pašalinimo iš rinkos veiksmų įgyvendinimu, neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo arba derliaus nenuėmimo ir derliaus draudimo priemonėmis;

k) paraiškomis gauti nacionalinę finansinę paramą, leidimu ją teikti, jos mokėjimu ir kompensavimu už ją;

l) užstato, kurį reikia pateikti tuo atveju, kai sumokama išankstinė pagalbos išmoka, pateikimo tvarka ir dydžiu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

4 Skirsnis

Paramos programos vyno sektoriuje

1 Poskirsnis

Bendrosios nuostatos ir reikalavimus atitinkančios priemonės

39 straipsnis

Taikymo sritis

Šiame skirsnyje nustatomos taisyklės, kuriomis reglamentuojamas Sąjungos lėšų skyrimas valstybėms narėms ir šių lėšų naudojimas valstybėse narėse pagal penkerių metų nacionalines paramos programas (toliau – paramos programos) specialioms paramos vyno sektoriui priemonėms finansuoti.

40 straipsnis

Atitiktis ir suderinamumas

1. Paramos programos turi atitikti Sąjungos teisę ir būti suderinamos su Sąjungos veikla, politika ir prioritetais.

2. Valstybės narės yra atsakingos už paramos programas ir užtikrina, kad jos būtų darnios ir objektyviai rengiamos bei įgyvendinamos, atsižvelgiant į atitinkamų gamintojų ekonominę padėtį ir į tai, kad gamintojams neturi būti nepagrįstai taikomos nevienodos sąlygos.

3. Parama neteikiama:

a) mokslinių tyrimų projektams ir mokslinių tyrimų projektų rėmimo priemonėms įgyvendinti, išskyrus nurodytuosius 45 straipsnio 2 dalies d ir e punktuose;

b) priemonėms, įtrauktoms į valstybių narių kaimo plėtros programas pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013.

41 straipsnis

Paramos programų teikimas

▼C2

1. Kiekviena VI priede nurodyta valstybė narė gamintoja pateikia Komisijai penkerių metų paramos programos projektą, į kurį yra įtraukta bent viena iš 43 straipsnyje numatytų reikalavimus atitinkančių priemonių.

▼B

2. Paramos programų projektų pagalbos priemonės parengiamos tokiu geografiniu lygmeniu, kokį valstybės narės laiko tinkamiausiu. Prieš pateikdamos paramos programos projektą Komisijai, valstybės narės dėl jos konsultuojasi su kompetentingomis valdžios institucijomis ir organizacijomis atitinkamu teritoriniu lygmeniu.

▼B

3. Kiekviena valstybė narė pateikia vieną paramos programos projektą, kuriame galima atsižvelgti į regiono ypatumus.

4. Paramos programos pradedamos taikyti praėjus trims mėnesiams nuo paramos programos projekto pateikimo Komisijai.

Tačiau įgyvendinimo aktais Komisija gali nustatyti, kad pateiktas paramos programos projektas neatitinka šiame skirsnyje nustatytų taisyklių, ir apie tai praneša valstybei narei. Tokiu atveju valstybė narė pateikia Komisijai patikslintą paramos programos projektą. Patikslinta paramos programa pradedama taikyti praėjus dviems mėnesiams po patikslinto paramos programos projekto pateikimo Komisijai dienos, nebent joje vis dar būtų neatitikimų – tokiu atveju taikoma ši pastraipa.

Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

5. Valstybių narių pateiktų taikomų paramos programų pakeitimams *mutatis mutandis* taikoma 4 dalis.

42 straipsnis

Paramos programų turinys

Paramos programas sudaro šie elementai:

a) išsamus siūlomų priemonių aprašas bei jomis siekiami kiekybiniai tikslai;

b) vykdytų konsultacijų rezultatai;

c) įvertinimas, kuriuo parodomas numatomas techninis, ekonominis, ekologinis ir socialinis poveikis;

d) priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis;

e) bendra finansavimo lentelė, kurioje nurodomi skirtini ištekliai ir numatomas orientacinis išteklių paskirstymas priemonėms laikantis VI priede nurodytų biudžeto ribų;

f) stebėsenai ir vertinimui taikytini kriterijai ir kiekybiniai rodikliai, taip pat veiksmai, kurių imtasi siekiant užtikrinti tinkamą ir veiksmingą paramos programų įgyvendinimą; ir

g) paskirtos kompetentingos valdžios institucijos ir įstaigos, atsakingos už paramos programų įgyvendinimą.

43 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios priemonės

Paramos programose gali būti nustatytos tik viena ar kelios toliau išvardytos priemonės:

a) pardavimo skatinimo priemonės pagal 45 straipsnį;

▼B

b) vynuogynų restruktūrizavimas ir konversija pagal 46 straipsnį;

c) neprinokusių vynuogių derliaus nuėmimas pagal 47 straipsnį;

d) savitarpio pagalbos fondai pagal 48 straipsnį;

e) derliaus draudimas pagal 49 straipsnį;

f) investicijos pagal 50 straipsnį;

g) inovacijos vyno sektoriuje pagal 51 straipsnį;

h) šalutinių produktų distiliavimas pagal 52 straipsnį.

44 straipsnis

Bendrosios paramos programų taisyklės

1. Turimos Sąjungos lėšos skiriamos neviršijant VI priede numatytų biudžeto ribų.

2. Sąjungos parama skiriama tik už reikalavimus atitinkančias išlaidas, patirtas po atitinkamo paramos programos projekto pateikimo.

3. Valstybės narės neprisideda prie priemonių, kurias finansuoja Sąjunga pagal paramos programas, išlaidų finansavimo.

2 Poskirsnis

Konkrečios paramos priemonės

45 straipsnis

Pardavimo skatinimo priemonės

1. Parama pagal šį straipsnį skiriama informavimo apie Sąjungos vynus arba jų pardavimo skatinimo priemonėms:

a) vykdomoms valstybėse narėse, siekiant informuoti vartotojus apie atsakingą vyno vartojimą ir apie Sąjungos sistemas, taikomas kilmės vietos bei geografinėms nuorodoms; arba

b) vykdomoms trečiosiose šalyse, taip siekiant didinti tų vynų konkurencingumą.

2. 1 dalies b punkte nurodytos priemonės taikomos vynams su saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda arba vynams su vyninės vynuogių veislės nuoroda ir gali būti tik sudarytos iš vieno ar daugiau toliau išvardintų komponentų:

a) viešųjų ryšių, pardavimo skatinimo arba reklamos priemonės, kuriomis visų pirma pabrėžiami aukšti Sąjungos produktų standartai, ypač kalbant apie kokybės, maisto saugos arba aplinkos aspektus;

b) dalyvavimas tarptautinės svarbos renginiuose, mugėse arba parodose;

c) informavimo kampanijos, ypač susijusios su Sąjungos sistemomis, taikomomis kilmės vietos bei geografinėms nuorodoms ir ekologinei gamybai;

▼B

d) naujų rinkų tyrimai, reikalingi prekybos rinkoms plėsti;

e) tyrimai informavimo ir pardavimo skatinimo priemonių taikymo rezultatams įvertinti.

3. Sąjungos parama informacijai ar pardavimo skatinimo priemonėms, nurodytoms 1 dalyje, neviršija 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų.

46 straipsnis

Vynuogynų restruktūrizavimas ir konversija

1. Vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai skirtų priemonių tikslas – padidinti vyno gamintojų konkurencingumą.

2. Vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai parama skiriama, jei valstybės narės pateikia savo gamybos pajėgumų sąrašą pagal 145 straipsnio 3 dalį.

3. Parama vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai, kuria gali būti prisidedama ir prie tvarių gamybos sistemų bei aplinkosauginio pėdsako gerinimo vyno sektoriuje, gali būti taikoma tik vienai ar kelioms iš toliau nurodytų veiklos rūšių:

a) veislių konversijai, įskaitant skiepijimą;

b) vynuogynų vietos keitimui;

c) vynuogynų atsodinimui, kai tai būtina po privalomo išnaikinimo dėl sveikatos apsaugos arba fitosanitarinių priežasčių, atlikto valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nurodymu;

d) vynuogynų valdymo metodikos patobulinimams, visų pirma pažangių tvarios gamybos sistemų diegimui.

Įprastam vynuogynų atnaujinimui, t. y. tos pačios veislės vynuogių atsodinimui – kai vynuogynai natūraliai pasensta – tame pačiame žemės sklype pagal tą pačią vynuogių auginimo sistemą, parama neskiriama.

Valstybės narės gali nustatyti papildomas specifikacijas, ypač dėl keičiamų vynuogynų amžiaus.

4. Paramos vynuogynų restruktūrizavimui ir konversijai, įskaitant vynuogynų valdymo metodikos patobulinimus, forma gali būti tik tokia:

a) kompensacija augintojams už įgyvendinant priemonę prarastas pajamas;

b) dalinis restruktūrizavimo ir konversijos išlaidų padengimas.

▼B

5. 4 dalies a punkte nurodyta kompensacija augintojams už prarastas pajamas galima padengti iki 100 % atitinkamų nuostolių ir ji gali būti tokių formų:

a) nepaisant Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies I antraštinės dalies III skyriaus IVa skirsnio II poskirsnio, kuriame nustatoma pereinamojo laikotarpio sodinimo teisių tvarka – iki pereinamojo laikotarpio pabaigos ne ilgesniam kaip trejų metų laikotarpiui suteikiamas leidimas vienu metu auginti ir senus, ir naujus vynmedžius;

b) finansinė kompensacija.

6. Sąjungos lėšų, skiriamų faktinėms vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos išlaidoms padengti, suma neviršija 50 % tokių išlaidų. Mažiau išsivysčiusiuose regionuose Sąjungos lėšų, skiriamų restruktūrizavimo ir konversijos išlaidoms padengti, suma neviršija 75 %.

47 straipsnis

Neprinokusių vynuogių derliaus nuėmimas

1. Šiame straipsnyje neprinokusių vynuogių derliaus nuėmimas – visiškas neprinokusių vynuogių kiekių sunaikinimas arba pašalinimas, kai tam tikrame plote sunaikinamas visas derlius.

Prekybai skirtų vynuogių palikimas ant vynmedžių įprasto auginimo ciklo pabaigoje (derliaus nenuėmimas) neturi būti laikomas neprinokusių vynuogių derliaus nuėmimu.

2. Parama neprinokusių vynuogių derliui nuimti padeda atkurti pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą Sąjungos vyno rinkoje ir taip išvengti rinkos krizių.

3. Parama neprinokusių vynuogių derliui nuimti gali būti teikiama kaip fiksuoto dydžio kompensacinė išmoka už hektarą, o jos dydį nustato atitinkama valstybė narė. Tokia išmoka neviršija 50 % vynuogių kekių sunaikinimo arba pašalinimo tiesioginių išlaidų ir dėl tokio sunaikinimo arba pašalinimo prarastų pajamų sumos.

4. Atitinkama valstybė narė nustato objektyviais kriterijais grindžiamą sistemą siekdamos užtikrinti, kad taikant neprinokusių vynuogių derliaus nuėmimo priemonę atskiri vyno gamintojai negautų kompensacijos, viršijančios 3 dalyje nustatytą viršutinę ribą.

48 straipsnis

Savitarpio pagalbos fondai

1. Parama savitarpio pagalbos fondams steigti skiriama siekiant padėti augintojams, kurie pageidauja apsidrausti nuo rinkos svyravimų.

2. Parama savitarpio pagalbos fondams steigti gali būti skiriama kaip laikina mažėjanti pagalba fondų administracinėms išlaidoms padengti.

▼B

49 straipsnis

Derliaus draudimas

1. Parama derliui apdrausti padeda apsaugoti augintojų pajamas, kai patiriama nuostolių dėl gaivalinių nelaimių, nepalankių klimato reiškinių, ligų arba kenkėjų antplūdžių.

Draudimo sutartyse reikalaujama, kad apdraustieji imtųsi reikalingų rizikos prevencijos priemonių.

2. Parama derliui apdrausti gali būti skiriama kaip finansinė Sąjungos parama, neviršijanti:

a) 80 % draudimo įmokų, kurias augintojai moka už draudimą nuo nuostolių, patirtų dėl nepalankių klimato reiškinių, kurie gali būti prilyginami gaivalinėms nelaimėms, sumos;

b) 50 % draudimo įmokų, kurias augintojai moka už draudimą nuo toliau nurodytų dalykų, sumos:

i) nuo a punkte nurodytų nuostolių ir kitų nuostolių, kuriuos sukelia nepalankūs klimato reiškiniai;

ii) nuo gyvūnų, augalų ligų arba kenkėjų antplūdžių padarytų nuostolių.

3. Parama derliui apdrausti gali būti skiriama, jeigu atitinkamomis draudimo išmokomis gamintojams nekompensuojama daugiau kaip 100 % prarastų pajamų, atsižvelgiant į visas kompensacijas, kurias gamintojai galėjo būti gavę pagal kitas paramos sistemas, susijusias su draudžiama rizika.

4. Parama derliui apdrausti neturi iškreipti konkurencijos draudimo rinkoje.

50 straipsnis

Investicijos

1. Parama gali būti teikiama investicijoms į materialųjį ir nematerialųjį turtą: perdirbimo įrenginius ir vyno gamybos infrastruktūrą, taip pat prekybos struktūras ir priemones. Tų investicijų paskirtis turi būti gerinti bendrus įmonės ekonominius rezultatus ir jos prisiderinimą prie rinkos poreikių, taip pat didinti jos konkurencingumą, ir šios investicijos turi būti susijusios su VII priedo II dalyje nurodytų vynuogių produktų gamyba arba prekyba jais, be kita ko, siekiant sutaupyti daugiau energijos, didinti bendrą energijos vartojimo efektyvumą ir tobulinti tvarius procesus.

2. Paramos pagal 1 dalį didžiausias lygis:

a) taikoma tik labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ([1]);

([1]) 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

▼B

b) gali būti, be kita ko, taikoma visoms atokiausiuose regionuose, nurodytuose SESV 349 straipsnyje, ir mažosiose Egėjo jūros salose, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 229/2013 ([1]) 1 straipsnio 2 dalyje, įsisteigusioms įmonėms.

Įmonėms, kurioms Rekomendacijos 2003/361/EB priedo I antraštinės dalies 2 straipsnio 1 dalis netaikoma ir kuriose dirba mažiau kaip 750 darbuotojų arba kurių apyvarta yra mažesnė nei 200 mln. EUR, didžiausias pagalbos intensyvumas mažinama per pusę.

Parama neskiriama sunkumų turinčioms įmonėms, kaip apibrėžta Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos, skirtos sunkumų turinčioms įmonėms gelbėti ir restruktūrizuoti ([2]).

3. Reikalavimus atitinkančios išlaidos neapima reikalavimų neatitinkančių sąnaudų, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 69 straipsnio 3 dalyje.

4. Didžiausias Sąjungos pagalbos lygis, susijęs su reikalavimus atitinkančioms investicijų išlaidomis, yra toks:

a) 50 % – mažiau išsivysčiusiuose regionuose;

b) 40 % – kituose nei mažiau išsivystę regionai;

c) 75 % – SESV 349 straipsnyje nurodytuose atokiausiuose regionuose;

▼C2

d) 65 % – mažosiose Egėjo jūros salose, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 229/2013 1 straipsnio 2 dalyje.

▼B

5. Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 71 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas šio straipsnio 1 dalyje nurodytai paramai.

51 straipsnis

Inovacijos vyno sektoriuje

Parama gali būti teikiama investicijoms į materialųjį ir nematerialųjį turtą, skirtoms naujų produktų, procesų ir technologijų, susijusių su VII priedo II dalyje nurodytais produktais, kūrimui. Paramos paskirtis turi būti didinti Sąjungos vynuogių produktų perkamumą ir konkurencingumą, ir ji gali apimti žinių perdavimo elementą. Didžiausi pagalbos lygiai, susiję su Sąjungos pagalba paramai, numatytai pagal šį straipsnį, yra tokie patys, kaip ir nurodyti 50 straipsnio 4 dalyje.

([1]) 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 229/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės mažosioms Egėjo jūros saloms ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1405/2006 (OL L 78, 2013 3 20, p. 41).

([2]) OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

▼B

52 straipsnis

Šalutinių produktų distiliavimas

1. Parama gali būti skiriama savanoriškam arba privalomam vyno gamybos šalutinių produktų distiliavimui, vykdomam pagal VIII priedo II dalies D skirsnyje išdėstytas sąlygas.

Paramos suma nustatoma už pagaminto alkoholio tūrio proc. ir už pagaminto alkoholio hektolitrą. Jei alkoholio koncentracija distiliuoti skirtuose šalutiniuose produktuose viršija 10 % pagaminto vyno alkoholio koncentracijos, parama neskiriama.

2. Parama išmokama distiliavimo gamykloms, kurios perdirba pateiktus vyno gamybos šalutinius produktus į gryną alkoholį, kurio alkoholio koncentracija yra mažiausiai 92 tūrio %.

Valstybės narės paramą gali teikti su sąlyga, kad paramos gavėjas turi pateikti užstatą.

3. Didžiausias skiriamos paramos dydis grindžiamas surinkimo ir perdirbimo išlaidomis ir jį pagal 54 straipsnį priimdama įgyvendinimo aktus nustato Komisija.

4. Parama apima vienkartinę išmoką, skirtą išlaidoms už vyno gamybos šalutinių produktų surinkimą kompensuoti. Ta išmoka skiriama gamintojui, o ne distiliavimo gamyklai, jeigu susijusias išlaidas turi sumokėti gamintojas.

5. Alkoholis, gautas atliekant 1 dalyje nurodytą distiliavimą, už kurį skiriama parama, naudojamas tik pramonės ar energetikos tikslais, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymo.

3 Poskirsnis

Procedūrinės nuostatos

53 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Siekiant užtikrinti, kad būtų įvykdyti valstybių narių paramos vyno sektoriui programų tikslai ir kad Sąjungos lėšos būtų naudojamos efektyviai ir veiksmingai, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos:

a) taisyklės, susijusios su atsakomybe už išlaidas, patirtas nuo dienos, kurią Komisijai pateikiamos paramos programos arba paramos programų pakeitimai, iki dienos, kurią jos gali būti pradėtos taikyti;

b) taisyklės, susijusios su paramos programų turiniu ir išlaidomis, administracinėmis bei personalo sąnaudomis ir veiksmais, kurie gali būti įtraukti į valstybių narių paramos programas, taip pat sąlygomis, taikomomis mokėjimams per tarpininkus 49 straipsnyje numatytos paramos derliaus draudimo atveju, ir galimybe atlikti tokius mokėjimus;

▼B

c) taisyklės, susijusios su reikalavimu pateikti užstatą išankstinių išmokų mokėjimo atveju;

d) taisyklės, susijusios su terminų vartojimu šiame skirsnyje;

e) taisyklės, susijusios su viršutinės ribos, taikomos vynuogynų atsodinimo, atliekamo dėl sveikatos apsaugos arba fitosanitarinių priežasčių, kaip numatyta 46 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c punkte, išlaidoms nustatymu;

f) taisyklės, susijusios su dvigubo toliau nurodytų veiksmų ar programų finansavimo išvengimu:

i) valstybės narės paramos vyno sektoriui programos atskirų veiksmų ir

ii) valstybės narės paramos vyno sektoriui programos ir jos kaimo plėtros arba pardavimo skatinimo programų;

g) taisyklės, susijusios su gamintojų įpareigojimu pašalinti vyno gamybos šalutinius produktus, su to įpareigojimo išimtimis, kuriomis siekiama išvengti papildomos administracinės naštos, ir taisyklėmis, susijusiomis su savanorišku distiliavimo gamyklų sertifikavimu;

h) taisyklės, susijusios su galimybių sudarymu valstybėms narėms savo programose nustatyti sąlygas tinkamam paramos priemonių veikimui.

54 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtintų priemones, susijusias su:

a) paramos programų teikimu, atitinkamu finansinių lėšų planavimu ir paramos programų peržiūra;

b) paraiškų teikimo, atrankos ir mokėjimo tvarka;

c) valstybių narių paramos programų ataskaitų ir vertinimų teikimu, forma ir turiniu;

d) valstybių narių nustatomomis pagalbos neprinokusių vynuogių derliui nuimti ir šalutiniams produktams distiliuoti lygiais;

e) finansų valdymu ir nuostatomis dėl paramos priemonių taikymo valstybėse narėse;

f) užstato, kurį reikia pateikti tuo atveju, kai sumokama išankstinė pagalbos išmoka, pateikimo tvarka ir dydžiu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

5 Skirsnis

Pagalba bitininkystės sektoriuje

55 straipsnis

Nacionalinės programos ir finansavimas

1. Siekdamos pagerinti bendras bitininkystės produktų gamybos ir pardavimo sąlygas, valstybės narės gali parengti trejų metų bitininkystės sektoriui skirtas nacionalines programas (toliau – bitininkystės programos). Šios programos plėtojamos bendradarbiaujant su bitininkystės sektoriui atstovaujančiomis organizacijomis.

2. Sąjungos įnašas į bitininkystės programas lygus 50 % išlaidų, kurias valstybės narės patiria įgyvendindamos šias pagal 57 straipsnio pirmos pastraipos c punktą patvirtintas programas.

3. Kad atitiktų 2 dalyje numatyto Sąjungos įnašo skyrimo sąlygas, valstybės narės turi atlikti bitininkystės produktų sektoriaus gamybos ir pardavimo struktūros jų teritorijoje tyrimą.

4. Bitininkystės programose gali būti numatytos šios priemonės:

a) techninė pagalba bitininkams ir jų organizacijoms;

b) kova su avilių kenkėjais ir ligomis, ypač varoze;

c) sezoninio avilių perkėlimo į naujas vietas racionalizavimas;

d) priemonės, skirtos remti bitininkystės produktų analizės laboratorijas, siekiant padėti bitininkams parduoti savo produktus ir didinti jų vertę;

e) Sąjungos bičių išteklių papildymo rėmimo priemonės;

f) bendradarbiavimas su specializuotomis įstaigomis, vykdant bitininkystei ir bitininkystės produktams skirtų taikomųjų tyrimų programas;

g) rinkos stebėsena;

h) produktų kokybės gerinimas, siekiant didinti jų vertę rinkoje.

56 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant užtikrinti, kad bitininkystei skirtos Sąjungos lėšos būtų naudojamos veiksmingai ir efektyviai, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su:

▼B

a) dvigubo valstybių narių bitininkystės programų ir kaimo plėtros programų finansavimo išvengimu;

b) pagrindu, pagal kurį kiekvienai programoje dalyvaujančiai valstybei narei, remiantis, *inter alia*, bendru Sąjungos bičių avilių skaičiumi, skiriama Sąjungos finansinė parama.

2. Siekiant užtikrinti, kad Sąjungos pagalbos sistema būtų pritaikyta atsižvelgiant į naujausius pokyčius ir kad numatytos priemonės būtų veiksmingos siekiant pagerinti bendras bitininkystės produktų gamybos ir pardavimo sąlygas, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų atnaujintas 55 straipsnio 4 dalyje nurodytų priemonių, kurios gali būti numatytos bitininkystės programose, sąrašas, papildomai įtraukiant kitų priemonių ar pritaikant tas priemones jų neišbraukiant. Priemonių sąrašo atnaujinimas nedaro poveikio nacionalinėms programoms, priimtoms iki deleguotojo akto įsigaliojimo.

57 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinamos šiam skirsniui taikyti būtinos priemonės, susijusios su:

a) nacionalinių programų ir valstybių narių atliekamų jų bitininkystės sektoriaus gamybos ir pardavimo struktūros tyrimų turiniu;

b) nepanaudotų lėšų perskirstymo tvarka;

c) valstybių narių pateiktų bitininkystės programų tvirtinimu, įskaitant Sąjungos finansinės paramos paskirstymą kiekvienai dalyvaujančiai valstybei narei ir didžiausias valstybių narių teikiamo finansavimo lygis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6 Skirsnis

Pagalba apynių sektoriuje

58 straipsnis

Pagalba gamintojų organizacijoms

1. Sąjunga skiria pagalbą apynių sektoriaus gamintojų organizacijoms, pripažintoms pagal 152 straipsnį, kad būtų finansuojamas 151 straipsnio 1 dalies c punkto i, ii arba iii papunkčiuose nurodytų tikslų įgyvendinimas.

2. Sąjungos finansavimas, skiriamas pagalbai 1 dalyje numatytoms gamintojų organizacijoms Vokietijoje, yra 2 277 000 EUR per metus.

▼B

59 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Siekiant užtikrinti, kad teikiant 58 straipsnyje nurodytą pagalbą būtų finansuojamas 152 straipsnyje numatytų tikslų įgyvendinimas, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) pagalbos paraiškų, įskaitant su terminais ir papildomais dokumentais susijusias taisykles;

b) taisyklių, susijusių su pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančiais apynių plotais, ir kiekvienai gamintojų organizacijai išmokėtinų sumų apskaičiavimu.

60 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Įgyvendinimo aktais Komisija patvirtina šio skirsnio taikymui būtinas priemones, susijusias su pagalbos mokėjimu.

Tie įgyvendinimo aktai, priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

III SKYRIUS

Leidimų sodinti vynmedžius išdavimo tvarka

61 straipsnis

Trukmė

Šiame skyriuje nustatyta leidimų sodinti vynmedžius išdavimo tvarka taikoma nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2030 m. gruodžio 31 d.; Komisija atlieka laikotarpio vidurio peržiūrą, kad būtų įvertintas šios tvarkos veikimas, ir prireikus pateikia pasiūlymus.

1 Skirsnis

Leidimų sodinti vynmedžius išdavimo tvarkos valdymas

62 straipsnis

Leidimai

1. Pagal 81 straipsnio 2 dalį klasifikuojamų vyninių vynuogių rūšių vynmedžiai gali būti sodinami arba persodinami tik jei pagal 64, 66 ir 68 straipsnius, laikantis šiame skyriuje nustatytų sąlygų, suteikiamas leidimas.

2. Gamintojams pateikus paraišką, kuri atitinka objektyvius ir nediskriminacinius tinkamumo kriterijus, valstybės narės suteikia 1 dalyje nurodytą leidimą, atitinkanti konkretų hektarais išreikštą plotą. Toks leidimas gamintojams suteikiamas nemokamai.

▼B

3. 1 dalyje nurodyti leidimai galioja trejus metus nuo jų išdavimo dienos. Gamintojui, kuris neišnaudojo jam suteikto leidimo jo galiojimo laikotarpiu, taikomos administracinės nuobaudos, numatytos Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 89 straipsnio 4 dalyje.

▼C2

4. Šis skyrius netaikomas sodinimui plotuose ar plotų atsodinimui eksperimentiniais tikslais ar skiepų daigynams arba plotams, kurių vynas arba vynuogių produktai, skirti vynmedžių augintojo namų ūkio reikmėms, arba plotams, kurie turi būti naujai užsodinti dėl privalomo pirkimo dėl viešųjų interesų pagal nacionalinę teisę.

▼B

63 straipsnis

Naujų vynmedžių sodinimo apsauginis mechanizmas

1. Valstybės narės kiekvienais metais sudaro galimybes gauti tokį leidimų naujiems vynmedžiams sodinti skaičių, kuris atitinka 1 proc. faktiškai apsodinto vynmedžiais bendro ploto jų teritorijoje, kaip išmatuota ankstesnių metų liepos 31 d.

2. Valstybės narės gali:

a) nacionaliniu lygiu taikyti mažesnę procentinę dalį, nei nurodyta 1 dalyje;

b) apriboti leidimų išdavimą regionų lygiu ir juos išduoti tik konkretiems plotams, kurie atitinka vynų su saugoma kilmės vietos nuoroda gamybos reikalavimus, plotams, kurie atitinka vynų su saugoma geografine nuoroda gamybos reikalavimus, arba plotams be geografinės nuorodos.

3. Bet kuris iš 2 dalyje nurodytų apribojimų turi prisidėti prie tvarkingo vynmedžių sodinimo didinimo, turi būti didesnis nei 0 proc. ir turi būti pagrįstas viena arba daugiau iš toliau išvardytų konkrečių priežasčių:

a) poreikiu išvengti akivaizdžios rizikos, kad vyno produktų pasiūla rinkoje bus pernelyg didelė, palyginti su rinkos perspektyva tiems produktams, neviršijant to, kas būtina šiam poreikiui patenkinti;

b) poreikiu išvengti akivaizdžios rizikos, kad bus smarkiai nuvertinta kuri nors saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografinė nuoroda.

4. Valstybės narės viešai paskelbia visus sprendimus, priimtus pagal 2 dalį; jie turi būti tinkamai pagrįsti. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie tuos sprendimus ir nurodo juos pagrindžiančias priežastis.

64 straipsnis

Leidimų sodinti naujus vynmedžius išdavimo tvarka

1. Jei bendras reikalavimus atitinkančiose paraiškose nurodytas plotas atitinkamais metais neviršija ploto, kuriuo naudotis sudarė galimybę valstybė narė, priimamos visos tokios paraiškos.

▼B

Šio straipsnio taikymo tikslais valstybės narės gali taikyti vieną ar daugiau šių objektyvių ir nediskriminacinio pobūdžio kriterijų:

a) pareiškėjo turimos žemės ūkio paskirties žemės plotas nėra mažesnis nei plotas, dėl kurio jis prašo leidimo;

b) pareiškėjas turi pakankamai profesinių įgūdžių ir kompetencijos;

c) nėra didelės rizikos, kad pareiškėjas neteisėtai pasinaudos saugomų kilmės vietos nuorodų reputacija; daroma prielaida, kad tokios rizikos nėra, nebent tokios rizikos buvimą įrodo viešosios valdžios institucijos;

d) tinkamai pagrįstais atvejais – vieną ar kelis 2 dalyje nurodytų kriterijų, su sąlyga, kad jie taikomi objektyviai ir nediskriminuojant.

2. Jei 1 dalyje minėtas bendras reikalavimus atitinkančiose paraiškose nurodytas plotas atitinkamais metais viršija plotą, kuriuo naudotis sudarė galimybę valstybė narė, leidimai suteikiami hektarus *pro rata* principu paskirstant visiems pareiškėjams remiantis plotu, dėl kurio jie prašo leidimo. Toks suteikimas taip pat gali būti atliekamas iš dalies arba visiškai vadovaujantis vienu ar keliais šių objektyvių ir nediskriminacinio pobūdžio prioriteto nustatymo kriterijų:

a) gamintojai, kurie sodina vynmedžius pirmą kartą ir kurie yra valdos valdytojai (nauji dalyviai);

b) plotai, kuriuose vynuogynais prisidedama prie aplinkos išsaugojimo;

c) plotai, kurie turi būti naujai apsodinti įgyvendinant žemės stambinimo projektus;

d) plotai, kuriuose esama gamtinių ar kitų specifinių kliūčių;

e) plėtros arba atsodinimo projektų tvarumas, nustatytas remiantis ekonominiu įvertinimu;

f) plotai, kurie turi būti naujai apsodinti, kurių apsodinimas padeda didinti konkurencingumą ūkio ir regioniniu lygmeniu;

g) projektai, kuriais suteikiama galimybė pagerinti geografinėmis nuorodomis pažymėtų produktų kokybę;

h) plotai, kurie turi būti naujai apsodinti didinant mažų ir vidutinio dydžio valdų dydį.

3. Valstybės narės viešai paskelbia savo taikomus 1 ir 2 dalyse nurodytus kriterijus ir nedelsdamos tuos kriterijus praneša Komisijai.

▼B

65 straipsnis

Profesinių organizacijų vaidmuo

Taikydama 63 straipsnio 2 dalį, valstybė narė gali atsižvelgti į 152, 156 ir 157–straipsniuose nurodytų pripažintų profesinių organizacijų, veikiančių vyno sektoriuje, 95 straipsnyje nurodytų suinteresuotų gamintojų grupių ar kitų rūšių profesinių organizacijų, pripažintų remiantis tos valstybės narės teisės aktais, rekomendacijas su sąlyga, kad minėtas rekomendacijas prieš tai savo susitarimu yra patvirtinusios atitinkamos atstovaujamos šalys referencinėje geografinėje vietovėje.

Rekomendacijos parengiamos ne ilgesniam nei trejų metų laikotarpiui.

66 straipsnis

Atsodinimas

1. Valstybės narės automatiškai suteikia leidimą nuo 2016 m. sausio 1 d. vynuogynų plotą jau išnaikinusiems ir paraišką pateikusiems gamintojams. Toks leidimas suteikiamas tokiam plotui, kuris pagal gaunamą derlių atitinka išnaikintą plotą. Taikant 63 straipsnį į plotus, kuriems suteikti tokie leidimai, neatsižvelgiama.

2. Valstybės narės gali suteikti 1 dalyje nurodytą leidimą gamintojams, įsipareigojantiems išnaikinti vynuogynų plotą, jei įsipareigotas išnaikinti plotas yra išnaikinamas ne vėliau kaip iki ketvirtųjų metų po naujų vynmedžių pasodinimo pabaigos.

3. 1 dalyje nurodytu leidimu naudojamasi toje pačioje valdoje, kurioje įsipareigota išnaikinti plotą. Valstybės narės gali nuspręsti plotus, atitinkančius vynų su saugoma kilmės vietos nuoroda arba su saugoma geografine nuoroda gamybos reikalavimus, leisti atsodinti tik vynmedžiais, atitinkančiais tokią saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos specifikaciją, kurią atitiko tuose plotuose išnaikinti vynmedžiai, remdamosi profesinės organizacijos rekomendacija, pateikta laikantis 65 straipsnio.

4. Šis straipsnis netaikomas, kai išnaikinami be leidimo apsodinti plotai.

67 straipsnis

De minimis

1. Šiame skyriuje nustatyta leidimų sodinti vynmedžius suteikimo tvarka netaikoma valstybėse narėse, kuriose 2007 m. gruodžio 31 d. nebuvo taikoma Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies I antraštinės dalies III skyriaus IVa skirsnio II poskirsnyje nustatyta pereinamojo laikotarpio sodinimo teisių tvarka.

2. Valstybės narės, kuriose 2007 m. gruodžio 31 d. buvo taikoma 1 dalyje nurodyta tvarka ir kuriose vynmedžiais apsodintas plotas atitinkamu metu neviršija 10 000 hektarų, gali nuspręsti neįgyvendinti šiame skyriuje nustatytos leidimų sodinti vynmedžius suteikimo tvarkos.

▼B

68 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Sodinimo teisės, iki 2015 m. gruodžio 31 d. suteiktos gamintojams remiantis Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85h, 85i ar 85k straipsniu, kuriomis tie gamintojai nepasinaudojo ir kurios tą dieną tebegalioja, pagal šį skyrių gali būti pakeistos leidimais nuo 2016 m. sausio 1 d.

Toks pakeitimas įvykdomas esant prašymui, kurį minėti gamintojai turi pateikti iki 2015 m. gruodžio 31 d. Valstybės narės gali nuspręsti leisti gamintojams pateikti tokius prašymus pakeisti teises leidimais iki 2020 m. gruodžio 31 d.

2. Pagal 1 dalį suteiktų leidimų galiojimo laikotarpis yra toks pat kaip ir 1 dalyje nurodytų sodinimo teisių. Jei šiais leidimais nesinaudojama, jie nustoja galioti ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. arba, jei valstybės narės priima 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą sprendimą, vėliausiai 2023 m. gruodžio 31 d.

3. Taikant 63 straipsnį į plotus, kuriems suteikti leidimai pagal 1 dalį, neatsižvelgiama.

69 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) 62 straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymo sąlygų;

b) taisyklių, susijusių su 64 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais kriterijais;

c) 64 straipsnio 1 ir 2 dalyse išvardytų kriterijų papildymo kitais kriterijais;

d) vynmedžių, kuriuos gamintojas įsipareigojo išnaikinti, koegzistavimo su naujai pasodintais vynmedžiais pagal 66 straipsnio 2 dalį;

e) valstybių narių sprendimus pagal 66 straipsnio 3 dalį pagrindžiančių motyvų.

70 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtintų būtinas priemones, susijusias su:

▼B

a) leidimų suteikimo procedūromis;

b) registrais, kuriuos turi tvarkyti valstybės narės, ir pranešimais, kurie turi būti siunčiami Komisijai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 Skirsnis

Leidimų sodinti vynmedžius išdavimo tvarkos kontrolė

71 straipsnis

Sodinimas be leidimo

1. Gamintojai savo sąskaita išnaikina vynmedžių plotus, apsodintus be leidimo.

2. Jei gamintojai neišnaikina plotų per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai jiems pranešama apie pažeidimą, valstybės narės užtikrina, kad tokie be leidimo apsodinti plotai būtų išnaikinti per dvejus metus nuo to keturių mėnesių laikotarpio pabaigos. Susijusias išlaidas padengia atitinkami gamintojai.

3. Valstybės narės iki kiekvienų metų kovo 1 d. praneša Komisijai apie bendrą plotų, kurie, kaip patvirtinta, apsodinti vynmedžiais be leidimo po 2016 m. sausio 1 d., ir pagal 1 ir 2 dalis išnaikintų plotų dydį.

4. Gamintojui, kuris nesilaikė šio straipsnio 1 dalyje nustatyto įpareigojimo, taikomos nuobaudos, kurios turi būti nustatytos pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 64 straipsnį.

5. Be leidimo vynmedžiais apsodintiems plotams netaikomos jokios nacionalinės ar Sąjungos paramos priemonės.

72 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtintų būtinas priemones, nustatančias valstybėms narėms privalomus pranešimų pateikimo reikalavimus, įskaitant galimą VI priede numatytų biudžeto ribų sumažinimą reikalavimų nesilaikymo atveju.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

SU PREKYBA IR GAMINTOJŲ ORGANIZACIJOMIS SUSIJUSIOS TAISYKLĖS

I SKYRIUS

Su prekyba susijusios taisyklės

1 Skirsnis

Prekybos standartai

1 Poskirsnis

Įvadinės nuostatos

73 straipsnis

Taikymo sritis

Nedarant poveikio kitoms nuostatoms, taikytinoms žemės ūkio produktams, taip pat nuostatoms, priimtoms veterinarijos, fitosanitarijos ir maisto sektoriuose siekiant užtikrinti produktų atitiktį higienos bei sveikatos standartams ir apsaugoti gyvūnų, augalų ir žmonių sveikatą, šiame skirsnyje nustatomos su žemės ūkio produktų prekybos standartais susijusios taisyklės. Tos taisyklės skirstomos į privalomąsias taisykles ir neprivalomuosius žemės ūkio produktų nustatytuosius apibūdinimus.

2 Poskirsnis

Konkretiems sektoriams arba produktams skirti prekybos standartai

74 straipsnis

Bendrasis principas

Produktais, kurių atveju prekybos standartai pagal sektorius arba produktus buvo nustatyti pagal šį skirsnį, Sąjungoje gali būti prekiaujama tik tuo atveju, jei jie atitinka tuos standartus.

75 straipsnis

Prekybos standartų nustatymas ir turinys

1. Prekybos standartai gali būti taikomi vienam ar daugiau šių sektorių ir produktų:

a) alyvuogių aliejui ir valgomosioms alyvuogėms;

b) vaisiams ir daržovėms;

c) perdirbtiems vaisių ir daržovių produktams;

d) bananams;

e) gyviems augalams;

▼B

f) kiaušiniams;

g) paukštienai;

h) žmonėms vartoti skirtiems tepiesiems riebalams;

i) apyniams.

2. Siekiant atsižvelgti į vartotojų lūkesčius ir pagerinti žemės ūkio produktų, kuriems taikomos šio straipsnio 1 ir 4 dalys, gamybos ir pardavimo ekonomines sąlygas, taip pat jų kokybę, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl kiekvienam sektoriui ar produktui taikomų prekybos standartų visais prekybos etapais, taip pat dėl nuo tokių standartų leidžiančių nukrypti nuostatų ir tokių standartų išimčių, siekiant, kad būtų prisitaikoma prie nuolat besikeičiančių rinkos sąlygų, kintančių vartotojų poreikių bei atitinkamų tarptautinių standartų pokyčių ir nebūtų kuriama kliūčių produktų naujovėms.

3. Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 ([1]) 26 straipsniui, 1 dalyje nurodyti prekybos standartai gali apimti vieną ar daugiau toliau išvardytų elementų, nustatytų sektoriui ar produktui ir grindžiamų kiekvieno sektoriaus charakteristikomis, būtinybe reglamentuoti pateikimą rinkai ir šio straipsnio 5 dalyje apibrėžtomis sąlygomis:

a) technines apibrėžtis, pavadinimą ir prekinius pavadinimus, taikomus sektoriams, išskyrus nurodytuosius 78 straipsnyje;

b) klasifikavimo kriterijus, pavyzdžiui, suskirstymą pagal klases, svorį, dydį, amžių ir kategorijas;

c) rūšį, augalų ar gyvūnų veislę arba prekinį tipą;

d) pateikimą, su privalomais prekybos standartais susijusį ženklinimą, įpakavimą, pakavimo centrams taikomas taisykles, žymėjimą, derliaus metus ir konkrečių terminų vartojimą, nedarant poveikio 92–123 straipsniams;

e) kriterijus, pavyzdžiui, išvaizdą, konsistenciją, raumeningumą, produkto savybes ir vandens kiekio procentinę dalį;

f) konkrečias gamyboje naudojamas medžiagas arba komponentus ar sudedamąsias dalis, įskaitant jų kiekybinę sudėtį, grynumą ir identifikavimo duomenis;

([1]) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).

▼B

g) ūkininkavimo rūšį ir gamybos metodą, įskaitant vynininkystės metodus, ir pažangias tvarios gamybos sistemas;

h) misos ir vyno kupažavimą, įskaitant jų apibrėžtis, maišymą ir jo apribojimus;

i) surinkimo, pristatymo, laikymo ir tvarkymo periodiškumą, konservavimo būdą ir temperatūrą, sandėliavimą ir transportavimą;

j) ūkininkavimo vietą ir (arba) kilmę, išskyrus paukštieną ir tepiuosius riebalus;

k) tam tikrų medžiagų ir metodų naudojimo apribojimus;

l) specialų naudojimą;

m) sąlygas, kuriomis reglamentuojamas produktų, neatitinkančių pagal 1 dalį priimtų prekybos standartų ir 78 straipsnyje nurodytų apibrėžčių, pavadinimų ir prekinių pavadinimų, šalinimas, laikymas, pateikimas į apyvartą ir naudojimas, taip pat šalutinių produktų likvidavimas.

4. Papildomai prie 1 dalies, prekybos standartai gali būti taikomi vyno sektoriui. Tam sektoriui taikomi 3 dalies f, g, h, k ir m punktai.

5. Pagal šio straipsnio 1 dalį priimti konkretiems sektoriams arba produktams skirti prekybos standartai nustatomi nedarant poveikio 84–88 straipsniam ir IX priedui, ir jais atsižvelgiama į:

a) atitinkamo produkto specifinius ypatumus;

b) poreikį užtikrinti tokias sąlygas, kad produktus būtų lengviau pateikti rinkai;

c) gamintojų suinteresuotumą informuoti apie produkto savybes bei ūkininkavimo ypatybes ir vartotojų suinteresuotumą gauti tinkamos ir skaidrios informacijos apie produktą, įskaitant ūkininkavimo vietą, kuri kiekvienu individualiu atveju turi būti nustatoma tinkamu geografiniu lygmeniu, atlikus vertinimą, kuriame visų pirma būtų įvertintos ūkio subjektų išlaidos ir jiems tenkanti administracinė našta, irt nauda gamintojams ir galutiniam vartotojui;

d) esamus metodus produktų fizinėms, cheminėms bei organoleptinėms savybėms nustatyti;

e) tarptautinių organizacijų priimtas tipines rekomendacijas;

▼B

f) būtinybę išsaugoti natūralias ir esmines produktų savybes ir išvengti sukelti didelių atitinkamo produkto sudėties pokyčių.

6. Siekiant atsižvelgti į vartotojų lūkesčius ir į poreikį gerinti žemės ūkio produktų gamybos ir pardavimo ekonomines sąlygas, taip pat tų produktų kokybę, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais keičiamas 1 dalyje pateikiamas sektorių sąrašas. Tokiuose deleguotuosiuose aktuose turi būti remiamasi išimtinai tik įrodytais poreikiais, atsirandančiais dėl kintančių vartotojų poreikių, techninės pažangos ar poreikio diegti produkto inovacijas, ir jie turi būti grindžiami Komisijos ataskaita Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje visų pirma turėtų būti įvertinti vartotojų poreikiai, ūkio subjektų išlaidos ir jiems tenkanti administracinė našta, įskaitant poveikį vidaus rinkai ir tarptautinei prekybai, ir nauda gamintojams ir galutiniam vartotojui.

76 straipsnis

Papildomi prekybos vaisių ir daržovių sektoriaus produktais reikalavimai

1. Be to, kai tai svarbu 75 straipsnyje nurodytų taikytinų prekybos standartų požiūriu, vaisių ir daržovių sektoriaus produktais, kurie yra skirti parduoti vartotojui švieži, gali būti prekiaujama tik tuo atveju, jeigu jie yra geros ir tinkamos prekinės kokybės ir yra nurodyta jų kilmės šalis.

2. 1 dalyje minimi prekybos standartai ir vadovaujantis šiuo poskirsniu nustatyti vaisių ir daržovių bei apdorotų vaisių ir daržovių sektoriams taikomi standartai taikomi kiekviename prekybos etape, įskaitant importą ir eksportą, ir gali apimti kokybę, klasifikavimą, svorį, dydį, pakavimą, pakuotę, saugojimą, transportavimą, pateikimą ir prekybą.

3. Vaisių ir daržovių sektoriaus produktų, kuriems taikomi prekybos standartai, savininkas šiuos produktus viešai pateikti pardavimui, siūlyti juos parduoti arba tiekti, ar kitu būdu jais prekiauti Sąjungoje gali tik laikydamasis šių standartų ir yra atsakingas už tokių standartų laikymąsi.

4. Siekiant užtikrinti šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų tinkamą taikymą ir atsižvelgti į tam tikras konkrečias situacijas, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl konkrečių nuo šio straipsnio leidžiančių nukrypti nuostatų, reikalingų jam tinkamai taikyti.

77 straipsnis

Apynių sertifikavimas

1. Be to, kai tai svarbu taikytinų prekybos standartų požiūriu, apynių sektoriaus produktams, surinktiems arba paruoštiems Sąjungoje, taikoma sertifikavimo procedūra pagal šį straipsnį.

▼B

2. Sertifikatai gali būti išduodami tik produktams, pasižymintiems bent minimaliomis kokybės charakteristikomis, kurios yra tinkamos tam tikram konkrečiam prekybos etapui. Kai tai susiję su apynių milteliais, didesnio lupulino kiekio apynių milteliais, apynių ekstraktu ir apynių produktų mišiniais, sertifikatas gali būti išduotas tik jei šių produktų sudėtyje esantis alfa rūgšties kiekis nėra mažesnis negu apyniuose, iš kurių jie paruošti.

3. Šiuose sertifikatuose nurodoma bent:

a) apynių auginimo vieta (vietos);

b) derliaus nuėmimo metai; ir

c) rūšis arba rūšys.

4. Apynių sektoriaus produktais gali būti prekiaujama arba jie gali būti eksportuojami tik jeigu jų atžvilgiu buvo išduotas sertifikatas pagal šį straipsnį.

Importuotų apynių sektoriaus produktų atveju, 190 straipsnio 2 dalyje minimas atestacijos dokumentas laikomas tolygus tam sertifikatui.

5. Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos nuo šio straipsnio 4 dalies leidžiančios nukrypti priemonės:

a) siekiant patenkinti tam tikrų trečiųjų šalių prekybos reikalavimus; arba

b) taikomos specialiosios paskirties produktams.

Pirmoje pastraipoje minimomis priemonėmis:

i) nedaromas poveikis įprastinei prekybai produktais, kuriems buvo išduotas sertifikatas; ir

ii) jos taikomos kartu su papildomomis garantijomis, kuriomis siekiama išvengti su tais produktais susijusios painiavos.

78 straipsnis

Tam tikriems sektoriams ir produktams taikomos apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai

1. Be to, kai tai svarbu taikytinų prekybos standartų požiūriu, VII priede pateiktos apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai taikomi šiems sektoriams arba produktams:

a) galvijienai:

b) vynui;

c) žmonėms vartoti skirtam pienui ir pieno produktams;

d) paukštienai;

▼B

e) kiaušiniams;

f) žmonėms vartoti skirtiems tepiesiems riebalams; ir

g) alyvuogių aliejui ir valgomosioms alyvuogėms.

2. VII priede nurodytos apibrėžtys, pavadinimai arba prekiniai pavadinimai Sąjungoje gali būti naudojami tik prekiaujant produktais, kurie atitinka tame priede nustatytus atitinkamus reikalavimus.

3. Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais keičiamos VII priede pateiktos apibrėžtys ir prekiniai pavadinimai, leidžiama nuo jų nukrypti arba taikyti su jais susijusias išimtis. Priimant tuos deleguotuosius aktus turi būti remiamasi išimtinai tik įrodytais poreikiais, atsirandančiais dėl kintančių vartotojų poreikių, techninės pažangos ar poreikio diegti produkto inovacijas.

4. Siekiant užtikrinti, kad ūkio subjektai ir valstybės narės aiškiai ir tinkamai suprastų VII priede pateiktas apibrėžtis ir prekinius pavadinimus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl jų specifikavimo ir taikymo taisyklių.

5. Siekiant atsižvelgti į vartotojų lūkesčius ir pieno produktų rinkos pokyčius, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi pieno produktai, kurių atveju nurodoma gyvūno, iš kurio gaunamas pienas, rūšis, jei tai nėra galvijas, ir išdėstomos būtinos taisyklės.

79 straipsnis

Leistinas nukrypimas nuo reikalavimo

1. Siekiant atsižvelgti į kiekvieno produkto arba sektoriaus ypatumus, įvairius pardavimo etapus, technines sąlygas, galimus praktinius sunkumus, taip pat analizės metodų tikslumą ir pakartojamumą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl vienam ar keliems konkretiems standartams taikomo leistino nuokrypio, kurį viršijus visa produktų partija laikoma neatitinkančia to standarto.

2. Priimdama 1 dalyje nurodytus aktus Komisija atsižvelgia į būtinybę nekeisti esminių produkto savybių ir išvengti jų kokybės pablogėjimo.

80 straipsnis

Vynininkystės ir analizės metodai

1. Gaminant ir konservuojant VII priedo II dalyje išvardytus produktus Sąjungoje, naudojami tik pagal VIII priedą patvirtinti ir 75 straipsnio 3 dalies g punkte bei 83 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti vynininkystės metodai.

▼B

Pirma pastraipa netaikoma:

a) vynuogių sultims ir koncentruotoms vynuogių sultims; ir

b) vynuogių misai ir koncentruotai vynuogių misai, skirtoms vynuogių sultims gaminti.

Patvirtinti vynininkystės metodai naudojami tik siekiant užtikrinti, kad produktas būtų tinkamai rauginamas, konservuojamas ar rafinuojamas.

VII priedo II dalyje išvardyti produktai Sąjungoje gaminami laikantis VIII priede nustatytų taisyklių.

2. VII priedo II dalyje išvardytais produktais Sąjungoje neprekiaujama tais atvejais, kai:

a) juos gaminant naudoti Sąjungoje nepatvirtinti vynininkystės metodai;

b) juos gaminant naudoti Sąjungoje nepatvirtinti vynininkystės metodai; arba

c) jie neatitinka VIII priede nustatytų taisyklių.

Pagal pirmą pastraipą prekybai netinkami vynuogių produktai sunaikinami. Nukrypdamos nuo šios taisyklės, valstybės narės distiliavimo gamykloms ar acto gamykloms arba pramoniniais tikslais gali leisti naudoti tam tikrus tokius produktus – ir nustato jų savybes – su sąlyga, kad šis leidimas netaptų paskata gaminti vynuogių produktus naudojant neleistinus vynininkystės metodus.

3. Leisdama naudoti 75 straipsnio 3 dalies g punkte nurodytus vynininkystės metodus, Komisija:

a) atsižvelgia į OIV rekomenduojamus ir paskelbtus vynininkystės ir analizės metodus, taip pat į dar nepatvirtintų vynininkystės metodų eksperimentinio naudojimo rezultatus;

b) atsižvelgia į žmonių sveikatos apsaugos aspektus;

c) atsižvelgia į pavojų, kad vartotojai gali būti suklaidinti dėl tvirtai nusistovėjusios nuomonės apie produktą ir jų atitinkamų lūkesčių, įvertindama, ar esama informacinių priemonių, kurios padėtų panaikinti tokį pavojų, ir ar įmanoma jomis pasinaudoti;

d) leidžia išsaugoti natūralias esmines vyno savybes, smarkiai nekeičiant atitinkamo produkto sudėties;

e) užtikrina priimtiną būtiniausią aplinkos apsaugos lygį;

f) laikosi vynininkystės metodams taikomų bendrųjų taisyklių ir VIII priede nustatytų taisyklių.

▼B

4. Siekiant užtikrinti, kad su prekybai netinkamais vyno produktais būtų tinkamai elgiamasi, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, reglamentuojančių nacionalines procedūras, nurodytas šio straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, ir nuo jų nukrypstančias nuostatas, susijusias su vyno produktų, kurie neatitinka reikalavimų pašalinimu iš rinkos arba sunaikinimu.

5. Prireikus Komisija įgyvendinimo aktais priima VII priedo II dalyje išvardytiems produktams taikomus 75 straipsnio 5 dalies d punkte nurodytus metodus. Tie metodai grindžiami atitinkamais OIV rekomenduojamais ir paskelbtais metodais, išskyrus tuos atvejus, kai, atsižvelgiant į Sąjungos siekiamą tikslą, šie metodai būtų neveiksmingi arba netinkami. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Kol bus priimtos tokie įgyvendinimo aktai, naudojami tokie metodai ir taisyklės, kuriuos leidžia naudoti atitinkama valstybė narė.

81 straipsnis

Vyninių vynuogių veislės

1. VII priedo II dalyje išvardyti ir Sąjungoje pagaminti produktai gaminami iš vyninių vynuogių veislių, įtrauktų į klasifikatorių pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Laikydamosi 3 dalies, valstybės narės į klasifikatorių įtraukia vyninių vynuogių veisles, kurių vynmedžius leidžiama sodinti, atsodinti arba skiepyti jų teritorijoje vyno gamybos tikslu.

Valstybės narės gali į klasifikatorių įtraukti tik tas vyninių vynuogių veisles, kurios atitinka šias sąlygas:

a) atitinkama veislė priklauso *Vitis vinifera* rūšiai arba yra išvesta sukryžminus *Vitis vinifera* rūšį su kitomis *Vitis* genties rūšimis;

b) tai nėra viena iš šių veislių: *Noah*, *Othello*, *Isabelle*, *Jacquez*, *Clinton* ir *Hebermont*.

Tuo atveju, kai vyninių vynuogių veislė pašalinama iš pirmoje pastraipoje nurodyto klasifikatoriaus, tokios veislės vynmedžiai išnaikinami per 15 metų nuo jos išbraukimo iš klasifikatoriaus dienos.

3. Valstybėms narėms, kuriose vyno gamyba, apskaičiuojama remiantis paskutinių penkerių vyno metų gamybos vidurkiu, neviršija 50 000 hektolitrų per vyno metus, prievolė sudaryti 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą klasifikatorių netaikoma.

Tačiau tose valstybėse narėse vyno gamybos tikslu irgi galima sodinti, atsodinti ar skiepyti tik vyninių vynuogių veislių, atitinkančių 2 dalies antros pastraipos reikalavimus, vynmedžius.

▼B

4. Nukrypstant nuo 2 dalies pirmos bei trečios pastraipų ir 3 dalies antros pastraipos, valstybės narės mokslinių tyrimų ir eksperimentiniais tikslais leidžia sodinti, atsodinti ar skiepyti šių vyninių vynuogių veislių vynmedžius:

a) 3 dalyje nurodytų valstybių narių atveju – vyninių vynuogių veislių, kurios nėra įtrauktos į klasifikatorių;

b) 3 dalyje nurodytų valstybių narių atveju – 2 dalies antros pastraipos reikalavimų neatitinkančių vyninių vynuogių veislių.

5. Plotuose, kurie vyninių vynuogių veislių vynmedžiais vyno gamybos tikslu buvo apsodinti pažeidžiant 2, 3 ir 4 dalis, vynmedžiai išnaikinami.

Tačiau tuo atveju, kai atitinkama produkcija yra skirta išskirtinai vyno gamintojų namų ūkių reikmėms, tokiuose plotuose vynmedžius išnaikinti neprivaloma.

82 straipsnis

Specialus VII priedo II dalyje išvardytų kategorijų neatitinkančio vyno naudojimas

Išskyrus į butelius išpilstytą vyną (jei turima įrodymų, kad jis išpilstytas iki 1971 m. rugsėjo 1 d., vynas, pagamintas iš vyninių vynuogių veislių, įtrauktų į klasifikatorius, sudarytus pagal 81 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, tačiau neatitinkantis nė vienos iš VII priedo II dalyje nustatytų kategorijų, naudojamas tik atskirų vyno gamintojų namų ūkių vartojimo reikmėms, vyno acto gaminimui arba distiliavimui.

83 straipsnis

Tam tikriems produktams ir sektoriams taikomos nacionalinės taisyklės

1. Nepaisant 75 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali priimti arba toliau taikyti nacionalines taisykles, kuriomis nustatomi skirtingi tepiųjų riebalų kokybės lygiai. Pagal šias taisykles šiuos kokybės lygius leidžiama vertinti remiantis kriterijais, visų pirma susijusiais su naudojamomis žaliavomis, produktų organoleptinėmis savybėmis ir jų fiziniu bei mikrobiologiniu stabilumu.

Valstybės narės, kurios naudojasi pirmoje pastraipoje numatyta galimybe, užtikrina, kad kitų valstybių narių produktams, atitinkantiems tose nacionalinėse taisyklėse nustatytus kriterijus, apibūdinti nediskriminacinėmis sąlygomis būtų galima vartoti terminus, kuriais nurodoma, jog tų kriterijų laikomasi.

2. Valstybės narės gali apriboti arba uždrausti naudoti tam tikrus vynininkystės metodus ir numatyti griežtesnes taisykles jų teritorijoje gaminamiems ir pagal Sąjungos teisę patvirtintiems vynams, siekdamos geriau išsaugoti esmines vynų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, ir putojančių vynų bei likerinių vynų savybes.

▼B

3. Valstybės narės gali leisti eksperimentiniais tikslais naudoti nepatvirtintus vynininkystės metodus.

4. Siekiant užtikrinti tinkamą ir skaidrų šio straipsnio taikymą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių taikymo sąlygos, taip pat produktų, gautų taikant šio straipsnio 3 dalyje nurodytus eksperimentinius metodus, laikymo, pateikimo į apyvartą ir naudojimo sąlygos.

5. Su produktais, kuriems taikomas Sąjungos prekybos standartas, susijusias papildomas nacionalinės teisės nuostatas valstybės narės gali priimti ar toliau taikyti tik jei tos nuostatos atitinka Sąjungos teisės nuostatas, visų pirma laisvo prekių judėjimo principą, ir su sąlyga, kad laikomasi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB ([1]).

3 Poskirsnis

Neprivalomi nustatytieji apibūdinimai

84 straipsnis

Bendroji nuostata

Kad žemės ūkio produktų, kuriems pridėtinės vertės suteikia jų savybės arba požymiai, gamintojai galėtų lengviau informuoti apie tas savybes arba požymius vidaus rinkoje, visų pirma siekiant remti ir papildyti konkrečius pardavimo standartus, nustatoma konkretiems sektoriams arba produktams skirtų neprivalomų nustatytųjų apibūdinimų sistema.

Šis poskirsnis netaikomas 92 straipsnio 1 dalyje nurodytiems vyno produktams.

85 straipsnis

Esami neprivalomi nustatytieji apibūdinimai

1. Neprivalomi nustatytieji apibūdinimai, kuriems ši sistema taikoma 2013 m. gruodžio 20 d., yra išvardyti IX priede, o jų vartojimo sąlygos nustatomos laikantis 86 straipsnio a punkto.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti neprivalomi nustatytieji apibūdinimai su galimais pakeitimais galioja toliau, nebent jie būtų panaikinti remiantis 86 straipsniu.

86 straipsnis

Neprivalomų nustatytųjų apibūdinimų nustatymas, keitimas ir panaikinimas

Siekiant atsižvelgti į vartotojų lūkesčius, mokslo ir technikos žinių raidą, padėtį rinkoje ir prekybos standartų bei tarptautinių standartų pokyčius, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus:

([1]) 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/34/EB, nustatanti informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką (OL L 204, 1998 7 21, p. 37).

▼B

a) kuriais nustatomas papildomas neprivalomas nustatytasis apibūdinimas ir jo taikymo sąlygos;

b) kuriais iš dalies keičiamos neprivalomo nustatytojo apibūdinimo vartojimo sąlygos; arba

c) kuriais panaikinamas neprivalomas nustatytasis apibūdinimas.

87 straipsnis

Papildomi neprivalomi nustatytieji apibūdinimai

1. Apibūdinimas tampa papildomu neprivalomu nustatytuoju apibūdinimu tik tuo atveju, jei jis atitinka visas šias sąlygas:

a) apibūdinimas yra susijęs su produkto savybe arba ūkininkavimo ar perdirbimo požymiu ir yra susijęs su sektoriumi arba produktu;

b) vartojant apibūdinimą aiškiau informuojama apie produkto pridėtinę vertę, kurią jam suteikia jo specifiniai ypatumai arba ūkininkavimo ar perdirbimo požymiai;

c) kai produktas pateikiamas rinkai, a punkte nurodyta savybė arba požymis yra vartotojų atpažįstama keliose valstybėse narėse;

d) su apibūdinimu susijusios sąlygos ir jo vartojimas atitinka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/13/EB ([1]) arba Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011.

Pateikdama papildomą neprivalomą nustatytąjį apibūdinimą Komisija atsižvelgia į susijusius tarptautinius standartus ir esamus nustatytuosius apibūdinimus, taikomus atitinkamiems produktams arba sektoriams.

2. Siekiant atsižvelgti į tam tikrų sektorių ypatybes ir vartotojų lūkesčius, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais išsamiau apibūdinami reikalavimai, taikomi šio straipsnio 1 dalyje nurodyto papildomo nustatytojo apibūdinimo nustatymui.

88 straipsnis

Neprivalomų nustatytųjų apibūdinimų vartojimo apribojimai

1. Neprivalomas nustatytasis apibūdinimas gali būti vartojamas tik produktams, kurie atitinka taikytinas vartojimo sąlygas, apibūdinti.

2. Valstybės narės nustato tinkamas priemones, kuriomis siekiama užtikrinti, kad ženklinant produktus neatsirastų painiavos, susijusios su neprivalomais nustatytaisiais apibūdinimais.

([1]) 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, 2000 5 6, p. 29).

▼B

3. Siekiant užtikrinti, kad neprivalomais nustatytaisiais apibūdinimais charakterizuojami produktai atitiktų taikytinas vartojimo sąlygas, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl papildomų neprivalomų nustatytųjų apibūdinimų vartojimo taisyklių.

4 Poskirsnis

Su importu ir eksportu susiję prekybos standartai

89 straipsnis

Bendrosios nuostatos

Siekiant atsižvelgti į Sąjungos ir tam tikrų trečiųjų šalių prekybos specifinius ypatumus ir tam tikrų žemės ūkio produktų ypatingą pobūdį, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) sąlygų, kuriomis importuojamų produktų atitikties Sąjungos prekybos standartams lygis laikomas lygiaverčiu, ir sąlygų, kuriomis leidžiama nukrypti nuo 74 straipsnio; ir

b) prekybos standartų taikymo iš Sąjungos eksportuojamiems produktams taisyklių.

90 straipsnis

Specialiosios vyno importo nuostatos

1. Išskyrus atvejus, kai pagal SESV sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose nurodyta kitaip, nuostatos dėl kilmės vietos nuorodų, geografinių nuorodų ir vyno ženklinimo, nustatytos šio skyriaus 2 skirsnyje ir šio reglamento 78 straipsnyje pateiktose apibrėžtyse, pavadinimuose ir prekiniuose pavadinimuose, taikomos į Sąjungą importuojamiems produktams, kurių KN kodai yra 2009 61, 2009 69 ir 2204.

2. Išskyrus atvejus, kai pagal SESV sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose nurodyta kitaip, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai gaminami laikantis Sąjungos pagal šį reglamentą patvirtintų vynininkystės metodų arba – iki metodų patvirtinimo pagal 80 straipsnio 3 dalį pradžios – laikantis OIV rekomenduojamų ir paskelbtų vynininkystės metodų.

3. Importuojant 1 dalyje nurodytus produktus, pateikiamas:

a) sertifikatas, kuriuo patvirtinama atitiktis 1 bei 2 dalyse nurodytoms nuostatoms ir kurį produkto kilmės šalyje parengė kompetentinga įstaiga, įtraukta į Komisijos viešai skelbiamą sąrašą;

b) analizės ataskaita, parengta produkto kilmės šalies paskirtos įstaigos ar padalinio, jei produktas yra skirtas tiesiogiai vartoti žmonėms.

▼B

5 Poskirsnis

Bendrosios nuostatos

91 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų:

►C2 a) VII priedo III dalies 5 punkto antroje pastraipoje nurodyto pieno ir pieno produktų ir VII priedo VII dalies I punkto šeštos pastraipos a punkte nurodytų tepiųjų riebalų sąrašą, ◄ grindžiamą orientaciniais produktų sąrašais, kuriuos valstybės narės laiko savo teritorijose atitinkančiais tas nuostatas ir kuriuos jos siunčia Komisijai;

b) konkretiems sektoriams arba produktams skirtų prekybos standartų įgyvendinimo taisykles;

c) taisykles, pagal kurias nustatoma, ar produktams buvo taikomos patvirtintų vynininkystės metodų neatitinkančios procedūros;

d) analizės metodams, kuriais nustatomos produktų savybės, taikomas taisykles;

e) leistino nukrypimo nustatymo taisykles;

f) 89 straipsnyje nurodytų priemonių įgyvendinimo taisykles;

g) gamintojo ir (arba) pramoninio įrenginio, kuriame produktas paruoštas ar perdirbtas, identifikavimo arba registravimo taisykles, sertifikavimo procedūras ir tvarkytinus komercinius dokumentus, lydimuosius dokumentus bei įrašus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 Skirsnis

Vyno sektoriuje naudojamos kilmės vietos nuorodos, geografinės nuorodos ir tradiciniai terminai

1 Poskirsnis

Įvadinės nuostatos

92 straipsnis

Taikymo sritis

▼C2

1. Šiame skirsnyje nustatytos su kilmės vietos nuorodomis, geografinėmis nuorodomis ir tradiciniais terminais susijusios taisyklės taikomos VII priedo II dalies 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ir 16 punktuose nurodytiems produktams.

▼B

2. 1 dalyje nurodytos taisyklės grindžiamos:

a) vartotojų ir gamintojų teisėtų interesų apsauga;

b) atitinkamų produktų vidaus rinkos sklandaus veikimo užtikrinimu; ir

c) kokybiškų produktų, nurodytų šiame skirsnyje, gamybos skatinimu, kartu leidžiant taikyti nacionalines kokybės politikos priemones.

2 Poskirsnis

Kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos

93 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame skirsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

a) kilmės vietos nuoroda – regiono, konkrečios vietovės arba, išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais, šalies pavadinimas, vartojamas apibūdinti 92 straipsnio 1 dalyje nurodytam produktui, atitinkančiam šiuos reikalavimus:

i) produkto kokybę ir savybes iš esmės arba išimtinai lėmė tam tikra geografinė aplinka su jai būdingais gamtos ir žmogaus veiklos veiksniais;

ii) vynuogės, iš kurių pagamintas produktas, yra užaugintos tik toje geografinėje vietovėje;

iii) produktas gaminamas toje geografinėje vietovėje; ir

iv) produktas pagamintas iš *Vitis vinifera* veislės vynmedžių vynuogių;

b) geografinė nuoroda – nuoroda į regioną, konkrečią vietovę arba, išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais, į šalį, vartojama apibūdinti 92 straipsnio 1 dalyje nurodytam produktui, kuris atitinka šiuos reikalavimus:

i) jo specifinė kokybė, geras vardas ar kitos savybės yra susijusios su ta geografine kilme;

ii) ne mažiau kaip 85 % produktui gaminti naudojamų vynuogių yra užaugintos tik toje geografinėje vietovėje;

iii) jis gaminamas toje geografinėje vietovėje; ir

iv) jis pagamintas iš *Vitis vinifera* rūšies arba iš rūšių, išvestų sukryžminus *Vitis vinifera* rūšis su kitomis *Vitis* genties rūšimis, vynmedžių vynuogių.

▼B

2. Tam tikri tradiciškai vartojami pavadinimai laikomi kilmės vietos nuoroda, kai:

a) jie vartojami vynui pavadinti;

b) jais pateikiama nuoroda į geografinį pavadinimą;

c) jie atitinka 1 dalies a punkto i–iv papunkčiuose nurodytus reikalavimus; ir

d) jiems taikyta šiame poskirsnyje nustatyta procedūra, pagal kurią saugomos kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos.

3. Kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos, įskaitant nuorodas, susijusias su trečiosiose šalyse esančiomis geografinėmis vietovėmis, Sąjungoje saugomos pagal šiame poskirsnyje nustatytas taisykles.

4. 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodyta gamyba apima visus veiksmus nuo vynuogių derliaus nuėmimo iki vyno gamybos procesų užbaigimo, išskyrus visus procesus po pagaminimo.

5. Taikant 1 dalies b punkto ii papunktį, vynuogės, kurių daugiausia 15 % gali būti užauginta ne nustatytų ribų vietovėje, turi būti užaugintos valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, kurioje yra nustatytų ribų vietovė.

94 straipsnis

Apsaugos paraiškos

1. Į pavadinimų kaip kilmės vietos nuorodų arba geografinių nuorodų apsaugos paraiškas įtraukiama techninė byla, kurioje pateikiami tokie duomenys:

a) saugotinas pavadinimas;

b) pareiškėjo vardas, pavardė (arba pavadinimas) ir adresas;

c) 2 dalyje nurodyta produkto specifikacija; ir

d) bendrasis dokumentas, kuriame apibendrinama 2 dalyje nurodyta produkto specifikacija.

2. Produkto specifikacija suinteresuotosioms šalims suteikia galimybę įvertinti atitinkamas produkto gamybos sąlygas, susijusias su suteiktos kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda.

Produkto specifikaciją sudaro bent:

a) saugotinas pavadinimas;

b) vyno ar vynų aprašymas:

i) su kilmės vietos nuoroda atveju – pagrindinės analizinės ir organoleptinės savybės;

ii) su geografine nuoroda atveju – pagrindinės analizinės savybės ir organoleptinių savybių įvertinimas arba nuoroda į jas;

▼B

c) kai taikytina, konkretūs vynininkystės metodai, naudojami vynui ar vynams gaminti, ir atitinkami jų gamybos apribojimai;

d) atitinkamos geografinės vietovės apibrėžimas;

e) didžiausias derlius iš hektaro;

f) nuoroda į vyninę vynuogių veislę arba veisles, iš kurios gaunamas (-i) vynas (-ai);

g) duomenys, kuriais patvirtinamas 93 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje arba, atitinkamais atvejais, 93 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje nurodytas ryšys;

h) taikytini reikalavimai, kurie nustatyti Sąjungos arba nacionalinės teisės aktuose, arba, tais atvejais, kai tai numatė valstybės narės, kuriuos nustatė organizacija, tvarkanti saugomas kilmės vietos nuorodas arba saugomas geografines nuorodas, atsižvelgiant į tai, kad tokie reikalavimai turi būti objektyvūs, nediskriminaciniai ir atitinkantys Sąjungos teisę;

i) valdžios institucijų arba įstaigų, tikrinančių atitiktį produkto specifikacijos nuostatoms, pavadinimas bei adresas ir jų konkrečios užduotys.

3. Kai pateikiama apsaugos paraiška yra susijusi su trečiosios šalies geografine vietove, joje kartu su 1 ir 2 dalyse nurodytais duomenimis pateikiamas įrodymas, kad atitinkamas pavadinimas yra saugomas jo kilmės šalyje.

95 straipsnis

Pareiškėjai

1. Kilmės vietos arba geografinės nuorodos apsaugos paraišką gali teikti bet kuri suinteresuota gamintojų grupė arba, išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais, atskiras gamintojas. Paraišką teikiant gali dalyvauti ir kitos suinteresuotosios šalys.

2. Gamintojai gali pateikti tik jų pačių gaminamų vynų pavadinimų apsaugos paraišką.

3. Bendra paraiška gali būti teikiama, kai pavadinimu nurodoma kelioms valstybėms bendra geografinė vietovė arba tradicinis pavadinimas, susijęs su kelioms valstybėms bendra geografine vietove.

96 straipsnis

Preliminari nacionalinė procedūra

1. Sąjungos kilmės vynų kilmės vietos nuorodų arba geografinių nuorodų apsaugos paraiškoms taikoma preliminari nacionalinė procedūra.

2. Apsaugos paraiška pateikiama valstybei narei, su kurios teritorija yra siejama kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda.

3. Valstybė narė, kuriai pateikta apsaugos paraiška, išnagrinėja ją siekdama patikrinti, ar ji atitinka šiame poskirsnyje išdėstytas sąlygas.

▼B

Valstybė narė taiko nacionalinę procedūrą, pagal kurią užtikrinama, kad paraiška būtų tinkamai paskelbta ir pagal kurią numatytas ne mažiau kaip dviejų mėnesių laikotarpis nuo paskelbimo dienos, per kurį bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir gyvenantis arba įsisteigęs jos teritorijoje, gali paprieštarauti siūlomai apsaugai pateikdamas valstybei narei tinkamai pagrįstą pareiškimą.

4. Jei valstybė narė, tikrinanti paraišką, mano, kad kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda neatitinka šiame poskirsnyje numatytų sąlygų arba kad ji yra nesuderinama su Sąjungos teise, ji paraišką atmeta.

5. Jei valstybė narė, tikrinanti paraišką, mano, kad reikalavimai įvykdyti, ji taiko nacionalinę procedūrą, kuria užtikrinama, kad būtų tinkamai paskelbta produkto specifikacija bent internete bei perduota paraiška Komisijai.

97 straipsnis

Komisijos atliekamas tikrinimas

1. Komisija viešai skelbia kilmės vietos nuorodos arba geografinės nuorodos apsaugos paraiškos pateikimo datą.

2. Komisija tikrina, ar 94 straipsnyje nurodytos apsaugos paraiškos atitinka šiame poskirsnyje nustatytas sąlygas.

3. Jei Komisija mano, kad šiame poskirsnyje nustatytos sąlygos įvykdytos, ji priima įgyvendinimo aktus dėl *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 94 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto bendrojo dokumento ir nuorodos į taikant preliminarią nacionalinę procedūrą paskelbtą produkto specifikaciją paskelbimo. Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

4. Jei Komisija mano, kad šiame poskirsnyje nustatytos sąlygos neįvykdytos, ji priima įgyvendinimo aktus, kuriais nusprendžia paraišką atmesti.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

98 straipsnis

Prieštaravimo procedūra

Per du mėnesius nuo 94 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto bendrojo dokumento paskelbimo dienos bet kuri valstybė narė ar trečioji šalis arba bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir gyvenantis arba įsisteigęs valstybėje narėje (išskyrus valstybę narę, kuri pateikė nuorodos apsaugos paraišką) arba trečiojoje šalyje, gali prieštarauti siūlomai nuorodos apsaugai pateikdamas Komisijai tinkamai pagrįstą pareiškimą dėl šiame poskirsnyje nustatytų atitikties apsaugos reikalavimams sąlygų.

Trečiosiose šalyse gyvenantys arba įsisteigę fiziniai ar juridiniai asmenys tokį pareiškimą tiesiogiai arba per atitinkamos trečiosios šalies valdžios institucijas pateikia per 1 pastraipoje nurodytą dviejų mėnesių laikotarpį.

▼B

99 straipsnis

Sprendimas dėl apsaugos

Komisija, remdamasi užbaigus 98 straipsnyje nurodytą prieštaravimo procedūrą turima informacija, priima įgyvendinimo aktus dėl arba šiame poskirsnyje nurodytų reikalavimų ir Sąjungos teisės reikalavimus atitinkančią kilmės vietos nuorodų ar geografinių nuorodų saugojimo, arba dėl minėtų reikalavimų neatitinkančių paraišką atmetimo.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

100 straipsnis

Homonimai

1. Pavadinimas, kurio apsaugos paraiška pateikiama ir kuris visiškai ar iš dalies sutampa su pavadinimu, jau įregistruotu pagal šį reglamentą, įregistruojamas deramai atsižvelgiant į vietinę bei tradicinę vartoseną ir bet kokį suklaidinimo pavojų.

Vartotoją klaidinantis homoniminis pavadinimas, verčiantis manyti, kad produktai kilę iš kitos vietovės, nėra registruojamas, net jeigu pavadinimas tiksliai atitinka realų vietovės, regiono ar vietos, iš kurios kilę tie produktai, pavadinimą.

Įregistruotą homoniminį pavadinimą galima vartoti tik tuo atveju, jeigu praktiškai įmanoma pakankamai atskirti vėliau įregistruotą homonimą ir registre jau esantį pavadinimą, atsižvelgiant į būtinybę atitinkamiems gamintojams taikyti teisingumo principą ir į poreikį neklaidinti vartotojo.

2. 1 dalis *mutatis mutandis* taikoma, jeigu pavadinimas, kurio apsaugos paraiška teikiama, visiškai ar iš dalies sutampa su geografine nuoroda, saugoma pagal valstybių narių nacionalinę teisę.

3. Jei vyninių vynuogių veislės pavadinime yra saugoma kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda arba jei jų pavadinimą sudaro tokia nuoroda, tas pavadinimas nevartojamas žemės ūkio produktams ženklinti.

Siekiant atsižvelgti į esamą ženklinimo praktiką, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos tos taisyklės išimtys.

4. Produktų, kuriems taikomas šio reglamento 93 straipsnis, kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsauga neturi poveikio saugomoms geografinėms nuorodoms, taikomoms spiritiniams gėrimams, apibrėžtiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 110/2008 ([1]) 2 straipsnyje.

([1]) 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos (OL L 39, 2008 2 13, p. 16).

▼B

101 straipsnis

Atsisakymo suteikti apsaugą papildomos priežastys

1. Bendriniu tapęs pavadinimas nesaugomas kaip kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda.

Šiame skirsnyje „bendriniu tapęs pavadinimas“ – vyno pavadinimas, kuris, nors ir sietinas su vieta ar regionu, kuriuose šis produktas buvo pirmiausia pagamintas ar kuriuose juo buvo pradėta prekiauti, Sąjungoje tapo įprastu vyno pavadinimu.

Siekiant nustatyti, ar pavadinimas tapo bendriniu, atsižvelgiama į atitinkamus veiksnius, visų pirma į:

a) esamą padėtį Sąjungoje, visų pirma vartojimo vietose;

b) atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.

2. Pavadinimas nėra saugomas kaip kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda, jei, atsižvelgiant į prekės ženklo gerą vardą ir pripažinimą, vartotojas dėl tokios apsaugos galėtų susidaryti klaidingą nuomonę apie tikrąjį vyno tapatumą.

102 straipsnis

Santykis su prekių ženklais

1. Prekės ženklą, kuriame yra nurodyta saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografinė nuoroda arba kurį sudaro saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografinė nuoroda, kuris neatitinka atitinkamos produkto specifikacijos arba kuris naudojamas pagal 103 straipsnio 2 dalį, susijusį su produktu, priskiriamu prie vienos iš VII priedo II dalyje išvardytų kategorijų, registruoti:

a) atsisakoma, jei prekės ženklo registravimo paraiška yra pateikta po kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos apsaugos paraiškos pateikimo Komisijai dienos ir tokia kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda pradėta saugoti; arba

b) tokia registracija panaikinama.

2. Nedarant poveikio 101 straipsnio 2 daliai, šio straipsnio 1 dalyje nurodytas prekės ženklas, kurio registracijos paraiška buvo pateikta ir kuris buvo registruotas arba įgytas sąžiningai jį naudojant (jeigu tokią galimybę numatyto atitinkama teisė) Sąjungos teritorijoje iki kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos apsaugos datos kilmės šalyje arba iki 1996 m. sausio 1 d., gali būti naudojamas toliau ir atnaujinamas nepaisant kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos apsaugos, su sąlyga, kad nėra jokių priežasčių tą prekės ženklą pripažinti negaliojančiu arba panaikinti jo registraciją pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/95/EB ([1]) arba Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 ([2]).

([1]) 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008 11 8, p. 25).

([2]) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009 3 24, p. 1).

▼B

Tokiais atvejais leidžiama tuo pat metu naudoti kilmės vietos nuorodą ar geografinę nuorodą ir atitinkamus prekės ženklus.

103 straipsnis

Apsauga

1. Vyną parduodantis ūkio subjektas gali naudoti saugomą kilmės vietos nuorodą ar saugomą geografinę nuorodą, jei toks vynas buvo pagamintas laikantis atitinkamos produkto specifikacijos.

2. Saugoma kilmės vietos nuoroda bei saugoma geografinė nuoroda, taip pat ir vynas, kuriam suteiktas tas saugomas pavadinimas laikantis produktų specifikacijų, saugomi nuo:

a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio to saugomo pavadinimo vartojimo komerciniais tikslais:

   i) panašiems produktams, neatitinkantiems produkto su saugomu pavadinimu specifikacijos; arba

   ii) jeigu taip naudojant išnaudojamas kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos geras vardas;

b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar mėgdžiojimo, net jei nurodoma tikroji produkto ar paslaugos kilmė arba jei saugomas pavadinimas yra išverstas, transkribuotas ar transliteruotas arba prie jo rašomi tokie žodžiai kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagamintas kaip“, „imitacija“, „skonis“, „panašus“ ar pan.;

c) bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos į produkto kilmės vietą, kilmę, pobūdį ar esmines savybes, esančios ant produkto išorinės ar vidinės pakuotės, reklaminėje medžiagoje arba su atitinkamu vyno produktu susijusiuose dokumentuose, taip pat nuo produkto pakavimo į tokią tarą, kuri gali sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę;

d) bet kokios kitos praktikos, dėl kurios vartotojai gali susidaryti klaidingą įspūdį apie tikrąją produkto kilmę.

3. Saugomos kilmės vietos nuorodos ir saugomos geografinės nuorodos negali tapti bendriniais pavadinimais Sąjungoje, kaip apibrėžta 101 straipsnio 1 dalyje.

104 straipsnis

Registras

Komisija sudaro ir tvarko su vynu susijusių saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų elektroninį registrą, kuris yra prieinamas viešai. Į registrą gali būti įtrauktos su trečiųjų šalių produktais susijusios saugomos kilmės vietos nuorodos ir saugomos geografinės nuorodos, kurios saugomos Sąjungoje pagal tarptautinį susitarimą, kurio šalis yra Sąjunga. Jei tame susitarime aiškiai nenurodyta, kad pavadinimas yra saugoma kilmės vietos nuoroda, kaip apibrėžta šiame reglamente, toks pavadinimas į registrą įtraukiamas kaip saugoma geografinė nuoroda.

▼B

105 straipsnis

Produktų specifikacijų pakeitimai

95 straipsnyje nustatytas sąlygas atitinkantis pareiškėjas gali teikti paraišką, kad būtų patvirtinti produkto su saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda specifikacijos pakeitimai, visų pirma siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos žinių raidą arba iš naujo nustatyti 94 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkte nurodytos geografinės vietovės ribas. Paraiškose išdėstomi prašomi pakeitimai ir pateikiamas jų pagrindimas.

106 straipsnis

Panaikinimas

Jeigu atitinkamos produkto specifikacijos laikymasis nebeužtikrinamas, Komisija savo iniciatyva arba pagal tinkamai pagrįstą valstybės narės, trečiosios šalies ar teisėtą interesą turinčio fizinio arba juridinio asmens prašymą gali priimti įgyvendinimo aktus dėl kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos apsaugos panaikinimo.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

107 straipsnis

Esami saugomi vynų pavadinimai

1. Vynų pavadinimai, nurodyti Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 ([1]) 51 ir 54 straipsniuose ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 753/2002 ([2]) 28 straipsnyje, yra automatiškai saugomi pagal šį reglamentą. Komisija tokius pavadinimus išvardija šio reglamento 104 straipsnyje numatytame registre.

2. Komisija įgyvendinimo aktais, priimamais netaikant šio reglamento 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros, imasi atitinkamų oficialių veiksmų vynų pavadinimams, kuriems taikoma Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118s straipsnio 3 dalis, išbraukti iš šio reglamento 104 straipsnyje numatyto registro.

3. 106 straipsnis netaikomas šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems šiuo metu saugomiems vynų pavadinimams.

Iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisija savo iniciatyva gali priimti įgyvendinimo aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų esamų saugomų vynų pavadinimų apsaugos panaikinimo, jei jie neatitinka 93 straipsnyje nustatytų sąlygų.

([1]) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, 1999 7 14, p. 1).

([2]) 2002 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 753/2002, nustatantis tam tikras Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 taikymo taisykles dėl tam tikrų vyno sektoriaus produktų apibūdinimo, pavadinimo, pateikimo ir apsaugos (OL L 118, 2002 5 4, p. 1).

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Kroatijos atžvilgiu vynų pavadinimai, paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([1]), saugomi šiuo reglamentu, jeigu gaunami teigiami rezultatai taikant prieštaravimo procedūrą. Komisija tokius pavadinimus išvardija 104 straipsnyje numatytame registre.

108 straipsnis

Mokesčiai

Valstybės narės gali rinkti mokesčius savo išlaidoms padengti, įskaitant išlaidas, patirtas nagrinėjant apsaugos paraiškas, prieštaravimo pareiškimus, pakeitimų paraiškas ir prašymus panaikinti apsaugą, pateiktus pagal šį poskirsnį.

109 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant atsižvelgti į gamybos apibrėžtoje geografinėje vietovėje specifinius ypatumus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) konkrečios geografinės vietovės ribų nustatymo papildomų kriterijų; ir

b) su gamyba konkrečioje geografinėje vietovėje susijusių apribojimų ir leidžiančių nukrypti nuostatų.

2. Siekiant užtikrinti produktų kokybę ir atsekamumą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos sąlygos, kuriomis į produktų specifikacijas gali būti įtraukiami papildomi reikalavimai.

3. Siekiant užtikrinti teisėtų gamintojų ir ūkio subjektų teisių ir interesų apsaugą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) pareiškėjų, galinčių teikti kilmės vietos nuorodos arba geografinės nuorodos apsaugos paraiškas, tipų;

b) sąlygų, kurių turi būti laikomasi teikiant kilmės vietos nuorodos arba geografinės nuorodos apsaugos paraišką, Komisijai atliekant tikrinimą, vykdant prieštaravimo procedūrą ir saugomos kilmės vietos nuorodos ar saugomos geografinės nuorodos pakeitimo, panaikinimo ir nuorodos tipo pakeitimo procedūras;

c) sąlygų, taikomų paraiškoms, susijusioms su kelioms valstybėms bendra geografine vietove;

([1]) OL L 116, 2011 4 14, p. 12.

▼B

d) sąlygų, taikomų su trečiosios šalies geografinėmis vietovėmis susijusioms paraiškoms;

e) datos, nuo kurios taikoma apsauga arba apsaugos pakeitimas;

f) sąlygų, taikomų produktų specifikacijų pakeitimams.

4. Siekiant užtikrinti tinkamą apsaugos lygį, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl apribojimų, susijusių su saugomu pavadinimu.

5. Siekiant užtikrinti kad šio poskirsnio nuostatų taikymas nepagrįstai nepaveiktų ūkio subjektų ir kompetentingų institucijų, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais vynų pavadinimų, kuriems apsauga suteikta iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. arba kurių apsaugos paraiška pateikta iki tos datos, atžvilgiu nustatomos pereinamojo laikotarpio taisyklės, susijusios su:

a) vynų pavadinimais, kuriuos valstybės narės pripažino kilmės vietos nuorodomis arba geografinėmis nuorodomis iki 2009 m. rugpjūčio 1 d., ir vynų pavadinimais, kurių apsaugos paraiškos pateiktos prieš tą datą;

b) vynais, pateiktais rinkai arba paženklintais iki nurodytos datos, ir

c) produktų specifikacijų pakeitimais.

110 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų patvirtintos būtinas priemonės, susijusios su:

a) produkto specifikacijoje nurodytina informacija apie geografinės vietovės ir galutinio produkto ryšį;

b) sprendimų dėl apsaugos suteikimo arba nesuteikimo viešu skelbimu;

c) 104 straipsnyje nurodyto registro sudarymu ir tvarkymu;

d) saugomos kilmės vietos nuorodos pakeitimu saugoma geografine nuoroda;

e) paraiškų, susijusių su kelioms valstybėms bendra geografine vietove, teikimu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų patvirtintos būtinos priemonės, susijusios su kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos apsaugos paraiškų ar kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos pakeitimo patvirtinimo paraiškų nagrinėjimo tvarka, taip pat prieštaravimo, panaikinimo ar nuorodos tipo pakeitimo prašymų pateikimo tvarka ir informacijos, susijusios su esamais saugomais vynų pavadinimais, pateikimo tvarka, visų pirma priemones, susijusias su:

a) dokumentų šablonais ir perdavimo forma;

b) laiko terminais;

c) išsamia informacija apie faktus, įrodymus ir patvirtinamuosius dokumentus, kuriuos reikia pateikti kartu su paraiška ar prašymu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

111 straipsnis

Kiti įgyvendinimo įgaliojimai

Jei prieštaravimas laikomas nepriimtinu, Komisija įgyvendinimo aktais nusprendžia atmesti jį kaip nepriimtiną. Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

3 Poskirsnis

Tradiciniai terminai

112 straipsnis

Apibrėžtis

Tradicinis terminas – 92 straipsnio 1 dalyje nurodytiems produktams apibūdinti skirtas terminas, valstybėse narėse tradiciškai vartojamas siekiant nurodyti:

a) kad produktui suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę; arba

b) produkto, kuriam suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, gamybos ar brandinimo būdą arba kokybę, spalvą, vietovės tipą arba su istorija susijusį ypatingą įvykį.

113 straipsnis

Apsauga

1. Saugomas tradicinis terminas gali būti vartojamas tik produktui, kuris buvo pagamintas laikantis 112 straipsnyje pateiktos apibrėžties, apibūdinti.

Tradiciniai terminai saugomi nuo neteisėto jų vartojimo.

▼B

2. Tradiciniai terminai tik prašyme pateikta kalba ir tik jame pateiktose vynuogių vyno produktų kategorijose saugomi nuo:

a) bet kokio netinkamo saugomo termino naudojimo, įskaitant atvejus, kai prie jo pateikiami tokie žodžiai kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagaminta“, „imitacija“, „skonis“, „panašus“ ar kiti panašūs žodžiai;

b) bet kokių kitų apgaulingų ar klaidinančių nuorodų dėl produkto pobūdžio, charakteristikų ar esminių produkto ypatybių, esančių ant vidinės ar išorinės pakuotės, reklaminėje medžiagoje arba su juo susijusiuose dokumentuose;

c) bet kokių kitų įprastinių veiksmų, kuriais vartotojas gali būti suklaidintas, ypač sudarytas įspūdis, kad vynas atitinka saugomą tradicinį terminą.

3. Sąjungoje tradiciniai terminai negali tapti bendriniais pavadinimais.

114 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant užtikrinti tinkamą apsaugos lygį, Komisijai pagal 227 straipsnį įgaliojimai suteikiami priimti deleguotuosius aktus dėl saugotino tradicinio termino kalbos ir rašybos.

2. Siekiant užtikrinti teisėtų gamintojų ir ūkio subjektų teisių ir interesų apsaugą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma:

a) pareiškėjų, galinčių teikti tradicinio termino apsaugos paraiškas, tipai;

b) tradicinio termino apsaugos paraiškos galiojimo sąlygos;

c) prieštaravimo siūlomam tradicinio termino pripažinimui priežastys;

d) apsaugos mastas, santykis su prekės ženklais, saugomais tradiciniais terminais, saugomomis kilmės vietos nuorodomis ar geografinėmis nuorodomis, homonimais ar tam tikrais vyninių vynuogių pavadinimais;

e) tradicinio termino panaikinimo priežastys;

f) tradicinio termino apsaugos paraiškos arba prašymo, susijusio su prieštaravimu ar dėl panaikinimo pateikimo data;

▼B

g) procedūros, kurių turi būti laikomasi tradicinio termino apsaugos paraiškos atžvilgiu, įskaitant Komisijos atliekamą tikrinimą, prieštaravimo procedūrą ir panaikinimo bei keitimo procedūras.

3. Siekiant atsižvelgti į Sąjungos ir tam tikrų trečiųjų šalių prekybos specifinius ypatumus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos sąlygos, kuriomis tradicinius terminus galima vartoti produktams iš trečiųjų šalių apibūdinti ir numatomos nuo 112 straipsnio ir 113 straipsnio 2 dalies nukrypti leidžiančios nuostatos.

115 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos būtinos priemonės, susijusios su tradicinio termino apsaugos paraiškų ar tradicinio termino pakeitimo patvirtinimo paraiškų nagrinėjimo tvarka, taip pat prieštaravimo ar panaikinimo prašymų nagrinėjimo tvarka, visų pirma priemones, susijusias su:

a) dokumentų šablonais ir perdavimo forma;

b) laiko terminais;

c) išsamia informacija apie faktus, įrodymus ir patvirtinamuosius dokumentus, kuriuos reikia pateikti kartu su paraiška ar prašymu;

d) išsamiomis saugomų tradicinių terminų viešo skelbimo taisyklėmis.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais priimami arba atmetami tradicinio termino apsaugos paraiška arba saugomo termino pakeitimo ar tradicinio termino apsaugos panaikinimo prašymas.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais numato tradicinių terminų, dėl kurių priimtos apsaugos paraiškos, apsaugą, visų pirma suskirsto juos pagal 112 straipsnį ir paskelbia apibrėžtį ir (arba) vartojimo sąlygas.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

116 straipsnis

Kiti įgyvendinimo įgaliojimai

Jei prieštaravimas laikomas nepriimtinu, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais jį atmeta kaip nepriimtiną. Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

▼B

3 Skirsnis

Vyno sektoriaus produktų ženklinimas ir pateikimas

117 straipsnis

Apibrėžtis

Šiame skirsnyje:

a) ženklinimas – visi žodžiai, duomenys, prekių ženklai, registruotasis prekės pavadinimas, paveikslėliai arba simboliai, pateikti ant pakuotės arba prie atitinkamo produkto pridedamame ar jį nurodančiame dokumente, pranešime, etiketėje, žiede ar lankelyje;

b) pateikimas – informacija, perduodama vartotojams pasitelkiant atitinkamo produkto pakuotę, įskaitant butelių formą ir tipą.

118 straipsnis

Horizontaliųjų taisyklių taikymas

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip, ženklinimui ir pateikimui taikoma Tarybos direktyva 89/396/EEB ([1]), Direktyva 2000/13/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/45/EB ([2]), Direktyva 2008/95/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1169/2011.

Ženklinant VII priedo II dalies 1–11, 13, 15 ir 16 punktuose nurodytus produktus negalima papildomai įrašyti jokios informacijos, išskyrus tą, kuri nustatyta šiame reglamente, nebent tokia informacija atitinka Direktyvos 2000/13/EB arba Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 reikalavimus.

119 straipsnis

Privalomi duomenys

1. Ženklinant ir pateikiant VII priedo II dalies 1–11, 13, 15 ir 16 punktuose nurodytus Sąjungoje parduodamus arba eksportuojamus produktus, nurodomi šie privalomi duomenys:

a) vynuogių produkto kategorijos pavadinimas pagal VII priedo II dalį;

b) vynų su saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografine nuoroda atveju:

i) terminas „saugoma kilmės vietos nuoroda“ arba „saugoma geografinė nuoroda“; ir

([1]) 1989 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 89/396/EEB dėl nuorodų arba žymų maisto produkto partijai identifikuoti (OL L 186, 1989 6 30, p. 21).

([2]) 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/45/EB, nustatanti taisykles dėl fasuotų produktų vardinių kiekių, panaikinanti Tarybos direktyvas 75/106/EEB bei 80/232/EEB ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 76/211/EEB (OL L 247, 2007 9 21, p. 17).

▼B

ii) saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos pavadinimas;

c) faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais;

d) kilmės vietos nuoroda;

e) išpilstytojo nuoroda arba putojančio vyno, gazuoto putojančio vyno, rūšinio putojančio vyno ar rūšinio aromatinio putojančio vyno gamintojo ar pardavėjo pavadinimas;

f) importuojamų vynų importuotojo nuoroda; ir

g) putojančio vyno, gazuoto putojančio vyno, rūšinio putojančio vyno ar rūšinio aromatinio putojančio vyno cukraus kiekio nuoroda.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, nuorodos į vynuogių produkto kategoriją galima nepateikti, jei tai vynas, kurio etiketėse nurodomas saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos pavadinimas.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, nuoroda į terminus „saugoma kilmės vietos nuoroda“ arba „saugoma geografinė nuoroda“ gali būti nepateikta šiais atvejais:

a) kai tradicinis terminas pagal 112 straipsnio a punktą pateikiamas etiketėje laikantis šio reglamento 94 straipsnio 2 dalyje nurodytos produkto specifikacijos;

b) išskirtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais, kuriuos nustato Komisija pagal 227 straipsnį priimdama deleguotuosius aktus, kad būtų užtikrinta atitiktis galiojančiai ženklinimo praktikai, nustato priimamais deleguotaisiais aktais.

120 straipsnis

Neprivalomi duomenys

1. Ženklinant ir pateikiant VII priedo II dalies 1–11, 13, 15 ir 16 punktuose nurodytus produktus, gali būti nurodomi šie neprivalomi duomenys:

a) vynuogių derliaus metai;

b) vienos ar daugiau vyninių vynuogių veislių pavadinimai;

c) cukraus kiekiui nurodyti vartojami terminai, jei tai yra 119 straipsnio 1 dalies g punkte nenurodyti vynai;

d) vynų su saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda atveju, tradiciniai terminai pagal 112 straipsnio b punktą;

▼B

e) Sąjungos sutartinis ženklas, kuriuo žymima saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda;

f) konkretiems gamybos metodams pavadinti vartojami terminai;

g) vynų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografinė nuoroda, atveju – kito geografinio vieneto, kuris yra mažesnis ar didesnis už vietovę, susijusią su kilmės vietos nuoroda ar geografine nuoroda, pavadinimas.

2. Nedarant poveikio 100 straipsnio 3 daliai, dėl šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų duomenų naudojimo vynams be saugomos kilmės vietos nuorodos ar saugomos geografinės nuorodos apibūdinti:

a) valstybės narės priima įstatymus ar kitus teisės aktus, kuriais užtikrinama, kad būtų taikomos atitinkamos informacijos teisingumui garantuoti būtinos sertifikavimo, patvirtinimo ir tikrinimo procedūros;

b) valstybės narės, remdamosi objektyviais nediskriminaciniais kriterijais ir deramai atsižvelgdamos į sąžiningos konkurencijos užtikrinimo principą, vynų, gaminamų jų teritorijoje iš vyninių vynuogių veislių, atveju gali sudaryti vyno gamybai nenaudojamų vyninių vynuogių veislių sąrašus, visų pirma, jeigu:

   i) kyla pavojus, kad vartotojai gali susidaryti klaidingą nuomonę apie tikrąją vyno kilmę, nes tam tikra vyninių vynuogių veislė yra neatskiriama tuo metu saugomos kilmės vietos nuorodos ar saugomos geografinės nuorodos dalis;

   ii) patikros nebūtų ekonomiškai naudingos dėl to, kad tam tikros vyninių vynuogių veislės vynuogės auginamos labai mažoje valstybės narės vynuogynų dalyje;

c) jeigu naudojami skirtingų valstybių narių vynų mišiniai, etiketėje vyninių vynuogių veislė nežymima, išskyrus atvejus, kai atitinkamos valstybės narės susitaria kitaip ir užtikrina, kad bus įgyvendintos atitinkamos sertifikavimo, patvirtinimo ir tikrinimo procedūros.

121 straipsnis

Kalbos

1. Žodžiais išreikšti privalomi ir neprivalomi duomenys, nurodyti 119 ir 120 straipsniuose, pateikiami viena ar keliomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.

2. Nepaisant 1 dalies, saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos pavadinimas ar 112 straipsnio b punkte nurodytas tradicinis terminas etiketėje pateikiami kalba (-omis), kuriai (-ioms) taikoma apsauga. Tuo atveju, kai saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografinė nuoroda arba specifinis nacionalinis pavadinimas rašomi ne lotyniškais rašmenimis, pavadinimas taip pat gali būti rašomas viena ar keliomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.

▼B

122 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant atsižvelgti į vyno sektoriaus specifinius ypatumus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių ir apribojimų, susijusių su:

a) ženklinimo duomenų, išskyrus numatytuosius šiame skirsnyje, pateikimu ir naudojimu;

b) privalomais duomenimis, susijusiais su:

i) terminais, vartotinais siekiant suformuluoti privalomus duomenis, ir jų vartojimo sąlygomis;

ii) terminais, kuriais nurodomas ūkis, ir jų vartojimo sąlygomis;

iii) nuostatomis, kuriomis gaminančioms valstybėms narėms leidžiama nustatyti papildomas su privalomais duomenimis susijusias taisykles;

iv) nuostatomis, kuriomis kartu su nurodytosiomis 119 straipsnio 2 dalyje leidžiama taikyti kitas nukrypti leidžiančias nuostatas dėl nuorodos į vynuogių produkto kategoriją nepateikimo; ir

v) nuostatomis dėl kalbų vartojimo;

c) neprivalomais duomenimis, susijusiais su:

i) terminais, vartotinais siekiant suformuluoti papildomus duomenis, ir jų vartojimo sąlygomis;

ii) nuostatomis, kuriomis gaminančioms valstybėms narėms leidžiama nustatyti papildomas su neprivalomais duomenimis susijusias taisykles;

d) pateikimu, susijusiu su:

i) tam tikrų formų butelių naudojimo sąlygomis ir tam tikrų specialiųjų butelių formų sąrašu;

ii) putojančio vyno butelių ir tokios rūšies butelių uždarymo priemonių naudojimo sąlygomis;

iii) nuostatomis, kuriomis gaminančioms valstybėms narėms leidžiama nustatyti pateikimą reglamentuojančias papildomas taisykles;

iv) nuostatomis dėl kalbų vartojimo.

2. Siekiant užtikrinti teisėtų ūkio subjektų interesų apsaugą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, susijusių su laikinu vynu, kuriems suteikta kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda ir kurių kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda atitinka būtinus reikalavimus, ženklinimu ir pateikimu.

▼B

3. Siekiant atsižvelgti į poreikį užtikrinti, kad nebūtų pakenkta ūkio subjektams, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų dėl vyno, kuris pateiktas rinkai ir paženklintas pagal atitinkamas taisykles, taikomas iki 2009 m. rugpjūčio 1 d.

4. Siekiant atsižvelgti į Sąjungos prekybos su tam tikromis trečiosiomis šalimis specifinius ypatumus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuo šio skirsnio leidžiančių nukrypti nuostatų, susijusių su eksportuoti skirtais produktais, jeigu to reikalaujama pagal atitinkamos trečiosios šalies teisę

123 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų būtinas priemones, susijusias su šiam skirsniui taikytinomis procedūromis ir techniniais kriterijais, įskaitant priemones, būtinas vynų be saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos sertifikavimo, tvirtinimo ir tikrinimo procedūroms. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

II SKYRIUS

Specialiosios atskiriems sektoriams taikomos nuostatos

1 Skirsnis

Cukrus

124 straipsnis

Trukmė

Šis skirsnis, išskyrus 125 ir 126 straipsnius, taikomas iki 2016–2017 prekybos metų pabaigos.

1 Poskirsnis

Konkrečios priemonės

125 straipsnis

Cukraus sektoriuje taikomi susitarimai

1. Cukrinių runkelių ir cukranendrių pirkimo sąlygos, įskaitant prieš sėją sudaromas tiekimo sutartis, reglamentuojamos rašytiniais tarpšakiniais susitarimais, sudarytais tarp Sąjungos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų arba jų vardu organizacijų, kurių nariai yra šie augintojai, ir Sąjungos cukraus gamybos įmonių arba jų vardu organizacijų, kurių narės yra šios įmonės.

2. Cukraus gamybos įmonės praneša apie II priedo II dalies A skirsnio 6 punkte apibūdintus tarpšakinius prekybos susitarimus valstybės narės, kurioje jos gamina cukrų, kompetentingoms valdžios institucijoms.

▼B

3. Nuo 2017 m. spalio 1 d. tarpšakiniai prekybos susitarimai atitinka X priede išdėstytas pirkimo sąlygas.

4. Siekiant atsižvelgti į cukraus sektoriaus specifines savybes ir sektoriaus vystymąsi nustojus galioti gamybos kvotoms, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) II priedo II dalies A skirsnyje nurodytų terminų atnaujinimo;

b) X priede nurodytų runkelių pirkimo sąlygų atnaujinimo;

c) tolesnių taisyklių, pagal kurias nustatomas įmonei pristatomų cukrinių runkelių bendrasis svoris, taros svoris ir cukraus kiekis, nustatymo ir taisyklių dėl cukrinių runkelių becukrės masės.

5. Komisija gali pagal priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priemonės, būtinos šio straipsnio įgyvendinimui, be kita ko, procedūrų, pranešimų ir administracinės pagalbos atžvilgiu tuo atveju, jei tarpšakiniai susitarimai apima daugiau nei vieną valstybę narę. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 229 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

126 straipsnis

Pranešimas apie cukraus rinkos kainas

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma informavimo apie cukraus rinkos kainas sistema, įskaitant šios rinkos kainų lygių skelbimo priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Pirmoje pastraipoje nurodyta sistema grindžiama informacija, kurią pateikia baltąjį cukrų gaminančios įmonės ar kiti cukraus verslu užsiimantys ūkio subjektai. Ši informacija yra konfidenciali.

Komisija užtikrina, kad konkrečios kainos ar atskirų ūkio subjektų pavadinimai nebūtų skelbiami.

2 Poskirsnis

Reikalavimai, taikomi cukraus sektoriui 124 straipsnyje nurodytu laikotarpiu

127 straipsnis

Tiekimo sutartys

1. Be 125 straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, tarpšakiniai prekybos susitarimai turi atitikti XI priede išdėstytas pirkimo sąlygas.

▼B

2. Tiekimo sutartyse nurodoma, ar iš cukrinių runkelių pagamintas cukraus kiekis yra:

a) kvotinis cukrus; arba

b) nekvotinis cukrus.

3. Kiekviena cukraus gamybos įmonė valstybei narei, kurioje ji gamina cukrų, pateikia šią informaciją:

a) 2 dalies a punkte nurodytų runkelių, dėl kurių jos prieš sėją sudarė tiekimo sutartis, kiekį ir cukraus kiekį, kuriuo remiantis tos sutartys sudarytos;

b) atitinkamą numatomą išeigą.

Valstybės narės gali reikalauti papildomos informacijos.

4. Cukraus gamybos įmonės, prieš sėją nesudariusios kvotinių runkelių tiekimo mažiausia kaina, nurodyta 135 straipsnyje, sutarčių dėl runkelių kiekio, lygiaverčio iš jų pagamintam kvotiniam cukrui, kurio kvota kiekvienu konkrečiu atveju gali būti pakoreguota taikant prevencinio pašalinimo koeficientą, nustatytą pagal 130 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, turi mokėti bent mažiausią kvotinių runkelių kainą už visus cukrinius runkelius, kuriuos jos perdirba į cukrų.

5. Atitinkamai valstybei narei pritarus, tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo 2, 3 ir 4 dalių.

6. Jeigu nėra sudaryta tarpšakinių prekybos susitarimų, atitinkama valstybė narė imasi būtinų šiam reglamentui neprieštaraujančių priemonių susijusių šalių interesams apginti.

128 straipsnis

Gamybos mokestis

1. Gamybos mokesčiu apmokestinamos cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kvotos, suteiktos cukrų, izogliukozę ar inulino sirupą gaminančioms įmonėms, kaip nurodyta 136 straipsnio 2 dalyje.

2. 1 dalyje nurodyto cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kvotų gamybos mokesčio nustatymo priemones priima Taryba pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.

129 straipsnis

Grąžinamoji gamybos išmoka

1. Už I priedo III dalies b–e punktuose išvardytus cukraus sektoriaus produktus gali būti skiriama grąžinamoji gamybos išmoka, jeigu cukraus, importuoto cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo pertekliaus negalima įsigyti kaina, atitinkančia 140 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b ir c punktuose išvardytų produktų pasaulinę gamybos kainą.

▼B

2. 1 dalyje nurodytos grąžinamosios gamybos išmokos nustatymo priemones priima Taryba pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.

130 straipsnis

Cukraus pašalinimas iš rinkos

1. Siekiant, kad vidaus rinkoje labai nesumažėtų kainos ir būtų rastas sprendimas dėl produkcijos pertekliaus, nustatyto remiantis prognozuojamu tiekimo balansu, ir atsižvelgdama į Sąjungos įsipareigojimus pagal tarptautinius susitarimus, sudarytus pagal SESV, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, pašalinančiais atitinkamais prekybos metais iš rinkos kvotinio cukraus ar kvotinės izogliukozės, viršijantį pagal 2 dalį apskaičiuotą ribą.

2. 1 dalyje nurodyta pašalinimo riba kiekvienai kvotą turinčiai įmonei apskaičiuojama, jai skirtą kvotą padauginant iš koeficiento. Komisija, remdamasi numatomomis rinkos tendencijomis, ne vėliau kaip iki ankstesnių prekybos metų vasario 28 d. gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais prekybos metams nustatomas tas prekybos metų koeficientas.

Remdamasi naujausiais duomenimis apie rinkos tendencijas, Komisija iki atitinkamų prekybos metų spalio 31 d. gali priimti įgyvendinimo aktus ar dėl koeficiento koregavimo arba, jeigu koeficientas pagal pirmą pastraipą nebuvo nustatytas, dėl tokio koeficiento nustatymo.

3. Kiekviena įmonė, kuriai paskirta kvota, iki kitų prekybos metų pradžios savo sąskaita sandėliuoja pagal 2 dalį apskaičiuotą ribą viršijantį kvotinio cukraus kiekį Prekybos metais iš rinkos pašalintas cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kiekis laikomas pirmuoju kiekiu, pagamintu pagal kitų prekybos metų kvotą.

Nukrypdama nuo pirmos pastraipos ir atsižvelgdama į numatomas cukraus rinkos tendencijas, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais visą iš rinkos pašalintą cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kiekį arba jo dalį laikytų einamųjų, kitų arba abejų prekybos metų:

a) cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo pertekliumi, iš kurio gali būti gaminamas pramoninis cukrus, pramoninė izogliukozė ar pramoninis inulino sirupas, arba

b) produkcija pagal laikiną kvotą, kurios dalis gali būti skirta eksportuoti laikantis Sąjungos įsipareigojimų pagal tarptautinius susitarimus, sudarytus laikantis SESV.

4. Jei cukraus pasiūla Sąjungoje yra nepakankama, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais leistų, kad iki pašalinimo laikotarpio pabaigos tam tikras iš rinkos pašalinto cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kiekis gali būti parduotas Sąjungos rinkoje.

▼B

5. Kai pašalintas cukrus laikomas pirmuoju cukraus kiekiu, pagamintu kitais prekybos metais, cukrinių runkelių augintojams mokama mažiausia tų prekybos metų kaina, kaip nurodyta 135 straipsnyje.

Kai pašalintas cukrus tampa pramoniniu cukrumi arba yra eksportuojamas pagal šio straipsnio 3 dalies antros pastraipos a arba b punktus, 135 straipsnyje nustatyti reikalavimai dėl mažiausios kainos netaikomi.

Kai iš rinkos pašalintas cukrus Sąjungos rinkoje pagal šio straipsnio 4 dalį parduodamas iki pašalinimo laikotarpio pabaigos, cukrinių runkelių augintojams mokama einamųjų prekybos metų mažiausia kaina.

6. Pagal šį straipsnį įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

131 straipsnis

Laikinasis rinkos valdymo mechanizmas

1. 124 straipsnyje nurodytu laikotarpiu Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priemones, kurių reikia, kad būtų užtikrintas pakankamas cukraus tiekimas Sąjungos rinkai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Tokiomis priemonėmis gali būti koreguojamas muito mokestis, mokėtinas už importuojamą žaliavinį cukrų, reikiamo kiekio ir laikotarpio atžvilgiu.

Kalbant apie laikinąjį rinkos valdymo mechanizmą, Taryba pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį imasi priemonių, kuriomis nustatomas pertekliaus mokestis pagal šią dalį.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato tinkamą nekvotinio cukraus ir importuojamo žaliavinio cukraus kiekio, kuris gali būti išleistas į Sąjungos rinką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

132 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

Siekiant atsižvelgti į cukraus sektoriaus specifinius ypatumus ir užtikrinti, kad būtų tinkamai atsižvelgta į visų šalių interesus, atsižvelgiant į būtinybę išvengti bet kokio rinkos sutrikdymo, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) pirkimo sąlygų ir tiekimo sutarčių, nurodytų 127 straipsnyje;

b) XI priede nurodytų runkelių pirkimo sąlygų atnaujinimo;

▼B

c) kriterijų, kuriuos cukraus gamybos įmonės turi taikyti, runkelių pardavėjams paskirstydamos runkelių kiekius, kuriems turi būti taikomos 127 straipsnio 3 dalyje nurodytos prieš sėją sudarytos tiekimo sutartys.

133 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos šiam poskirsniui taikyti būtinos priemonės, susijusios su procedūromis, turiniu ir techniniais kriterijais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 Poskirsnis

Gamybos reguliavimo sistema

134 straipsnis

Cukraus sektoriuje taikomos kvotos

1. Cukrui, izogliukozei ir inulino sirupui taikoma kvotų sistema.

2. Jei taikant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas kvotų sistemas gamintojas viršija nustatytą kvotą ir nepasinaudoja leistinais cukraus pertekliaus kiekiais, numatytais 139 straipsnyje, už tokius kiekius mokamas pertekliaus mokestis, laikantis 139–142 straipsniuose nustatytų sąlygų.

135 straipsnis

Mažiausia runkelių kaina

Minimalią kvotinių runkelių kainą nustato Taryba pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.

136 straipsnis

Kvotų paskirstymas

1. Cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamybos nacionaliniu ar regioniniu lygiu kvotos nustatytos XII priede.

2. Valstybės narės skiria kvotą kiekvienai jų teritorijoje įsisteigusiai ir pagal 137 straipsnį patvirtintai cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo gamybos įmonei.

►C2 Kiekvienai įmonei skiriama kvota yra lygi įmonei 2010–2011 prekybos metais ◄ paskirtai kvotai pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007.

▼B

3. Jeigu kvota skiriama cukraus gamybos įmonei, turinčiai daugiau nei vieną gamybos ūkinį vienetą, valstybės narės patvirtina priemones, kurias jos laiko būtinomis, kad būtų tinkamai atsižvelgta į cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų interesus.

137 straipsnis

Patvirtintos įmonės

1. Gavusi prašymą, valstybė narė suteikia patvirtinimą cukrų, izogliukozę ar inulino sirupą gaminančiai įmonei ar įmonei, perdirbančiai šiuos produktus į produktą, įtrauktą į 140 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą, jeigu ta įmonė:

a) įrodo savo profesinius pajėgumus gamybos srityje;

b) sutinka teikti bet kokią informaciją ir sutinka, kad jai būtų taikoma šiame reglamente numatyta kontrolė;

c) turi patvirtinimą, kurio galiojimas laikinai nesustabdytas arba kuris nėra atšauktas.

2. Patvirtintos įmonės valstybei narei, kurios teritorijoje nuimamas runkelių ar cukranendrių derlius arba vyksta rafinavimas, teikia informaciją apie:

a) runkelių ar cukranendrių kiekį, dėl kurio sudaryta tiekimo sutartis, taip pat atitinkamą numatytą runkelių ar cukranendrių derlingumą ir cukraus išeigą iš hektaro;

b) pirminius ir galutinius duomenis apie cukrinių runkelių, cukranendrių ir žaliavinio cukraus tiekimą, cukraus gamybą ir ataskaitas apie cukraus atsargas;

c) parduotą baltojo cukraus kiekį ir atitinkamas kainas bei sąlygas.

138 straipsnis

Nacionalinių kvotų perskirstymas ir kvotų sumažinimas

1. Valstybė narė cukraus ar izogliukozės kvotą, paskirtą jos teritorijoje įsisteigusiai įmonei, gali sumažinti iki 10 %. Tai darydamos valstybės narės taiko objektyvius ir nediskriminacinius kriterijus.

2. Valstybės narės, laikydamosi XIII priede nustatytų taisyklių ir atsižvelgdamos į kiekvienos suinteresuotosios šalies, visų pirma cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų, interesus, gali perduoti vienos įmonės kvotas kitai įmonei.

3. Pagal 1 ir 2 dalis sumažintus kiekius atitinkama valstybė narė paskirsto vienai ar daugiau jos teritorijoje esančių įmonių, jau turinčių kvotą ar jos neturinčių.

▼B

139 straipsnis

Nekvotinė gamyba

1. Prekybos metais viršijus 136 straipsnyje nurodytą kvotą pagamintas cukrus, izogliukozė ar inulino sirupas gali būti:

a) naudojami perdirbant tam tikrus produktus, nurodytus 140 straipsnyje;

b) perkeliamas į kitų prekybos metų kvotinę produkciją pagal 141 straipsnį;

c) naudojami taikant specialią tiekimo į atokiausius regionus tvarką pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 228/2013 III skyrių ([1]);

d) eksportuojami neviršijant Komisijos įgyvendinimo aktais nustatytų kiekybinių apribojimų, laikantis pagal SESV sudarytų tarptautinių susitarimų įsipareigojimų; arba

e) išleisti į vidaus rinką laikantis 131 straipsnyje apibūdinto mechanizmo paklausos koregavimo remiantis prognozuojamu tiekimo balansu tikslais.

Šio straipsnio pirmos pastraipos e punkte nurodytos priemonės įgyvendinamos prieš pradedant taikyti kovos su rinkos sutrikdymu priemones, nurodytas 219 straipsnio 1 dalyje.

Kitam kiekiui taikomas 142 straipsnyje nurodytas pertekliaus mokestis.

2. Pagal šį straipsnį įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

140 straipsnis

Pramoninis cukrus

1. Pramoninis cukrus, pramoninė izogliukozė ar pramoninis inulino sirupas skiriami vienam iš 2 dalyje nurodytų produktų gaminti, jei:

a) jiems taikoma tiekimo sutartis, kurią iki prekybos metų pabaigos sudarė gamintojas ir naudotojas, abu gavę patvirtinimą pagal 137 straipsnį; ir

b) jie pristatomi naudotojui ne vėliau kaip iki kitų prekybos metų lapkričio 30 d.

2. Siekiant atsižvelgti į technikos raidą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomas produktų, kuriems gaminti gali būti naudojamas pramoninis cukrus, pramoninė izogliukozė ar pramoninis inulino sirupas, sąrašas.

([1]) 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 228/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 247/2006 (OL L 78, 2013 3 20, p. 23).

▼B

Į šį sąrašą visų pirma įtraukiama:

a) bioetanolis, spiritas, romas, gyvos mielės ir sirupai, skirti tepti bei perdirbti į „Rinse appelstroop“

b) tam tikri pramoniniai produktai, kurių sudėtyje nėra cukraus, bet kurių gamyboje yra naudojamas cukrus, izogliukozė arba inulino sirupas;

c) tam tikri chemijos arba farmacijos pramonės produktai, kurių sudėtyje yra cukraus, izogliukozės arba inulino sirupo.

141 straipsnis

Cukraus pertekliaus perkėlimas į kitus metus

1. Kiekviena įmonė gali nuspręsti perkelti į kitus metus visą savo produkcijos perteklių ar jo dalį, viršijančią jos cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kvotą, kad ji būtų laikoma kitų prekybos metų produkcijos dalimi. Nedarant poveikio 3 daliai, šis sprendimas yra neatšaukiamas.

2. 1 dalyje nurodytą sprendimą priėmusios įmonės:

a) informuoja atitinkamą valstybę narę iki tos valstybės narės nustatytinos datos:

i) apie į kitus metus perkeliamą cukranendrių cukraus kiekį – nuo einamųjų prekybos metų vasario 1 d. iki rugpjūčio 31 d.,

▼C1

ii) apie į kitus metus perkeliamą cukrinių runkelių arba inulino sirupo kiekį – nuo einamųjų prekybos metų vasario 1 d. iki rugpjūčio 31 d.;

▼B

b) įsipareigoja šį kiekį saugoti savo lėšomis iki einamųjų prekybos metų pabaigos.

3. Jeigu atitinkamais prekybos metais galutinė įmonės produkcija buvo mažesnė nei numatyta priimant sprendimą pagal 1 dalį, perkeliamą kiekį ne vėliau kaip iki kitų prekybos metų spalio 31 d. galima pakoreguoti atgaline data.

4. Į kitus metus perkeltas kiekis laikomas pirmuoju kiekiu, pagamintu pagal kitų prekybos metų kvotą.

▼C2

5. Cukrui, sandėliuojamam pagal šį straipsnį, prekybos metais negali būti taikomos jokios kitos sandėliavimo priemonės, numatytos 17 arba 130 straipsniuose.

▼B

142 straipsnis

Pertekliaus mokestis

1. Pertekliaus mokestis imamas už:

a) cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo perteklių, pagamintą bet kuriais prekybos metais, išskyrus į kitus metus perkeltus kiekius, priskirtus kitų prekybos metų kvotinei produkcijai ir saugomus pagal 141 straipsnį, arba 139 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c, d ir e punktuose nurodytus kiekius;

b) pramoninio cukraus, pramoninės izogliukozės ar pramoninio inulino sirupo kiekį, dėl kurio iki datos, kurią įgyvendinimo aktais turi nustatyti Komisija, nepateikta jokių įrodymų, kad jis buvo perdirbtas į vieną iš 140 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų;

c) cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekį, atšauktą iš rinkos pagal 130 straipsnį, ir dėl kurio nėra įvykdyti 130 straipsnio 3 dalyje numatyti įsipareigojimai.

Pirmos pastraipos b punkte nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. 1 dalyje nurodytas pertekliaus mokesčio nustatymo priemones priima Taryba pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.

143 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant užtikrinti, kad 137 straipsnyje nurodytos įmonės vykdytų joms nustatytus įpareigojimus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos tokių įmonių patvirtinimo ir jo atšaukimo taisyklės, taip pat administracinių nuobaudų taikymo kriterijai.

2. Siekiant atsižvelgti į cukraus sektoriaus specifinius ypatumus ir užtikrinti, kad būtų tinkamai atsižvelgta į visų šalių interesus, atsižvelgiant į būtinybę išvengti bet kokių rinkos sutrikdymų, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl kvotų sistemos veikimui naudojamų terminų reikšmės ir deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos pardavimo į atokiausius regionus sąlygos.

3. Siekiant užtikrinti, kad augintojams būtų tiesiogiai taikomas sprendimas į kitus metus perkelti tam tikrą produkcijos kiekį, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos su cukraus kiekio perkėlimu į kitus metus susijusios taisyklės.

▼B

144 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

137 straipsnyje nurodytų įmonių atžvilgiu Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės, susijusios su:

a) įmonių paraiškomis gauti patvirtinimą, patvirtintų įmonių registrų tvarkymu, patvirtintų įmonių teiktina informacija;

b) patvirtintų įmonių patikrų, kurias turi vykdyti valstybės narės, sistema;

c) valstybių narių pranešimais Komisijai ir patvirtintoms įmonėms;

d) žaliavų įmonėms pristatymu, įskaitant tiekimo sutartis ir pranešimus apie pristatymą;

e) 139 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyto cukraus ekvivalentais;

f) specialia tiekimo į atokiausius regionus tvarka;

g) 139 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos d punkte nurodytu eksportu;

h) valstybių narių bendradarbiavimu siekiant užtikrinti veiksmingą patikrų vykdymą;

i) 141 straipsnyje nustatytų datų konkretiems prekybos metams keitimu;

j) pertekliaus kiekio nustatymu, pranešimų apie 142 straipsnyje nurodyto pertekliaus mokestį teikimu ir šio mokesčio mokėjimu;

k) nuolatinių rafinavimo įmonių sąrašo, kaip numatyta II priedo II dalies B skirsnio 6 punkte, tvirtinimu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 Skirsnis

Vynas

145 straipsnis

Gamybos pajėgumų vynuogynų registras ir sąrašas

1. Valstybės narės tvarko vynuogynų registrą, kuriame pateikiama naujausia informacija apie gamybos pajėgumus. Nuo 2016 m. sausio 1 d. šis įpareigojimas taikomas tik tuo atveju, jei valstybės narės įgyvendina leidimų sodinti vynmedžius išdavimo tvarką, nurodytą I antraštinės dalies III skyriuje, arba nacionalinę paramos programą.

▼B

2. Iki 2015 m. gruodžio 31 d. valstybėms narėms, kuriose bendras vyninių vynuogių veislių, kurios pagal 81 straipsnio 2 dalį įtrauktos į klasifikatorių, vynmedžiais apsodintas plotas yra mažesnis nei 500 hektarų, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas įpareigojimas netaikomas.

3. Valstybės narės, kurios pagal 46 straipsnį savo paramos programose numato vynuogynų restruktūrizavimą ir konversiją, remdamosi vynuogynų registru iki kiekvienų metų kovo 1 d. Komisijai pateikia atnaujintą savo gamybos pajėgumų sąrašą. Nuo 2016 m. sausio 1 d. išsami informacija apie pranešimus Komisijai dėl vynuogių auginimo zonų nustatoma Komisijos įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas valstybėms narėms vykdyti gamybos pajėgumų stebėseną ir tikrinimą, Komisija pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, susijusių su vynuogynų registro turiniu, ir dėl išimčių.

146 straipsnis

Vyno sektoriuje kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos

1. Nedarydamos poveikio jokioms kitoms šio reglamento nuostatoms dėl kompetentingų nacionalinių institucijų nustatymo, valstybės narės paskiria vieną ar kelias institucijas, atsakingas už Sąjungos taisyklių vyno sektoriuje laikymąsi. Valstybės narės visų pirma paskiria laboratorijas, įgaliotas atlikti oficialius tyrimus vyno sektoriuje. Paskirtosios laboratorijos atitinka bandymo laboratorijų bendruosius veiklos kriterijus, nustatytus ISO/IEC 17025 standarte.

2. Valstybės narės Komisijai praneša 1 dalyje nurodytų valdžios institucijų ir laboratorijų pavadinimus ir adresus. Komisija viešai skelbia šią informaciją ir periodiškai ją atnaujina.

147 straipsnis

Lydimieji dokumentai ir registras

1. Vyno sektoriaus produktai į apyvartą Sąjungoje išleidžiami kartu su oficialiai patvirtintu lydimuoju dokumentu.

2. Fiziniai arba juridiniai asmenys ar asmenų grupės, kurie vyno sektoriaus produktais disponuoja profesiniais tikslais, visų pirma gamintojai, išpilstytojai, perdirbėjai ir pardavėjai, tvarko tokių produktų įvežimo ir išvežimo operacijų registrą.

3. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas vežti vyno produktus ir valstybėms narėms tikrinti tokį vežimą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) lydimojo dokumento ir jo naudojimo taisyklių;

▼B

b) sąlygų, kuriomis lydimasis dokumentas laikomas saugomas kilmės vietos nuorodas arba saugomas geografines nuorodas patvirtinančiu dokumentu;

c) registro tvarkymo prievolės ir jo naudojimo tikslų;

d) registro tvarkytojų ir registro tvarkymo prievolės išimčių;

e) į registrą įtrauktinų operacijų.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtintų:

a) su registrų sudėtimi, jame nurodytinais produktais, įtraukimo į registrą galutiniais terminais ir registrų panaikinimu susijusias taisykles;

b) priemones, kuriomis reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų didžiausią leidžiamą nuostolių procentinį dydį;

c) bendrąsias ir pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl registrų tvarkymo;

d) taisykles, kuriomis nustatoma lydimųjų dokumentų saugojimo ir registrų tvarkymo trukmė.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 Skirsnis

Pienas ir pieno produktai

148 straipsnis

Sutartiniai santykiai pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Kai valstybė narė nusprendžia, kad kaskart, kai ūkininkas jos teritorijoje žalią pieną pristato žalio pieno perdirbimo įmonei, privalo būti taikoma šalių rašytinė sutartis, ir (arba) nusprendžia, kad pirmieji pirkėjai privalo ūkininkams pateikti rašytinį pasiūlymą sudaryti sutartį dėl žalio pieno tiekimo, tokia sutartis ir (arba) toks pasiūlymas sudaryti sutartį turi atitikti 2 dalyje nustatytas sąlygas.

Kai valstybė narė nusprendžia, kad žalio pieno, kurį ūkininkas pristato žalio pieno perdirbimo įmonei, pristatymui turi būti taikoma rašytinė šalių sutartis, ji taip pat nusprendžia, kuriam pristatymo etapui ar etapams tokia sutartis taikoma, jei žalią pieną pristato vienas ar daugiau surinkėjų.

Šiame straipsnyje surinkėjas – tai įmonė, kuri žalią pieną gabena iš ūkininko ar kito surinkėjo žalio pieno perdirbimo įmonei ar kitam surinkėjui, kai kiekvienu atveju yra perleidžiama nuosavybės teisė į žalią pieną.

2. Sutartis ir (arba) pasiūlymas sudaryti sutartį, nurodyti 1 dalyje, turi būti:

a) sudaroma / pateikiamas prieš pristatymą;

▼B

b) rašytiniai ir

c) juose visų pirma nurodoma:

i) už pristatymą mokėtina kaina, kuri:

— yra pastovi ir nustatoma sutartyje ir (arba)

— apskaičiuojama atsižvelgiant į įvairius sutartyje nurodytus veiksnius, kurie gali apimti rinkos sąlygų pokyčius atspindinčius rinkos rodiklius, pristatyto žalio pieno kiekį, taip pat jo kokybę ar sudėtį;

ii) žalio pieno, kuris gali būti ir (arba) turi būti pristatytas, kiekis, taip pat tokio pristatymo tvarkaraštis;

iii) sutarties, kuri gali būti terminuota arba neterminuota, trukmė; pastaruoju atveju nustatomos nutraukimo sąlygos;

iv) su mokėjimo laikotarpiais ir tvarka susijusi išsami informacija;

v) žalio pieno surinkimo ar pristatymo tvarka ir

vi) *force majeure* atveju taikytinos taisyklės.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, sutartis ir (arba) pasiūlymas sudaryti sutartį neprivalomi, jei ūkininkas pristato žalią pieną kooperatyvui, kuriam jis priklauso, jei to kooperatyvo įstatuose arba į tuos įstatus įtrauktose arba pagal juos priimtose taisyklėse ir sprendimuose yra nuostatos, kurių poveikis panašus į 2 dalies a, b ir c punktuose pateiktų nuostatų poveikį.

4. Dėl visų žalio pieno pristatymo sutarčių, kurias sudaro ūkininkai, surinkėjai ar žalio pieno perdirbimo įmonės, aspektų, įskaitant 2 dalies c punkte nurodytus aspektus, šalys derasi laisvai.

Nepaisant pirmos pastraipos, taikoma viena ar abi iš šių nuostatų:

a) kai valstybė narė nusprendžia, kad privaloma sudaryti rašytinę šalių sutartį dėl žalio pieno pristatymo pagal 1 dalį, ji gali nustatyti minimalią galiojimo trukmę, taikomą tik ūkininko ir pirmojo žalio pieno supirkėjo sudaromoms rašytinėms sutartims; tokia minimali trukmė turi būti bent šeši mėnesiai ir turi nekenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui;

b) kai valstybė narė nusprendžia, kad pirmasis žalio pieno pirkėjas turi ūkininkui pateikti rašytinį pasiūlymą sudaryti sutartį pagal 1 dalį, ji gali reikalauti, kad pasiūlyme būtų nurodyta minimali sutarties galiojimo trukmė, šiuo tikslu nustatyta nacionalinės teisės aktais; tokia minimali trukmė turi būti bent šeši mėnesiai ir turi nekenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui.

▼B

Antra pastraipa nedaromas poveikis ūkininko teisei nesutikti su tokia minimalia trukme, jeigu jis tai padaro raštu. Tokiu atveju šalys laivai derasi dėl visų sutarties sąlygų, įskaitant 2 dalies c punkte nurodytus aspektus.

5. Valstybės narės, kurios pasinaudoja šiame straipsnyje nurodytomis galimybėmis, informuoja Komisiją apie tai, kaip jos yra taikomos.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priemonės, būtinos šio straipsnio 2 dalies a ir b punktams ir 3 daliai vienodai taikyti, ir priemonės, susijusios su pranešimais, kuriuos pagal šį straipsnį turi pateikti valstybės narės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

149 straipsnis

Derybos dėl sutarčių pieno ir pieno produktų sektoriuje

1. Pagal 152 straipsnio 3 dalį pripažinta pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacija savo ūkininkų narių vardu gali derėtis dėl visai jų bendrai produkcijai ar jos daliai taikytinų sutarčių dėl žalio pieno, kurį ūkininkai pristato žalio pieno perdirbimo įmonei arba surinkėjui, kaip apibrėžta 148 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje.

2. Gamintojų organizacijos gali derėtis:

a) nepaisant to, ar ūkininkai perleidžia gamintojų organizacijai nuosavybės teisę į žalią pieną;

b) nepaisant to, ar visų arba kai kurių ūkininkų narių visai pagamintai produkcijai taikoma tokia pati suderėta kaina;

c) su sąlyga, kad atskiros gamintojų organizacijos atveju išpildomos visos šios sąlygos:

   i) žalio pieno, dėl kurio deramasi, kiekis neviršija 3,5 % viso Sąjungoje pagaminamo kiekio,

   ii) žalio pieno, dėl kurio deramasi ir kuris gaminamas bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, kiekis neviršija 33 % tos valstybės narės bendro pagaminamo kiekio, ir

   iii) žalio pieno, dėl kurio deramasi ir kuris pristatomas bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, kiekis neviršija 33 % tos valstybės narės bendro pagaminamo kiekio,

d) su sąlyga, kad atitinkami ūkininkai nepriklauso jokiai kitai gamintojų organizacijai, kuri taip pat jų vardu derasi dėl tokių sutarčių; vis dėlto tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nukrypti nuo šio reikalavimo, jei ūkininkai turi du atskirus gamybos padalinius skirtingose geografinėse teritorijose;

▼B

e) su sąlyga, kad žaliam pienui netaikoma prievolė jį pristatyti, susijusi su ūkininko naryste kooperatyve, laikantis kooperatyvo įstatuose išdėstytų sąlygų arba į tuos įstatus įtrauktų arba pagal juos priimtų taisyklių ir sprendimų; ir

f) su sąlyga, kad gamintojų organizacija praneša valstybės narės ar valstybių narių, kurioje (-iose) ji veikia, kompetentingoms valdžios institucijoms apie žalio pieno, dėl kurio vyksta tokios derybos, kiekį.

3. Nepaisant 2 dalies c punkto ii ir iii papunkčiuose nustatytų sąlygų, gamintojų organizacija gali derėtis pagal 1 dalį su sąlyga, kad tos gamintojų organizacijos atveju pagaminto ar pristatyto žalio pieno, dėl kurio deramasi, bendras kiekis valstybėje narėje, kurioje iš viso per metus žalio pieno pagaminama mažiau kaip 500 000 tonų, neviršija 45 % bendro toje valstybėje narėje pagaminamo kiekio.

4. Taikant šį straipsnį nuorodos į gamintojų organizacijas apima ir tokių gamintojų organizacijų asociacijas.

5. 2 dalies c punkto ir 3 dalies taikymo tikslais Komisija, naudodamasi naujausia turima informacija, jai priimtinomis priemonėmis paskelbia, kiek žalio pieno pagaminama Sąjungoje ir valstybėse narėse.

6. Nukrypstant nuo 2 dalies c punkto ir 3 dalies, net kai neviršijamos juose nustatytos ribos, šios dalies antroje pastraipoje nurodyta konkurencijos institucija atskiru atveju gali nuspręsti, kad gamintojų organizacija turėtų vėl pradėti konkrečias derybas arba visai jų nerengti, jeigu, tos konkurencijos institucijos nuomone, tai yra būtina norint išsaugoti konkurenciją arba tam, kad būtų išvengta didelės žalos jos teritorijoje veikiančioms žalią pieną perdirbančioms MVĮ.

Kai derybos apima daugiau nei vieną valstybę narę, pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą priima Komisija, netaikydama 229 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros. Kitais atvejais tą sprendimą priima valstybės narės, su kuria susijusios derybos, nacionalinė konkurencijos institucija.

Šioje dalyje nurodyti sprendimai nepradedami taikyti anksčiau nei apie juos pranešama atitinkamoms įmonėms.

7. Šiame straipsnyje:

a) nacionalinė konkurencijos institucija – Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 ([1]) 5 straipsnyje nurodyta institucija;

b) MVĮ – labai maža, mažoji ar vidutinė įmonė, kaip apibrėžta Rekomendacijoje 2003/361/EB.

8. Valstybės narės, kuriose vyksta derybos pagal šį straipsnį, praneša Komisijai apie 2 dalies f punkto ir 6 dalies taikymą.

([1]) 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 101 ir 102 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003 1 4, p. 1).

▼B

150 straipsnis

Sūrio, pažymėto saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, pasiūlos reguliavimas

1. Pagal 152 straipsnio 3 dalį pripažintos gamintojų organizacijos, pagal 157 straipsnio 3 dalį pripažintos tarpšakinės organizacijos arba Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos ūkio subjektų grupės prašymu valstybės narės gali ribotam laikotarpiui nustatyti privalomas taisykles, skirtas sūrio, pažymėto saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografine nuoroda pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 5 straipsnio 1 ir 2 dalis, pasiūlai reguliuoti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos gali būti nustatomos tuo atveju, jei Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos geografinės vietovės subjektai yra sudarę išankstinį susitarimą. Tokį susitarimą turi būti sudarę ne mažiau kaip du trečdaliai pieno gamintojų arba jų atstovų, gaminančių ne mažiau kaip du trečdalius žalio pieno, naudojamo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto sūrio gamybai, kiekio, ir atitinkamais atvejais ne mažiau kaip du trečdaliai to sūrio gamintojų, kurių gaminamo tos rūšies sūrio dalis sudaro ne mažiau kaip du trečdalius bendro geografinėje vietovėje, nurodytoje Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies c punkte, gaminamo kiekio.

3. 1 dalies tikslais sūrio su saugoma geografine nuoroda atveju žalio pieno kilmės geografinė vietovė, kaip nurodyta sūrio specifikacijoje, yra ta pati su tuo sūriu siejama geografinė vietovė, minima Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies c punkte.

4. 1 dalyje minimos taisyklės:

a) yra skirtos tik atitinkamo produkto pasiūlai reguliuoti ir jomis siekiama to sūrio pasiūlą pritaikyti prie paklausos;

b) turi poveikį tik atitinkamam produktui;

c) gali būti privalomos ilgiausiai trejus metus, o po šio laikotarpio jų galiojimas gali būti atnaujintas, jei buvo pateiktas naujas prašymas, kaip nurodyta 1 dalyje;

d) nedaro neigiamo poveikio prekybai produktais, kuriems netaikomos tos taisyklės;

e) nėra susijusios su jokiu sandoriu po atitinkamos rūšies sūrio pateikimo rinkai pirmą kartą;

f) pagal jas neleidžiama nustatyti kainų, įskaitant atvejus, kai kainos nustatomos kaip orientacinės ar rekomenduojamos kainos;

g) neatima galimybės naudoti perteklinę atitinkamo produkto dalį, kurią įprastai būtų galima naudoti;

h) pagal jas nediskriminuojama, nesukuriamos kliūtys naujiems dalyviams patekti į rinką ir nedaromas neigiamas poveikis mažiems gamintojams;

▼B

i) padeda išlaikyti atitinkamo produkto kokybę ir (arba) jį plėtoti.

j) nedaro poveikio 149 straipsniui.

5. 1 dalyje nurodytos taisyklės skelbiamos atitinkamos valstybės narės oficialiajame leidinyje.

6. Valstybės narės atlieka patikrinimus siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi 4 dalyje nustatytų sąlygų, o kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms nustačius, kad šių sąlygų nesilaikoma, 1 dalyje nurodytas taisykles panaikina.

7. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie jų priimtas 1 dalyje nurodytas taisykles. Komisija informuoja kitas valstybes nares apie visus atvejus, kai jai buvo pranešta apie tokias taisykles.

8. Komisija bet kuriuo metu gali priimti įgyvendinimo aktus, įpareigojančius taisykles pagal 1 dalį nustačiusią valstybę narę jas panaikinti, jei Komisija nustato, kad tos taisyklės neatitinka 4 dalyje nustatytų sąlygų, jomis užkertamas kelias konkurencijai arba ji iškraipoma didelėje vidaus rinkos dalyje arba dėl jų kyla pavojus laisvajai prekybai ar kyla grėsmė, kad nebus pasiekti SESV 39 straipsnyje nustatyti tikslai. Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant šio reglamento 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

151 straipsnis

Privalomas deklaravimas pieno ir pieno produktų sektoriuje

Nuo 2015 m. balandžio 1 d. pirmieji žalio pieno pirkėjai pateikia nacionalinei kompetentingai valdžios institucijai deklaraciją apie jiems kas mėnesį pristatyto žalio pieno kiekį.

Šiame straipsnyje ir 148 straipsnyje „pirmasis pirkėjas“ – tai įmonė ar įmonių grupė, perkanti pieną iš gamintojų siekiant:

a) pieną surinkti, supakuoti, laikyti, atšaldyti ar perdirbti, įskaitant pagal sutartį;

b) parduoti pieną vienai ar daugiau įmonių, užsiimančių pieno ar kitų pieno produktų apdorojimu ar perdirbimu.

Valstybės narės praneša Komisijai apie pirmoje pastraipoje nurodyto žalio pieno kiekį.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos tokių deklaracijų turinio, formos ir pateikimo tvarkaraščio taisyklės ir priemonės, susijusios su pranešimais, kuriuos valstybės narės turi pateikti pagal šį straipsnį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

III SKYRIUS

Gamintojų organizacijos ir asociacijos bei tarpšakinės organizacijos

1 Skirsnis

Apibrėžtis ir pripažinimas

152 straipsnis

Gamintojų organizacijos

1. Gavusios prašymą valstybės narės gali pripažinti gamintojų organizacijas:

a) kurias sudaro ir pagal 153 straipsnio 2 dalies c punktą kontroliuoja konkrečiame sektoriuje, įtrauktame į 1 straipsnio 2 dalyje pateiktą sąrašą, veikiantys gamintojai;

b) kurios yra suformuotos gamintojų iniciatyva;

c) kurios siekia konkretaus tikslo, galinčio apimti bent vieną iš toliau nurodytų tikslų:

i) užtikrinti, kad gamyba būtų planuojama ir pritaikoma prie paklausos, ypač kokybės ir kiekio atžvilgiu;

ii) koncentruoti savo narių pagamintų produktų pasiūlą ir tiesiogiai pateikti juos į rinką, be kita ko, naudojant tiesioginę rinkodarą;

iii) optimizuoti gamybos išlaidas ir investicijų grąžą atsižvelgiant į aplinkosaugos bei gyvūnų gerovės standartus ir stabilizuoti gamintojo kainas;

iv) vykdyti su tvariais gamybos metodais, naujoviška praktika, ekonominiu konkurencingumu bei rinkos pokyčiais susijusius mokslinius tyrimus ir rengti su šiomis sritimis susijusias iniciatyvas;

v) teikti ir skatinti techninę pagalbą, kuri reikalinga norint taikyti aplinką tausojančią auginimo praktiką bei gamybos metodus ir tinkamą gyvūnų gerovės praktiką bei būdus;

vi) skatinti ir teikti techninę pagalbą, reikalingą gamybos standartams taikyti, gerinti produktų kokybę ir kurti produktus, kuriems būtų taikoma saugoma kilmės vietos nuoroda, saugoma geografinė nuoroda ar suteiktas nacionalinis kokybės ženklas;

vii) tvarkyti šalutinius produktus ir atliekas, visų pirma siekiant išsaugoti vandens, dirvožemio ir kraštovaizdžio kokybę ir išsaugoti ar didinti biologinę įvairovę;

viii) padėti tausiai naudoti gamtinius išteklius ir švelninti klimato kaitą;

ix) rengti iniciatyvas pardavimo skatinimo ir rinkodaros srityje;

▼C2

x) valdyti vaisių ir daržovių sektoriaus veiksmų programose numatytus savitarpio pagalbos fondus, nurodytus šio reglamento 33 straipsnio 3 dalies d punkte ir Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 36 straipsnyje;

▼B

xi) teikti būtiną techninę pagalbą, kad būtų galima naudotis ateities rinkomis ir draudimo sistemomis.

2. Pagal 1 dalį pripažinta gamintojų organizacija gali būti toliau pripažįstama, jei ji užsiima produktų, kuriems taikomas KN kodas ex 2208, neįtrauktų į Sutarčių I priedą, prekyba, jeigu tokių produktų dalis neviršija 49 % gamintojų organizacijos parduotos produkcijos bendros vertės ir jeigu tokiems produktams neteikiama Sąjungos parama. Vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijų atveju į tuos produktus neatsižvelgiama, 34 straipsnio 2 dalies tikslais apskaičiuojant parduotos produkcijos vertę.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės pripažįsta pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų sudarytas gamintojų organizacijas:

a) kurios yra suformuotos gamintojų iniciatyva;

b) kurios siekia konkretaus tikslo, galinčio apimti vieną ar kelis iš toliau nurodytų tikslų:

i) užtikrinti, kad gamyba būtų planuojama ir pritaikoma prie paklausos, ypač kokybės ir kiekio atžvilgiu;

ii) koncentruoti pasiūlą ir pateikti savo narių pagamintus produktus rinkai;

iii) optimizuoti gamybos išlaidas ir stabilizuoti gamintojo kainas.

153 straipsnis

Gamintojų organizacijų įstatai

1. Gamintojų organizacijos įstatuose reikalaujama, kad jos gamintojai nariai pirmiausia:

a) taikytų gamintojų organizacijos priimtas taisykles, susijusias su duomenų apie gamybą teikimu, gamyba, prekyba ir aplinkos apsauga;

b) kiekvieno konkretaus valdos gaminamo produkto atveju būtų tik vienos gamintojų organizacijos nariai; tačiau valstybės narės tinkamai pagrįstais atvejais gali nukrypti nuo šios sąlygos, kai gamintojai nariai turi du atskirus skirtingose geografinėse vietovėse esančius gamybos padalinius;

▼B

c) teiktų informaciją, kurios gamintojų organizacija reikalauja statistiniais tikslais.

2. Gamintojų organizacijos įstatuose taip pat numatoma:

a) 1 dalies a punkte nurodytų taisyklių nustatymo, priėmimo ir keitimo tvarka;

b) reikalavimas nariams mokėti gamintojų organizacijai finansuoti reikalingus finansinius įnašus;

c) taisyklės, pagal kurias gamintojams nariams leidžiama demokratiškai tikrinti savo organizacijos veiklą ir sprendimus;

d) nuobaudos už įsipareigojimų, prisiimtų pagal įstatus, pažeidimą, visų pirma už finansinių įnašų nemokėjimą, arba už gamintojų organizacijos nustatytų taisyklių pažeidimą;

e) taisyklės, susijusios su naujų narių priėmimu, ypač su minimaliu narystės laikotarpiu, kuris negali būti trumpesnis nei vieni metai;

f) organizacijos veiklai būtinos apskaitos ir biudžeto taisyklės.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacijoms.

154 straipsnis

Gamintojų organizacijų pripažinimas

1. Kad būtų pripažinta valstybės narės, tokio pripažinimo prašanti gamintojų organizacija turi būti juridinis asmuo arba aiškiai apibrėžta juridinio asmens dalis, kurie:

a) atitinka 152 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose pateiktus reikalavimus;

b) teritorijoje, kurioje ji vykdo veiklą, turi mažiausią būtiną narių skaičių ir (arba) pagamina mažiausią būtiną tinkamos parduoti produkcijos kiekį ar vertę, kuriuos nustato atitinkama valstybė narė;

c) pateikia pakankamai įrodymų, kad gali tinkamai vykdyti savo veiklą tiek tam tikrą laikotarpį, tiek veiksmingumo, žmogiškųjų išteklių, materialinės ir techninės paramos savo nariams ir atitinkamais atvejais pasiūlos koncentravimo požiūriu;

d) turi įstatus, atitinkančius šios dalies a, b ir c punktus.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad gamintojų organizacijos, pagal nacionalinę teisę pripažintos anksčiau nei 2014 m. sausio 1 d. ir atitinkančios šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, būtų laikomos pripažintomis gamintojų organizacijomis pagal 152 straipsnį.

▼B

3. Gamintojų organizacijos, pagal nacionalinę teisę pripažintos anksčiau nei 2014 m. sausio 1 d. ir neatitinkančios šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, gali tęsti savo veiklą pagal nacionalinę teisę iki 2015 m. sausio 1 d.

4. Valstybės narės:

a) per keturis mėnesius nuo paraiškos ir visų reikalingų patvirtinamųjų dokumentų pateikimo nusprendžia, ar pripažinti gamintojų organizaciją; ši paraiška pateikiama valstybėje narėje, kurioje yra organizacijos buveinė;

b) tam tikrais laiko tarpais, kuriuos jos pačios nustato, atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, jog pripažintos gamintojų organizacijos atitinka šio skyriaus nuostatas;

c) neatitikties ar šiame skyriuje numatytų priemonių taikymo pažeidimų atvejais skiria toms organizacijoms ir asociacijoms savo nustatytas taikytinas nuobaudas ir sprendžia, jei reikia, ar panaikinti pripažinimą;

d) ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. informuoja Komisiją apie visus ankstesnių kalendorinių metų laikotarpiu priimtus sprendimus suteikti, atsisakyti suteikti arba panaikinti pripažinimą.

155 straipsnis

Užsakomosios veiklos vykdymas

Valstybės narės gali leisti pripažintai gamintojų organizacijai arba pripažintai gamintojų organizacijų asociacijai, veikiančioms Komisijos pagal 173 straipsnio 1 dalies f punktą nustatytuose sektoriuose, naudotis užsakomosiomis paslaugomis jos veiklai, išskyrus gamybą, vykdyti, įskaitant patronuojamųjų bendrovių teikiamas užsakomąsias paslaugas, jei gamintojų organizacija ar gamintojų organizacijų asociacija lieka atsakinga už užsakytos veiklos vykdymo bei bendros valdymo kontrolės vykdymo užtikrinimą ir veiklai vykdyti skirtų komercinių susitarimų priežiūrą.

156 straipsnis

Gamintojų organizacijų asociacijos

1. Gavusios prašymą valstybės narės gali pripažinti konkrečiame sektoriuje, įtrauktame į 1 straipsnio 2 dalyje pateiktą sąrašą, veikiančias gamintojų organizacijų asociacijas, kurios suformuotos pripažintų gamintojų organizacijų iniciatyva.

Laikydamosi taisyklių, priimtų pagal 173 straipsnį, gamintojų organizacijų asociacijos gali vykdyti bet kokią gamintojų organizacijų veiklą ar funkcijas.

▼B

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, gavusios prašymą valstybės narės gali pripažinti pieno ir pieno produktų sektoriaus pripažintų gamintojų organizacijų asociaciją, jei, atitinkamos valstybės narės nuomone, tokia asociacija yra pajėgi veiksmingai vykdyti bet kurią iš pripažintos gamintojų organizacijos veiklos rūšių ir jei tokia asociacija atitinka 161 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

157 straipsnis

Tarpšakinės organizacijos

1. Gavusios prašymą valstybės narės gali pripažinti konkrečiame sektoriuje, įtrauktame į 1 straipsnio 2 dalyje pateiktą sąrašą, veikiančias tarpšakines organizacijas:

a) kurias sudaro ekonominės veiklos, susijusios su gamyba ir su bent vienu iš šių tiekimo grandinės etapų – vieno ar kelių sektorių produktų perdirbimo arba prekybos jais, įskaitant jų platinimą, etapu – atstovai;

b) kurios yra suformuotos visų ar kai kurių jas sudarančių organizacijų ar asociacijų iniciatyva;

c) kurios, atsižvelgdamos į savo narių ir vartotojų interesus, siekia konkretaus tikslo, galinčio apimti pirmiausia vieną iš toliau nurodytų tikslų:

i) tobulinti žinias ir didinti gamybos bei rinkos skaidrumą, be kita ko, skelbiant suvestinius statistinius duomenis apie gamybos sąnaudas, kainas, atitinkamais atvejais įskaitant kainų indeksus, kiekius ir anksčiau sudarytų sutarčių galiojimo trukmę, taip pat teikiant galimų būsimų rinkos pokyčių analizę regioniniu, nacionaliniu ar tarptautiniu lygiu;

ii) prognozuoti gamybos potencialą ir registruoti viešas rinkos kainas;

iii) padėti geriau koordinuoti produktų pateikimo rinkai būdus, visų pirma pasitelkiant mokslinius ir rinkos tyrimus;

iv) tiria potencialias eksporto rinkas;

v) nedarant poveikio 148 ir 168 straipsniams, parengti Sąjungos taisykles atitinkančias tipines sutarčių formas, kurios būtų naudojamos parduodant žemės ūkio produktus pirkėjams ir (arba) tiekiant perdirbtus produktus platintojams ir mažmeninin-kams, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti sąžiningos konkuren-cijos sąlygas ir išvengti rinkos iškraipymų;

vi) geriau išnaudoti produktų potencialą, įskaitant prekybos rinkų lygiu, ir rengti iniciatyvas ekonominiam konkurencingumui ir inovacijoms didinti;

▼B

vii) teikti informaciją ir atlikti mokslinius tyrimus, būtinus siekiant atnaujinti, racionalizuoti, patobulinti ir pritaikyti gamybą ir atitinkamais atvejais perdirbimą bei prekybą, orientuojant juos į produktus, kurie geriau atitinka rinkos poreikius ir vartotojų skonį bei lūkesčius, visų pirma teikti informaciją ir atlikti mokslinius tyrimus, susijusius su produktų kokybe (įskaitant produktų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, specifinius ypatumus) ir aplinkos apsauga;

viii) ieškoti būdų apriboti gyvūnų sveikatos apsaugos ar augalų apsaugos produktų naudojimą, geriau valdyti kitas medžiagas, užtikrinti produktų kokybę ir išsaugoti dirvožemio bei vandens kokybę, skatinti maisto saugą, visų pirma taikant produktų atsekamumą, ir gerinti gyvūnų sveikatą ir gerovę;

ix) rengti metodus ir priemones produktų kokybei gerinti visais gamybos ir atitinkamais atvejais perdirbimo bei prekybos etapais;

x) imtis visų įmanomų veiksmų siekiant remti, saugoti bei skatinti ekologinį ūkininkavimą ir kilmės vietos nuorodas, kokybės ženklus ir geografines nuorodas;

xi) skatinti integruotą tvarią gamybą ar kitus aplinką tausojančius gamybos metodus ir vykdyti šių sričių mokslinius tyrimus;

xii) skatinti sveikai ir atsakingai vartoti produktus vidaus rinkoje ir (arba) informuoti apie žalą, susijusią su kenksmingais vartojimo įpročiais;

xiii) skatinti vartoti produktus ir (arba) teikti informaciją apie produktus vidaus rinkoje ir išorės rinkose;

xiv) prisidėti prie šalutinių produktų tvarkymo ir prie atliekų mažinimo bei tvarkymo.

2. Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, gali nuspręsti, kad 158 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta sąlyga tenkinama, regioniniu arba nacionaliniu lygiu apribojus tarpšakinių organizacijų skaičių, jeigu tai numatyta nacionalinėmis taisyklėmis, galiojusiomis prieš 2014 m. sausio 1 d., ir jeigu tai nekliudo tinkamam vidaus rinkos veikimui.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, pieno ir pieno produktų sektoriuje valstybės narės gali pripažinti tarpšakines organizacijas, kurios:

a) oficialiai paprašė jas pripažinti ir kurias sudaro ekonominės veiklos, susijusios su žalio pieno gamyba ir su bent vienu iš šių tiekimo grandinės etapų – pieno ir pieno produktų sektoriaus produktų perdirbimo arba prekybos jais etapu, įskaitant platinimą – atstovai;

▼B

b) yra suformuotos visų arba kai kurių a punkte nurodytų atstovų iniciatyva;

c) atsižvelgdamos į tų tarpšakinių organizacijų narių ir vartotojų interesus, viename ar keliuose Sąjungos regionuose vykdo vienos ar kelių toliau nurodytų rūšių veiklą:

i) gerina informuotumą apie gamybą bei rinką ir didina jų skaidrumą, be kita ko, skelbdamos statistinius duomenis apie kainas, kiekius ir anksčiau sudarytų žalio pieno pristatymo sutarčių galiojimo trukmę, taip pat pateikdamos galimų būsimų rinkos pokyčių regioniniu, nacionaliniu ar tarptautiniu lygiu analizę;

ii) padeda geriau koordinuoti pieno ir pieno produktų sektoriaus produktų pateikimo rinkai būdus, visų pirma pasitelkdamos mokslinius ir rinkos tyrimus;

iii) skatina pieno ir pieno produktų vartojimą ir teikia informaciją apie pieną ir pieno produktus vidaus ir išorės rinkose;

iv) tiria potencialias eksporto rinkas;

v) rengia Sąjungos taisykles atitinkančias tipines sutarčių formas, naudojamas parduodant žalią pieną pirkėjams arba tiekiant perdirbtus produktus platintojams ir mažmenininkams, atsižvelgdamos į būtinybę sudaryti sąžiningos konkurencijos sąlygas ir išvengti rinkos iškraipymų;

vi) teikia informaciją ir atlieka mokslinius tyrimus, kad gamybą būtų galima pritaikyti gaminti geriau rinkos reikalavimus ir vartotojų skonį bei lūkesčius (visų pirma susijusius su produkto kokybe ir aplinkos apsauga) atitinkančius produktus;

vii) išlaiko ir plėtoja pieno sektoriaus gamybos potencialą, *inter alia*, skatindamos inovacijas ir remdamos taikomųjų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programas, kad būtų išnaudojamos visos su pienu ir pieno produktais susijusios galimybės, visų pirma siekiant kurti pridėtinės vertės turinčius produktus, kurie yra patrauklesni vartotojui;

viii) ieško būdų, kaip apriboti gyvūnų sveikatos apsaugos produktų naudojimą, gerinti kitų medžiagų tvarkymą, gerinti maisto saugą ir gyvūnų sveikatą;

ix) rengia produktų kokybės gerinimo visuose gamybos ir pardavimo etapuose metodus ir priemones;

x) išnaudoja ekologinio ūkininkavimo galimybes, saugo ir propaguoja tokį ūkininkavimą, taip pat produktų su kilmės vietos nuorodomis, kokybės ženklais ir geografinėmis nuorodomis gamybą ir

xi) skatina integruotą gamybą arba kitus aplinką tausojančius gamybos metodus.

▼B

158 straipsnis

Tarpšakinių organizacijų pripažinimas

1. Valstybės narės gali pripažinti tokio pripažinimo prašančias tarpšakines organizacijas, jeigu:

a) jos atitinka 157 straipsnyje nustatytus reikalavimus;

b) jos vykdo veiklą viename ar keliuose atitinkamos teritorijos regionuose;

c) joms tenka didelė ekonominės veiklos, nurodytos 157 straipsnio 1 dalies a punkte, dalis;

d) jos pačios nedalyvauja gamybos, perdirbimo arba prekybos veikloje, išskyrus 162 straipsnyje nurodytus atvejus.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad tarpšakinės organizacijos, pagal nacionalinę teisę pripažintos anksčiau nei 2014 m. sausio 1 d. ir atitinkančios šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, laikomos pripažintomis tarpšakinėmis organizacijomis pagal 157 straipsnį.

3. Tarpšakinės organizacijos, pagal nacionalinę teisę pripažintos anksčiau nei 2014 m. sausio 1 d. ir neatitinkančios šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, gali tęsti savo veiklą pagal nacionalinę teisę iki 2015 m. sausio 1 d.

4. Valstybės narės gali pripažinti iki 2014 m. sausio 1 d. visuose sektoriuose egzistavusias tarpšakines organizacijas (tiek pripažintas gavus prašymą, tiek įsteigtas įstatymu), net jeigu jos neatitinka 157 straipsnio 1 dalies b punkte arba 157 straipsnio 3 dalies b punkte nustatytų sąlygų.

5. Kai valstybės narės pripažįsta tarpšakinę organizaciją pagal 1 arba 2 dalį, jos:

a) per keturis mėnesius nuo paraiškos ir visų reikalingų patvirtinamųjų dokumentų pateikimo nusprendžia, ar suteikti pripažinimą; ši paraiška pateikiama valstybėje narėje, kurioje yra organizacijos buveinė;

b) tam tikrais laiko tarpais, kuriuos jos pačios nustato, atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, jog pripažintos tarpšakinės organizacijos atitinka jų pripažinimo sąlygas;

c) neatitikties ar šiame reglamente numatytų priemonių įgyvendinimo pažeidimų atvejais skiria toms organizacijoms savo nustatytas taikytinas nuobaudas ir, prireikus, sprendžia, ar pripažinimas neturėtų būti panaikintas;

d) panaikina pripažinimą, jei nebesilaikoma šiame straipsnyje nustatytų pripažinimo reikalavimų ir sąlygų;

e) ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 31 d. informuoja Komisiją apie visus ankstesnių kalendorinių metų laikotarpiu priimtus sprendimus suteikti, atsisakyti suteikti arba panaikinti pripažinimą.

▼B

2 Skirsnis

Papildomos taisyklės, taikomos konkretiems sektoriams

159 straipsnis

Privalomas pripažinimas

Nukrypstant nuo 152–158 straipsnių, gavusios prašymą valstybės narės pripažįsta:

a) šių sektorių gamintojų organizacijas:

i) vaisių ir daržovių sektoriaus, kiek tai susiję su vienu ar daugiau to sektoriaus produktų ir (arba) su produktais, kurie skirti tik perdirbti,

ii) alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriaus,

iii) šilkaverpių sektoriaus,

iv) apynių sektoriaus;

b) alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriaus ir tabako sektoriaus tarpšakines organizacijas.

160 straipsnis

Vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijos

Vaisių ir daržovių sektoriuje gamintojų organizacijos siekia bent vieno iš tikslų, išdėstytų 152 straipsnio 1 dalies c punkto i, ii ir iii papunkčiuose.

Vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijos įstatuose turi būti numatytas reikalavimas, kad organizacijos gamintojai nariai visą savo atitinkamą produkciją parduotų per gamintojų organizaciją.

Ekonominių klausimų srityje vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijos ir gamintojų organizacijų asociacijos laikomos pagal savo įgaliojimus veikiančiomis savo narių vardu ir jų naudai.

161 straipsnis

Gamintojų organizacijų pieno ir pieno produktų sektoriuje pripažinimas

1. Valstybės narės kaip pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacijas pripažįsta visus juridinius asmenis arba aiškiai apibrėžtas juridinių asmenų dalis, kurie kreipiasi dėl tokio pripažinimo, jeigu:

a) jie atitinka reikalavimus, nustatytus 152 straipsnio 3 dalyje;

b) teritorijoje, kurioje jie vykdo veiklą, jie turi mažiausią būtiną narių skaičių ir (arba) pagamina mažiausią būtiną tinkamos parduoti produkcijos kiekį, kuriuos nustato atitinkama valstybė narė;

▼B

c) yra pakankamai įrodymų, kad jie gali tinkamai vykdyti savo veiklą tam tikrą laikotarpį, veiksmingai ir užtikrindami koncentruotą pasiūlą;

d) jie turi įstatus, atitinkančius šios dalies a, b ir c punktus.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad gamintojų organizacijos, pagal nacionalinę teisę pripažintos anksčiau nei 2012 m. balandžio 2 d. ir atitinkančios šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, būtų laikomos pripažintomis gamintojų organizacijomis pagal 152 straipsnio 3 dalį.

3. Valstybės narės:

a) per keturis mėnesius nuo paraiškos ir visų reikalingų patvirtinamųjų dokumentų pateikimo nusprendžia, ar pripažinti gamintojų organizaciją; ši paraiška pateikiama valstybėje narėje, kurioje yra organizacijos buveinė;

b) tam tikrais laiko tarpais, kuriuos jos pačios nustato, atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, jog pripažintos gamintojų organizacijos ir gamintojų organizacijų asociacijos atitinka šio skyriaus nuostatas;

c) neatitikties ar šiame skyriuje numatytų priemonių įgyvendinimo pažeidimų atvejais skiria toms organizacijoms ir asociacijoms savo nustatytas taikytinas nuobaudas ir, jei reikia, sprendžia, ar pripažinimas neturėtų būti panaikintas;

d) kiekvienais metais ne vėliau kaip kovo 31 d. informuoja Komisiją apie visus ankstesnių kalendorinių metų laikotarpiu priimtus sprendimus suteikti, atsisakyti suteikti arba panaikinti pripažinimą.

162 straipsnis

Tarpšakinės organizacijos alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių ir tabako sektoriuose

Alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių ir tabako sektorių tarpšakinių organizacijų konkretus tikslas, nurodytas 157 straipsnio 1 dalies c punkte, taip pat gali apimti bent vieną šių tikslų:

a) koncentruoti ir koordinuoti pasiūlą ir prekiauti narių produkcija;

b) bendrai pritaikyti gamybą ir perdirbimą prie rinkos poreikių ir tobulinti produktus;

c) skatinti racionalizuoti ir tobulinti gamybą ir perdirbimą.

▼B

163 straipsnis

Tarpšakinių organizacijų pieno ir pieno produktų sektoriuje pripažinimas

1. Valstybės narės gali pripažinti tarpšakines pieno ir pieno produktų sektoriaus organizacijas, jei:

a) jos atitinka reikalavimus, nustatytus 157 straipsnio 3 dalyje;

b) jos vykdo veiklą viename ar keliuose atitinkamos teritorijos regionuose;

c) joms tenka didelė ekonominės veiklos, nurodytos 157 straipsnio 3 dalies a punkte, dalis;

d) jos pačios nedalyvauja pieno ir pieno produktų sektoriaus produktų gamybos, jų perdirbimo ar prekybos jais veikloje.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad tarpšakinės organizacijos, pagal nacionalinę teisę pripažintos anksčiau nei 2012 m. balandžio 2 d. ir atitinkančios 1 dalyje nustatytas sąlygas, būtų laikomos pripažintomis tarpšakinėmis organizacijomis pagal 157 straipsnio 3 dalį.

3. Kai valstybės narės pasinaudoja galimybe pripažinti tarpšakinę organizaciją pagal 1 arba 2 dalį, jos:

a) per keturis mėnesius nuo paraiškos ir visų reikalingų patvirtinamųjų dokumentų pateikimo nusprendžia, ar pripažinti tarpšakinę organizaciją; ši paraiška pateikiama valstybėje narėje, kurioje yra organizacijos buveinė;

b) tam tikrais laiko tarpais, kuriuos jos pačios nustato, atlieka patikrinimus, kad įsitikintų, jog pripažintos tarpšakinės organizacijos atitinka jų pripažinimo sąlygas;

c) neatitikties ar šiame reglamente numatytų priemonių įgyvendinimo pažeidimų atvejais skiria toms organizacijoms savo nustatytas taikytinas nuobaudas ir sprendžia, jei reikia, ar pripažinimas neturėtų būti panaikintas;

d) panaikina pripažinimą, jeigu:

i) nebesilaikoma šiame straipsnyje nustatytų pripažinimo reikalavimų ir sąlygų;

ii) tarpšakinė organizacija dalyvauja 210 straipsnio 4 dalyje nurodytuose susitarimuose, sprendimuose ar suderintuose veiksmuose; toks pripažinimo panaikinimas nedaro poveikio kitoms nuobaudoms, kurios turi būti skiriamos pagal nacionalinę teisę;

iii) tarpšakinė organizacija nesilaiko 210 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytos prievolės pranešti;

▼B

e) kiekvienais metais ne vėliau kaip kovo 31 d. informuoja Komisiją apie visus ankstesnių kalendorinių metų laikotarpiu priimtus sprendimus suteikti, atsisakyti suteikti arba panaikinti pripažinimą.

3 Skirsnis

Taisyklių taikymo išplėtimas ir privalomi įnašai

164 straipsnis

Taisyklių taikymo išplėtimas

1. Tais atvejais, kai valstybės narės konkrečioje ekonominėje zonoje arba zonose veikianti pripažinta gamintojų organizacija, pripažinta gamintojų organizacijų asociacija arba pripažinta tarpšakinė organizacija yra laikoma atstovaujamąja tam tikro produkto gamybai, prekybai juo arba jo perdirbimui, atitinkama valstybė narė tos organizacijos prašymu gali ribotam laikotarpiui nustatyti, kad kai kurie susitarimai, sprendimai ar suderinti veiksmai, dėl kurių susitarta toje organizacijoje, būtų privalomi kitiems toje ekonominėje zonoje ar zonose atskirai ar grupėmis veikiantiems ūkio subjektams, kurie tai organizacijai ar asociacijai nepriklauso.

2. Šiame skirsnyje ekonominė zona – tai geografinė zona, kurią sudaro gretimi arba kaimyniniai gamybos regionai, kuriuose gamybos ir pardavimo sąlygos yra vienodos.

3. Organizacija arba asociacija laikoma atstovaujamąja, jei valstybės narės atitinkamoje ekonominėje zonoje arba ekonominėse zonose:

a) jai tenkanti atitinkamo (-ų) produkto (-ų) gamybos, prekybos juo (jais) arba jo (jų) perdirbimo dalis yra:

   i) vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijų atveju – bent 60 %, arba

   ii) kitais atvejais – bent du trečdaliai, ir

b) gamintojų organizacijų atveju ji apima daugiau kaip 50 % atitinkamų gamintojų.

Tačiau tarpšakinių organizacijų atveju, jeigu kyla praktinių sunkumų nustatant atitinkamo (-ų) produkto (-ų) gamybos, prekybos juo (jais) arba jo (jų) perdirbimo dalį, valstybė narė gali nustatyti nacionalines taisykles, pagal kurias nustatomas apibrėžtas atstovaujamumo lygis, nurodytas pirmos pastraipos a punkto ii papunktyje.

Jei prašyme išplėsti jos taisyklių taikymą kitiems ūkio subjektams nurodyta daugiau kaip viena ekonominė zona, organizacija arba asociacija turi įrodyti esanti bent minimaliai atstovaujanti, kaip apibrėžta pirmoje pastraipoje, kiekvienos iš ją sudarančių šakų kiekvienoje iš tų ekonominių zonų atveju.

▼B

4. Taisyklėmis, kurių taikymą gali būti prašoma išplėsti kitiems ūkio subjektams kitiems ūkio subjektams, kaip numatyta 1 dalyje, turi būti siekiama vieno iš šių tikslų:

a) teikti ataskaitas apie gamybą ir rinką;

b) taikyti griežtesnes gamybos taisykles negu Sąjungoje nustatytos ar nacionalinės taisyklės;

c) rengti Sąjungos taisykles atitinkančias tipines sutartis;

d) reglamentuoti perkybą;

e) reglamentuoti aplinkos apsaugą;

f) taikyti priemones, kuriomis siekiama didinti ir išnaudoti produktų potencialą;

g) taikyti priemones, kuriomis siekiama apsaugoti ekologinį ūkininkavimą, taip pat kilmės vietos nuorodas, kokybės ženklus ir geografines nuorodas;

h) vykdyti mokslinius tyrimus, siekiant suteikti produktams pridėtinės vertės, visų pirma taikant naujus naudojimo būdus, kurie nekelia grėsmės visuomenės sveikatai;

i) vykdyti produktų kokybės gerinimo tyrimus;

j) vykdyti mokslinius tyrimus, visų pirma susijusius su tokiais auginimo metodais, kuriuos taikant galima sunaudoti mažiau augalų apsaugos arba gyvūnų sveikatos apsaugos produktų ir kuriais užtikrinama dirvožemio apsauga ir aplinkos kokybės išsaugojimas arba gerinimas;

k) nustatyti pakuotėms ir pateikimui taikomus minimalius kokybės reikalavimus ir būtiniausius standartus;

l) naudoti sertifikuotą sėklą ir vykdyti produktų kokybės stebėseną;

m) reglamentuoti gyvūnų sveikatą, augalų sveikatą ir maisto saugą;

n) reglamentuoti šalutinių produktų tvarkymą.

Tomis taisyklėmis neturi būti kenkiama kitiems atitinkamos valstybės narės arba Sąjungos ūkio subjektams, jos negali turėti 210 straipsnio 4 dalyje nurodyto poveikio arba būti kitaip nesuderinamos su Sąjungos teise arba galiojančiomis nacionalinėmis taisyklėmis.

5. Ūkio subjektų dėmesys į 1 dalyje nurodytų taisyklių taikymo išplėtimą atkreipiamas, jas visas paskelbiant atitinkamos valstybės narės oficialiajame leidinyje.

6. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus pagal šį straipsnį priimtus sprendimus.

▼B

165 straipsnis

Ne narių finansiniai įnašai

Jei pripažintos gamintojų organizacijos, pripažintos gamintojų organizacijų asociacijos arba pripažintos tarpšakinės organizacijos taisyklių taikymas išplečiamas pagal 164 straipsnį, o veikla, kuriai taikomos tos taisyklės, atitinka ūkio subjektų, kurių veikla susijusi su atitinkamais produktais, bendrą ekonominį interesą, pripažinimą suteikusi valstybė narė pasikonsultavusi su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais gali nuspręsti, kad tai organizacijai nepriklausantys, bet iš tos veiklos naudos gaunantys atskiri ūkio subjektai ar jų grupės mokėtų organizacijai visus jos narių mokamus finansinius įnašus arba jų dalį tiek, kiek tokie įnašai yra skirti vykdant tą veiklą tiesiogiai patirtoms išlaidoms padengti.

4 Skirsnis

Pasiūlos pritaikymas

166 straipsnis

Priemonės, kuriomis padedama lengviau pritaikyti pasiūlą prie rinkos poreikių

Siekiant paskatinti 152–163 straipsniuose nurodytas organizacijas imtis veiksmų, kurie padėtų lengviau pritaikyti pasiūlą prie rinkos poreikių, išskyrus su pašalinimu iš rinkos susijusius veiksmus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl priemonių 1 straipsnio 2 dalyje išvardytuose sektoriuose, kuriomis:

a) gerinama kokybė;

b) skatinama geriau organizuoti gamybą, perdirbimą ir prekybą;

c) sudaromos palankesnės sąlygos registruoti rinkos kainų tendencijas;

d) sudaromos galimybės rengti trumpalaikes ir ilgalaikes prognozes remiantis taikomais gamybos būdais.

167 straipsnis

Prekybos taisyklės, skirtos bendrosios vyno rinkos veikimui gerinti ir stabilizuoti

1. Siekdamos gerinti ir stabilizuoti vyno (įskaitant vynuoges, misą ir vyną, iš kurio jis gaminamas), bendrosios rinkos veikimą, šiuos produktus gaminančios valstybės narės gali nustatyti pasiūlai reguliuoti skirtas prekybos taisykles, visų pirma įgyvendindamos pagal 157 ir 158 straipsnius pripažintų tarpšakinių organizacijų priimtus sprendimus.

Tokios taisyklės turi būti proporcingos siekiamam tikslui ir neturi:

a) būti susijusios su jokiu sandoriu po atitinkamo produkto pateikimo rinkai pirmą kartą;

▼B

b) leisti nustatyti kainų, įskaitant atvejus, kai kainos nustatomos orientaciniais ar rekomendaciniais tikslais;

c) atimti galimybės naudoti perteklinę vynuogių derliaus dalį, kurią įprastai būtų galima naudoti;

d) suteikti galimybės atsisakyti išduoti vyno apyvartai ir prekybai juo reikalingus nacionalinį ir Sąjungos sertifikatus, kai tokia prekyba atitinka minėtas taisykles.

2. Ūkio subjektų dėmesys į 1 dalyje nurodytas taisykles atkreipiamas, jas visas paskelbiant atitinkamos valstybės narės oficialiajame leidinyje.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus pagal šį straipsnį priimtus sprendimus.

5 Skirsnis

Sutarčių sistemos

168 straipsnis

Sutartiniai santykiai

1. Nedarant poveikio 148 straipsniui dėl pieno ir pieno produktų sektoriaus ir 125 straipsniui dėl cukraus sektoriaus, jei valstybė narė nusprendžia dėl 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų sektorių žemės ūkio produktų, išskyrus pieną ir pieno produktus ir cukrų:

a) bet kuris pristatymas tų produktų jos teritorijoje, kurį atlieka gamintojas perdirbėjui arba platintojui, privalo tarp šalių būti įtvirtintas rašytine sutartimi; ir (arba)

b) pirmieji pirkėjai privalo pateikti rašytinį pasiūlymą sudaryti sutartį dėl tų žemės ūkio produktų tiekimo jos teritorijoje, kurį vykdo gamintojas,

tokia sutartis ir (arba) toks pasiūlymas sudaryti sutartį turi atitikti šio straipsnio 4 ir 6 dalyse nustatytas sąlygas.

2. Kai valstybė narė nusprendžia, kad atitinkamų produktų, kuriems taikomas šis straipsnis ir kuriuos gamintojas pristato perdirbėjui, pristatymui turi būti taikoma rašytinė šalių sutartis, ji taip pat nusprendžia, kuriam pristatymo etapui ar etapams tokia sutartis taikoma, jei atitinkami produktai pristatomi per vieną ar kelis tarpininkus.

Valstybės narės užtikrina, kad jų pagal šį straipsnį priimtos nuostatos nekenktų tinkamam vidaus rinkos veikimui.

3. 2 dalyje nurodytu atveju valstybė narė gali nustatyti tarpininkavimo mechanizmą, kuris būtų taikomas tais atvejais, kai nėra abipusio sutarimo sudaryti tokią sutartį, ir taip būtų užtikrinti sąžiningi sutartiniai santykiai.

▼B

4. 1 dalyje nurodyta sutartis arba pasiūlymas sudaryti sutartį turi būti:

a) sudaroma / pateikiamas prieš pristatymą;

b) rašytiniai; ir

c) juose visų pirma nurodoma:

i) už pristatymą mokėtina kaina, kuri:

— yra pastovi ir nustatoma sutartyje ir (arba)

— apskaičiuojama atsižvelgiant į įvairius sutartyje nurodytus veiksnius, kurie gali apimti rinkos sąlygų pokyčius atspindinčius rinkos rodiklius, pristatytą kiekį ir pristatytų žemės ūkio produktų kokybę ar sudėtį;

ii) atitinkamų produktų, kurie gali būti arba turi būti pristatyti, kiekis ir kokybė, taip pat tokio pristatymo tvarkaraštis;

iii) sutarties, kuri gali būti terminuota arba neterminuota, trukmė; pastaruoju atveju nustatomos nutraukimo sąlygos;

iv) su mokėjimo laikotarpiais ir tvarka susijusi išsami informacija;

v) žemės ūkio produktų surinkimo ar pristatymo tvarka ir

vi) *force majeure* atveju taikytinos taisyklės.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies, sutartis arba pasiūlymas sudaryti sutartį neprivalomi, jei gamintojas atitinkamus produktus pristato pirkėjui, kuris yra kooperatyvas, kuriam jis priklauso, jei to kooperatyvo įstatuose arba į tuos įstatus įtrauktose arba pagal juos priimtose taisyklėse ar sprendimuose ►C2 yra nuostatos, kurių poveikis panašus į 4 dalies a, b ir c punktuose pateiktų nuostatų poveikį. ◄

6. Dėl visų žemės ūkio produktų pristatymo sutarčių, kurias sudaro gamintojai, surinkėjai, perdirbėjai ar platintojai, aspektų, įskaitant 4 dalies c punkte nurodytus aspektus, šalys derasi laisvai.

Nepaisant pirmos pastraipos, taikoma viena ar abi iš šių nuostatų:

a) kai valstybė narė nusprendžia, kad privaloma sudaryti rašytines sutartis dėl žemės ūkio produktų pristatymo pagal 1 dalį, ji gali nustatyti minimalią galiojimo trukmę, taikomą tik žemės ūkio produktų gamintojo ir pirmojo pirkėjo sudaromoms rašytinėms sutartims. Tokia minimali trukmė turi būti bent šeši mėnesiai ir turi nekenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui;

▼B

b) kai valstybė narė nusprendžia, kad pirmasis žemės ūkio produktų pirkėjas turi gamintojui pateikti rašytinį pasiūlymą sudaryti sutartį pagal 1 dalį, ji gali reikalauti, kad pasiūlyme būtų nurodyta minimali sutarties galiojimo trukmė, šiuo tikslu nustatyta nacionalinės teisės aktais. Tokia minimali trukmė turi būti bent šeši mėnesiai ir turi nekenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui.

Antra pastraipa nedaromas poveikis gamintojo teisei nesutikti su tokia minimalia trukme, jei jis tai padaro raštu. Tokiu atveju šalys laisvai derasi dėl visų sutarties aspektų, įskaitant 4 dalies c punkte nurodytus aspektus.

7. Valstybės narės, kurios pasinaudoja šiame straipsnyje nurodytomis galimybėmis, užtikrina, kad nustatytomis nuostatomis nebūtų kenkiama tinkamam vidaus rinkos veikimui.

Valstybės narės praneša Komisijai apie tai, kaip jos taiko pagal šį straipsnį nustatytas priemones.

8. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priemonės, būtinos šio straipsnio 4 dalies a ir b punktams ir 5 daliai vienodai taikyti, ir priemonės, susijusios su pranešimais, kuriuos pagal šį straipsnį turi pateikti valstybės narės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

169 straipsnis

Derybos dėl sutarčių alyvuogių aliejaus sektoriuje

1. Pagal 152 straipsnio 1 dalį pripažinta alyvuogių aliejaus sektoriaus gamintojų organizacija, siekianti vieno ar keleto iš šių tikslų – koncentruoti pasiūlą, teikti rinkai jos narių pagamintus produktus ir optimizuoti gamybos sąnaudas – savo narių vardu gali derėtis dėl visai jos narių bendrai produkcijai ar jos daliai taikytinų sutarčių dėl alyvuogių aliejaus tiekimo.

Gamintojų organizacija įgyvendina šioje dalyje nurodytus tikslus, jeigu siekiant tų tikslų yra integruojama veikla ir toks integravimas gali žymiai pagerinti efektyvumą, todėl gamintojų organizacijos veikla apskritai prisidedama prie SESV 39 straipsnio tikslų įgyvendinimo.

Tai galima įvykdyti, jeigu:

a) gamintojų organizacija vykdo bent vienos iš šių rūšių veiklą:

i) bendras platinimas, įskaitant bendrą pardavimo platformą arba bendrą transportavimą;

ii) bendras pakavimas, ženklinimas arba pardavimo skatinimo priemonės;

iii) bendras kokybės kontrolės organizavimas;

▼B

iv) bendras įrangos arba saugyklų naudojimas;

v) bendras perdirbimas;

vi) bendras atliekų, tiesiogiai susijusių su alyvuogių aliejaus gamyba, valdymas;

vii) bendras išteklių įsigijimas;

b) ši veikla yra reikšminga atitinkamo alyvuogių aliejaus kiekio ir gamybos bei produkto pateikimo rinkai sąnaudų atžvilgiu.

2. Patvirtintos gamintojų organizacijos gali derėtis:

a) nepaisant to, ar gamintojai perleidžia gamintojų organizacijai nuosavybės teisę į alyvuogių aliejų;

b) nepaisant to, ar visų arba kai kurių narių visai pagamintai produkcijai taikoma tokia pati suderėta kaina;

c) su sąlyga, kad konkrečios gamintojų organizacijos atveju alyvuogių aliejaus, dėl kurio vedamos tokios derybos ir kuris gaminamas bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, gamybos kiekis neviršija 20 % atitinkamos rinkos; to kiekio skaičiavimo tikslais, turi būti daromas skirtumas tarp alyvuogių aliejaus, skirto žmonėms vartoti ir alyvuogių aliejaus, skirto kitam naudojimui.

d) su sąlyga, kad gamintojų organizacija sukoncentruoja pasiūlą ir pateikia rinkai jos narių produktą, užtikrindama alyvuogių aliejaus, dėl kurio vedamos tokios derybos, kiekį;

e) su sąlyga, kad atitinkami gamintojai nepriklauso jokiai kitai gamintojų organizacijai, kuri taip pat jų vardu derasi dėl tokių sutarčių;

f) su sąlyga, kad atitinkamam alyvuogių aliejui netaikoma prievolė jį pristatyti, susijusi su gamintojo naryste kooperatyve, kuris pats nėra atitinkamos gamintojų organizacijos narys, laikantis kooperatyvo įstatuose išdėstytų sąlygų arba į tuos įstatus įtrauktų arba pagal juos priimtų taisyklių ir sprendimų; ir

g) su sąlyga, kad gamintojų organizacija praneša valstybės narės ar valstybių narių, kuriose ji veikia, kompetentingoms valdžios institucijoms apie alyvuogių aliejaus, dėl kurio vedamos tokios derybos, gamybos kiekį.

3. Taikant šį straipsnį nuorodos į gamintojų organizacijas apima ir tokių gamintojų organizacijų asociacijas, pripažintas pagal 156 straipsnio 1 dalį.

4. 2 dalies c punkto taikymo tikslais Komisija jai priimtinomis priemonėmis paskelbia, kiek alyvuogių aliejaus pagaminama valstybėse narėse.

▼B

5. Nukrypstant nuo 2 dalies c punkto, net kai jame nustatytos viršutinė riba neviršijama, šios dalies antroje pastraipoje nurodyta konkurencijos institucija kiekvienu konkrečiu atveju gali nuspręsti, kad gamintojo organizacija turėtų vėl pradėti konkrečias derybas arba visai jų nerengti, jeigu, tos konkurencijos institucijos nuomone, tai yra būtina norint išsaugoti konkurenciją, arba jeigu ji nustato, kad iškilo pavojus SESV 39 straipsnio tikslams.

Kai derybos apima daugiau nei vieną valstybę narę, pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą priima Komisija, netaikydama 229 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros. Kitais atvejais tą sprendimą priima valstybės narės, su kuria susijusios derybos, nacionalinė konkurencijos institucija.

Šioje dalyje nurodyti sprendimai nepradedami taikyti anksčiau nei apie juos pranešama atitinkamoms įmonėms.

Šio straipsnio taikymo tikslais taikoma 149 straipsnio 7 dalies a punkte pateikta nacionalinės konkurencijos valdžios institucijos apibrėžtis.

6. Valstybės narės, kuriose vyksta derybos pagal šį straipsnį, praneša Komisijai apie 2 dalies g punkto ir 5 dalies taikymą.

170 straipsnis

Derybos dėl sutarčių galvijienos sektoriuje

1. Pagal 152 straipsnio 1 dalį pripažinta galvijienos sektoriaus gamintojų organizacija, siekianti vieno ar keleto iš šių tikslų – koncentruoti pasiūlą, teikti rinkai jos narių pagamintus produktus ir optimizuoti gamybos sąnaudas – savo narių vardu gali derėtis dėl visai jos narių bendrai produkcijai ar jos daliai taikytinų sutarčių dėl šių gyvų Bos taurus genties skerstinų galvijų (KN ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 ar ex 0102 29 91) pristatymo:

a) jaunesnių nei 12 mėnesių ir

b) 12 mėnesių ir vyresnių.

Gamintojų organizacija įgyvendina šioje dalyje nurodytus tikslus, jeigu siekiant tų tikslų yra integruojama veikla ir toks integravimas gali žymiai pagerinti efektyvumą, todėl gamintojų organizacijos veikla apskritai prisidedama prie SESV 39 straipsnio tikslų įgyvendinimo.

Tai galima įvykdyti, jeigu:

a) gamintojų organizacija vykdo bent vienos iš šių rūšių veiklą:

i) bendras platinimas, įskaitant bendrą pardavimo platformą arba bendrą transportavimą;

ii) bendros pardavimo skatinimo priemonės;

▼B

iii) bendras kokybės kontrolės organizavimas;

iv) bendras įrangos arba saugyklų naudojimas;

v) bendras atliekų, tiesiogiai susijusių su gyvų galvijų auginimu, valdymas;

vi) bendras išteklių įsigijimas;

b) ši veikla yra reikšminga atitinkamo galvijienos kiekio ir gamybos bei produkto pateikimo rinkai sąnaudų atžvilgiu.

2. Patvirtintos gamintojų organizacijos gali derėtis:

a) nepaisant to, ar ūkininkai perleidžia gamintojų organizacijai nuosavybės teisę į produktus;

b) nepaisant to, ar visų arba kai kurių narių visai pagamintai produkcijai taikoma tokia pati suderėta kaina;

c) su sąlyga, kad konkrečios gamintojų organizacijos atveju galvijienos, dėl kurios vedamos tokios derybos ir kuri gaminama bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, kiekis neviršija kiekvieno 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodyto produkto 15 % tos valstybės narės visos nacionalinės produkcijos, išreikštos skerdenos svorio ekvivalentu;

d) su sąlyga, kad gamintojų organizacija sukoncentruoja pasiūlą ir pateikia rinkai jos narių produktą, užtikrindama galvijienos, dėl kurio vedamos tokios derybos, kiekį;

e) su sąlyga, kad atitinkami gamintojai nepriklauso jokiai kitai gamintojų organizacijai, kuri taip pat jų vardu derasi dėl tokių sutarčių;

f) su sąlyga, kad atitinkamam produktui netaikoma prievolė jį pristatyti, susijusi su gamintojo naryste kooperatyve, kuris pats nėra atitinkamos gamintojų organizacijos narys, laikantis kooperatyvo įstatuose išdėstytų sąlygų arba į tuos įstatus įtrauktų arba pagal juos priimtų taisyklių ir sprendimų; ir

g) su sąlyga, kad gamintojų organizacija praneša valstybės narės ar valstybių narių, kuriose ji veikia, kompetentingoms valdžios institucijoms apie galvijienos, dėl kurios vedamos tokios derybos, kiekį.

3. Taikant šį straipsnį nuorodos į gamintojų organizacijas apima ir tokių gamintojų organizacijų asociacijas, pripažintas pagal 156 straipsnio 1 dalį.

4. 2 dalies c punkto taikymo tikslais Komisija jai priimtinomis priemonėmis paskelbia valstybėse narėse pagaminamą galvijienos kiekį, išreikštą skerdenos svorio ekvivalentu.

▼B

5. Nukrypstant nuo 2 dalies c punkto, net kai jame nustatytos viršutinės ribos neviršijamos, šios dalies antroje pastraipoje nurodyta konkurencijos institucija kiekvienu konkrečiu atveju gali nuspręsti, kad gamintojo organizacija turėtų vėl pradėti konkrečias derybas arba visai jų nerengti, jeigu, tos konkurencijos institucijos nuomone, tai yra būtina norint išsaugoti konkurenciją, arba jeigu ji nustato, kad produktas, dėl kurio deramasi, dėl savo specifinių savybių arba vartojimo paskirties sudaro atskirą rinką ir tokios kolektyvinės derybos apimtų daugiau nei 15 proc. tokios rinkos nacionalinės produkcijos, arba jeigu ji nustato, kad iškilo pavojus SESV 39 straipsnio tikslams.

Kai derybos apima daugiau nei vieną valstybę narę, pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą priima Komisija, netaikydama 229 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros. Kitais atvejais tą sprendimą priima valstybės narės, su kuria susijusios derybos, nacionalinė konkurencijos institucija.

Šioje dalyje nurodyti sprendimai nepradedami taikyti anksčiau nei apie juos pranešama atitinkamoms įmonėms.

Šio straipsnio taikymo tikslais taikoma 149 straipsnio 7 dalies a punkte pateikta nacionalinės konkurencijos valdžios institucijos apibrėžtis.

6. Valstybės narės, kuriose vyksta derybos pagal šį straipsnį, praneša Komisijai apie 2 dalies g punkto ir 5 dalies taikymą.

171 straipsnis

Derybos dėl sutarčių tam tikrų pasėlių kultūrų atveju

1. Pagal 106 straipsnio 1 dalį pripažinta gamintojų organizacija, siekianti vieno ar keleto iš šių tikslų – koncentruoti pasiūlą, teikti rinkai jos narių pagamintus produktus ir optimizuoti gamybos sąnaudas – savo narių vardu gali derėtis dėl visai jos narių bendrai produkcijai ar jos daliai taikytinų sutarčių dėl vieno ar kelių iš toliau nurodytų produktų, kurie neskirti sėjai ir, miežių atveju, neskirti gaminti salyklui, tiekimo:

a) paprastųjų kviečių – KN kodas ex 1001 99 00;

b) miežių – KN kodas ex 1003 90 00;

c) kukurūzų – KN kodas 1005 90 00;

d) rugių – KN kodas 1002 90 00;

e) kietųjų kviečių – KN kodas 1001 19 00;

f) avižų – KN kodas 1004 90 00;

▼B

g) kvietrugių (*Triticale*) – KN kodas ex 1008 60 00;

h) rapsų sėklų – KN kodas ex 1205;

i) saulėgrąžų sėklų – KN kodas ex 1206 00;

j) sojų – KN kodas 1201 90 00;

k) pašarinių pupų – KN kodai ex 0708 ir ex 0713;

l) pašarinių žirnių – KN kodai ex 0708 ir ex 0713.

Gamintojų organizacija įgyvendina šioje dalyje nurodytus tikslus, jeigu siekiant tų tikslų yra integruojama veikla ir toks integravimas gali žymiai pagerinti efektyvumą, todėl gamintojų organizacijos veikla apskritai prisidedama prie SESV 39 straipsnio tikslų įgyvendinimo.

Tai galima įvykdyti, jeigu:

a) gamintojų organizacija vykdo bent vienos iš šių rūšių veiklą:

   i) bendras platinimas, įskaitant bendrą pardavimo platformą arba bendrą transportavimą;

   ii) bendros pardavimo skatinimo priemonės;

   iii) bendras kokybės kontrolės organizavimas;

   iv) bendras įrangos arba saugyklų naudojimas;

   v) bendras išteklių įsigijimas;

b) ši veikla yra reikšminga atitinkamo produktų kiekio ir gamybos bei produkto pateikimo rinkai sąnaudų atžvilgiu.

2. Patvirtintos gamintojų organizacijos gali derėtis:

a) nepaisant to, ar gamintojai perleidžia gamintojų organizacijai nuosavybės teisę į produktus;

b) nepaisant to, ar visų arba kai kurių narių visai pagamintai produkcijai taikoma tokia pati suderėta kaina;

c) su sąlyga, kad kiekvieno 1 dalyje nurodyto produkto atveju ir konkrečios gamintojų organizacijos atveju produkcijos, dėl kurios vedamos derybos ir kuri gaminama bet kurioje konkrečioje valstybėje narėje, kiekis neviršija 15 proc. visos nacionalinės to produkto produkcijos atitinkamoje valstybėje narėje;

▼B

d) su sąlyga, kad gamintojų organizacija sukoncentruoja pasiūlą ir pateikia rinkai jos narių produktą, užtikrindama produktų, dėl kurių vedamos tokios derybos, kiekį;

e) su sąlyga, kad atitinkami gamintojai nepriklauso jokiai kitai gamintojų organizacijai, kuri taip pat jų vardu derasi dėl tokių sutarčių;

f) su sąlyga, kad atitinkamam produktui netaikoma prievolė jį pristatyti, susijusi su gamintojo naryste kooperatyve, kuris pats nėra atitinkamos gamintojų organizacijos narys, laikantis kooperatyvo įstatuose išdėstytų sąlygų arba į tuos įstatus įtrauktų arba pagal juos priimtų taisyklių ir sprendimų; ir

g) su sąlyga, kad gamintojų organizacija praneša valstybės narės ar valstybių narių, kuriose ji veikia, kompetentingoms valdžios institucijoms apie kiekvieno produkto, dėl kurio vedamos tokios derybos, produkcijos kiekį.

3. Taikant šį straipsnį nuorodos į gamintojų organizacijas apima ir tokių gamintojų organizacijų asociacijas, pripažintas pagal 156 straipsnio 1 dalį.

4. 2 dalies c punkto taikymo tikslais Komisija jai priimtinomis priemonėmis paskelbia, kokie 1 dalyje nurodytų produktų kiekiai pagaminami valstybėse narėse.

5. Nukrypstant nuo 2 dalies c punkto, net kai jame nustatytos viršutinės ribos neviršijamos, šios dalies antroje pastraipoje nurodyta konkurencijos institucija kiekvienu konkrečiu atveju gali nuspręsti, kad gamintojo organizacija turėtų vėl pradėti konkrečias derybas arba visai jų nerengti, jeigu, tos konkurencijos institucijos nuomone, tai yra būtina norint išsaugoti konkurenciją, arba jeigu ji nustato, kad produktas, dėl kurio deramasi, dėl savo specifinių savybių arba vartojimo paskirties sudaro atskirą rinką ir tokios kolektyvinės derybos apimtų daugiau nei 15 proc. tokios rinkos nacionalinės produkcijos, arba jeigu ji nustato, kad iškilo pavojus SESV 39 straipsnio tikslams.

Kai derybos apima daugiau nei vieną valstybę narę, pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą priima Komisija, netaikydama 229 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytos procedūros. Kitais atvejais tą sprendimą priima valstybės narės, su kuria susijusios derybos, nacionalinė konkurencijos institucija.

Šioje dalyje nurodyti sprendimai nepradedami taikyti anksčiau nei apie juos pranešama atitinkamoms įmonėms.

Šio straipsnio taikymo tikslais taikoma 149 straipsnio 7 dalyje pateikta nacionalinės konkurencijos valdžios institucijos apibrėžtis.

6. Valstybės narės, kuriose vyksta derybos pagal šį straipsnį, praneša Komisijai apie 2 dalies g punkto ir 5 dalies taikymą.

▼B

172 straipsnis

Kumpio, pažymėto saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda, pasiūlos reguliavimas

1. Pagal šio reglamento 152 straipsnio 1 dalį pripažintos gamintojų organizacijos, pagal šio reglamento 157 straipsnio 1 dalį pripažintos tarpšakinės organizacijos arba Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos ūkio subjektų grupės prašymu valstybės narės gali ribotam laikotarpiui nustatyti privalomas taisykles, skirtas kumpio, pažymėto saugoma kilmės vietos nuoroda ar saugoma geografine nuoroda pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 5 straipsnio 1 ir 2 dalis, pasiūlai reguliuoti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos taisyklės nustatomos tuo atveju, jei Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos geografinės vietovės subjektai yra sudarę išankstinį susitarimą. Tokį susitarimą, pasikonsultavę su geografinės vietovės kiaulių augintojais, turi būti sudarę ne mažiau kaip du trečdaliai to kumpio perdirbėjų, gaminančių ne mažiau kaip du trečdalius Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoje geografinėje vietovėje pagaminamo to kumpio kiekio, ir, jei valstybės narė laiko tai esant reikalinga, ne mažiau kaip du trečdaliai Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos geografinės vietovės kiaulių augintojų.

3. 1 dalyje minimos taisyklės:

a) yra skirtos tik atitinkamo produkto ir (arba) jo žaliavų pasiūlai reguliuoti ir jomis siekiama to kumpio pasiūlą pritaikyti prie paklausos;

b) turi poveikį tik atitinkamam produktui;

c) gali būti privalomos ilgiausiai trejus metus, o po šio laikotarpio jų galiojimas gali būti atnaujintas, jei buvo pateiktas naujas prašymas, kaip nurodyta 1 dalyje;

d) nedaro neigiamo poveikio prekybai produktais, kuriems netaikomos tos taisyklės;

e) nėra susijusios su jokiu sandoriu po atitinkamos rūšies kumpio pateikimo rinkai pirmą kartą;

f) pagal jas neleidžiama nustatyti kainų, įskaitant atvejus, kai kainos nustatomos kaip orientacinės ar rekomenduojamos kainos;

g) neatima galimybės naudoti perteklinę atitinkamo produkto dalį, kurią įprastai būtų galima naudoti;

h) pagal jas nediskriminuojama, nesukuriamos kliūtys naujiems dalyviams patekti į rinką ir nedaromas neigiamas poveikis mažiems gamintojams;

i) padeda išlaikyti atitinkamo produkto kokybę ir (arba) jį plėtoti.

4. 1 dalyje nurodytos taisyklės skelbiamos atitinkamos valstybės narės oficialiajame leidinyje.

▼B

5. Valstybės narės atlieka patikrinimus siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi 3 dalyje nustatytų sąlygų, o kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms nustačius, kad šių sąlygų nesilaikoma, 1 dalyje nurodytas taisykles panaikina.

6. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie jų priimtas 1 dalyje nurodytas taisykles. Komisija informuoja kitas valstybes nares apie visus atvejus, kai jai buvo pranešta apie tokias taisykles.

7. Komisija bet kuriuo metu gali priimti įgyvendinimo aktus, įpareigojančius taisykles pagal 1 dalį nustačiusią valstybę narę jas panaikinti, jei Komisija nustato, kad tos taisyklės neatitinka 4 dalyje nustatytų sąlygų, jomis užkertamas kelias konkurencijai arba ji iškraipoma didelėje vidaus rinkos dalyje arba dėl jų kyla pavojus laisvajai prekybai ar kyla grėsmė, kad nebus pasiekti SESV 39 straipsnyje nustatyti tikslai. Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant šio reglamento 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

6 Skirsnis

Procedūrinės taisyklės

173 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant užtikrinti, kad gamintojų organizacijų, gamintojų organizacijų asociacijų ir tarpšakinių organizacijų tikslai ir atsakomybė būtų aiškiai apibrėžti, taip užtikrinant tokių organizacijų ir asociacijų veiksmų efektyvumą, nesukuriant bereikalingos administracinės naštos ir nepažeidžiant asociacijų laisvės principo, visų pirma subjektų, kurie nėra tokių asociacijų nariai, atžvilgiu, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl toliau nurodytų klausimų, susijusių su gamintojų organizacijomis, gamintojų organizacijų asociacijomis ir tarpšakinėmis organizacijomis, taikomus viename arba keliuose iš 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų sektorių arba konkrečių tų sektorių produktų atžvilgiu:

a) konkrečių tikslų, kurių gali, turi arba neturi siekti tokios organizacijos ir asociacijos; kurie atitinkamais atvejais gali papildyti 152–163 straipsniuose nurodytus tikslus;

b) tokių organizacijų ir asociacijų taisyklių, organizacijų (išskyrus gamintojų organizacijas) įstatų, konkrečių sąlygų, taikomų tam tikrų sektorių gamintojų organizacijų įstatams, įskaitant nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo 160 straipsnio antroje dalyje nurodyto reikalavimo visą produkciją parduoti per gamintojų organizaciją, tokių organizacijų ir asociacijų struktūros, narystės laikotarpio, dydžio, atskaitomybės ir veiklos, pripažinimo bei jo panaikinimo pasekmių, ir susijungimų;

c) pripažinimo, pripažinimo panaikinimo ir sustabdymo sąlygų; pripažinimo, pripažinimo panaikinimo ir sustabdymo pasekmių, taip pat reikalavimų šioms organizacijoms ir asociacijoms imtis taisomųjų veiksmų, jeigu nesilaikoma pripažinimo kriterijų;

▼B

d) tarptautinių organizacijų ir asociacijų, įskaitant šios dalies a, b ir c punktuose nurodytas taisykles;

e) taisyklės, susijusios su administracinės pagalbos, kurią tarpvalstybinio bendradarbiavimo atveju teikia atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos, nustatymu ir sąlygomis;

►C2 f) sektorių, kuriems taikomas 155 straipsnis, ◄ užsakomosios veiklos sąlygų, veiklos, kuri gali būti vykdoma perkant išorės paslaugas, pobūdžio ir organizacijų bei asociacijų teikiamų techninių priemonių;

g) pagrindo, kuriuo remiantis apskaičiuojamas mažiausias būtinas organizacijų ir asociacijų tinkamos parduoti produkcijos kiekis arba vertė;

h) narių, kurie nėra gamintojai (gamintojų organizacijų atveju) arba gamintojų organizacijos (gamintojų organizacijų asociacijų atveju), priėmimo;

i) 164 straipsnyje numatyto organizacijų tam tikrų taisyklių taikymo išplėtimo ne jų nariams ir 165 straipsnyje nurodyto ne narių mokamo privalomo narystės mokesčio, įskaitant tai, kaip tos organizacijos naudoja ir paskirsto tokį mokestį, ir griežtesnių gamybos taisyklių, kurių taikymas gali būti išplėstas pagal 164 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos b punktą, sąrašą, kartu užtikrinant, kad tokios organizacijos būtų skaidrios ir atskaitingos ne nariams, ir kad tokių organizacijų nariams nebūtų taikomos palankesnės sąlygos negu ne nariams, visų pirma privalomo narystės mokesčio taikymo atžvilgiu;

j) papildomų reikalavimų dėl 164 straipsnyje nurodyto organizacijų atstovaujamumo, atitinkamų ekonominių zonų, įskaitant Komisijos atliekamą jų apibrėžimo tikrinimą, trumpiausių laikotarpių, kuriais taisyklės turi galioti iki jų taikymo išplėtimo, asmenų ar organizacijų, kuriems taisyklės gali būti taikomos arba iš kurių gali būti reikalaujama mokėti įnašus, ir aplinkybių, kuriomis Komisija gali reikalauti, kad būtų atsisakyta leisti išplėsti taisyklių taikymą arba mokėti privalomus įnašus arba kad toks taisyklių taikymo išplėtimas ar privalomų įnašų mokėjimas būtų panaikintas.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, siekiant užtikrinti, kad pieno ir pieno produktų sektoriaus gamintojų organizacijų, gamintojų organizacijų asociacijų ir tarpšakinių organizacijų tikslai ir pareigos būtų aiškiai apibrėžti ir taip būtų prisidedama prie tokių organizacijų veiksmų efektyvumo nesukuriant bereikalingos naštos, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos:

a) tarpvalstybinių gamintojų organizacijų ir tarpvalstybinių gamintojų organizacijų asociacijų pripažinimo sąlygos;

b) taisyklės, susijusios su administracinės pagalbos, kurią tarpvalstybinio bendradarbiavimo atveju gamintojų organizacijoms, įskaitant gamintojų organizacijų asociacijas, teikia atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos, nustatymu ir sąlygomis;

c) papildomos taisyklės, susijusios su žalio pieno, dėl kurio vedamos derybos pagal 149 straipsnio 2 dalies c punktą ir 149 straipsnio 3 dalį, kiekio apskaičiavimu;

▼B

d) taisyklės dėl 164 straipsnyje numatyto organizacijų tam tikrų taisyklių taikymo išplėtimo ne nariams ir 165 straipsnyje nurodyto ne narių mokamo privalomo narystės mokesčio.

174 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtintų šiam skyriui taikyti būtinas priemones, visų pirma:

a) 154 ir 158 straipsniuose nurodytų gamintojų organizacijų ir tarpšakinių organizacijų pripažinimo sąlygų įgyvendinimo priemones;

b) procedūras, taikomas gamintojų organizacijų susijungimo atveju;

c) procedūras, kurias turi nustatyti valstybės narės, susijusias su mažiausiu dydžiu ir trumpiausiu narystės laikotarpiu;

d) procedūras, susijusias su 164 ir 165 straipsniuose nurodytais taisyklių taikymo išplėtimu ir finansiniais įnašais, visų pirma su 164 straipsnio 2 dalyje nurodytos „ekonominės zonos“ sąvokos įgyvendinimu;

e) procedūras, susijusias su administracine pagalba;

f) procedūras, susijusias su išorės paslaugų pirkimu;

g) procedūras ir technines sąlygas, susijusias su 166 straipsnyje nurodytų priemonių įgyvendinimu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išsamios pieno ir pieno produktų sektoriaus taisyklės, susijusios su:

a) gamintojų organizacijų ir jų asociacijų bei tarpšakinių organizacijų pripažinimo sąlygų, nustatytų 161 ir 163 straipsniuose, įgyvendinimu;

b) 149 straipsnio 2 dalies f punkte nurodytu pranešimų teikimu;

c) valstybių narių teikiamais pranešimais Komisijai pagal 161 straipsnio 3 dalies d punktą, 163 straipsnio 3 dalies e punktą, 149 straipsnio 8 dalį ir 150 straipsnio 7 dalį;

d) procedūromis, susijusiomis su administracine pagalba tarpvalstybinio bendradarbiavimo atveju.

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

175 straipsnis

Kiti įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais priimtų atskirus sprendimus dėl:

▼C2

a) organizacijų, vykdančių veiklą daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, pripažinimo, laikantis pagal 173 straipsnio 1 dalies d punktą priimtų taisyklių;

▼B

b) prieštaravimo valstybės narės suteiktam tarpšakinės organizacijos pripažinimui arba dėl tokio pripažinimo panaikinimo;

▼C2

c) ekonominės veiklos sričių, kuriose valstybės narės teikia pranešimus laikydamosi taisyklių, priimtų pagal 173 straipsnio 1 dalies i punktą ir 173 straipsnio 2 dalies d punktą, sąrašo;

▼B

d) reikalavimo, kad valstybė narė atsisakytų išplėsti taisykles arba nustatyti, kad ne nariai turi mokėti finansinius įnašus, arba panaikintų savo priimtą sprendimą dėl taisyklių išplėtimo arba ne narių mokamų finansinių įnašų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros

III DALIS

PREKYBA SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

I SKYRIUS

Importo ir eksporto licencijos

176 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Nedarant poveikio atvejams, kai pagal šį reglamentą reikalaujama importo ar eksporto licencijų, importuojant vieną ar kelis toliau nurodytų sektorių produktus, skirtus išleisti į laisvą apyvartą, arba eksportuojant vieną ar kelis toliau nurodytų sektorių produktus į Sąjungą arba iš jos, gali būti reikalaujama pateikti licenciją:

a) grūdus;

b) ryžius;

c) cukrų;

d) sėklas;

▼B

e) alyvuogių aliejų ir valgomąsias alyvuoges – produktų, kurių KN kodai yra 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 ir 1522 00 39, atžvilgiu;

f) linus ir kanapes – kiek tai yra susiję su kanapėmis;

g) vaisius ir daržoves;

h) perdirbtus vaisius ir daržoves;

i) bananus;

j) vyną;

k) gyvus augalus;

l) galvijieną;

m) pieną ir pieno produktus;

n) kiaulieną;

o) avieną ir ožkieną;

p) kiaušinius;

q) paukštieną;

r) žemės ūkio kilmės etilo alkoholį.

2. Išskyrus atvejus, kai pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį priimtame akte numatyta kitaip, ir nedarant poveikio šio reglamento 177, 178 ir 179 straipsnių taikymui, licencijas visiems pareiškėjams, nepriklausomai nuo jų įsisteigimo vietos Sąjungoje, išduoda valstybės narės.

3. Licencijos galioja visoje Sąjungoje.

177 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant atsižvelgti į tarptautinius Sąjungos įsipareigojimus ir taikytinus Sąjungos socialinius, aplinkos apsaugos ir gyvūnų gerovės standartus, būtinybę stebėti prekybos raidą ir rinkos pokyčius ir produktų importą bei eksportą, būtinybę patikimai valdyti rinką ir mažinti administracinę naštą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma:

a) 176 straipsnio 1 dalyje nurodytų sektorių produktų, kurių atveju reikalaujama pateikti importo arba eksporto licenciją, sąrašas;

b) atvejai ir situacijos, kai importo ar eksporto licencijos pateikti nereikalaujama, atsižvelgiant į atitinkamų produktų muitinį statusą, prekybos tvarką, kurios reikia laikytis, operacijų tikslus, pareiškėjo teisinį statusą ir importuojamą ar eksportuojamą kiekį.

▼B

2. Siekiant nustatyti kitus licencijų sistemos elementus, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės, reglamentuojančios:

a) su licencija susijusias teises ir pareigas, jos teisines pasekmes ir atvejus, kuriais leidžiama nesilaikyti prievolės importuoti ar eksportuoti licencijoje nurodytą kiekį arba kuriais licencijoje turi būti nurodyta kilmės šalis;

b) importo licencijos išdavimą arba produktų išleidimą į laisvą apyvartą, kurių atveju turi būti pateikiamas trečiosios šalies arba subjekto išduotas dokumentas, kuriuo paliudijama, *inter alia*, produktų kilmė, autentiškumas ir kokybės savybės;

c) licencijos perdavimą arba jos perdavimo apribojimus;

d) papildomas sąlygas, taikomas kanapių importo licencijoms pagal 189 straipsnį, ir valstybių narių tarpusavio administracinės pagalbos, siekiant išvengti sukčiavimo ir pažeidimų arba tokius sukčiavimo ir pažeidimų atvejus išnagrinėti, principą;

e) atvejus ir situacijas, kai reikia pateikti užstatą, kuriuo užtikrinama, kad produktai bus importuojami ar eksportuojami licencijos galiojimo laikotarpiu, arba kai tokio užstato nereikia.

178 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina šiam skyriui taikyti būtinas priemones, įskaitant taisykles, reglamentuojančias:

a) licencijos formą ir turinį;

b) paraiškų teikimą ir licencijų išdavimą bei naudojimą;

c) licencijos galiojimo laikotarpį,

d) užstato pateikimo procedūrą ir pateiktino užstato dydį;

e) įrodymus, kad laikomasi su licencijų naudojimu susijusių reikalavimų;

f) leistiną prievolės importuoti ar eksportuoti licencijoje nurodytą kiekį nesilaikymą;

g) pakaitinių licencijų ir licencijų dublikatų išdavimą;

h) valstybių narių atliekamą licencijų tvarkymą ir keitimąsi sistemai valdyti būtina informacija, įskaitant procedūras, susijusias su konkrečia valstybių narių tarpusavio administracine pagalba.

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

179 straipsnis

Kiti įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais:

a) apribotų kiekius, kuriems gali būti išduotos licencijos;

b) atmestų paraiškas dėl kiekių;

c) laikinai sustabdytų paraiškų teikimą, kad suvaldytų rinką tais atvejais, kai teikiamos paraiškos dėl didelių kiekių.

Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

II SKYRIUS

Importo muitai

180 straipsnis

Tarptautinių susitarimų ir tam tikrų kitų aktų įgyvendinimas

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina su žemės ūkio produktams taikomų importo muitų apskaičiavimu susijusias priemones, kuriomis įgyvendinami reikalavimai, nustatyti tarptautiniuose susitarimuose, sudarytuose laikantis SESV arba bet kuriame kitame atitinkamame akte, priimtame pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį ar 207 straipsnį arba Bendrąjį muitų tarifą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

181 straipsnis

Tam tikriems vaisių ir daržovių, perdirbtų vaisių ir daržovių ir vyno sektorių produktams taikomų įvežimo kainų sistema

▼C2

1. Taikant Bendrojo muitų tarifo muito normą vaisių ir daržovių, perdirbtų vaisių ir daržovių sektorių produktams bei vynuogių sultims ir misai, siuntos įvežimo kaina atitinka jos muitinę vertę, apskaičiuotą laikantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ([1]) (Muitinės kodekso) ir Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 ([2]).

([1]) 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).

([2]) 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 10 11, p. 1).

▼B

2. Siekiant užtikrinti sistemos efektyvumą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose numatoma, kad deklaruotos siuntos įvežimo kainos teisingumas patikrinamas naudojant fiksuoto dydžio importo vertę, ir numatomos sąlygos, kuriomis reikalaujama pateikti užstatą.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina fiksuotos importo vertės, nurodytos 2 dalyje, apskaičiavimo taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

182 straipsnis

Papildomi importo muitai

1. Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų grūdų, ryžių, cukraus, vaisių ir daržovių, perdirbtų vaisių ir daržovių, galvijienos, pieno ir pieno produktų, kiaulienos, avienos ir ožkienos, kiaušinių, paukštienos ir bananų sektorių produktus, taip pat vynuogių sulčių bei vynuogių misos produktus, kuriuos importuojant pagal Bendrajame muitų tarife nustatytą muito normą būtų taikomas papildomas importo muitas, siekiant išvengti neigiamo poveikio, kurį toks importas gali sukelti Sąjungos rinkai, arba tokį poveikį neutralizuoti, jeigu:

a) importuojama žemesne kaina nei kaina, kurią Sąjunga nurodė Pasaulio prekybos organizacijai (ribinė kaina), arba

b) importuotas kiekis bet kuriais metais viršija tam tikrą lygį (ribinį kiekį).

Ribinis kiekis nustatomas remiantis patekimo į rinką galimybėmis, kurios apibrėžiamos kaip importas, išreikštas atitinkamo vidaus suvartojimo per trejus ankstesnius metus procentine dalimi.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Papildomi importo muitai netaikomi, kai nėra tikėtina, kad importas galėtų sutrikdyti Sąjungos rinką, arba jei poveikis būtų neproporcingas siekiamam tikslui.

3. Taikant 1 dalies pirmos pastraipos a punktą importo kainos nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos CIF importo kainomis. CIF importo kainos palyginamos su tipinėmis to produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba tų produktų Sąjungos importo rinkoje.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų šiam straipsniui taikyti būtinas priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

183 straipsnis

Kiti įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais:

a) nustatytų taikomo importo muito dydį, laikydamasi taisyklių, nustatytų tarptautiniame susitarime, sudarytame pagal SESV, Bendrajame muitų tarife ir 180 straipsnyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose;

b) nustatytų tipines kainas ir ribinius kiekius, kad būtų galima taikyti papildomus importo muitus laikantis taisyklių, priimtų pagal 182 straipsnio 1 dalį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

III SKYRIUS

Tarifinių kvotų administravimas ir speciali importo tvarka trečiųjų šalių atveju

184 straipsnis

Tarifinės kvotos

1. Komisija leidžia pradėti naudotis į laisvą apyvartą Sąjungoje išleistinų žemės ūkio produktų importo tarifinėmis kvotomis (arba jų dalimi) arba Sąjungos žemės ūkio produktų importo į trečiąsias šalis tarifinėmis kvotomis, kurių dalį arba visas turi administruoti Sąjunga ir kurios nustatytos pagal SESV sudarytais tarptautiniais susitarimais arba kitais aktais, priimtais pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį arba 207 straipsnį, ir (arba) jas administruoja deleguotaisiais aktais pagal šio reglamento 186 straipsnį ir įgyvendinimo aktais pagal šio reglamento 187 ir 188 straipsnius.

2. Tarifinės kvotos administruojamos nediskriminuojant atitinkamų ūkio subjektų ir taikant vieną iš toliau nurodytų metodų arba jų derinį, arba kitą tinkamą metodą:

a) metodą, grindžiamą chronologine paraiškų teikimo tvarka (eiliškumo principas);

b) proporcingo paskirstymo pagal pateiktose paraiškose prašomą kiekį metodą (vienalaikio nagrinėjimo metodas);

c) metodą, grindžiamą tuo, kad atsižvelgiama į tradicinius prekybos modelius (taikant tradicinių arba naujų ūkio subjektų metodą).

3. Taikant patvirtintą administravimo metodą:

▼B

a) importo tarifinių kvotų atveju deramai atsižvelgiama esamos ir besiformuojančios Sąjungos gamybos, perdirbimo ir vartojimo rinkos aprūpinimo poreikius, susijusius su konkurencingumu, užtikrintumu ir tiekimo tęstinumu, būtinybę išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą; ir

b) eksporto tarifinių kvotų atveju sudaromos sąlygos pasinaudoti visomis su atitinkama kvota susijusiomis galimybėmis.

185 straipsnis

Specialios tarifinės kvotos

2 000 000 tonų kukurūzų bei 300 000 tonų sorgų importo į Ispaniją ir 500 000 tonų kukurūzų importo į Portugaliją tarifinių kvotų atveju Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos nuostatos, būtinos importui pagal tarifines kvotas vykdyti, ir atitinkamais atvejais nuostatos dėl atitinkamų valstybių narių mokėjimo agentūrų importuotų kiekių viešojo saugojimo ir jų pardavimo tų valstybių narių rinkose.

186 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant užtikrinti vienodas galimybes naudotis esamais importo tarifinės kvotos kiekiais ir nediskriminuoti ūkio subjektų, kurie naudojasi tarifine kvota, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

a) nustatomos sąlygos ir atitikties reikalavimai, kurių turi laikytis ūkio subjektas, kad galėtų pateikti paraišką pagal tarifinę kvotą; atitinkamomis nuostatomis gali būti nustatytas reikalavimas turėti bent minimalios prekybos su trečiosiomis šalimis ir prijungtomis teritorijomis patirties arba perdirbimo veiklos patirties, kuri išreiškiama minimaliu kiekiu ir laikotarpiu tam tikrame rinkos sektoriuje; šiomis nuostatomis gali būti nustatytos specialiosios taisyklės, kurios padėtų patenkinti tam tikro sektoriaus poreikius ir atsižvelgti į jame taikomus veiklos metodus, taip pat patenkinti perdirbimo pramonės poreikius ir atsižvelgti į produktų naudojimo būdus;

b) nustatomos taisyklės, reglamentuojančios ūkio subjektų teisių perdavimą vieni kitiems ir prireikus administruojamos tokio tarifinės kvotos perdavimo apribojimus;

c) nustatoma, kad norint naudotis i tarifine kvota reikia pateikti užstatą;

d) prireikus numatomi tarifinės kvotos specifiniai ypatumai, jai taikomi reikalavimai ar apribojimai, nustatyti tarptautiniame susitarime arba kitame akte, nurodytame 184 straipsnio 1 dalyje.

▼B

2. Siekiant užtikrinti, kad eksportuojamiems produktams tam tikromis sąlygomis galėtų būti taikoma speciali importo į trečiąją šalį tvarka laikantis pagal SESV Sąjungos sudarytų tarptautinių susitarimų, Komisijai pagal šio reglamento 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, pagal kurias valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, gavusios prašymą, po atitinkamų patikrų turėtų išduoti dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad įvykdytos sąlygos, susijusios su produktais, kuriems gali būti taikoma speciali importo į trečiąją šalį tvarka, jei jie būtų eksportuojami ir jei būtų įvykdytos tam tikros sąlygos.

187 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų:

a) metines tarifines kvotas, kurios prireikus tinkamai paskirstomos metams, ir taikytiną administravimo metodą;

b) susitarimo arba akto, kuriuo nustatoma importo arba eksporto tvarka, specialiųjų nuostatų taikymo procedūras, visų pirma susijusias su:

i) garantijomis dėl produkto pobūdžio, kilmės ir kilmės vietos;

ii) i punkte nurodytoms garantijoms patikrinti naudojamo dokumento pripažinimu;

iii) eksportuojančios valstybės išduoto dokumento pateikimu;

iv) produktų paskirties vieta ir naudojimu;

c) licencijų arba leidimų galiojimo laikotarpį;

d) užstato pateikimo procedūras ir pateiktino užstato dydį;

e) licencijų ir, prireikus, konkrečių priemonių, visų pirma susijusių su importo paraiškų teikimo pagal tarifinę kvotą ir atitinkamo leidimo suteikimo sąlygomis, taikymo tvarką;

f) 185 straipsnio taikymui reikalingas procedūras ir techninius kriterijus;

g) būtinas priemones, susijusias su 186 straipsnio 2 dalyje nurodyto dokumento turiniu, forma, išdavimu ir naudojimu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

188 straipsnis

Kiti įgyvendinimo įgaliojimai

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl valdymo proceso, kuriuo užtikrinama, kad nebūtų viršijami esami tarifinės kvotos kiekiai (visų pirma nustatant paskirstymo koeficientą kiekvienai paraiškai, kai išnaudojami esami kiekiai, atmetant dar nepatvirtintas paraiškas ir prireikus sustabdant paraiškų teikimo procesą) valdymo nuostatas.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktu dėl nuostatų dėl nepanaudotų kiekių perskirstymo.

3. Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

IV SKYRIUS

Specialiosios tam tikriems produktams taikomos importo nuostatos

189 straipsnis

Kanapių importas

1. Toliau nurodyti produktai gali būti importuojami į Sąjungą tik tuo atveju, jei laikomasi šių sąlygų:

a) žaliavinės sėjamosios kanapės, kurių KN kodas yra 5302 10 00, atitinka Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 6 dalyje ir 35 straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas;

b) su sėjai skirtų kanapių rūšių sėklomis, kurių KN kodas yra ex 1207 99 20, pateikiami įrodymai, kad atitinkamos kanapių rūšies tetrahidrokanabinolio kiekis neviršija kiekio, nustatyto pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 32 straipsnio 6 dalį ir 35 straipsnio 3 dalyje;

c) ne sėjai skirtas kanapių sėklas, kurių KN kodas yra 1207 99 91, importuoja tik valstybės narės įgalioti importuotojai, siekiant užtikrinti, kad tokios sėklos nebūtų skirtos sėjai.

2. Šis straipsnis taikomas nedarant poveikio griežtesnėms nuostatoms, kurias valstybės narės yra priėmusios pagal SESV ir laikydamosi įsipareigojimų pagal PPO susitarimą dėl žemės ūkio.

190 straipsnis

Apynių importas

1. Apynių sektoriaus produktai gali būti importuojami iš trečiųjų šalių tik jei jų kokybės standartai bent prilygsta tiems, kurie taikomi Sąjungoje išaugintiems tokiems pat produktams arba iš jų pagamintiems produktams.

▼B

2. Produktai laikomi atitinkančiais 1 dalyje nurodytą standartą, jei kilmės šalies valdžios institucijos jiems yra išdavusios pažymą ir jie pripažįstami atitinkančiais 77 straipsnyje nurodytą sertifikatą.

Apynių miltelių, didesnio lupulino kiekio apynių miltelių, apynių ekstrakto ir apynių produktų mišinių atveju pažyma gali būti pripažinta lygiaverte sertifikatui tik jei šių produktų sudėtyje esantis alfa rūgšties kiekis yra ne mažesnis negu apyniuose, iš kurių jie paruošti.

3. Siekiant sumažinti administracinę naštą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius teisės aktus, kuriais nustatomos sąlygos, kuriomis netaikomi su lygiavertiškumo pažymos ir pakuotės ženklinimu susiję įpareigojimai.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina šiam straipsniui taikyti būtinas priemones, įskaitant lygiavertiškumo pažymų pripažinimo ir importuojamų apynių tikrinimo taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

191 straipsnis

Importuotiems produktams taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos ir vyno sektoriui taikomas specialus užstatas

Importuotiems produktams taikytinos nukrypti nuo VIII priedo II dalies B skirsnio 5 punkto arba C skirsnio leidžiančios nuostatos gali būti priimtos pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį, laikantis Sąjungos prisiimtų tarptautinių įsipareigojimų.

Tais atvejais, kai taikomos nukrypti nuo VIII priedo II dalies B skirsnio 5 punkto leidžiančios nuostatos, importuotojai paskirtoms muitinės įstaigoms už tuos produktus pateikia užstatą tuo metu, kai išleidžia produktus į laisvą apyvartą. Užstatas grąžinamas, kai importuotojas valstybės narės, kurioje produktai išleidžiami į laisvą apyvartą, pateikia muitinės įstaigoms priimtiną įrodymą, kad:

a) produktams nebuvo taikytos nukrypti leidžiančios nuostatos; arba,

b) jei produktams taikytos nukrypti leidžiančios nuostatos, iš produktų nebuvo pagamintas vynas, o jei iš produktų buvo pagamintas vynas – pagaminti produktai buvo tinkamai paženklinti.

Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų šio straipsnio vienodam taikymui užtikrinti būtinas taisykles, įskaitant užstato sumos ir tinkamo ženklinimo taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

192 straipsnis

Rafinuoti skirto žaliavinio cukraus importas

1. Iki 2016-2017 prekybos metų pabaigos nuolatinėms rafinavimo įmonėms suteikiamas išimtinis 2 500 000 tonų importo per prekybos metus pajėgumas, išreikštas baltuoju cukrumi.

2. Vienintelė 2005 m. Portugalijoje veikusi cukrinių runkelių perdirbimo įmonė laikoma nuolatine rafinavimo įmone.

3. Rafinuoti skirto cukraus importo licencijos išduodamos tik nuolatinėms rafinavimo įmonėms, jei atitinkami kiekiai neviršija 1 dalyje nurodytų kiekių. Licencijas viena kitai gali perduoti tik nuolatinės rafinavimo įmonės, o licencijų galiojimo laikas baigiasi prekybos metų, kuriems jos buvo išduotos, pabaigoje.

Ši dalis taikoma pirmuosius tris kiekvienų prekybos metų mėnesius.

4. Atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti, kad importuotas rafinuoti skirtas cukrus būtų rafinuojamas pagal šio straipsnio nuostatas, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma:

a) su 1 dalyje nurodyta importo tvarka susijusių apibrėžčių naudojimas;

b) sąlygos ir atitikties reikalavimai, kurių turi laikytis ūkio subjektas, kad galėtų pateikti prašymą importo licencijai gauti, įskaitant garantijos pateikimą;

c) skirtinų administracinių nuobaudų taisyklės.

5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos būtinos taisyklės, susijusios su patvirtinamaisiais dokumentais, kurie turi būti pateikiami atsižvelgiant į importuotojams, visų pirma nuolatinėms rafinavimo įmonėms, taikomus reikalavimus ir prievoles. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

193 straipsnis

Importo muitų taikymo sustabdymas cukraus sektoriuje

Siekdama užtikrinti 140 straipsnio 2 dalyje nurodytiems produktams pagaminti reikalingo kiekio pasiūlą, iki 2016–2017 m. prekybos metų pabaigos Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais visiškai arba iš dalies sustabdomas importo muitų taikymas tam tikriems toliau išvardytų produktų kiekiams:

▼B

a) cukraus, klasifikuojamo pagal KN kodą 1701;

b) izogliukozės, klasifikuojamos pagal KN kodus 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ir 1702 90 30.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

V SKYRIUS

Apsaugos priemonės ir laikinasis įvežimas perdirbti

194 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Komisija pagal šio straipsnio 3 dalį ir laikydamasi Tarybos reglamentų (EB) Nr. 260/2009 ([1]) bei (EB) Nr. 625/2009 ([2]), taiko Sąjungos rinkos apsaugos nuo importo priemones.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai kituose Europos Parlamento ir Tarybos aktuose, taip pat kituose Tarybos aktuose numatyta kitaip, Komisija pagal šio straipsnio 3 dalį taiko SESV rinkos apsaugos nuo importo priemones, numatytas pagal Sutartį sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose.

3. Valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priemonės, kurių gali imtis pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Gavusi valstybės narės prašymą, Komisija per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos Komisija įgyvendinimo aktais priima sprendimą dėl jo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 2292 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Atsižvelgdama į tinkamai pagrįstas priežastis, dėl kurių privaloma skubėti, Komisija, laikydamasi 229 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

Apie patvirtintas priemones nedelsiant pranešama valstybėms narėms, ir šios priemonės iškart įsigalioja.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, panaikinančius pagal šio straipsnio 3 dalį priimtas Sąjungos apsaugos priemones arba jas iš dalies pakeisti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Atsižvelgdama į tinkamai pagrįstas priežastis, dėl kurių privaloma skubėti, Komisija, laikydamasi 229 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

([1]) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 260/2009 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 84, 2009 3 31, p. 1).

([2]) 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 625/2009 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 185, 2009 7 17, p. 1).

▼B

195 straipsnis

Perdirbimo ir laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymo sustabdymas

Kai dėl perdirbimo arba laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos sutrikdoma arba gali būti sutrikdyta Sąjungos rinka, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais gali visiškai arba iš dalies sustabdyti perdirbimo arba laikinojo įvežimo perdirbti tvarkos taikymą grūdų, ryžių, cukraus, alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių, vaisių ir daržovių, perdirbtų vaisių ir daržovių, vyno, galvijienos, pieno ir pieno produktų, kiaulienos, avienos ir ožkienos, kiaušinių, paukštienos ir žemės ūkio kilmės etilo alkoholio sektorių produktams. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Gavusi valstybės narės prašymą, Komisija per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos Komisija įgyvendinimo aktais priima sprendimą dėl jo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Atsižvelgdama į tinkamai pagrįstas priežastis, dėl kurių privaloma skubėti, Komisija, laikydamasi 229 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

Apie patvirtintas priemones nedelsiant pranešama valstybėms narėms, ir šios priemonės iškart įsigalioja.

VI SKYRIUS

Eksporto grąžinamosios išmokos

196 straipsnis

Taikymo sritis

1. Tiek, kiek būtina siekiant sudaryti sąlygas eksportuoti produktus pagal pasaulinės rinkos įkainius ar kainas, kai vidaus rinkoje yra susidariusios pagal 219 straipsnio 1 dalyje arba 221 straipsnyje apibūdintos sąlygos, ir laikantis pagal SESV sudarytais tarptautiniais susitarimais nustatytų ribų, pasaulinės rinkos įkainių ar kainų ir kainų Sąjungoje skirtumas gali būti padengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis:

a) už toliau nurodytų sektorių produktus, skirtus eksportuoti toliau jų neperdirbus:

   i) grūdus;

   ii) ryžius;

   iii) cukrų (I priedo III dalies b–d ir g punktuose nurodytų produktų atžvilgiu);

   iv) galvijieną;

   v) pieną ir pieno produktus;

▼B

vi) kiaulieną;

vii) kiaušinius;

viii) paukštieną;

b) už šios dalies a punkto i–iii, v ir vii papunkčiuose išvardytus produktus, skirtus eksportuoti kaip perdirbtos prekės pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1216/2009 ([1]) ir kaip šio reglamento I priedo X dalies b punkte išvardyti produktai, kuriuose yra cukraus.

2. Eksporto grąžinamosios išmokos už produktus, kurie eksportuojami kaip perdirbtos prekės, negali būti didesnės nei tos, kurios taikomos tokiems patiems produktams, eksportuojamiems toliau jų neperdirbus.

3. Nedarant poveikio 219 straipsnio 1 dalies ir 221 straipsnio taikymui, grąžinamoji išmoka už šio straipsnio 1 dalyje nurodytus produktus yra 0 EUR.

197 straipsnis

Eksporto grąžinamųjų išmokų paskirstymas

Kiekiams, už kurių eksportą gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, paskirstyti taikomas toks metodas, kuris:

a) geriausiai tinka atsižvelgiant į produkto pobūdį ir padėtį atitinkamoje rinkoje ir kurį taikant galima veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius, atsižvelgiant į Sąjungos eksporto veiksmingumą ir struktūrą bei jo poveikį rinkos pusiausvyrai ir nediskriminuojant atitinkamų ūkio subjektų, visų pirma stambių ir smulkių ūkio subjektų;

b) atsižvelgiant į administravimo reikalavimus, ūkio subjektams yra mažiausiai sudėtingas administruoti.

198 straipsnis

Eksporto grąžinamųjų išmokų nustatymas

1. Tokiems patiems produktams visoje Sąjungoje taikomos tokios pačios eksporto grąžinamosios išmokos. Jos gali skirtis priklausomai nuo paskirties vietos, ypač jei to reikia dėl pasaulinėje rinkoje susidariusios padėties, tam tikrų rinkų konkrečių poreikių arba dėl tarptautiniais susitarimais, sudarytais pagal SESV, nustatytų prievolių.

2. Grąžinamųjų išmokų nustatymo priemones patvirtina Taryba pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį.

([1]) 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1216/2009, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (OL L 328, 2009 12 15, p. 10).

▼B

199 straipsnis

Eksporto grąžinamosios išmokos skyrimas

1. Grąžinamosios išmokos už 196 straipsnio 1 dalies a punkte išvardytus produktus, eksportuojamus toliau jų neperdirbus, skiriamos tik pateikus paraišką ir eksporto licenciją.

2. Už 196 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus produktus skiriamos grąžinamosios išmokos dydis yra toks, koks taikomas licencijos paraiškos pateikimo dieną, arba nustatomas atitinkamo konkurso tvarka, o jei skiriama diferencijuota grąžinamoji išmoka, grąžinamosios išmokos dydis yra toks, koks tą dieną taikomas:

a) licencijoje nurodytai paskirties vietai; arba

b) faktinei paskirties vietai, jei pastaroji skiriasi nuo licencijoje nurodytos paskirties vietos – tokiu atveju taikoma suma neviršija sumos, taikomos licencijoje nurodytai paskirties vietai.

3. Grąžinamoji išmoka mokama pateikus įrodymus, kad:

a) produktai išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos vadovaujantis Muitinės kodekso 161 straipsnyje nurodyta eksporto procedūra;

b) kai skiriama diferencijuota grąžinamoji išmoka – produktai importuoti į licencijoje nurodytą paskirties vietą arba kitą paskirties vietą, kuriai nustatyta grąžinamoji išmoka, nedarant poveikio 2 dalies b punktui.

200 straipsnis

Eksporto grąžinamosios išmokos už gyvus galvijus galvijienos sektoriuje

Galvijienos sektoriaus produktų atveju grąžinamoji išmoka už gyvų galvijų eksportą skiriama ir išmokama tik tuo atveju, jei laikomasi Sąjungos teisės aktais nustatytų gyvūnų gerovės reikalavimų ir, visų pirma, vežamų gyvūnų apsaugos reikalavimų.

201 straipsnis

Eksporto apribojimai

Pagal SESV sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose nustatytų įsipareigojimų laikomasi taikant eksporto licencijas, kurios išduodamos ataskaitiniams laikotarpiams, kurie taikomi atitinkamiems produktams.

Kai reikia laikytis PPO susitarime dėl žemės ūkio nustatytų prievolių, ataskaitinio laikotarpio pabaiga eksporto licencijų galiojimui įtakos neturi.

▼B

202 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant užtikrinti tinkamą eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos veikimą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomas reikalavimas pateikti užstatą, kuriuo užtikrinamas ūkio subjektų įsipareigojimų vykdymas.

2. Siekiant kuo labiau sumažinti ūkio subjektams ir valdžios institucijoms tenkančią administracinę naštą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatytos ribinės vertės, už kurias mažesnį kiekį eksportuojant gali būti nereikalaujama išduoti arba pateikti eksporto licencijos, kuriais nustatomos paskirties vietos ar operacijos, kurių atveju gali būti pateisinamas atleidimas nuo prievolės pateikti eksporto licenciją, ir leidžiama pagrįstais atvejais išduoti eksporto licencijas *ex post*.

3. Siekiant atsižvelgti į praktines situacijas, kurių atveju pateisinama visiška arba dalinė atitiktis eksporto grąžinamųjų išmokų skyrimo reikalavimams, ir padėti ūkio subjektams laikotarpiu nuo eksporto grąžinamosios išmokos paraiškos pateikimo iki galutinio grąžinamosios išmokos mokėjimo, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, reglamentuojančių:

a) kitą grąžinamosios išmokos mokėjimo datą;

b) išankstinį eksporto grąžinamųjų išmokų mokėjimą, įskaitant užstato pateikimo ir grąžinimo sąlygas;

c) papildomus įrodymus, kai kyla abejonių dėl tikrosios produktų paskirties vietos, ir galimybę reimportuoti į Sąjungos muitų teritoriją;

d) paskirties vietas, kurioms taikoma eksporto iš Sąjungos tvarka, ir paskirties vietų, atitinkančių eksporto grąžinamųjų išmokų skyrimo reikalavimus, įtraukimą į Sąjungos muitų teritoriją.

4. Siekiant užtikrinti, kad Sutarčių I priede išvardytų produktų ir iš jų pagamintų perdirbtų produktų eksportuotojams būtų suteiktos vienodos galimybės gauti eksporto grąžinamąsias išmokas, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl 199 straipsnio 1 ir 2 dalių taikymo 196 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems produktams.

5. Siekiant užtikrinti, kad produktai, už kuriuos skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos, būtų eksportuojami iš Sąjungos muitų teritorijos ir kad jie nebūtų į šią teritoriją grąžinami, ir kuo labiau sumažinti ūkio subjektų įrodymų, kad produktai, už kuriuos skiriamos diferencijuotos grąžinamosios išmokos, pasiekė paskirties šalį, rengimo ir teikimo administracinę naštą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, reglamentuojančių:

▼B

a) terminą, iki kurio produktai turi būti išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos, įskaitant laikino pakartotino įvežimo terminą;

b) perdirbimą, kuris gali būti tuo laikotarpiu taikomas produktams, už kuriuos skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos;

c) įrodymą, kad produktai, kurie atitinka diferencijuotųjų grąžinamųjų išmokų skyrimo sąlygas, pasiekė paskirties vietą;

d) grąžinamųjų išmokų ribines vertes ir sąlygas, kuriomis eksportuotojai gali būti atleisti nuo reikalavimo pateikti tokį įrodymą;

e) įrodymo, kad produktai, kai skiriamos diferencijuotosios grąžinamosios išmokos, pasiekė paskirties vietą, patvirtinimo, kurį atlieka nepriklausomos trečiosios šalys, sąlygas.

6. Siekiant skatinti eksportuotojus laikytis gyvūnų gerovės sąlygų ir suteikti galimybę kompetentingoms valdžios institucijoms tikrinti, ar tinkamai naudojamos eksporto grąžinamosios išmokos, kai tos išmokos skiriamos su sąlyga, kad laikomasi gyvūnų gerovės reikalavimų, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su gyvūnų gerovės reikalavimų laikymusi už Sąjungos muitų teritorijos ribų, įskaitant galimybę kreiptis į nepriklausomas trečiąsias šalis.

7. Siekiant atsižvelgti į įvairių sektorių specifinius ypatumus, Komisija suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 227 straipsnį, kuriais nustatomi ūkio subjektams ir produktams, už kuriuos gali būti skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos, taikytini specialūs reikalavimai bei sąlygos ir eksporto grąžinamosioms išmokoms apskaičiuoti taikomi koeficientai, atsižvelgiant į tam tikrų iš grūdų gaminamų spiritinių gėrimų brandinimo procesą.

203 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai pagal nagrinėjimo procedūrą

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinamos šiam skyriui taikyti būtinos priemonės, visų pirma susijusios su:

a) eksportuotinų kiekių, kurie nebuvo paskirstyti ar panaudoti, perskirstymu;

b) mokamos eksporto grąžinamosios išmokos perskaičiavimo metodu, taikomu tuo atveju, kai licencijoje nurodytas produkto kodas arba paskirties vieta neatitinka tikrojo produkto arba faktinės paskirties vietos;

c) 196 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais produktais

d) užstato pateikimo procedūromis ir pateiktino užstato dydžiu;

e) priemonių, patvirtintų pagal 202 straipsnio 4 dalį, taikymu.

▼B

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

204 straipsnis

Kiti įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais:

a) nustatytų atitinkamas priemones, kuriomis siekiama neleisti piktnaudžiauti 199 straipsnio 2 dalyje numatytu lankstumu, visų pirma susijusias su paraiškų teikimo procedūra;

b) nustatytų priemones, būtinas siekiant užtikrinti 201 straipsnyje nurodytų prievolių dėl kiekių vykdymą, įskaitant eksporto licencijų išdavimo sustabdymą arba ribojimą, kai tokie įsipareigoti kiekiai viršijami arba gali būti viršyti;

c) nustatytų koeficientus, kurie taikomi eksporto grąžinamosioms išmokoms, laikantis pagal 202 straipsnio 7 dalį priimtų taisyklių.

Tie įgyvendinimo aktai priimami netaikant 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros.

VII SKYRIUS

Laikinasis išvežimas perdirbti

205 straipsnis

Laikinojo išvežimo perdirbti tvarkos taikymo sustabdymas

Kai dėl laikinojo išvežimo perdirbti tvarkos trikdoma arba gali būti sutrikdyta Sąjungos rinka, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais visiškai arba iš dalies sustabdytų laikinojo išvežimo perdirbti tvarkos taikymą grūdų, ryžių, vaisių ir daržovių, perdirbtų vaisių ir daržovių, vyno, galvijienos, kiaulienos, avienos bei ožkienos ir paukštienos sektorių produktams. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Gavusi valstybės narės prašymą, sprendimą dėl jo Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, priima per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Atsižvelgdama į tinkamai pagrįstas priežastis, dėl kurių privaloma skubėti, Komisija, laikydamasi 229 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

Apie patvirtintas priemones nedelsiant pranešama valstybėms narėms, ir šios priemonės iškart įsigalioja.

▼B

IV DALIS

KONKURENCIJOS TAISYKLĖS

I SKYRIUS

Įmonėms taikomos taisyklės

206 straipsnis

Komisijos gairės dėl konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkiui

Jei šiame reglamente nenurodyta kitaip ir pagal SESV 42 straipsnį visiems SESV 101 straipsnio 1 dalyje ir 102 straipsnyje nurodytiems susitarimams, sprendimams ir veiksmams, susijusiems su žemės ūkio produktų gamyba arba prekyba jais, taikomi SESV 101–106 straipsniai ir jų įgyvendinimo nuostatos, laikantis šio reglamento 207–210 straipsnių.

Siekdamos užtikrinti vidaus rinkos veikimą ir vienodą Sąjungos konkurencijos taisyklių taikymą, Komisija ir valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiaudamos taiko Sąjungos konkurencijos taisykles.

Be to, Komisija atitinkamais atvejais skelbia gaires, skirtas padėti nacionalinėms konkurencijos institucijoms ir įmonėms.

207 straipsnis

Atitinkama rinka

Atitinkamos rinkos apibrėžtis padeda nustatyti ir apibrėžti sritį, kurioje vyksta įmonių konkurencija, ir yra grindžiama dviem vienas kitą papildančiais elementais:

a) atitinkama produktų rinka: šiame skyriuje „produktų rinka“ laikoma rinka, kurioje prekiaujama visais produktais, kuriuos dėl jų ypatybių, kainos ir vartojimo paskirties vartotojas laiko vienas kitą pakeičiančiais arba pakeičiamais;

b) atitinkama geografinė rinka: šiame skyriuje „atitinkama geografine rinka“ laikoma rinka, apimanti teritoriją, kurioje atitinkamos įmonės tiekia atitinkamus produktus, kurioje konkurencijos sąlygos yra pakankamai vienodos ir kuri gali būti atskirta nuo gretimų teritorijų, visų pirma dėl to, kad konkurencijos sąlygos tose teritorijose yra aiškiai skirtingos.

208 straipsnis

Dominuojanti padėtis

Šiame skyriuje „dominuojančia padėtimi“ vadinama įmonės padėtis, kai dėl turimos ekonominės galios ji gali trukdyti palaikyti tikrą konkurenciją atitinkamoje rinkoje ir turi galimybę elgtis kone savarankiškai savo konkurentų, klientų ir galiausiai vartotojų atžvilgiu.

▼B

209 straipsnis

BŽŪP tikslams, ūkininkams ir jų asociacijoms taikomos išimtys

1. SESV 101 straipsnio 1 dalis netaikoma šio reglamento 206 straipsnyje nurodytiems susitarimams, sprendimams ir veiksmams, kurie būtini SESV 39 straipsnyje nurodytiems tikslams pasiekti.

SESV 101 straipsnio 1 dalis visų pirma netaikoma ūkininkų, ūkininkų asociacijų ar tokių asociacijų susivienijimų arba pagal šio reglamento 152 straipsnį pripažintų gamintojų organizacijų, arba pagal šio reglamento 156 straipsnį pripažintų gamintojų organizacijų asociacijų susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksmams, kurie susiję su žemės ūkio produktų gamyba ar prekyba jais arba bendros infrastruktūros naudojimu žemės ūkio produktams sandėliuoti, apdoroti ar perdirbti, nebent kiltų pavojus, kad nebus pasiekti SESV 39 straipsnyje nustatyti tikslai.

Ši dalis netaikoma susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksmams, kuriais nustatomas įsipareigojimas taikyti vienodą kainą arba užkertamas kelias konkurencijai.

2. Susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, atitinkantys šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas, nėra draudžiami, ir dėl jų nereikalaujama išankstinio sprendimo.

Visuose nacionaliniuose ar Sąjungos procesuose dėl SESV 101 straipsnio taikymo pareiga įrodyti SESV 101 straipsnio 1 dalies pažeidimą tenka šaliai ar institucijai, tvirtinančiai, kad būta tokio pažeidimo. Šaliai, siekiančiai pasinaudoti šio straipsnio 1 dalyje numatytomis išimtimis, tenka pareiga įrodyti, kad tos dalies sąlygos įvykdytos.

210 straipsnis

Pripažintų tarpšakinių organizacijų susitarimai ir suderinti veiksmai

1. SESV 101 straipsnio 1 dalis netaikoma pagal šio reglamento 157 straipsnį pripažintų tarpšakinių organizacijų susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksmams, kai jų tikslas – vykdyti 157 straipsnio 1 dalies c punkte ir, jei tai pieno ir pieno produktų sektorių pripažintos tarpšakinės organizacijos – 157 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytą veiklą, o jeigu tai alyvuogių aliejaus, valgomųjų alyvuogių ir tabako sektorių pripažintos tarpšakinės organizacijos – vykdyti šio reglamento 162 straipsnyje nurodytą veiklą.

2. 1 dalis taikoma, kai:

a) apie nurodytus susitarimus, sprendimus ir suderintus veiksmus buvo pranešta Komisijai; ir

b) per du mėnesius nuo visos reikiamos informacijos gavimo Komisija nenustato, kad tie susitarimai, sprendimai ar suderinti veiksmai yra nesuderinami su Sąjungos taisyklėmis.

▼B

Jei Komisija nustato, kad susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, nurodyti 1 dalyje, yra nesuderinami su Sąjungos taisyklėmis, ji išdėsto savo išvadas netaikydama 229 straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytos procedūros.

3. 1 dalyje nurodyti susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai negali būti įgyvendinami anksčiau, nei baigiasi 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytas dviejų mėnesių laikotarpis.

4. Visais atvejais susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai bet kuriuo atveju pripažįstami nesuderinamais su Sąjungos taisyklėmis, jeigu:

a) dėl jų Sąjungoje gali būti kuriuo nors būdu pasidalyta rinka;

b) jie gali turėti įtakos tinkamam rinkos organizavimui;

c) jie gali sukelti konkurencijos iškraipymus, kurie nėra būtini, kad būtų pasiekti BŽŪP tikslai, kurių siekiama vykdant tarpšakinės organizacijos veiklą;

d) jie susiję su kainų ar kvotų nustatymu;

e) dėl jų gali atsirasti diskriminacija arba būti panaikinta konkurencija didelės atitinkamų produktų dalies atžvilgiu.

5. Jei praėjus 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytam dviejų mėnesių laikotarpiui Komisija nustato, kad neįvykdytos 1 dalies taikymo sąlygos, ji, netaikydama 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros, priima sprendimą, kuriuo paskelbiama, kad atitinkamam susitarimui, sprendimui ar suderintiems veiksmams taikoma SESV 101 straipsnio 1 dalis.

Tas Komisijos sprendimas taikomas ne anksčiau, nei apie jį pranešama atitinkamai tarpšakinei organizacijai, nebent ta tarpšakinė organizacija yra pateikusi neteisingą informaciją ar piktnaudžiavusi 1 dalyje numatyta išimtimi.

6. Daugiamečio susitarimo atveju pranešimas pirmaisiais susitarimo metais galioja ir vėlesniems susitarimo taikymo metams. Tačiau tokiu atveju Komisija bet kuriuo metu savo iniciatyva arba kitos valstybės narės prašymu gali paskelbti apie nustatytą neatitikimą.

7. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priemonės, būtinos šio straipsnio vienodam taikymui. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

II SKYRIUS

Valstybės pagalbos taisyklės

211 straipsnis

SESV 107–109 straipsnių taikymas

1. Žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais taikomi SESV 107–109 straipsniai.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, SESV 107–109 straipsniai netaikomi mokėjimams, kuriuos valstybės narės vykdo pagal bet kurias iš šių priemonių ar nuostatų ir jų laikydamosi:

a) šiame reglamente numatytas priemones, kurias iš dalies arba visiškai finansuoja Sąjunga;

b) šio reglamento 213–218 straipsnius.

212 straipsnis

Su vyno sektoriaus paramos programomis susiję nacionaliniai mokėjimai

Nukrypdamos nuo 44 straipsnio 3 dalies, valstybės narės pagal Sąjungos valstybės pagalbos taisykles gali skirti nacionalines išmokas 45, 49 ir 50 straipsniuose nurodytoms priemonėms įgyvendinti.

Teikiant visuotinį viešąjį finansavimą, įskaitant finansavimą Sąjungos ir nacionalinėmis lėšomis, taikomas didžiausias pagalbos dydis, nustatytas atitinkamose Sąjungos taisyklėse dėl valstybės pagalbos.

213 straipsnis

Nacionalinės išmokos už šiaurės elnius Suomijoje ir Švedijoje

Jei Komisija, netaikydama 229 straipsnio 2 ar 3 dalyse nurodytos procedūros, suteikia leidimą, Suomija ir Švedija gali skirti nacionalines išmokas už šiaurės elnių auginimą ir prekybą jais ir šiaurės elnių produktų (kurių KN kodai yra ex 0208 ir ex 0210) gamybą ir prekybą jais, jei dėl tokių išmokų nepadidėja tradicinis šiaurės elnių auginimas arba šiaurės elnių produktų gamyba.

214 straipsnis

Suomijos cukraus sektoriui skiriamos nacionalinės išmokos

Suomija cukrinių runkelių augintojams gali skirti nacionalines išmokas, kurių suma neviršija 350 EUR už hektarą per prekybos metus.

▼M1

214a straipsnis

Nacionalinės išmokos tam tikriems Suomijos sektoriams

Komisijai suteikus leidimą, 2014–2020 m. laikotarpiu Suomija gali ir toliau teikti nacionalinę paramą, kurią ji gamintojams paskyrė 2013 m. remdamasi 1994 m. Stojimo akto 141 straipsniu su sąlyga, kad:

▼M1

a) paramos pajamoms suma visą laikotarpį laipsniškai mažinama ir 2020 m. jos suma nėra didesnė nei 30 % 2013 m. suteiktos paramos sumos; ir

b) prieš pasinaudojant šia galimybe, buvo visapusiškai pasinaudota atitinkamiems sektoriams skirtomis paramos schemomis pagal BŽŪP.

Komisija priima savo leidimą netaikydama šio reglamento 229 straipsnio 2 arba 3 dalyse nurodytos procedūros.

▼B

215 straipsnis

Bitininkystės sektoriui skiriamos nacionalinės išmokos

Siekdamos apsaugoti nepalankiomis struktūrinėmis ar gamtinėmis sąlygomis veikiančius bitynus arba tuos bitynus, kuriems taikomos ekonominio vystymosi programos, valstybės narės gali skirti nacionalines išmokas, išskyrus gamybai arba prekybai skirtas nacionalines išmokas.

216 straipsnis

Nacionalinės išmokos už vyno distiliavimą krizės atvejais

1. Valstybės narės gali skirti nacionalines išmokas vyno gamintojams už savanorišką ar privalomą vyno distiliavimą pagrįstais krizės atvejais.

Tos išmokos turi būti proporcingos ir padėti panaikinti krizę.

Visa išmokų suma, kurią valstybė narė konkrečiais metais gali skirti tokioms išmokoms, neviršija 15 proc. bendros valstybei narei tiems metams skirtų lėšų sumos, nustatytos VI priede.

2. Valstybės narės, pageidaujančios pasinaudoti 1 dalyje nurodyta galimybe skirti nacionalines išmokas, Komisijai pateikia tinkamai pagrįstą pranešimą. Komisija, netaikydama 229 straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytos procedūros, priima sprendimą dėl priemonės patvirtinimo ir išmokų skyrimo.

3. Siekiant išvengti bet kokio konkurencijos iškraipymo, alkoholis, gautas atliekant 1 dalyje nurodytą distiliavimą, naudojamas tik pramonės ar energetikos reikmėms.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų šiam straipsniui taikyti būtinas priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼M2

217 straipsnis

Už produktų paskirstymą vaikams skiriamos nacionalinės išmokos

Valstybės narės gali skirti nacionalines išmokas už vaikams švietimo įstaigose tiekiamas produktų, kurie nurodyti 23 straipsnyje ir kuriems gali būti skiriama pagalba, grupes, už papildomas švietimo priemones, susijusias su tokiais produktais, ir 23 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoms susijusioms išlaidoms padengti.

Valstybės narės tas išmokas gali finansuoti taikydamos atitinkamo sektoriaus mokestį arba kitų privačiojo sektoriaus įnašų pagalba.

▼B

218 straipsnis

Nacionalinės išmokos už riešutus

1. Valstybės narės gali skirti 120,75 EUR už hektarą per metus neviršijančias nacionalines išmokas ūkininkams, gaminantiems šiuos produktus:

a) migdolus, kurių KN kodai yra 0802 11 ir 0802 12;

b) lazdynų riešutus, kurių KN kodai yra 0802 21 ir 0802 22;

c) graikinius riešutus, kurių KN kodai yra 0802 31 00 ir 0802 32 00;

d) pistacijas, kurių KN kodai yra 0802 51 00 ir 0802 52 00;

e) saldžiavaisių pupmedžių vaisius, kurių KN kodas yra 1212 92 00.

2. 1 dalyje nurodytos nacionalinės išmokos gali būti mokamos tik už plotą, kuris ne didesnis kaip:

Valstybė narė	Didžiausias plotas (ha)
Belgija	100
Bulgarija	11 984
Vokietija	1 500
Graikija	41 100
Ispanija	568 200
Prancūzija	17 300
Italija	130 100
Kipras	5 100
Liuksemburgas	100
Vengrija	2 900
Nyderlandai	100
Lenkija	4 200
Portugalija	41 300

▼B

Valstybė narė	Didžiausias plotas (ha)
Rumunija	1 645
Slovėnija	300
Slovakija	3 100
Jungtinė Karalystė	100

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad 1 dalyje nurodytos nacionalinės išmokos skiriamos tik tuo atveju, jei ūkininkai priklauso pagal 152 straipsnį pripažintai gamintojų organizacijai.

V DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Išskirtinės priemonės

1 Skirsnis

Rinkos sutrikdymas

219 straipsnis

Kovos su rinkos sutrikdymu priemonės

1. Siekiant efektyviai ir veiksmingai reaguoti į rinkos sutrikdymo pavojų, kurį sukėlė didelis kainų kilimas arba kritimas vidaus ar išorės rinkose arba kiti įvykiai ir aplinkybės, smarkiai sutrikdantys ar galintys sutrikdyti rinką, jeigu tikėtina, kad tokia padėtis tęsis toliau arba jos pasekmės sunkės, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai deleguotaisiais aktais patvirtinti priemones, būtinas tokiai padėčiai rinkoje ištaisyti, laikantis pagal SESV sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose nustatytų prievolių, jeigu visos kitos pagal šį reglamentą galimos priemonės pasirodo esančios nepakankamos.

Tais atvejais, kai kyla rinkos sutrikdymo pavojus, kaip nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje, ir jei yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, pagal šios dalies pirmą pastraipą priimtiems deleguotiesiems aktams taikoma 228 straipsnyje numatyta tvarka.

Tos priežastys, dėl kurių privaloma skubėti, gali būti susijusios su būtinybe imtis neatidėliotinų veiksmų siekiant išspręsti rinkos sutrikdymo problemą arba užkirsti kelią rinkos sutrikdymui, kai rinkos sutrikdymo pavojus kyla taip greitai ar netikėtai, kad būtina imtis neatidėliotinų veiksmų siekiant efektyviai ir veiksmingai ištaisyti padėtį, arba kai veiksmais būtų neleista, kad toks rinkos sutrikdymo pavojus atsirastų, kad jis tęstųsi arba jis virstų gilesniu ar ilgiau trunkančiu sutrikdymu, arba kai atidėjus neatidėliotinus veiksmus kiltų rinkos sutrikdymo atsiradimo ar padidėjimo pavojus arba padidėtų priemonių, kurios vėliau būtų būtinos pavojui pašalinti arba sutrikdymo problemai išspręsti, apimtis, arba toks atidėjimas pakenktų gamybai ar rinkos sąlygoms.

▼B

Tokiomis priemonėmis tiek, kiek būtina, ir tokiam laikui, kuris būtinas, kad būtų išspręsta rinkos sutrikdymo problema arba pašalintas jos pavojus, galima išplėsti arba pakeisti kitų šiame reglamente numatytų priemonių taikymo sritį, trukmę ar kitus aspektus, numatyti eksporto grąžinamąsias išmokas arba visiškai ar iš dalies sustabdyti importo muitų taikymą, įskaitant, jei reikia, tam tikriems kiekiams ar laikotarpiams.

2. 1 dalyje nurodytos priemonės netaikomos I priedo XXIV dalies 2 skirsnyje išvardytiems produktams.

Tačiau Komisija įgyvendinimo aktais, priimamais taikant 228 straipsnyje numatytą skubos procedūrą, gali nuspręsti, kad 1 dalyje nurodytos priemonės taikomos vienam ar keliems iš I priedo XXIV dalies 2 skirsnyje išvardytų produktų.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms priemonėms būtinos taikyti procedūrinės taisyklės ir techniniai kriterijai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 Skirsnis

Su gyvūnų ligomis ir vartotojų pasitikėjimo praradimu dėl pavojaus visuomenės, gyvūnų ar augalų sveikatai susijusios rinkos rėmimo priemonės

220 straipsnis

Su gyvūnų ligomis ir vartotojų pasitikėjimo praradimu dėl pavojaus visuomenės, gyvūnų ar augalų sveikatai susijusios priemonės

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl išskirtinių nukentėjusios rinkos rėmimo priemonių, kad būtų atsižvelgta į:

a) Sąjungos vidaus prekybos ir prekybos su trečiosiomis šalimis apribojimus, kurie gali atsirasti dėl kovos su gyvūnų ligų plitimu priemonių taikymo, ir

b) didelius rinkos sutrikimus, tiesiogiai susijusius su vartotojų pasitikėjimo praradimu dėl pavojaus visuomenės, gyvūnų ar augalų sveikatai ir ligų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. 1 dalyje numatytos priemonės taikomos bet kuriame iš šių sektorių:

a) galvijienos;

b) pieno ir pieno produktų;

▼B

c) kiaulienos;

d) avienos ir ožkienos;

e) kiaušinių;

f) paukštienos.

1 dalies pirmos pastraipos b punkte numatytos priemonės, susijusios su vartotojų pasitikėjimo praradimu dėl pavojaus visuomenės ar augalų sveikatai, taip pat taikomos visiems kitiems žemės ūkio produktams, išskyrus išvardytuosius I priedo XXIV dalies 2 skirsnyje.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 228 straipsnyje nurodytą skubos procedūrą, išplečiančiais šios dalies pirmose dviejose pastraipose nurodytų produktų sąrašą.

3. 1 dalyje numatytų priemonių imamasi atitinkamos valstybės narės prašymu.

4. 1 dalies pirmos pastraipos a punkte numatytų priemonių galima imtis tik tuo atveju, jei atitinkama valstybė narė ėmėsi sveikatos apsaugos ir veterinarijos priemonių, kad greitai likviduotų ligą, ir tik tiek, kiek tikrai būtina ir tokiam laikui, kuris tikrai būtinas atitinkamai rinkai remti.

5. Sąjunga teikia dalinį finansavimą, kuris atitinka 50 % valstybių narių išlaidų 1 dalyje numatytoms priemonėms įgyvendinti.

Tačiau tais atvejais, kai kovojama su snukio ir nagų liga, galvijienos, pieno ir pieno produktų, kiaulienos, avienos ir ožkienos sektoriuose Sąjunga teikia dalinį finansavimą, kuris atitinka 60 % tokių išlaidų.

6. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai gamintojai prisideda prie valstybių narių patirtų išlaidų, nebūtų iškraipoma konkurencija tarp skirtingų valstybių narių gamintojų.

3 Skirsnis

Konkrečios problemos

221 straipsnis

Konkrečioms problemoms spręsti skirtos priemonės

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, dėl konkrečioms problemoms spręsti būtinų pagrįstų skubos priemonių. Tomis priemonėmis galima nukrypti nuo šio reglamento nuostatų tik tiek, kiek tikrai būtina, ir tokiam laikui, kuris tikrai būtinas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

2. Siekdama išspręsti konkrečias problemas, atsižvelgdama į tinkamai pagrįstas priežastis, dėl kurių privaloma skubėti, susijusias su atvejais, dėl kurių gali greitai pablogėti gamybos ir rinkos sąlygos, o atidėjus priemonių patvirtinimą tokią padėtį būtų sunku ištaisyti, Komisija, laikydamasi 229 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

3. Priemones pagal 1 ir 2 dalį Komisija tvirtina tik tuo atveju, jei neįmanoma patvirtinti būtinų skubių priemonių pagal 219 arba 220 straipsnį.

4. Pagal 1 arba 2 dalį patvirtintos priemonės galioja ne ilgesnį kaip dvylikos mėnesių laikotarpį. Jei, pasibaigus šiam laikotarpiui, vis dar susiduriama su konkrečiomis problemomis, dėl kurių buvo priimtos tos priemonės, Komisija, siekdama nuolatinio sprendimo, gali priimti deleguotuosius aktus pagal 227 straipsnį dėl šio klausimo arba pateikti atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

5. Apie kiekvieną pagal 1 arba 2 dalį priimtą priemones Komisija per dvi darbo dienas nuo jos priėmimo praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

4 Skirsnis

Susitarimai ir sprendimai didelių rinkų pusiausvyros sutrikimų laikotarpiais

222 straipsnis

SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymas

1. Didelio rinkos pusiausvyros sutrikimo laikotarpiais Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad SESV 101 straipsnio 1 dalis nebūtų taikoma bet kurių iš reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų sektorių pripažintų gamintojų organizacijų, jų asociacijų ir pripažintų tarpšakinių organizacijų susitarimams ir sprendimams, su sąlyga, kad tokiais susitarimais ir sprendimais nekenkiama tinkamam vidaus rinkos veikimui, kad jais siekiama tik stabilizuoti atitinkamą sektorių ir kad jie patenka į vieną ar kelias iš šių kategorijų:

a) jų produktų pašalinimas iš rinkos arba nemokamas paskirstymas;

b) transformavimas ir perdirbimas;

c) privačių ūkio subjektų vykdomas sandėliavimas;

d) bendros pardavimo skatinimo priemonės;

e) susitarimai dėl kokybės reikalavimų;

f) bendras išteklių, kurių reikia kovojant su gyvūnų ir augalų kenkėjų ir ligų plitimu Sąjungoje, arba išteklių, kurių reikia siekiant pašalinti gaivalinių nelaimių padarinius Sąjungoje, pirkimas,

g) laikinas gamybos planavimas atsižvelgiant į specifinį gamybos ciklo pobūdį.

▼B

Komisija įgyvendinimo aktuose apibrėžia šios nukrypti leidžiančios nuostatos apimtį turinio prasme ir geografinę taikymo sritį ir, laikantis 3 dalies, šios nukrypti leidžiančios nuostatos galiojimo laikotarpį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. 1 dalis taikoma tik tuo atveju, jei Komisija yra patvirtinusi vieną iš šiame skyriuje nurodytų priemonių, jei produktai buvo supirkti taikant valstybinę intervenciją arba jeigu buvo suteikta II dalies I antraštinės dalies I skyriuje nurodyta pagalba privačiajam sandėliavimui.

3. 1 dalyje nurodyti susitarimai ir sprendimai galioja ne ilgiau kaip šešis mėnesius.

Tačiau Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais leidžiama tokių susitarimų ir sprendimų galiojimą pratęsti ne ilgesniu kaip šešių mėnesių laikotarpiu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

II SKYRIUS

Pranešimai ir ataskaitos

223 straipsnis

Pranešimams taikomi reikalavimai

1. Siekiant taikyti šį reglamentą, stebėti, analizuoti ir valdyti žemės ūkio produktų rinką, užtikrinti rinkos skaidrumą, tinkamą BŽŪP priemonių veikimą, tikrinti, kontroliuoti, stebėti, vertinti BŽŪP priemones ir atlikti jų auditą bei laikytis reikalavimų, nustatytų pagal SESV sudarytuose tarptautiniuose susitarimuose, įskaitant tuose susitarimuose numatytus pranešimams taikomus reikalavimus, Komisija, laikydamasi 2 dalyje nurodytos tvarkos, gali patvirtinti būtinas priemones dėl įmonių, valstybių narių ir trečiųjų šalių teikiamų pranešimų. Tai darydama ji atsižvelgia į duomenų poreikius ir galimų duomenų šaltinių sinergiją.

Gauta informacija gali būti perduota tarptautinėms organizacijoms ir trečiųjų šalių kompetentingoms valdžios institucijoms arba joms gali būti suteiktos galimybės su ta informacija susipažinti, taip pat informacija gali būti viešai skelbiama su sąlyga, kad bus užtikrinta asmens duomenų apsauga ir teisėtas įmonių interesas apsaugoti savo verslo paslaptis, įskaitant informaciją apie kainas.

2. Siekiant užtikrinti informacijos sistemų vientisumą ir perduodamų dokumentų bei susijusių duomenų autentiškumą ir aiškumą, Komisijai pagal 227 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma:

a) praneštinos informacijos pobūdis ir rūšis;

b) duomenų, kurie turi būti apdorojami, kategorijos, ilgiausias saugojimo laikotarpis ir apdorojimo tikslas, visų pirma tuo atveju, jei tokie duomenys skelbiami arba perduodami trečiosioms šalims;

▼B

c) prieigos prie informacijos arba informacijos sistemų, kuriomis suteikiama galimybė naudotis, teisės;

d) informacijos skelbimo sąlygos.

3. Komisija gali patvirtinti įgyvendinimo aktus, nustatančius šiam straipsniui taikyti būtinas nuostatas, įskaitant:

a) pranešimo būdus;

b) taisykles, susijusias su praneština informacija;

c) praneštinos informacijos valdymo tvarką, taip pat su pranešimų turiniu, forma, pateikimo laiku, dažnumu ir galutiniais terminais susijusią tvarką;

d) tvarką, pagal kurią turima informacija ir dokumentai perduodami valstybėms narėms, tarptautinėms organizacijoms, trečiųjų šalių kompetentingoms valdžios institucijoms arba pagal kurią joms suteikiamos galimybės su ta informacija ir dokumentais susipažinti, arba pagal kurią informacija ir dokumentai viešai skelbiami, su sąlyga, kad bus užtikrinta asmens duomenų apsauga ir teisėtas įmonių interesas apsaugoti savo verslo paslaptis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 229 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

224 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas ir apsauga

1. Valstybės narės ir Komisija renka asmens duomenis 223 straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais ir tvarko tuos duomenis tokiu būdu, kuris būtų suderinamas su šiais tikslais.

2. Tuo atveju, kai asmens duomenys tvarkomi stebėsenos ir vertinimo tikslais, kaip nurodyta 223 straipsnio 1 dalyje, jie padaromi anoniminiais ir tvarkomi tik suvestine forma.

3. Asmens duomenys tvarkomi laikantis Direktyvos 95/46/EB ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001. Visų pirma šie duomenys nesaugomi tokia forma, kurią naudojant duomenų subjektų tapatybę galima nustatyti ilgiau, nei to reikia tikslams, dėl kurių šie duomenys buvo surinkti arba dėl kurių jie toliau tvarkomi, atsižvelgiant į taikytinoje nacionalinėje ir Sąjungos teisėje nustatytus minimalius saugojimo laikotarpius.

4. Valstybės narės informuoja duomenų subjektus apie tai, kad nacionalinės ir Sąjungos įstaigos gali tvarkyti jų duomenis pagal 1 dalį ir kad šiuo atžvilgiu jie turi teises, išdėstytas atitinkamai Direktyvoje 95/46/EB ir Reglamente (EB) Nr. 45/2001.

▼B

225 straipsnis

Komisijos pareiga teikti ataskaitas

Komisija teikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai:

a) kas trejus metus ir pirmą kartą ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 21 d. – dėl priemonių, susijusių su bitininkystės sektoriumi, kaip išdėstyta 55, 56 ir 57 straipsniuose, įgyvendinimo, įskaitant naujausius pokyčius avilių identifikavimo sistemų srityje;

b) ne vėliau kaip 2014 m. birželio 30 d. ir ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. – dėl pieno ir pieno produktų sektoriaus rinkos padėties raidos, ypatingą dėmesį skiriant 148–151 straipsnių, 152 straipsnio 3 dalies ir 157 straipsnio 3 dalies taikymui, ypač įvertinant poveikį pieno gamintojams ir pieno gamybai nepalankiuose ūkininkauti regionuose siejant jį su bendru tikslu – palaikyti gamybą tokiuose regionuose, taip pat nurodant galimas paskatas ūkininkams sudaryti bendros gamybos susitarimus, taip pat visus kitus atitinkamus pasiūlymus;

c) ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. – dėl galimybės išplėsti mokyklų programų apimtį, įtraukiant į jas alyvuogių aliejų ir valgomąsias alyvuoges;

d) ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. – dėl konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkio sektoriui visose valstybėse narėse, visų pirma dėl 209 ir 210, taip pat 169, 170 ir 171 straipsnių taikymo atitinkamuose sektoriuose;

▼M2

e) ne vėliau kaip 2023 m. liepos 31 d. – dėl 23a straipsnio 2 dalyje nurodytų pagalbos skyrimo kriterijų taikymo;

f) ne vėliau kaip 2023 m. liepos 31 d. – dėl 23a straipsnio 4 dalyje nurodytų perkėlimų poveikio mokykloms skirtos programos veiksmingumui, kai paskirstomi mokykloms skirti vaisiai ir daržovės ir mokykloms skirtas pienas.

▼B

III SKYRIUS

Žemės ūkio sektoriaus krizių rezervas

226 straipsnis

Rezervo naudojimas

Lėšos, perduotos iš žemės ūkio sektoriaus krizių rezervo pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 25 straipsnyje ir Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl bendradarbiavimo biudžetinės drausmės klausimais ir patikimo finansų valdymo 22 punkte nustatytas sąlygas ir procedūrą, skiriamos priemonėms, kurioms šis reglamentas taikomas ir kurios įgyvendinamos įprastos rinkos padėties raidos neatitinkančiomis aplinkybėmis, už vienus ar kelerius metus, kuriais reikia papildomos paramos.

▼B

Visų pirma lėšos perduodamos už patirtas išlaidas pagal:

a) šio reglamento 8–21 straipsnius,

b) 196–204 straipsnius ir

c) 219, 220 ir 221 straipsnius.

VI DALIS

DELEGUOTIEJI ĮGALIOJIMAI, ĮGYVENDINIMO NUOSTATOS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Deleguotieji įgaliojimai ir įgyvendinimo nuostatos

227 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Šiame reglamente nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. gruodžio 20 d.. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti šiame reglamente nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal šį reglamentą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

228 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškiama 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime

▼B

Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.

2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 227 straipsnio 5 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.

229 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, vadinamas Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetu. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

►C2 80 straipsnio 5 dalyje, 91 straipsnio c ir d punktuose, ◄ 97 straipsnio 4 dalyje, 99 straipsnyje, 106 straipsnyje ir 107 straipsnio 3 dalyje nurodytų aktų atveju, jei komitetas nepateikia nuomonės, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

II SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

230 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 panaikinamas.

Tačiau tebetaikomos šios Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos:

a) pieno gamybos apribojimų sistemos atžvilgiu – II dalies I antraštinės dalies III skyriaus III skirsnis, 55 straipsnis, 85 straipsnis ir IX bei X priedai – iki 2015 m. kovo 31 d.;

b) vyno sektoriuje:

i) 85a– 85e straipsniai – kiek tai susiję su 85a straipsnio 2 dalyje nurodytais plotais, kuriuose dar nebuvo išnaikinti vynuogynai, ir kiek tai susiję su 85b straipsnio 1 dalyje nurodytais plotais, kurie nebuvo sureguliuoti – tol, kol tokiuose plotuose bus išnaikinti vynuogynai arba jie bus sureguliuoti ir 188a straipsnio 1-2 punktai;

▼B

ii) pereinamojo laikotarpio sodinimo teisių tvarka, nustatyta II dalies I antraštinės dalies III skyriaus IVa skirsnio II poskirsnyje – iki 2015 m. gruodžio 31 d.;

iii) 118m straipsnio 5 dalis – tol, kol bus išparduotos vynų pavadinimu „Mlado vino portugizac“ atsargos, turimos 2013 m. liepos 1 d.;

iv) 118s straipsnio 5 dalis iki 2017 m. birželio 30 d.;

▼M1

ba) 111 straipsnis – iki 2015 m. kovo 31 d.;

▼B

►C2 c) 113a straipsnio 4 dalis, 114 straipsnis, 115 straipsnis, 116 straipsnis, 117 straipsnio 1–4 dalys ir 121 straipsnio e punkto iv papunktis, taip pat A dalies IV punktas, XIV priedo B dalies I skirsnio 2 ir 3 punktai ir III skirsnio 1 punktas bei C dalis ir XV priedo II dalies 1, 3, 5 bei 6 punktai ir IV dalies 2 punktas, tų straipsnių taikymo – iki atitinkamų prekybos taisyklių, kurios turi būti nustatytos vadovaujantis šio reglamento 75 straipsnio 2 dalyje, 76 straipsnio 4 dalyje, ◄ 78 straipsnio 3 ir 4 dalyse, 79 straipsnio 1 dalyje, 80 straipsnio 4 dalyje, 83 straipsnio 4 dalyje, 86 straipsnyje, 87 straipsnio 2 dalyje, 88 straipsnio 3 dalyje ir 89 straipsnyje numatytais deleguotaisiais aktais, taikymo datos;

▼M1

ca) 125a straipsnio 1 dalies e punktas ir 2 dalis, o vaisių ir daržovių sektoriaus atžvilgiu XVIa priedas – iki dienos, kai bus pradėtos taikyti susijusios taisyklės, kurios turi būti nustatytos deleguotaisiais aktais, numatytais 173 straipsnio 1 dalies b ir i punktuose;

▼B

d) 133a straipsnio 1 dalis ir 140a straipsnis – iki 2014 m. rugsėjo 30 d.;

▼M1

da) 136, 138 ir 140 straipsniai, taip pat tų straipsnių taikymo tikslu taikomas XVIII priedas, – iki dienos, kai bus pradėtos taikyti taisyklės, kurios turi būti nustatytos įgyvendinimo aktais, numatytais 180 straipsnyje ir 183 straipsnio a punkte, arba iki 2014 m. birželio 30 d., atsižvelgiant į tai, kuri data ankstesnė;

▼B

e) 182 straipsnio 3 dalies pirma ir antra pastraipos – iki 2013–2014 cukraus prekybos metų pabaigos 2014 m. rugsėjo 30 d.;

f) 182 straipsnio 4 dalis – iki 2017 m. gruodžio 31 d.;

g) 182 straipsnio 7 dalis – iki 2014 m. kovo 31 d.

▼C2

h) XV priedo III dalies 3 punktas – iki 2015 m. gruodžio 31 d.;

▼B

i) XX priedas – iki teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo pakeičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1216/2009 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 ([1]), įsigaliojimo datos.

2. Nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir Reglamentą (ES) Nr. 1306/2013 ir skaitomos pagal šio reglamento XIV priede pateiktą atitikties lentelę.

3. Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1601/96 ir (EB) Nr. 1037/2001 panaikinami.

231 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio taisyklės

1. Siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo Reglamente (EB) Nr. 1234/2007 numatytų priemonių prie šiame reglamente nustatytų priemonių, pagal 227 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl priemonių, būtinų apsaugoti įmonių įgytas teises ir teisėtus lūkesčius.

2. Įsigaliojus šiam reglamentui, visoms daugiametėms paramos programoms, priimtoms iki 2014 m. sausio 1 d., kol baigsis jų galiojimas, toliau taikomos Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos.

232 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje dieną*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Tačiau

a) 181 straipsnis taikomas nuo 2014 m. spalio 1 d.;

b) VII priedo VII dalies II skirsnio 3 punktas taikomas nuo 2016 m. sausio 1 d.

2. 148 –151 straipsniai, 152 straipsnio 3 dalis, 156 straipsnio 2 dalis, 157 straipsnio 3 dalis, 161 straipsnis, 163 straipsnis, 173 straipsnio 2 dalis ir 174 straipsnio 2 dalis taikomi iki 2020 m. birželio 30 d.

3. 127–144 straipsniai ir 192 bei 193 straipsniai taikomi iki 2016–2017 cukraus prekybos metų pabaigos 2017 m. rugsėjo 30 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

([1]) 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 181, 2009 7 14, p. 8).

▼B

I PRIEDAS

1 STRAIPSNIO 2 DALYJE NURODYTŲ PRODUKTŲ SĄRAŠAS

I DALIS

Javai

Javų sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

	KN kodas	Aprašymas
a)	0709 99 60	Cukriniai kukurūzai, švieži arba atšaldyti
	0712 90 19	Džiovinti cukriniai kukurūzai, sveiki, supjaustyti gabalais, griežinėliais, susmulkinti arba sumalti į miltelius, bet toliau neapdoroti, išskyrus sėjai skirtus hibridus
	1001 91 20	Paprastųjų kviečių ir meslino (kviečių bei rugių mišinio) sėkla
	ex 1001 99 00	Spelta, paprastieji kviečiai ir meslinas (kviečių bei rugių mišinys), išskyrus skirtus sėjai
	1002	Rugiai
	1003	Miežiai
	1004	Avižos
	1005 10 90	Kukurūzų sėkla, išskyrus hibridus
	1005 90 00	Kukurūzai, išskyrus skirtus sėjai
	1007 10 90, 1007 90 00	Grūdinis sorgas, išskyrus sėjai skirtus hibridus
	1008	Grikiai, soros ir kanarėlių lesalas (strypainio sėklos); kiti javai
b)	1001 11 00, 1001 19 00	Kietieji kviečiai
c)	1101 00	Kvietiniai arba meslininiai (kviečių ir rugių mišinio) miltai
	1102 90 70	Ruginiai miltai
	1103 11	Kviečių kruopos ir rupiniai
	1107	Salyklas, skrudintas arba neskrudintas
d)	0714	Maniokai, marantos, salepai, topinambai, batatai ir panašūs šakniavaisiai ir gumbavaisiai, turintys daug krakmolo arba inulino, švieži, atšaldyti, užšaldyti arba džiovinti, supjaustyti griežinėliais arba nesupjaustyti, granuliuoti arba negranuliuoti; sago palmės šerdys
	ex 1102	Kitų javų, išskyrus kviečius ir mesliną (kviečių ir rugių mišinį), miltai:
	1102 20	– Kukurūziniai miltai
	1102 90	– Kiti:
	1102 90 10	– – Miežiniai miltai
	1102 90 30	– – Avižiniai miltai
	1102 90 90	– – Kiti
	ex 1103	Javų kruopos, rupiniai ir granulės, išskyrus kviečių kruopas ir rupinius (1103 11 subpozicija), ryžių kruopas ir rupinius (1103 19 50 subpozicija) ir ryžių granules (1103 20 50 subpozicija)
	ex 1104	Javų grūdai, apdirbti kitais būdais (pavyzdžiui, lukštenti, traiškyti, perdirbti į dribsnius, gludinti, skaldyti arba smulkinti), išskyrus ryžius, klasifikuojamus 1006 pozicijoje, ir perdirbtus į dribsnius ryžius, klasifikuojamus 1104 19 91 subpozicijoje; javų gemalai, sveiki, traiškyti, perdirbti į dribsnius arba malti
	1106 20	Sago palmių šerdžių arba šakniavaisių ar gumbavaisių, klasifikuojamų 0714 pozicijoje, miltai, rupiniai ir milteliai

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 1108	Krakmolas; inulinas:
	– Krakmolas:
1108 11 00	– – Kviečių krakmolas
1108 12 00	– – Kukurūzų krakmolas
1108 13 00	– – Bulvių krakmolas
1108 14 00	– – Maniokų krakmolas
ex 1108 19	– – Kiti krakmolai:
1108 19 90	– – – Kiti
1109 00 00	Kviečių glitimas, džiovintas arba nedžiovintas
1702	Kiti cukrūs, įskaitant chemiškai gryną laktozę, maltozę, gliukozę ir fruktozę, kurių būvis kietas; cukrų sirupai, į kuriuos nepridėta aromatinių arba dažiųjų medžiagų; dirbtinis medus, sumaišytas arba nesumaišytas su natūraliu medumi; karamelė (degintas cukrus):
ex 1702 30	– Gliukozė ir gliukozės sirupas, kurių sudėtyje nėra fruktozės arba fruktozė sudaro mažiau kaip 20 % sausosios medžiagos masės:
	– – Kiti:
ex 1702 30 50	– – – Turintys baltų kristalinių miltelių, aglomeruotų arba neaglomeruotų, pavidalą, kurių sudėtyje esanti gliukozė sudaro mažiau kaip 99 % sausosios medžiagos masės
ex 1702 30 90	– – – Kiti, kurių sudėtyje esanti gliukozė sudaro mažiau kaip 99 % sausosios medžiagos masės
ex 1702 40	– Gliukozė ir gliukozės sirupas, kurių sudėtyje esanti fruktozė sudaro ne mažiau kaip 20 %, bet mažiau kaip 50 % sausosios medžiagos masės, išskyrus invertuotąjį cukrų:
1702 40 90	– – Kiti
ex 1702 90	– Kiti, įskaitant invertuotąjį cukrų, bei kiti cukraus ir cukraus sirupo mišiniai, kurių sudėtyje esanti fruktozė sudaro 50 % sausosios medžiagos masės:
1702 90 50	– – Maltodekstrinas ir maltodekstrino sirupas
	– – Karamelė (degintas cukrus):
	– – – Kita:
1702 90 75	– – – – Turinti aglomeruotų arba neaglomeruotų miltelių pavidalą
1702 90 79	– – – – Kita
2106	Maisto produktai, nenurodyti kitoje vietoje:
ex 2106 90	– Kiti
	– – Aromatizuoti arba dažyti cukraus sirupai:
	– – – Kiti
2106 90 55	– – – – Gliukozės sirupas ir maltodekstrino sirupas
ex 2302	Sėlenos, išsijos ir kitos sijojimo, malimo arba kito javų apdorojimo liekanos, granuliuotos arba negranuliuotos
ex 2303	Krakmolo gamybos liekanos ir panašios liekanos, cukrinių runkelių becukrė masė, cukranendrių išspaudos ir kitos cukraus gamybos atliekos, žlaugtai arba kitos alaus gamybos arba alkoholio distiliavimo atliekos, granuliuotos arba negranuliuotos:
2303 10	– Krakmolo gamybos liekanos ir panašios liekanos
2303 30 00	– Žlaugtai arba kitos alaus gamybos arba alkoholio distiliavimo atliekos
ex 2306	Išspaudos ir kitos kietos augalinių riebalų arba augalinio aliejaus ekstrakcijos liekanos, išskyrus klasifikuojamas 2304 arba 2305 pozicijose, maltos arba nemaltos, granuliuotos arba negranuliuotos:
	– Kitos
2306 90 05	– – Kukurūzų gemalų

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 2308 00	Augalinės medžiagos ir augalinės atliekos, augalinės liekanos ir šalutiniai produktai, granuliuoti arba negranuliuoti, naudojami gyvūnų pašarams, nenurodyti kitoje vietoje:
2308 00 40	– Gilės ir kaštonai; obuolių arba kitų vaisių išspaudos, išskyrus vynuogių išspaudas
2309	Produktai, naudojami gyvūnų pašarams:
ex 2309 10	– Šunų arba kačių ėdalas, supakuotas į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes:
2309 10 11 2309 10 13 2309 10 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53	– – Kurių sudėtyje yra krakmolo, gliukozės, gliukozės sirupo, maltodekstrino arba maltodekstrino sirupo, klasifikuojamų 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ir 2106 90 55 subpozicijose, arba pieno produktų
ex 2309 90	– Kiti:
2309 90 20	– – Produktai, nurodyti Kombinuotosios nomenklatūros 23 skirsnio 5 papildomoje pastaboje
	– – Kiti, įskaitant premiksus:
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	– – – Kurių sudėtyje yra krakmolo, gliukozės, gliukozės sirupo, maltodekstrino arba maltodekstrino sirupo, klasifikuojamų 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ir 2106 90 55 subpozicijose, arba pieno produktų:

([1]) Šioje subpozicijoje „pieno produktai“ – tai 0401–0406 pozicijose ir 1702 11 00, 1702 19 00 bei 2106 90 51 subpozicijose klasifikuojami produktai.

II DALIS

Ryžiai

Ryžių sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

	KN kodas	Aprašymas
a)	1006 10 21 – 1006 10 98	Ryžiai su luobelėmis (žaliaviniai (*paddy*) arba neapdoroti), išskyrus skirtus sėjai
	1006 20	Lukštenti (rudieji) ryžiai
	1006 30	Iš dalies arba visiškai nulukštenti ryžiai, poliruoti arba nepoliruoti, glazūruoti arba neglazūruoti
b)	1006 40 00	Smulkinti ryžiai
c)	1102 90 50	Ryžiniai miltai
	1103 19 50	Ryžių kruopos ir rupiniai
	1103 20 50	Ryžių granulės
	1104 19 91	Perdirbti į dribsnius ryžių grūdai
	ex 1104 19 99	Traiškyti ryžių grūdai
	1108 19 10	Ryžių krakmolas

▼B

III DALIS

Cukrus

Cukraus sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
a) 1212 91	Cukriniai runkeliai
1212 93 00	Cukranendrės
b) 1701	Cukranendrių arba cukrinių runkelių cukrus ir chemiškai gryna sacharozė, kurių būvis kietas
c) 1702 20	Klevų cukrus ir klevų sirupas
1702 60 95 ir 1702 90 95	Kiti cukrūs, kurių būvis kietas, ir cukrų sirupai, į kuriuos nepridėta aromatinių arba dažiųjų medžiagų, išskyrus laktozę, gliukozę, maltodekstriną ir izogliukozę
1702 90 71	Karamelė (degintas cukrus), kurios sudėtyje esanti sacharozė sudaro ne mažiau kaip 50 % sausosios medžiagos masės
2106 90 59	Aromatizuoti arba dažyti cukraus sirupai, išskyrus izogliukozės, laktozės, gliukozės ir maltodekstrino sirupus
d) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izogliukozė
e) 1702 60 80 1702 90 80	Inulino sirupas
f) 1703	Melasa, gauta ekstrahuojant arba rafinuojant cukrų
g) 2106 90 30	Aromatizuoti arba dažyti izogliukozės sirupai
h) 2303 20	Cukrinių runkelių becukrė masė, cukranendrių išspaudos ir kitos cukraus gamybos atliekos

IV DALIS

Sausieji pašarai

Sausųjų pašarų sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
a) ex 1214 10 00	– Dirbtinoje šilumoje džiovintos liucernos rupiniai ir granulės
	– Kitu būdu džiovinti ir susmulkinti liucernos rupiniai ir granulės
ex 1214 90 90	– Liucernos, bandvikiai, dobilai, lubinai, vikiai ir panašūs pašariniai produktai, džiovinti dirbtinoje šilumoje, išskyrus šieną, pašarinius kopūstus ir šieno turinčius produktus
	– Kitu būdu džiovinti ir susmulkinti liucernos, bandvikiai, dobilai, lubinai, vikiai, barkūnai, sėjamieji pelėžirniai ir paprastieji garždeniai
b) ex 2309 90 96	– Iš liucernos sulčių ir žolės sulčių gauti baltymų koncentratai
	– Dehidratuoti produktai, gauti tik iš kietųjų atliekų ir sulčių, likusių gaminant pirmiau nurodytus koncentratus

▼B

V DALIS

Sėklos

Sėklų sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
0712 90 11	Cukrinių kukurūzų hibridai:
	– skirti sėjai
0713 10 10	Žirniai (*Pisum sativum*):
	– skirti sėjai
ex 0713 20 00	Nutai:
	– skirti sėjai
ex 0713 31 00	*Vigna mungo* (L.) *Hepper* arba *Vigna radiata* (L.) *Wilczek* veislių pupelės:
	– skirtos sėjai
ex 0713 32 00	Pupuolės (a*dzuki*) (*Phaseolus* arba *Vigna angularis*):
	– skirtos sėjai
0713 33 10	Daržinės pupelės, įskaitant mažąsias baltąsias pupeles (*Phaseolus vulgaris*):
	– skirtos sėjai
ex 0713 34 00	Dirvinės pupuolės (*Vigna subterranea* arba *Voandzeia subterranea*):
ex 0713 35 00	– skirtos sėjai
ex 0713 39 00	Kininės pupuolės (*Vigna unguiculata*):
	– skirtos sėjai
	Kitos:
	– skirtos sėjai
ex 0713 40 00	Lęšiai:
	– skirti sėjai
ex 0713 50 00	Stambiasėklės pupos (*Vicia faba* var. *major*) ir smulkiasėklės pupos (*Vicia faba* var. *equina*, *Vicia faba* var. *minor*):
ex 0713 60 00	– skirtos sėjai
	Kajanai (*Cajanus cajan*):
	– skirti sėjai
ex 0713 90 00	Kitos džiovintos ankštinės daržovės:
	– skirtos sėjai
1001 91 10	Kviečiai spelta:
	– sėkla
1001 91 90	Kita
	– - sėkla
ex 1005 10	Hibridinių kukurūzų sėkla
1006 10 10	Ryžiai su luobelėmis (žaliaviniai (*paddy*) arba neapdoroti):
	– skirti sėjai
1007 10 10	Grūdinio sorgo hibridai:
	– sėkla

▼B

KN kodas	Aprašymas
1201 10 00	Sojos pupelės, smulkintos arba nesmulkintos:
	– sėkla
1202 30 00	Žemės riešutai, neskrudinti ir nevirti arba nekepti, gliaudyti arba negliaudyti, smulkinti arba nesmulkinti:
	– sėkla
1204 00 10	Linų sėmenys, smulkinti arba nesmulkinti:
	– skirti sėjai
1205 10 10 ir	Rapsų arba rapsukų sėklos, smulkintos arba nesmulkintos:
ex 1205 90 00	– skirtos sėjai
1206 00 10	Saulėgrąžų sėklos, smulkintos arba nesmulkintos:
	– skirtos sėjai
ex 1207	Kitos aliejinių kultūrų sėklos ir vaisiai, smulkinti arba nesmulkinti:
	– skirti sėjai
1209	Sėklos, vaisiai ir sporos skirti sėjai

VI DALIS

Apyniai

Apynių sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
1210	Apynių spurgai, švieži arba džiovinti, susmulkinti arba nesusmulkinti, sumalti į miltelius arba nemalti, granuliuoti arba negranuliuoti; lupulinas
1302 13 00	Apynių syvai ir ekstraktai

VII DALIS

Alyvuogių aliejus ir valgomosios alyvuogės

Alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

	KN kodas	Aprašymas
a)	1509	Alyvuogių aliejus ir jo frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
	1510 00	Kitas aliejus ir jo frakcijos, gauti tik iš alyvuogių, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti, įskaitant šio aliejaus arba jo frakcijų mišinius su aliejumi arba frakcijomis, klasifikuojamus 1509 pozicijoje
b)	0709 92 10	Alyvuogės, šviežios arba atšaldytos, neskirtos aliejaus gamybai
	0709 92 90	Kitos alyvuogės, šviežios arba atšaldytos
	0710 80 10	Alyvuogės (nevirtos arba virtos garuose ar vandenyje), užšaldytos
	0711 20	Konservuotos alyvuogės, netinkamos ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuotos dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais)
	ex 0712 90 90	Džiovintos alyvuogės, sveikos, supjaustytos gabalais, griežinėliais, susmulkintos arba sumaltos į miltelius, bet toliau neapdorotos
	2001 90 65	Alyvuogės, paruoštos arba konservuotos su actu arba acto rūgštimi
	ex 2004 90 30	Alyvuogės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, užšaldytos
	2005 70 00	Alyvuogės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, neužšaldytos

▼B

	KN kodas	Aprašymas
c)	1522 00 31 1522 00 39	Riebalų medžiagų arba gyvūninio ar augalinio vaško apdorojimo atliekos, kurių sudėtyje yra aliejaus, turinčio alyvuogių aliejaus charakteristikas
	2306 90 11 2306 90 19	Išspaudos ir kitos kietos alyvuogių aliejaus ekstrakcijos liekanos

VIII DALIS

Pluoštiniai linai ir kanapės

Pluoštinių linų ir kanapių sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
5301	Linai, žaliaviniai arba apdoroti, bet nesuverpti; linų pakulos ir atliekos (įskaitant verpalų atliekas ir išplaušintą žaliavą)
5302	Sėjamosios kanapės (*Cannabis sativa* L.), žaliavinės arba apdorotos, bet nesuverptos; sėjamųjų kanapių pakulos ir atliekos (įskaitant verpalų atliekas ir išplaušintą žaliavą)

IX DALIS

Vaisiai ir daržovės

Vaisių ir daržovių sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
0702 00 00	Pomidorai, švieži arba atšaldyti
0703	Svogūnai, valgomieji svogūnėliai, valgomieji česnakai, daržiniai porai ir kitos svogūninės daržovės, šviežios arba atšaldytos
0704	Gūžiniai kopūstai, žiediniai kopūstai, ropiniai kopūstai, lapiniai kopūstai ir panašios valgomosios bastučio genties (*brassica*) daržovės, šviežios arba atšaldytos
0705	Salotos (*Lactuca sativa*) ir trūkažolės (*Cichorium* spp.), šviežios arba atšaldytos
0706	Morkos, ropės, burokėliai, puteliai, gumbiniai salierai, ridikai ir panašūs valgomieji šakniavaisiai, švieži arba atšaldyti
0707 00	Agurkai ir dygliuotieji agurkai (kornišonai), švieži arba atšaldyti
0708	Ankštinės daržovės, gliaudytos arba negliaudytos, šviežios arba atšaldytos
ex 0709	Kitos daržovės, šviežios arba atšaldytos, išskyrus daržoves, klasifikuojamas 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 ir 0709 99 60 subpozicijose
ex 0802	Kiti riešutai, švieži arba džiovinti, su kevalais arba be kevalų, išgliaudyti arba neišgliaudyti, išskyrus arekų riešutus ir kolamedžių riešutus, klasifikuojamus 0802 70 00 ir 0802 80 00 subpozicijose
0803 10 10	Tikrieji bananai (*plantains*), švieži
0803 10 90	Tikrieji bananai (*plantains*), džiovinti
0804 20 10	Figos, šviežios
0804 30 00	Ananasai
0804 40 00	Avokadai
0804 50 00	Gvajavos, mangai ir mangostaninės garcinijos
0805	Citrusinių vaisiai, švieži arba džiovinti
0806 10 10	Šviežios valgomosios vynuogės
0807	Melionai (įskaitant arbūzus) ir tikrosios papajos, švieži
0808	Obuoliai, kriaušės ir svarainiai, švieži

▼B

KN kodas	Aprašymas
0809	Abrikosai, vyšnios, persikai (įskaitant nektarinus), slyvos ir dygiųjų slyvų vaisiai, švieži
0810	Kiti vaisiai, švieži
0813 50 31 0813 50 39	Mišiniai, sudaryti tik iš riešutų, klasifikuojamų 0801 ir 0802 pozicijose
0910 20	Šafranas
ex 0910 99	Čiobreliai, švieži arba atšaldyti
ex 1211 90 86	Bazilikai, melisos, mėtos, *Origanum vulgare* (raudonėliai / laukiniai mairūnai), rozmarinai, šalavijai, švieži arba atšaldyti
1212 92 00	Saldžiavaisių pupmedžių vaisiai

X DALIS

Perdirbtų vaisių ir daržovių produktai

Perdirbtų vaisių ir daržovių sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
a) ex 0710	Daržovės (nevirtos arba virtos garuose ar vandenyje), užšaldytos, išskyrus cukrinius kukurūzus, klasifikuojamus 0710 40 00 subpozicijoje, alyvuoges, klasifikuojamas 0710 80 10 subpozicijoje, ir *Capsicum* genties arba *Pimenta* genties vaisius, klasifikuojamus 0710 80 59 subpozicijoje
ex 0711	Konservuotos daržovės, netinkamos ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuotos dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais), išskyrus alyvuoges, klasifikuojamas 0711 20 subpozicijoje, *Capsicum* genties arba *Pimenta* genties vaisius, klasifikuojamus 0711 90 10 subpozicijoje, ir cukrinius kukurūzus, klasifikuojamus 0711 90 30 subpozicijoje
ex 0712	Džiovintos daržovės, sveikos, supjaustytos stambiais gabalais, griežinėliais, susmulkintos arba sumaltos į miltelius, bet toliau neapdorotos, išskyrus dirbtinėje šilumoje džiovintas bulves, netinkamas vartoti maistui, klasifikuojamas ex 0712 90 05 subpozicijoje, cukrinius kukurūzus, klasifikuojamus 0712 90 11 ir 0712 90 19 subpozicijose, ir alyvuoges, klasifikuojamas ex 0712 90 90 subpozicijoje
0804 20 90	Džiovintos figos
0806 20	Razinos
ex 0811	Vaisiai ir riešutai, nevirti arba išvirti garuose ar vandenyje, užšaldyti, į kuriuos nepridėta cukraus ar kitų saldiklių, išskyrus užšaldytus bananus, klasifikuojamus ex 0811 90 95 subpozicijoje
ex 0812	Konservuoti vaisiai ir riešutai, netinkami ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuoti dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais), išskyrus konservuotus bananus, netinkamus ilgai laikyti, klasifikuojamus ex 0812 90 98 subpozicijoje
ex 0813	Džiovinti vaisiai, išskyrus klasifikuojamus 0801–0806 pozicijose; riešutų arba šiame skirsnyje klasifikuojamų džiovintų vaisių mišiniai, išskyrus mišinius, sudarytus tik riešutų, klasifikuojamų 0801 ir 0802 subpozicijose, klasifikuojamus 0813 50 31 ir 0813 50 39 subpozicijose
0814 00 00	Citrusinių vaisių žievelės arba melionų (įskaitant arbūzus) luobos, šviežios, užšaldytos, džiovintos arba konservuotos sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais, bet netinkamos ilgai laikyti
0904 21 10	Džiovintos saldžiosios paprikos (*Capsicum annuum*), negrūstos ir nemaltos
b) ex 0811	Vaisiai ir daržovės, nevirti arba išvirti garuose ar vandenyje, užšaldyti, į kuriuos pridėta cukraus ar kitų saldiklių
ex 1302 20	Pektino medžiagos ir pektinatai

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 2001	Daržovės, vaisiai, riešutai ir kitos valgomosios augalų dalys, paruoštos arba konservuotos su actu arba acto rūgštimi, išskyrus: — *Capsicum* genties vaisius (išskyrus saldžiąsias paprikas ir *Pimenta* genties vaisius), klasifikuojamus 2001 90 20 subpozicijoje — cukrinius kukurūzus (*Zea mays* var. *saccharata*), klasifikuojamus 2001 90 30 subpozicijoje — dioskorėjas, batatus ir panašias valgomąsias augalų dalis, kuriuose krakmolas sudaro ne mažiau kaip 5 % masės, klasifikuojamus 2001 90 40 subpozicijoje — palmių šerdis, klasifikuojamas ex 2001 90 92 subpozicijoje — alyvuoges, klasifikuojamas 2001 90 65 subpozicijoje — vynmedžių lapus, apynių daigus ir panašias valgomąsias augalų dalis, ‘ klasifikuojamus ex 2001 90 97 subpozicijoje
2002	Pomidorai, paruošti arba konservuoti be acto arba acto rūgšties
2003	Grybai ir trumai, paruošti arba konservuoti be acto arba acto rūgšties
ex 2004	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, užšaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje, išskyrus cukrinius kukurūzus (*Zea mays* var. *saccharata*), klasifikuojamus 2004 90 10 subpozicijoje, alyvuoges, klasifikuojamas ex 2004 90 30 subpozicijoje, ir bulves, paruoštas arba konservuotas, turinčias miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą, klasifikuojamas 2004 10 91 subpozicijoje
ex 2005	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, neužšaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje, išskyrus alyvuoges, klasifikuojamas 2005 70 00 subpozicijoje, cukrinius kukurūzus (*Zea mays* var. *saccharata*), klasifikuojamus 2005 80 00 subpozicijoje, *Capsicum* genties vaisius (išskyrus saldžiąsias paprikas ir *Pimenta* genties vaisius), klasifikuojamus 2005 99 10 subpozicijoje, ir bulves, paruoštas arba konservuotas, turinčias miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą, klasifikuojamas 2005 20 10 subpozicijoje
ex 2006 00	Daržovės, vaisiai, riešutai, vaisių žievelės ir kitos augalų dalys, konservuotos cukruje (nusausintos, apcukruotos (*glacé*) arba cukruotos), išskyrus cukruje konservuotus bananus, klasifikuojamus ex 2006 00 38 ir ex 2006 00 99 pozicijose
ex 2007	Džemai, vaisių drebučiai (želė), marmeladai, vaisių arba riešutų tyrės ir pastos, gauti virimo būdu, į kuriuos pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių, išskyrus: — homogenizuotus bananų produktus, klasifikuojamus ex 2007 10 subpozicijoje — bananų džemus, drebučius (želė), marmeladus, tyres arba pastas, klasifikuojamus ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 ir ex 2007 99 97 subpozicijose
ex 2008	Vaisiai, riešutai ir kitos valgomosios augalų dalys, paruošti arba konservuoti kitais būdais, kurių sudėtyje yra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių arba alkoholio arba kurių sudėtyje nėra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių arba alkoholio, nenurodyti kitoje vietoje, išskyrus: — žemės riešutų sviestą, klasifikuojamą 2008 11 10 subpozicijoje — palmių šerdis, klasifikuojamas 2008 91 00 subpozicijoje — kukurūzus, klasifikuojamus 2008 99 85 subpozicijoje — dioskorėjas, batatus ir panašias valgomąsias augalų dalis, kurių sudėtyje esančio krakmolo kiekis sudaro ne mažiau kaip 5 % masės, klasifikuojamus 2008 99 91 subpozicijoje — vynmedžių lapus, apynių daigus ir panašias valgomąsias augalų dalis, klasifikuojamus ex 2008 99 99 subpozicijoje — kitais būdais paruoštų arba konservuotų bananų mišinius, klasifikuojamus ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 ir ex 2008 97 98 subpozicijose — kitais būdais paruoštus arba konservuotus bananus, klasifikuojamus ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 ir ex 2008 99 99 subpozicijose
ex 2009	Nefermentuotos vaisių sultys (išskyrus vynuogių sultis ir vynuogių misą, klasifikuojamas 2009 61 ir 2009 69 subpozicijose, ir bananų sultis, klasifikuojamas ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 ir 2009 89 99 subpozicijose) ir daržovių sultys, į kurias nepridėta alkoholio, ir kurių sudėtyje yra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių arba kurių sudėtyje nėra pridėtojo cukraus ar kitų saldiklių

▼B

XI DALIS

Bananai

Bananų sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
0803 90 10	Švieži bananai, išskyrus tikruosius bananus (*plantains*)
0803 90 90	Džiovinti bananai, išskyrus tikruosius bananus (*plantains*)
ex 0812 90 98	Konservuoti bananai, netinkami ilgai laikyti
ex 0813 50 99	Mišiniai, kuriuose yra džiovintų bananų
1106 30 10	Bananų miltai, rupiniai ir milteliai
ex 2006 00 99	Cukruje konservuoti bananai
ex 2007 10 99	Homogenizuoti bananų produktai
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Bananų džemai, drebučiai (želė), marmeladai, tyrės ir pastos
ex 2008 97 59 ex 2008 97 78 ex 2008 97 93 ex 2008 97 96 ex 2008 97 98	Mišiniai, kuriuose yra kitais būdais paruoštų arba konservuotų bananų, į kuriuos nepridėta alkoholio
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Kitais būdais paruošti arba konservuoti bananai
ex 2009 89 35 ex 2009 89 38 ex 2009 89 79 ex 2009 89 86 ex 2009 89 89 ex 2009 89 99	Bananų sultys

XII DALIS

Vynas

Vyno sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

	KN kodas	Aprašymas
a)	2009 61 2009 69	Vynuogių sultys (įskaitant vynuogių misą)
	2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Kita vynuogių misa, išskyrus esančią fermentacijos stadijoje arba kurios fermentacija sustabdyta kitu būdu, nepridedant alkoholio
b)	ex 2204	Vynas iš šviežių vynuogių, įskaitant pastiprintus vynus; vynuogių misa, išskyrus klasifikuojamą 2009 pozicijoje, išskyrus kitą vynuogių misą, klasifikuojamą 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ir 2204 30 98 subpozicijose
c)	0806 10 90	Šviežios vynuogės, išskyrus valgomąsias vynuoges
	2209 00 11 2209 00 19	Vyno actas

▼B

	KN kodas	Aprašymas
d)	2206 00 10	*Piquette*
	2307 00 11 2307 00 19	Vyno nuosėdos
	2308 00 11 2308 00 19	Vynuogių išspaudos

XIII DALIS

Augantys medžiai ir kiti gyvi augalai, svogūnėliai, šaknys ir kitos panašios augalų dalys, skintos gėlės ir dekoratyviniai žalumynai

Gyvų augalų sektorius apima visus Kombinuotosios nomenklatūros 6 skirsnyje klasifikuojamus produktus.

XIV DALIS

Tabakas

Tabako sektorius apima žaliavinį arba neperdirbtą tabaką ir tabako liekanas, kurių KN kodas yra 2401.

XV DALIS

Galvijiena

Galvijienos sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

	KN kodas	Aprašymas
a)	0102 29 05 – 0102 29 99, 0102 39 10 ir 0102 90 91	Gyvi naminių rūšių galvijai, išskyrus grynaveislius veislinius gyvulius
	0201	Galvijų mėsa, šviežia arba atšaldyta
	0202	Galvijų mėsa, užšaldyta
	0206 10 95	Storosios ir plonosios diafragmos, šviežios arba atšaldytos
	0206 29 91	Storosios ir plonosios diafragmos, užšaldytos
	0210 20	Galvijų mėsa, sūdyta, užpilta sūrymu, džiovinta (vytinta) arba rūkyta
	0210 99 51	Storosios ir plonosios diafragmos, sūdytos, užpiltos sūrymu, džiovintos (vytintos) arba rūkytos
	0210 99 90	Valgomieji mėsos arba mėsos subproduktų miltai ir rupiniai
	1602 50 10	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai iš galvijų mėsos arba mėsos subproduktų, nevirti ir nekepti; virtos arba keptos mėsos arba subproduktų mišiniai su nevirta ir nekepta mėsa arba mėsos subproduktais
	1602 90 61	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai iš mėsos, kurių sudėtyje yra galvijų mėsos arba subproduktų; virtos arba keptos mėsos arba subproduktų mišiniai su nevirta ir nekepta mėsa arba mėsos subproduktais
b)	0102 21, 0102 31 00 ir 0102 90 20	Gyvi grynaveisliai veisliniai galvijai
	0206 10 98	Valgomieji galvijų subproduktai, išskyrus storąsias ir plonąsias diafragmas, švieži arba atšaldyti, išskyrus skirtus farmacijos preparatams gaminti
	0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Valgomieji galvijų subproduktai, išskyrus storąsias ir plonąsias diafragmas, sušaldyti, išskyrus skirtus farmacijos preparatams gaminti
	0210 99 59	Valgomieji galvijų mėsos subproduktai, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti (vytinti) arba rūkyti, išskyrus storąsias ir plonąsias diafragmas

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 1502 10 90	Galvijų riebalai, išskyrus klasifikuojamus 1503 pozicijoje
1602 50 31 ir 1602 50 95	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai iš galvijų mėsos arba subproduktų, išskyrus gaminius iš nevirtos ir nekeptos mėsos arba mėsos subproduktų ir virtos arba keptos mėsos arba subproduktų mišinius su nevirta ir nekepta mėsa arba mėsos subproduktais
1602 90 69	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai iš mėsos, kurių sudėtyje yra galvijų mėsos arba subproduktų, išskyrus virtos arba keptos mėsos arba subproduktų mišinius su nevirta ir nekepta mėsa arba mėsos subproduktais

XVI DALIS

Pienas ir pieno produktai

Pieno ir pieno produktų sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

	KN kodas	Aprašymas
a)	0401	Nekoncentruotas pienas ir grietinėlė, į kuriuos nepridėta cukraus ar kitų saldiklių
b)	0402	Pienas ir grietinėlė, koncentruoti arba į kuriuos pridėta cukraus ar kitų saldiklių
c)	0403 10 11 – 0403 10 39 0403 9011 11 – 0403 90 69	Pasukos, rūgpienis ir grietinė, jogurtas, kefyras ir kitoks fermentuotas arba raugintas pienas ir grietinėlė, koncentruoti arba nekoncentruoti, į kuriuos pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų, taip pat į kuriuos pridėta arba nepridėta vaisių, riešutų arba kakavos
d)	0404	Išrūgos, koncentruotos arba nekoncentruotos, į kurias pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių; produktai iš natūralių pieno sudedamųjų dalių, į kuriuos pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių, nenurodyti kitoje vietoje
e)	ex 0405	Sviestas ir kiti pieno riebalai ir aliejai; pieno pastos, kurių riebumas didesnis kaip 75 % masės, bet mažesnis kaip 80 % masės
f)	0406	Sūriai ir varškė
g)	1702 19 00	Laktozė ir laktozės sirupas, į kuriuos nepridėta aromatinių arba dažiųjų medžiagų, kurių sudėtyje esančios laktozės masė, išreikšta bevandenės laktozės kiekiu sausojoje medžiagoje, sudaro mažiau kaip 99 %
h)	2106 90 51	Aromatizuotas arba dažytas laktozės sirupas
i)	ex 2309	Produktai, naudojami gyvūnų pašarams:
	ex 2309 10	– Šunų arba kačių ėdalas, supakuotas į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes:
	2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70	– – Kurių sudėtyje yra krakmolo, gliukozės, gliukozės sirupo, maltodekstrino arba maltodekstrino sirupo, klasifikuojamų 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ir 2106 90 55 subpozicijose, arba pieno produktų
	ex 2309 90	– Kiti:
	2309 90 35	– – Kiti, įskaitant premiksus:
	2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70	– – – Kurių sudėtyje yra krakmolo, gliukozės, gliukozės sirupo, maltodekstrino arba maltodekstrino sirupo, klasifikuojamų 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ir 2106 90 55 subpozicijose, arba pieno produktų

▼B

XVII DALIS

Kiauliena

Kiaulienos sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
a) ex 0103	Gyvos kiaulės, naminių rūšių, išskyrus grynaveislius veislinius gyvulius
b) ex 0203	Naminių kiaulių mėsa, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta
ex 0206	Naminių kiaulių valgomieji subproduktai, švieži, atšaldyti arba užšaldyti, išskyrus skirtus farmacijos preparatams gaminti
0209 10	Kiaulių riebalai be liesos mėsos, nelydyti ar kitu būdu neekstrahuoti, švieži, atšaldyti, užšaldyti, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti arba rūkyti
ex 0210	Naminių kiaulių mėsa ir valgomieji mėsos subproduktai, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti (vytinti) arba rūkyti
1501 10	Kiaulių riebalai (įskaitant kiaulių taukus)
1501 20	
c) 1601 00	Dešros ir panašūs produktai iš mėsos, mėsos subproduktų arba kraujo; maisto produktai, daugiausia pagaminti iš šių produktų
1602 10 00	Homogenizuoti produktai iš mėsos, mėsos subproduktų arba kraujo
1602 20 90	Paruošti arba konservuoti gaminiai iš bet kurių gyvūnų kepenų, išskyrus žąsų ir ančių kepenėles
1602 41 10	Kiti paruošti ir konservuoti gaminiai, kurių sudėtyje yra naminių kiaulių mėsos arba subproduktų
1602 42 10	
1602 49 11 –	
1602 49 50	
1602 90 10	Produktai iš bet kurių gyvūnų kraujo
1602 90 51	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai, kurių sudėtyje yra naminių kiaulių mėsos arba subproduktų
1902 20 30	Įdaryti tešlos gaminiai, virti arba nevirti, paruošti arba neparuošti kitu būdu, kurių sudėtyje yra daugiau kaip 20 % masės dešros ir panašių produktų, bet kurios rūšies mėsos ir mėsos subproduktų, įskaitant bet kurios rūšies ar kilmės riebalus

XVIII DALIS

Aviena ir ožkiena

Avienos ir ožkienos sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
a) 0104 10 30	Ėriukai (iki vienerių metų)
0104 10 80	Gyvos avys, išskyrus grynaveislius veislinius gyvulius ir ėriukus
0104 20 90	Gyvos ožkos, išskyrus grynaveislius veislinius gyvulius
0204	Avių arba ožkų mėsa, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta
0210 99 21	Avių ir ožkų mėsa su kaulais, sūdyta, užpilta sūrymu, džiovinta (vytinta) arba rūkyta
0210 99 29	Avių ir ožkų mėsa be kaulų, sūdyta, užpilta sūrymu, džiovinta (vytinta) arba rūkyta
b) 0104 10 10	Gyvos avys – grynaveisliai veisliniai gyvuliai
0104 20 10	Gyvos ožkos – grynaveisliai veisliniai gyvuliai
0206 80 99	Avių ir ožkų valgomieji subproduktai, švieži arba atšaldyti, išskyrus skirtus farmacijos produktams gaminti

▼B

	KN kodas	Aprašymas
	0206 90 99	Avių ir ožkų valgomieji subproduktai, užšaldyti, išskyrus skirtus farmacijos produktams gaminti
	0210 99 85	Avių ir ožkų valgomieji subproduktai, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti (vytinti) arba rūkyti
	ex 1502 90 90	Avių arba ožkų riebalai, išskyrus klasifikuojamus 1503 pozicijoje
c)	1602 90 91	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai iš avių arba ožkų mėsos arba mėsos subproduktų
	1602 90 95	

XIX DALIS

Kiaušiniai

Kiaušinių sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

	KN kodas	Aprašymas
a)	0407 11 00	Paukščių kiaušiniai su lukštais, švieži, konservuoti arba virti
	0407 19 11	
	0407 19 19	
	0407 21 00	
	0407 29 10	
	0407 90 10	
b)	0408 11 80	Paukščių kiaušiniai be lukštų ir kiaušinių tryniai, švieži, džiovinti, virti vandenyje arba garuose, formuoti, užšaldyti arba konservuoti kitu būdu, į kuriuos pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių, išskyrus netinkamus vartoti žmonių maistui
	0408 19 81	
	0408 19 89	
	0408 91 80	
	0408 99 80	

XX DALIS

Paukštiena

Paukštienos sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

	KN kodas	Aprašymas
a)	0105	Gyvi naminiai paukščiai, t. y. *Gallus domesticus* rūšies paukščiai (vištos ir gaidžiai), antys, žąsys, kalakutai ir perlinės vištos (patarškos)
b)	ex 0207	Naminių paukščių, nurodytų 0105 pozicijoje, mėsa ir valgomieji subproduktai, švieži, atšaldyti arba užšaldyti, išskyrus kepenėles, nurodytas c punkte
c)	0207 13 91	Naminių paukščių kepenėlės, šviežios, atšaldytos arba užšaldytos
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 43 00	
	0207 44 91	
	0207 45 93	
	0207 45 95	
	0210 99 71	Naminių paukščių kepenėlės, sūdytos, užpiltos sūrymu, džiovintos arba rūkytos
	0210 99 79	
d)	0209 90 00	Naminių paukščių riebalai, nelydyti ar kitu būdu neekstrahuoti, švieži, atšaldyti, užšaldyti, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti arba rūkyti
e)	1501 90 00	Naminių paukščių riebalai

▼B

	KN kodas	Aprašymas
f)	1602 20 10	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai iš žąsų arba ančių kepenėlių
	1602 31 1602 32 1602 39	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai iš naminių paukščių, klasifikuojamų 0105 pozicijoje, mėsos arba mėsos subproduktų

XXI DALIS

Žemės ūkio kilmės etilo alkoholis

1. Etilo alkoholio sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
ex 2207 10 00	Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne mažesnė kaip 80 % tūrio, gautas iš Sutarčių I priede išvardytų žemės ūkio produktų
ex 2207 20 00	Denatūruotas etilo alkoholis ir kiti denatūruoti spiritai, bet kurio stiprumo, gauti iš Sutarčių I priede išvardytų žemės ūkio produktų
ex 2208 90 91 ir ex 2208 90 99	Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, mažesnė kaip 80 % tūrio, gautas iš Sutarčių I priede išvardytų žemės ūkio produktų

2. Etilo alkoholio sektorius taip pat apima iš žemės ūkio kilmės etilo alkoholio pagamintus produktus, kurių KN kodas yra 2208, išpilstytus į didesnes kaip dviejų litrų talpyklas, ir kurie turi visas etilo alkoholio savybes, kaip nurodyta 1 punkte.

XXII DALIS

Bitininkystės produktai

Bitininkystės produktų sektorius apima šioje lentelėje išvardytus produktus:

KN kodas	Aprašymas
0409 00 00	Natūralus medus
ex 0410 00 00	Valgomi bičių pienelis ir propolis
ex 0511 99 85	Nevalgomi bičių pienelis ir propolis
ex 1212 99 95	Žiedadulkės
ex 1521 90	Bičių vaškas

XXIII DALIS

Šilkaverpiai

Šilkaverpių sektorius apima šilkaverpius, kurių KN kodas yra ex 0106 90 00, ir šilkaverpių kiaušinius, kurių KN kodas yra ex 0511 99 85.

XXIV DALIS

Kiti produktai

„Kiti produktai“ – visi žemės ūkio produktai, išskyrus I–XXIII dalyse išvardytus produktus, tačiau įskaitant tolesniuose šios dalies 1 ir 2 skirsniuose išvardytus produktus.

▼B

1 skirsnis

KN kodas	Aprašymas
ex 0101	Gyvi arkliai, asilai, mulai ir arklėnai:
	– Arkliai
0101 21 00	– – Grynaveisliai veisliniai gyvuliai [a]:
0101 29	– – Kiti:
0101 29 90	– – – Išskyrus skerstinus
0101 30 00	– – Asilai
0101 90 00	Kiti
ex 0102	Gyvi galvijai:
	– – Išskyrus grynaveislius veislinius gyvulius:
	– – – Išskyrus naminių rūšių
0102 39 90, 0102 90 99 ir	
ex 0103	Gyvos kiaulės:
0103 10 00	– Grynaveisliai veisliniai gyvuliai [b]
	– Kitos:
ex 0103 91	– – Sveriančios mažiau kaip 50 kg:
0103 91 90	– – – Išskyrus naminių rūšių
ex 0103 92	– – Sveriančios ne mažiau kaip 50 kg
0103 92 90	– – Išskyrus naminių rūšių
0106	Kiti gyvi gyvūnai
ex 0203	Kiaulių mėsa, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta:
	– Šviežia arba atšaldyta:
ex 0203 11	– – Skerdenos ir skerdenų pusės:
0203 11 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 0203 12	– – Kumpiai, mentės ir jų dalys, su kaulais:
0203 12 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 0203 19	– – Kita:
0203 19 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
	– Užšaldyta:
ex 0203 21	– – Skerdenos ir skerdenų pusės:
0203 21 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 0203 22	– – Kumpiai, mentės ir jų dalys, su kaulais:
0203 22 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 0203 29	– – Kita:
0203 29 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 0205 00	Asilų, mulų arba arklėnų mėsa, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 0206	Galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklių, asilų, mulų arba arklėnų valgomieji subproduktai, švieži, atšaldyti arba užšaldyti:
ex 0206 10	– Galvijų, švieži arba atšaldyti
0206 10 10	– – Skirti farmacijos preparatams gaminti (c)
	– Galvijų, užšaldyti:
ex 0206 22 00	– – Kepenys:
	– – – Skirtos farmacijos preparatams gaminti (c)
ex 0206 29	– – Kiti:
0206 29 10	– – – Skirti farmacijos preparatams gaminti (c)
ex 0206 30 00	– Kiaulių, švieži arba atšaldyti:
	– – Skirti farmacijos preparatams gaminti (c)
	– – Kiti:
	– – – išskyrus naminių kiaulių
	– Kiaulių, užšaldyti:
ex 0206 41 00	– – Kepenys:
	– – – Skirtos farmacijos preparatams gaminti (c)
	– – – Kiti:
	– – – – išskyrus naminių kiaulių
ex 0206 49 00	– – Kiti:
	– – – Naminių kiaulių:
	– – – – Skirti farmacijos preparatams gaminti (c)
	– – – Kiti
ex 0206 80	– Kiti, švieži arba atšaldyti:
0206 80 10	– – Skirti farmacijos preparatams gaminti (c)
	– – Kiti:
0206 80 91	– – – Arklių, asilų, mulų ir arklėnų
ex 0206 90	– Kiti, užšaldyti:
0206 90 10	– – Skirti farmacijos preparatams gaminti (c)
	– – Kiti:
0206 90 91	– – – Arklių, asilų, mulų ir arklėnų
0208	Kita mėsa ir valgomieji mėsos subproduktai, švieži, atšaldyti arba užšaldyti
ex 0210	Mėsa ir valgomieji mėsos subproduktai, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti (vytinti) arba rūkyti; valgomieji mėsos arba mėsos subproduktų miltai ir rupiniai:
	– Kiaulių mėsos:
ex 0210 11	– – Kumpiai, mentės ir jų dalys, su kaulais:
0210 11 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 0210 12	– – Šoninės (su raumenų sluoksneliais) ir dalys:
0210 12 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 0210 19	– – Kitos:
0210 19 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
	– Kita mėsa ir subproduktai, įskaitant valgomuosius mėsos arba mėsos subproduktų miltus ir rupinius:
0210 91 00	– – Primatų
0210 92	– – Banginių, delfinų ir jūrų kiaulių (*Cetacea* būrio žinduolių); lamantinų ir diugonių (*Sirenia* būrio žinduolių); ruonių, jūrų liūtų ir vėplių (*Pinnipedia* pobūrio žinduolių)
0210 93 00	– – Roplių (įskaitant gyvates ir vėžlius)
ex 0210 99	– – Kitų:
	– – – Mėsa:
0210 99 31	– – – – Šiaurės elnių
0210 99 39	– – – – Kitų
	– – – Subproduktai:
	– – – – Išskyrus naminių kiaulių, galvijų, avių ir ožkų
0210 99 85	– – – – – Išskyrus naminių paukščių kepenėles
ex 0407	Paukščių kiaušiniai su lukštais, švieži, konservuoti arba virti:
0407 19 90	– Išskyrus naminių paukščių
0407 29 90 ir	
0407 90 90	
ex 0408	Paukščių kiaušiniai be lukštų ir kiaušinių tryniai, švieži, džiovinti, virti vandenyje arba garuose, formuoti, užšaldyti arba konservuoti kitu būdu, į kuriuos pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių:
	– Kiaušinių tryniai:
ex 0408 11	– – Džiovinti:
0408 11 20	– – – Netinkami vartoti žmonių maistui ([d])
ex 0408 19	– – Kiti:
0408 19 20	– – – Netinkami vartoti žmonių maistui ([d])
	– Kiti:
ex 0408 91	– – Džiovinti:
0408 91 20	– – – Netinkami vartoti žmonių maistui ([d])
ex 0408 99	– – Kiti:
0408 99 20	– – – Netinkami vartoti žmonių maistui ([d])
0410 00 00	Gyvūninės kilmės maisto produktai, nenurodyti kitoje vietoje
0504 00 00	Gyvūnų (išskyrus žuvis) žarnos, pūslės ir skrandžiai, sveiki arba jų gabalai, švieži, atšaldyti, užšaldyti, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti arba rūkyti
ex 0511	Gyvūniniai produktai, nenurodyti kitoje vietoje, nugaišę gyvūnai, klasifikuojami 1 arba 3 skirsnyje, netinkami vartoti žmonių maistui:
0511 10 00	– Galvijų sperma
	– Kiti:
ex 0511 99	– – Kiti:
0511 99 85	– – – Kiti

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 0709	Kitos daržovės, šviežios arba atšaldytos:
ex 0709 60	– *Capsicum* genties arba *Pimenta* genties vaisiai:
	– – Kiti:
0709 60 91	– – – – *Capsicum* genties, skirti kapsicino arba *capsicum* aliejingųjų dervų (oleorezinų) dažikliams gaminti (c)
0709 60 95	– – – Skirti pramoninei eterinių aliejų arba kvapiųjų dervų ekstraktų gamybai (c)
0709 60 99	– – – Kiti
ex 0710	Daržovės (nevirtos arba virtos garuose ar vandenyje), užšaldytos:
ex 0710 80	– Kitos daržovės:
	– – *Capsicum* genties arba *Pimenta* genties vaisiai:
0710 80 59	– – – Išskyrus saldžiąsias paprikas
ex 0711	Konservuotos daržovės, netinkamos ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuotos dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais):
ex 0711 90	– Kitos daržovės; daržovių mišiniai
	– – Daržovės:
0711 90 10	– – – – *Capsicum* genties arba *Pimenta* genties vaisiai, išskyrus saldžiąsias paprikas
ex 0713	Džiovintos ankštinės daržovės, gliaudytos, su luobelėmis arba be luobelių, skaldytos arba neskaldytos:
ex 0713 10	– Žirniai (*Pisum sativum*):
0713 10 90	– – Išskyrus skirtus sėjai
ex 0713 20 00	– Nutai:
	– – Išskyrus skirtus sėjai
	– Pupelės (*Vigna* spp., *Phaseolus* spp.):
ex 0713 31 00	– – *Vigna mungo* (L.) *Hepper* arba *Vigna radiata* (L.) *Wilczek* veislių pupelės:
	– – – Išskyrus skirtas sėjai
ex 0713 32 00	– – Pupuolės (*adzuki*) (*Phaseolus* arba *Vigna angularis*):
	– – – Išskyrus skirtas sėjai
ex 0713 33	– – Daržinės pupelės, įskaitant mažąsias baltąsias pupeles (*Phaseolus vulgaris*):
0713 33 90	– – – Išskyrus skirtas sėjai
ex 0713 34 00	– – Dirvinės pupuolės (*Vigna subterranea* arba *Voandzeia subterranea*):
ex 0713 35 00	– – – Išskyrus skirtas sėjai
ex 0713 39 00	– – Kininės pupuolės (*Vigna unguiculata*):
	– – – Išskyrus skirtas sėjai
	– – Kitos:
	– – – Išskyrus skirtas sėjai
ex 0713 40 00	– Lęšiai:
	– – Išskyrus skirtus sėjai
ex 0713 50 00	– Stambiasėklės pupos (*Vicia faba* var. *major*) ir smulkiasėklės pupos (*Vicia faba* var. *equina* ir *Vicia faba* var. *minor*):
	– – Išskyrus skirtas sėjai
ex 0713 60 00	– Kajanai (*Cajanus cajan*):

▼B

KN kodas	Aprašymas
	– – Išskyrus skirtus sėjai
ex 0713 90 00	– Kitos:
	– – Išskyrus skirtas sėjai
0801	Kokosai, bertoletijos ir anakardžiai, švieži arba džiovinti, su kevalais arba be kevalų, išgliaudyti arba neišgliaudyti
ex 0802	Kiti riešutai, švieži arba džiovinti, su kevalais arba be kevalų, išgliaudyti arba neišgliaudyti:
0802 70 00	– Kolamedžių riešutai (*Cola* spp.)
0802 80 00	– Arekų riešutai
ex 0804	Datulės, figos, ananasai, avokadai, gvajavos, mangai ir mangostaninės garcinijos, švieži arba džiovinti:
0804 10 00	– Datulės
0902	Arbata, aromatinta arba nearomatinta
ex 0904	Pipirai (*Piper* genties); džiovinti arba grūsti ar malti *Capsicum* genties arba *Pimenta* genties vaisiai, išskyrus saldžiąsias paprikas, klasifikuojamas 0904 21 10 subpozicijoje
0905	Vanilė
0906	Cinamonas ir cinamonų žiedai
0907	Gvazdikėliai (sveiki vaisiai, žiedai ir žiedkočiai)
0908	Muskatai, macis (*mace*) ir kardamonas
0909	Anyžinių ožiažolių, žvaigždanyžių, pankolių, kalendrų, kmynų arba paprastųjų kmynų sėklos; kadagių uogos
ex 0910	Imbieras, ciberžolė, lauro lapai, karis ir kiti prieskoniai, išskyrus čiobrelius ir šafraną
ex 1106	Džiovintų ankštinių daržovių, klasifikuojamų 0713 pozicijoje, sago palmių šerdžių arba šakniavaisių ar gumbavaisių, klasifikuojamų 0714 pozicijoje, arba produktų, klasifikuojamų 8 skirsnyje, miltai, rupiniai ir milteliai:
1106 10 00	– Džiovintų ankštinių daržovių, klasifikuojamų 0713 pozicijoje
ex 1106 30	– Produktų, klasifikuojamų 8 skirsnyje:
1106 30 90	– – Išskyrus bananų
ex 1108	Krakmolas; inulinas:
1108 20 00	– Inulinas
1201 90 00	Sojos pupelės, smulkintos arba nesmulkintos, išskyrus sėklą
1202 41 00	Žemės riešutai, neskrudinti ir nevirti arba nekepti, negliaudyti, išskyrus sėklą
1202 42 00	Žemės riešutai, neskrudinti ir nevirti arba nekepti, gliaudyti, smulkinti arba nesmulkinti, išskyrus sėklą
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Sėmenys, smulkinti arba nesmulkinti, išskyrus skirtus sėjai
1205 10 90 and ex 1205 90 00	Rapsų arba rapsukų sėklos, smulkintos arba nesmulkintos, išskyrus skirtas sėjai
1206 00 91	Saulėgrąžų sėklos, smulkintos arba nesmulkintos, išskyrus skirtas sėjai
1206 00 99	
1207 29 00	Vilnamedžių sėklos, smulkintos arba nesmulkintos, išskyrus skirtas sėjai
1207 40 90	Sezamų sėklos, smulkintos arba nesmulkintos, išskyrus skirtas sėjai
1207 50 90	Garstyčių sėklos, smulkintos arba nesmulkintos, išskyrus skirtas sėjai
1207 91 90	Aguonų sėklos, smulkintos arba nesmulkintos, išskyrus skirtas sėjai
1207 99 91	Kanapių sėklos, smulkintos arba nesmulkintos, išskyrus skirtas sėjai

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 1207 99 96	Kitos aliejinių kultūrų sėklos ir vaisiai, smulkinti arba nesmulkinti, išskyrus skirtus sėjai
1208	Miltai ir rupiniai iš aliejinių kultūrų sėklų arba vaisių, išskyrus garstyčių sėklas
ex 1211	Augalai ir augalų dalys (įskaitant sėklas ir vaisius), dažniausiai naudojami parfumerijoje, farmacijoje arba kaip insekticidai, fungicidai ar panašiai, švieži arba džiovinti, supjaustyti arba nesupjaustyti, grūsti arba negrūsti, sumalti į miltelius arba nemalti, išskyrus KN ex 1211 90 86 pozicijoje klasifikuojamus produktus, išvardytus IX dalyje
ex 1212	Saldžiavaisių pupmedžių vaisiai, jūriniai vandens augalai ir kiti dumbliai, cukriniai runkeliai ir cukranendrės, švieži, atšaldyti, užšaldyti arba džiovinti, susmulkinti arba nesusmulkinti; vaisių kauliukai ir branduoliai, taip pat kiti augaliniai produktai (įskaitant neskrudintas *Cichorium intybus* var. *sativum* rūšies trūkažolių šaknis), dažniausiai vartojami žmonių maistui, nenurodyti kitoje vietoje:
ex 1212 99	– – Išskyrus cukranendres:
1212 99 41 and 1212 99 49	– – – Saldžiavaisių pupmedžių vaisių sėklos
ex 1212 99 95	– – – Kiti, išskyrus trūkažolių šaknis
1213 00 00	Javų šiaudai ir pelai bei lukštai, neapdoroti, kapoti arba nekapoti, susmulkinti arba nesusmulkinti, presuoti arba nepresuoti, granuliuoti arba negranuliuoti
ex 1214	Šakniavaisiniai griežčiai, pašariniai runkeliai, pašariniai šakniavaisiai, šienas, mėlynžiedė liucerna, dobilai, bandvikiai, pašariniai kopūstai, lubinai, vikiai ir panašūs pašariniai produktai, granuliuoti arba negranuliuoti:
ex 1214 10 00	– Mėlynžiedžių liucernų rupiniai ir granulės, išskyrus dirbtinoje šilumoje džiovintos arba kitu būdu džiovintos ir susmulkintos liucernos rupinius ir granules
ex 1214 90	– Kiti:
1214 90 10	– – Pašariniai runkeliai, šakniavaisiniai griežčiai ir kiti pašariniai šakniavaisiai
ex 1214 90 90	– – Kiti, išskyrus:
	– Liucernas, bandvikius, dobilus, lubinus, vikius ir panašius pašarinius dirbtinoje šilumoje džiovintus produktus (išskyrus šieną, pašarinius lapinius kopūstus ir šieno turinčius produktus)
	– Liucernas, bandvikius, dobilus, lubinus, vikius, barkūnus, sėjamuosius pelėžirnius ir paprastuosius garždenius, džiovintus kitu būdu ir susmulkintus
ex 1502	Galvijų, avių arba ožkų riebalai, išskyrus klasifikuojamus 1503 pozicijoje:
ex 1502 10 10 ex 1502 90 10	– Skirti naudoti pramonėje, išskyrus maisto produktų gamybą, išskyrus riebalus, gautus iš kaulų ir atliekų (c)
1503 00	Taukų stearinas, taukų aliejus, oleostearinas, oleoaliejus ir lajaus aliejus, neemulsuoti, nesumaišyti arba neapdoroti kitu būdu
ex 1504	Žuvų arba jūrų žinduolių taukai ir aliejus bei jų frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti, išskyrus 1504 10 pozicijoje klasifikuojamus žuvų kepenų taukus ir jų frakcijas ir 1504 20 pozicijoje klasifikuojamus žuvų taukus ir aliejus bei jų frakcijas (išskyrus žuvų kepenų taukus)
1507	Sojų aliejus ir jo frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
1508	Žemės riešutų aliejus ir jo frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti

▼B

KN kodas	Aprašymas
1511	Palmių aliejus ir jo frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
1512	Saulėgrąžų, dygminų arba vilnamedžių aliejus ir jo frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
1513	Kokosų, palmių branduolių arba atalių aliejai ir jų frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
1514	Rapsų, rapsukų arba garstyčių aliejus ir jo frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
ex 1515	Kiti nelakieji augaliniai riebalai ir aliejus (išskyrus simondsijų aliejų, klasifikuojamą ex 1515 90 11 subpozicijoje) ir jų frakcijos, nerafinuoti arba rafinuoti, bet chemiškai nemodifikuoti
ex 1516	Gyvūniniai arba augaliniai riebalai ir aliejus ir jų frakcijos, visiškai arba iš dalies sukietinti, peresterinti, reesterinti arba elaidinizuoti, nerafinuoti arba rafinuoti, bet toliau neapdoroti (išskyrus sukietintąjį ricinos aliejų, vadinamą „opaliniu vašku“, klasifikuojamą 1516 20 10 subpozicijoje)
ex 1517	Margarinas; gyvūninių arba augalinių riebalų ir aliejaus bei įvairių šiame skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejaus frakcijų valgomieji mišiniai arba preparatai, išskyrus valgomuosius riebalus, aliejų arba jų frakcijas, klasifikuojamus 1516 pozicijoje, išskyrus 1517 10 10, 1517 90 10 ir 1517 90 93 subpozicijas
1518 00 31 ir 1518 00 39	Nelakusis, skystas, sumaišytas augalinis aliejus, skirtas naudoti technikoje arba pramonėje, išskyrus maisto produktų gamybą (c)
1522 00 91	Aliejaus nuosėdos ir padugnės; riebalų medžiagų arba gyvūninio ar augalinio vaško soapstokai, išskyrus tuos, kurių sudėtyje yra aliejaus, turinčio alyvuogių aliejaus charakteristikas
1522 00 99	Kitos riebalų medžiagų arba gyvūninio ar augalinio vaško apdorojimo atliekos, išskyrus tas, kurių sudėtyje yra aliejaus, turinčio alyvuogių aliejaus charakteristikas
ex 1602	Kiti paruošti arba konservuoti gaminiai iš mėsos, mėsos subproduktų arba kraujo:
	– Iš kiaulių:
ex 1602 41	– – Kumpiai ir jų dalys:
1602 41 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 1602 42	– – Mentės ir jų dalys:
1602 42 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 1602 49	– – Kitos skerdenos dalys, įskaitant mišinius:
1602 49 90	– – – Išskyrus naminių kiaulių
ex 1602 90	– Kiti, įskaitant produktus iš bet kurių gyvūnų kraujo:
	– – Kiti, išskyrus produktus iš bet kurių gyvūnų kraujo:
1602 90 31	– – – Iš laukinių žvėrių arba triušių
	– – – Kiti:
	– – – – Išskyrus tuos, kurių sudėtyje yra naminių kiaulių mėsos arba mėsos subproduktų:
	– – – – – Išskyrus tuos, kurių sudėtyje yra galvijų mėsos arba subproduktų
1602 90 99	– – – – – – Išskyrus iš avių ir iš ožkų
ex 1603 00	Mėsos ekstraktai ir syvai
1801 00 00	Kakavos pupelės, sveikos arba smulkintos, žalios arba skrudintos
1802 00 00	Kakavos lukštai, išaižos, luobelės ir kitos kakavos atliekos

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 2001	Daržovės, vaisiai, riešutai ir kitos valgomosios augalų dalys, paruoštos arba konservuotos su actu arba acto rūgštimi:
ex 2001 90	– Kiti:
2001 90 20	– – *Capsicum* genties vaisiai, išskyrus saldžiąsias paprikas ir *Pimenta* genties vaisius
ex 2005	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, neužšaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje:
ex 2005 99	– Kitos daržovės ir daržovių mišiniai:
2005 99 10	– – *Capsicum* genties vaisiai, išskyrus saldžiąsias paprikas ir *Pimenta* genties vaisius
ex 2206	Kiti fermentuoti gėrimai (pavyzdžiui, sidras, kriaušių sidras, midus); fermentuotų gėrimų mišiniai, taip pat fermentuotų gėrimų ir nealkoholinių gėrimų mišiniai, nenurodyti kitoje vietoje:
2206 31 91 to 2206 00 89	– Išskyrus *piquette*
ex 2301	Miltai, rupiniai ir granulės iš mėsos arba mėsos subproduktų, žuvų arba vėžiagyvių, moliuskų arba kitų vandens bestuburių, netinkami vartoti žmonių maistui; taukų likučiai:
2301 10 00	– Miltai, rupiniai ir granulės iš mėsos arba mėsos subproduktų; taukų likučiai
ex 2302	Sėlenos, išsijos ir kitos sijojimo, malimo arba kito javų arba ankštinių augalų apdorojimo liekanos, granuliuotos arba negranuliuotos:
2302 50 00	– Ankštinių augalų
2304 00 00	Išspaudos ir kitos kietos sojos pupelių aliejaus ekstrakcijos liekanos, maltos arba nemaltos, granuliuotos arba negranuliuotos
2305 00 00	Išspaudos ir kitos kietos žemės riešutų (arachių) aliejaus ekstrakcijos liekanos, maltos arba nemaltos, granuliuotos arba negranuliuotos
ex 2306	Išspaudos ir kitos kietos augalinių riebalų arba augalinio aliejaus ekstrakcijos liekanos, išskyrus klasifikuojamas 2304 arba 2305 pozicijoje, maltos arba nemaltos, granuliuotos arba negranuliuotos, išskyrus subpozicijas 2306 90 05 (išspaudos ir kitos kietos kukurūzų gemalų ekstrakcijos liekanos) ir 2306 90 11 bei 2306 90 19 (išspaudos ir kitos kietos alyvuogių aliejaus ekstrakcijos liekanos)
ex 2307 00	Vyno nuosėdos; vyno akmuo:
2307 00 90	– Vyno akmuo
ex 2308 00	Augalinės medžiagos ir augalinės atliekos, augalinės liekanos ir šalutiniai produktai, granuliuoti arba negranuliuoti, naudojami gyvūnų pašarams, nenurodyti kitoje vietoje:
2308 00 90	– Išskyrus vynuogių išspaudas; giles ir kaštonus; obuolių arba kitų vaisių išspaudas (išskyrus vynuogių išspaudas)
ex 2309	Produktai, naudojami gyvūnų pašarams:
ex 2309 10	– Šunų arba kačių ėdalas, supakuotas į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes:
2309 10 90	– – Išskyrus tuos, kurių sudėtyje yra krakmolo, gliukozės, gliukozės sirupo, maltodekstrino arba maltodekstrino sirupo, klasifikuojamų 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ir 2106 90 55 subpozicijose, arba pieno produktų
ex 2309 90	– Kiti:
ex 2309 90 10	– – Kiti, įskaitant premiksus:
	– – Tirpus jūros žinduolių maistas

▼B

KN kodas	Aprašymas
ex 2309 90 91 to 2309 90 96	– – – Išskyrus tuos, kurių sudėtyje yra krakmolo, gliukozės, gliukozės sirupo, maltodekstrino arba maltodekstrino sirupo, klasifikuojamų 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ir 2106 90 55 subpozicijose, arba pieno produktų, išskyrus:
	– Iš liucernos sulčių ir žolės sulčių gauti baltymų koncentratai
	– Dehidratuoti produktas, gauti tik iš kietų atliekų ir sulčių, likusių gaminant pirmoje įtraukoje nurodytus koncentratus

([a]) Šios subpozicijos naudojimui taikomos sąlygos, nustatytos atitinkamose Sąjungos nuostatose (žr. Tarybos direktyvą 94/28/EB ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 504/2008.

([1]) 1994 m. birželio 23 d. Tarybos direktyva 94/28/EB, nustatanti pricipus, susijusius su zootechniniais bei genealoginiais reikalavimais, taikytinais gyvūnų, jų spermos, kiaušialąsčių bei embrionų importui iš trečiųjų šalių, ir iš dalies keičianti Direktyvą 77/504/EEB dėl grynaveislių veislinių galvijų (OL L 178, 1994 7 12, p. 66).

([2]) 2008 m. birželio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 504/2008, kuriuo įgyvendinamos Tarybos direktyvų 90/426/EEB ir 90/427/EEB nuostatos dėl arklinių identifikavimo metodų (OL L 149, 2008 6 7, p. 3).

([b]) Šios subpozicijos naudojimui taikomos sąlygos, nustatytos atitinkamose Sąjungos nuostatose (žr. Tarybos direktyvą 88/661/EEB Direktyvą 94/28/EB ir Komisijos sprendimą 96/510/EB).

([3]) 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 88/661/EEB dėl veislinėms kiaulėms taikytinų zootechninių reikalavimų (OL L 382, 1988 12 31, p. 36).

([4]) 1996 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 96/510/EB, nustatantis kilmės ir zootechninius pažymėjimus veislinių gyvulių, jų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų importui (OL L 210, 1996 8 20, p. 53).

([c]) Šios subpozicijos naudojimui taikomos sąlygos, nustatytos atitinkamose Sąjungos nuostatose (žr. Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 291–300 straipsnius).

([d]) Šios subpozicijos naudojimui taikomos sąlygos, nustatytos Kombinuotosios nomenklatūros preliminariųjų nuostatų II skyriaus F poskyryje.

2 skirsnis

KN kodas	Aprašymas
0101 29 10	Gyvi arkliai, skerstini ([a])
ex 0205 00	Arklių mėsa, šviežia, atšaldyta arba užšaldyta
0210 99 10	Arklių mėsa, sūdyta, užpilta sūrymu arba džiovinta (vytinta)
0511 99 10	Gyslos arba sausgyslės; nuopjovos ir panašios kailių arba odų žaliavos atliekos
0701	Bulvės, šviežios arba atšaldytos
0901	Kava, skrudinta arba neskrudinta, be kofeino arba su kofeinu; kavos išaižos ir luobelės; kavos pakaitalai, turintys bet kokį kiekį kavos
1105	Bulvių miltai, rupiniai, milteliai, dribsniai ir granulės

▼C2

1212 94 00	Trūkažolių šaknys

▼B

2209 00 91 ir 2209 00 99	Actas ir acto pakaitalai, pagaminti iš acto rūgšties, išskyrus vyno actą
4501	Gamtinė kamštiena, žaliavinė arba paprastai paruošta; kamštienos atliekos; trupinta, granuliuota arba malta kamštiena

([a]) Šios subpozicijos naudojimui taikomos sąlygos, nustatytos atitinkamose Sąjungos nuostatose (žr. Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 291–300 straipsnius).

▼B

II PRIEDAS

3 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTOS APIBRĖŽTYS

I DALIS

Ryžių sektoriuje vartojamų terminų apibrėžtys

I. Terminai „žaliaviniai (*paddy*) ryžiai“, „lukštenti ryžiai“, „iš dalies nulukštenti ryžiai“, „visiškai nulukštenti ryžiai“, „trumpagrūdžiai ryžiai“, „vidutinių grūdų ryžiai“, „A arba B ilgagrūdžiai ryžiai“ ir „smulkinti ryžiai“ apibrėžiami taip:

1. a) Žaliaviniai (*paddy*) ryžiai – ryžiai, kurie, juos iškūlus, tebeturi luobelę.

   b) Lukštenti ryžiai – žaliaviniai (*paddy*) ryžiai, nuo kurių pašalinta tiktai luobelė. Šią apibrėžtį atitinkančių ryžių pavyzdžiai turi šiuos prekinius pavadinimus: „rudieji ryžiai“, „krovininiai ryžiai“, „loonzain“ ir „riso sbramato“.

   c) Iš dalies nulukštenti ryžiai – žaliaviniai (*paddy*) ryžiai, nuo kurių pašalinta luobelė, dalis gemalo, dalis arba visi išoriniai apyvaisio (perikarpio) sluoksniai, bet palikti vidiniai apyvaisio sluoksniai.

   d) Visiškai nulukštenti ryžiai – žaliaviniai (*paddy*) ryžiai, nuo kurių pašalinta luobelė, išoriniai ir vidiniai apyvaisio (perikarpio) sluoksniai, ilgagrūdžių ar vidutinių grūdų ryžių atveju – visas gemalas, trumpagrūdžių ryžių atveju – bent gemalo dalis, tačiau išilginiai balti grioveliai gali likti ne daugiau kaip 10 % grūdų.

2. a) Trumpagrūdžiai ryžiai – ryžiai, kurių grūdai ne ilgesni kaip 5,2 mm, o jų ilgio ir pločio santykis mažesnis kaip 2.

   b) Vidutinių grūdų ryžiai – ryžiai, kurių grūdai ilgesni kaip 5,2 mm, bet ne ilgesni kaip 6,0 mm, o jų ilgio ir pločio santykis ne didesnis kaip 3.

   c) Ilgagrūdžiai ryžiai –

   tai

      i) A ilgagrūdžiai ryžiai, kurių grūdai yra ilgesni kaip 6,0 mm, o ilgio ir pločio santykis didesnis kaip 2, bet mažesnis kaip 3;

      ii) B ilgagrūdžiai ryžiai, kurių grūdai yra ilgesni kaip 6,0 mm, o […]ilgio ir pločio santykis lygus arba didesnis kaip 3.

   d) Grūdų matavimas –

   visiškai nulukštentų ryžių grūdų matavimas, atliekamas pagal šį metodą:

      i) iš siuntos imamas tipinis ėminys;

      ii) ėminys atsijojamas taip, kad liktų tiktai sveiki grūdai, įskaitant ne visai subrendusius grūdus;

      iii) matuojama du kartus, kiekvieną kartą išmatuojant 100 grūdų, ir apskaičiuojamas vidurkis;

      iv) rezultatas išreiškiamas milimetrais, suapvalinus vienos dešimtosios tikslumu.

▼B

3. Smulkinti ryžiai – tai grūdų gabaliukai, ne ilgesni kaip trys ketvirčiai sveikų grūdų vidutinio ilgio.

II. Grūdai ir smulkinti grūdai, kurie nėra nepriekaištingos kokybės, apibrėžiami taip:

1. Sveiki grūdai – grūdai, nuo kurių pašalinta tik galo dalis, nepriklausomai nuo kiekvienu lukštenimo etapu atsirandančių savybių.

2. Apkapoti grūdai – grūdai, kurių visas galas yra pašalintas.

3. Smulkinti grūdai arba grūdų gabaliukai –

grūdai, kurių pašalinta didesnė už galą dalis; smulkinti grūdai – tai:

(i) dideli smulkinti grūdai (ne mažiau kaip pusės grūdo ilgio, tačiau neprilygstantys visam grūdui gabaliukai),

(ii) vidutiniai smulkinti grūdai (ne mažiau kaip ketvirčio grūdo ilgio, tačiau mažesnio nei mažiausio „didelių smulkintų grūdų“ dydžio gabaliukai),

(iii) smulkiai smulkinti grūdai (mažiau kaip ketvirčio grūdo ilgio gabaliukai, neišsijojami per sietą, kurio akučių dydis 1,4 mm),

(iv) gabaliukai (maži grūdų gabaliukai ar dalelės, išsijojamos per sietą, kurio akučių dydis 1,4 mm); ši apibrėžtis taikoma ir skilusiems grūdams (gabaliukai, susidarantys grūdui skilus išilgai).

4. Nesubrendę grūdai – nevisiškai subrendę grūdai.

5. Natūraliai netaisyklingai išsivystę grūdai – tai grūdai, turintys paveldėtą arba nepaveldėtą netaisyklingą išsivystymą, pagal tai veislei būdingas morfologines savybes.

6. Kreidiški grūdai – grūdai, kurių ne mažiau kaip trys ketvirčiai paviršiaus atrodo neskaidrūs ir kreidiški.

7. Raudondryžiai grūdai – grūdai, ant kurių dėl apyvaisio likučių yra įvairaus ryškumo ir atspalvių išilginių raudonų dryžių.

8. Taškuoti grūdai – grūdai su mažais ryškiais tamsios spalvos daugmaž taisyklingos formos apskritimais; šiai grupei priskiriami ir grūdai su plonais juodais ruoželiais, esančiais tik paviršiuje; ruoželiai ir taškeliai turi būti be geltonos ar tamsios aureolės.

9. Dėmėti grūdai – grūdai, kurių nedidelio paviršiaus plotelio natūrali spalva yra aiškiai pakitusi; dėmės gali būti įvairių spalvų (juosvos, rausvos, rudos); dėmėmis laikomi ir gilūs juodi ruoželiai. Kai dėmių spalva yra tokia ryški (juoda, rožinė, rausvai ruda), kad jos iškart matomos, ir kai tokios dėmės užima ne mažiau kaip pusę grūdo paviršiaus, grūdai laikomi geltonais.

▼B

10. Geltoni grūdai – grūdai, kurių natūrali spalva ne dėl džiovinimo iš dalies ar visiškai pasikeitė ir įgavo citrinos arba apelsino geltonumo atspalvį.

11. Gintariniai grūdai – grūdai, kurių viso paviršiaus natūrali spalva ne dėl džiovinimo, nors ir truputį, bet tolygiai pasikeitė ir įgavo šviesų gintaro geltonumo atspalvį.

II DALIS

Cukraus sektoriuje vartojamų terminų techninės apibrėžtys

A skirsnis

Bendrosios apibrėžtys

1. Baltasis cukrus – nearomatizuotas ir nedažytas cukrus, kurio sudėtyje nėra jokių kitų medžiagų priedų ir kurio sudėtyje esančios sacharozės masė sausajame produkte, nustatyta poliarimetriniu metodu, yra ne mažesnė kaip 99,5 %.

2. Žaliavinis cukrus – nearomatizuotas ir nedažytas cukrus, kurio sudėtyje nėra jokių kitų medžiagų priedų ir kurio sudėtyje esančios sacharozės masė sausajame produkte, nustatyta poliarimetriniu metodu, yra mažesnė kaip 99,5 %.

3. Izogliukozė – produktas, gautas iš gliukozės arba jos polimerų, kurio ne mažiau kaip 10 % sausosios medžiagos masės sudaro fruktozė.

4. Inulino sirupas – tiesioginis inulino arba oligofruktozės hidrolizės produktas, kurio ne mažiau kaip 10 % sausojo produkto masės sudaro laisva arba sacharozės pavidalo fruktozė, išreikštas cukraus ir (arba) izogliukozės ekvivalentais. Siekiant išvengti mažai saldinimo savybių turinčių produktų, pagamintų naudojant inulino skaidulų perdirbimo įrangą ir netaikant inulino sirupui skirtos kvotos, apribojimų rinkoje, Komisija pagal 125 straipsnio 4 dalies a punktą deleguotaisiais aktais gali iš dalies keisti šią apibrėžtį.

5. Tiekimo sutartis – pardavėjo ir įmonės sudaryta runkelių tiekimo cukraus gamybai sutartis.

6. Tarpšakinis prekybos susitarimas – vienas iš toliau apibrėžtų:

   a) susitarimas, sudarytas anksčiau nei bet kuri kita įmonių, atitinkamos valstybės narės pripažintos įmonių organizacijos arba tokių įmonių organizacijų grupės ir atitinkamos valstybės narės pripažintos pardavėjų asociacijos arba tokių pardavėjų organizacijų grupės sudaryta tiekimo sutartis;

   b) jeigu nėra a punkte nurodyto susitarimo – bendrovių įstatymo ir kooperatyvų įstatymo nuostatos, kuriomis reglamentuojama cukrų gaminančios bendrovės arba kooperatyvo akcininkų ar narių vykdoma cukrinių runkelių tiekimo veikla.

B skirsnis

Apibrėžtys, taikomos 124 straipsnyje apibrėžtu laikotarpiu

1. Kvotinis cukrus, kvotinė izogliukozė ir kvotinis inulino sirupas – cukraus, izogliukozės arba inulino sirupo produkcijos kiekis, pagamintas konkrečiais prekybos metais pagal atitinkamos įmonės kvotą.

▼B

2. „Pramoninis cukrus“ – tai cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo produkcijos kiekis, priskirtas tam tikriems prekybos metams, viršijantis 5 punkte nurodytą kiekį, skirtas vieno iš 140 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų pramoninei gamybai.

3. „Pramoninė izogliukozė“ ir „pramoninis inulino sirupas“ – izogliukozės ar inulino sirupo produkcijos kiekis, priskirtas tam tikriems prekybos metams, skirtas vieno iš 140 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų pramoninei gamybai.

4. Perviršinis cukrus, perviršinė izogliukozė ir perviršinis inulino sirupas – tai cukraus, izogliukozės arba inulino sirupo produkcijos kiekis, priskirtas tam tikriems prekybos metams ir viršijantis 1, 2 ir 3 punktuose nurodytą atitinkamą kiekį.

5. Kvotiniai runkeliai – visi į kvotinį cukrų perdirbami cukriniai runkeliai.

6. Nuolatinė rafinavimo įmonė – tai gamybos ūkinis vienetas:

— kurio vienintelė veikla yra importuoto žaliavinio cukranendrių cukraus rafinavimas arba

— kuriame 2004–2005 prekybos metais arba, Kroatijos atveju, 2007–2008 metais, buvo rafinuota ne mažiau kaip 15 000 tonų importuoto žaliavinio cukranendrių cukraus.

III DALIS

Apynių sektoriuje vartojamų terminų apibrėžtys

1. Apyniai – vijoklinio augalo apynio (*Humulus lupulus*) džiovinti moteriškieji žiedynai (spurgai); tie žalsvai geltonos spalvos ir kiaušinio formos žiedynai turi žiedkotį, o jų didžiausias matmuo paprastai svyruoja nuo 2 cm iki 5 cm.

2. Apynių milteliai – sumalus apynius gautas produktas, kuriame yra visų jų natūralių komponentų.

3. Didesnio lupulino kiekio apynių milteliai – produktas, gautas apynius sumalus po to, kai mechaniniu būdu buvo pašalinti lapai, žiedkočiai, pažiedžiai ir stiebai.

4. Apynių ekstraktas – koncentruotas produktas, gautas apynius arba apynių miltelius paveikus tirpikliu.

5. Sumaišyti apynių produktai – dviejų ar kelių 1 – 4 punktuose nurodytų produktų mišinys.

IV DALIS

Vyno sektoriuje vartojamų terminų apibrėžtys

Susijusios su vynmedžiais

1. Išnaikinimas – visiškas visų vynmedžių išnaikinimas vynmedžiais apsodintame plote.

2. Sodinimas – skiepytų ar neskiepytų vynmedžių ar jų dalių sodinimas vynuogių derliui gauti arba skiepų daigynams įveisti.

3. Perskiepijimas – jau anksčiau skiepyto vynmedžio skiepijimas.

▼B

Susijusios su produkcija

4. Šviežios vynuogės – vynui gaminti naudojami prinokę ar net šiek tiek padžiovinti vynmedžių vaisiai, kurie gali būti sutraiškyti arba suspausti įprastomis vyninės priemonėmis ir savaime sukelti alkoholinį rūgimą.

5. Šviežių vynuogių misa, kurios rūgimas sustabdytas įmaišius alkoholio – produktas,

   a) kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 12 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 15 tūrio proc.;

   b) kuris gaunamas į neraugintą vynuogių misą, kurios natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 8,5 tūrio proc. ir kuri yra gauta tik iš vyninių vynuogių veislių, klasifikuojamų pagal 81 straipsnio 2 dalį, įmaišius:

      i) neutralaus vyno kilmės alkoholio, įskaitant alkoholį, gautą distiliuojant džiovintas vynuoges, kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 96 tūrio proc.,

      ii) arba nerektifikuoto produkto, kuris gautas distiliuojant vyną ir kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 52 tūrio proc., bet ne didesnė kaip 80 tūrio proc.

6. Vynuogių sultys – neraugintas, tačiau tinkamas rauginti skystas produktas, kuris:

   a) gaunamas tokiu būdu, kad būtų tinkamas vartoti be papildomo apdorojimo;

   b) gaunamas iš šviežių vynuogių ar vynuogių misos arba praskiedus. Jei gaunamas praskiedžiant, skiedžiama koncentruota vynuogių misa arba koncentruotomis vynuogių sultimis.

   Vynuogių sulčių faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

7. Koncentruotos vynuogių sultys – vynuogių sultys, iš kurių pašalinti karamelizuoti produktai ir kurios gaunamos iš dalies išdžiovinus vynuogių sultis bet kuriuo patvirtintu metodu, išskyrus tiesioginį kaitinimą, kad refraktometro, naudojamo taikant nustatytiną metodą, parodymai 20 °C temperatūroje būtų ne mažesni kaip 50,9 %.

   Koncentruotų vynuogių sulčių faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

8. Vyno nuosėdos – tai likučiai:

   a) susikaupiantys vyno laikymo talpyklose po rauginimo, saugant arba apdorojus patvirtintais metodais;

   b) gauti išfiltravus arba išcentrifugavus a punkte nurodytą produktą;

   c) susikaupiantys vynuogių misos laikymo talpyklose ją saugojant arba apdorojus patvirtintais metodais; arba

   d) gauti c punkte nurodytą produktą išfiltravus arba išcentrifugavus.

9. Vynuogių išspaudos – likučiai, gauti spaudžiant raugintas ar neraugintas šviežias vynuoges.

▼B

10. Išspaudų vynas (*piquette*) – produktas, gaunamas:

a) rauginant neapdorotas vandenyje išmirkytas vynuogių išspaudas; arba

b) vandeniu išplaunant raugintas vynuogių išspaudas.

11. Spirituotas vynas distiliavimui – produktas:

a) kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 18 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 24 tūrio proc.;

b) kuris gaunamas į vyną, kuriame nėra likę cukraus, įdėjus nerektifikuoto produkto, kuris gautas išdistiliavus vyną ir kurio faktinė alkoholio koncentracija ne didesnė kaip 86 tūrio proc.; arba

c) kurio lakiųjų rūgščių kiekis, išreikštas acto rūgštimi, yra ne didesnis kaip 1,5 g/l.

12. *Cuvée* –

tai

a) vynuogių misa,

b) vynas, arba

c) skirtingas savybes turinčių vynuogių misų ir (arba) vynų mišinys,

skirtas tam tikros rūšies putojančiam vynui gaminti.

Alkoholio koncentracija

13. Faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais – 20 °C temperatūros gryno alkoholio tūrio dalių skaičius, tenkantis tos pačios temperatūros produkto 100 tūrio dalių.

14. Potencinė alkoholio koncentracija tūrio procentais – 20 °C temperatūros gryno alkoholio tūrio dalių skaičius, galintis susidaryti visiškai susifermentavus visam cukrui, esančiam tos pačios temperatūros produkto 100 tūrio dalių.

15. Visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais – faktinės ir potencinės alkoholio koncentracijų tūrio procentų suma.

16. Natūrali alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais – produkto visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais prieš bet kurį sodrinimą.

17. Faktinė alkoholio koncentracija masės vienetais – gryno alkoholio kiekis kilogramais, tenkantis 100 kg produkto.

18. Potencinė alkoholio koncentracija masės vienetais – gryno alkoholio kiekis kilogramais, galintis susidaryti visiškai susifermentavus visam cukrui, esančiam 100 kg produkto.

19. Visuminė alkoholio koncentracija masės vienetais – faktinės ir potencinės alkoholio koncentracijų masės vienetų suma.

▼B

V DALIS

Galvijienos sektoriuje vartojamų terminų apibrėžtys

▼C2

Galvijai – gyvi naminių galvijų rūšių galvijai, kurių KN kodai yra 0102 21, ex 0102 31 00, 0102 90 20, ex 0102 29 10 – ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

▼B

VI DALIS

Pieno ir pieno produktų sektoriuje vartojamų terminų apibrėžtys

Įgyvendinant tarifinę kvotą Naujosios Zelandijos kilmės sviestui formuluotė „pagamintas tiesiogiai iš pieno arba grietinėlės“ taikoma ir sviestui, pagamintam iš pieno arba grietinėlės, nenaudojant sandėliuotų žaliavų, vientisu, uždaru ir nepertraukiamu gamybos būdu, kurį taikant pieno riebalai gali būti tirštinami ir (arba) skaidomi į frakcijas.

VII DALIS

Kiaušinių sektoriuje vartojamų terminų apibrėžtys

1. Kiaušiniai su lukštais – paukščių kiaušiniai su lukštais, švieži, konservuoti arba virti, išskyrus 2 punkte nurodytus perinius kiaušinius.

2. Periniai kiaušiniai – perinti skirti kiaušiniai.

3. Sveiki produktai – paukščių kiaušiniai be lukštų, į kuriuos pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių, tinkami vartoti žmonėms.

4. Atskirti produktai – paukščių kiaušinių tryniai, į kuriuos pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių, tinkami vartoti žmonėms.

VIII DALIS

Paukštienos sektoriuje vartojamų terminų apibrėžtys

1. Gyvi naminiai paukščiai – gyvos vištos ir gaidžiai, antys, žąsys, kalakutai ir perlinės vištos (patarškos), kurių kiekvienas sveria daugiau kaip 185 g.

2. Paukščių jaunikliai – gyvos vištos ir gaidžiai, antys, žąsys, kalakutai ir perlinės vištos (patarškos), kurių kiekvienas sveria ne daugiau kaip 185 g.

3. Papjauti naminiai paukščiai – nesukapotos papjautų *Gallus domesticus* rūšies vištų ir gaidžių, ančių, žąsų, kalakutų ir perlinių vištų (patarškų) skerdenėlės, su subproduktais arba be jų.

4. Antriniai produktai – tai:

   a) I priedo XX dalies a punkte nurodyti produktai;

   b) I priedo XX dalies b punkte nurodyti produktai, išskyrus papjautus naminius paukščius ir valgomuosius subproduktus, žinomus kaip naminių paukščių skerdenėlių dalys;

   c) I priedo XX dalies b punkte nurodyti valgomieji subproduktai;

▼B

d) I priedo XX dalies c punkte nurodyti produktai;

e) I priedo XX dalies d ir e punktuose nurodyti produktai;

f) I priedo XX dalies f punkte nurodyti produktai, išskyrus produktus, kurių KN kodas yra 1602 20 10.

IX DALIS

Bitininkystės produktų sektoriuje vartojamų terminų apibrėžtys

1. Medumi laikomas medus, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 2001/110/EB ([1]), be kita ko, kalbant apie pagrindines medaus rūšis.

2. Bitininkystės produktai – tai medus, bičių vaškas, bičių pienelis, propolis ar žiedadulkės.

([1]) 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/110/EB dėl medaus (OL L 10, 2002 1 12, p. 47).

▼B

III PRIEDAS

7 IR 135 STRAIPSNIUOSE NURODYTA RYŽIŲ IR CUKRAUS STANDARTINĖ KOKYBĖ

A. **Žaliavinių ryžių standartinė kokybė**

Standartinės kokybės žaliaviniai ryžiai:

a) turi būti geros ir tinkamos prekinės kokybės, bekvapiai;

b) didžiausias jų drėgnis turi būti 13 %;

c) jų visiško nulukštenimo išeiga turi būti 63 % masės sveikų grūdų (su 3 % nuokrypiu apkapotiems grūdams), iš kurių visiškai nulukštentų ryžių grūdų, nesančių nepriekaištingos kokybės, masės procentinė dalis būtų:

žaliavinių ryžių kreidiniai grūdai, kurių KN kodai yra 1006 10 27 ir KN 1006 10 98	1,5 %
žaliavinių ryžių kreidiniai grūdai, kurių KN kodai yra kiti nei 1006 10 27 ir 1006 10 98	2,0 %
raudondryžiai grūdai	1,0 %
taškuoti grūdai	0,50 %
dėmėti grūdai	0,25 %
geltoni grūdai	0,02 %
gintariniai grūdai	0,05 %

B. **Cukraus standartinė kokybė**

I. *Cukrinių runkelių standartinė kokybė*

Standartinės kokybės runkeliai:

a) turi būti geros ir tinkamos prekinės kokybės;

b) priėmimo punkte jų cukraus kiekis turi būti 16 %.

II. *Baltojo cukraus standartinė kokybė*

1. Standartinės kokybės baltojo cukraus charakteristikos:

   a) geros ir tinkamos prekinės kokybės; sausas, vienodų granuliuotų kristalų pavidalo, birus;

   b) mažiausia poliarizacija: 99,7;

   c) didžiausias drėgnis: 0,06 %;

   d) didžiausias invertuoto cukraus kiekis: 0,04 %;

   e) bendras pagal 2 punktą nustatytų taškų skaičius ne didesnis kaip 22, o atskirai – ne daugiau kaip:

      — 15 taškų, nustatant pelenų kiekį,

      — 9 taškai, nustatant spalvos rūšį, taikant Brunsviko žemės ūkio technologijos instituto metodą (Brunsviko metodas),

▼B

— 6 taškai, nustatant tirpalo spalvą, taikant Tarptautinės komisijos vienodiems cukraus analizės metodams nustatyti metodą (ICUMSA metodas).

2. Vienas taškas atitinka:

a) 0,0018 % pelenų kiekį, nustatomą taikant ICUMSA metodą esant 28° Brix;

b) 0,5 spalvos rūšies, nustatomos taikant Brunsviko metodą, vieneto;

c) 7,5 tirpalo nusidažymo, nustatomo taikant ICUMSA metodą, vieneto.

3. 1 punkte minėtų rodiklių nustatymo metodai yra tie, kurie taikomi šiems rodikliams nustatyti pagal intervencijos priemones.

III. *Žaliavinio cukraus standartinė kokybė*

1. Standartinės kokybės žaliavinis cukrus yra cukrus, kurio baltojo cukraus išeiga yra 92 %.

2. Žaliavinio runkelių cukraus išeiga nustatoma iš to cukraus poliarizacijos laipsnio atėmus:

a) jame esantį pelenų kiekio procentinį dydį, padaugintą iš keturių;

b) jame esančio invertuoto cukraus kiekio procentinį dydį, padaugintą iš dviejų;

c) skaičių 1.

3. Žaliavinio cukranendrių cukraus išeiga apskaičiuojama iš to cukraus poliarizacijos laipsnio, padauginto iš dviejų, atėmus 100.

▼B

IV PRIEDAS

SĄJUNGOS SKERDENŲ KLASIFIKAVIMO SKALĖS, NURODYTOS 10 STRAIPSNYJE

A. **Sąjungos aštuonių mėnesių arba vyresnių galvijų skerdenų klasifikavimo skalė**

I. *Apibrėžtys*

Taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

1. skerdena – visas gyvulio kūnas, jį paskerdus, nukraujinus, išskrodus ir nulupus odą;

2. skerdenos pusė – produktas, kuris gaunamas simetriškai padalijus skerdeną per kiekvieno kaklo, nugaros, juosmens ir kryžmens slankstelio vidurį, taip pat per krūtinkaulio vidurį ir sėdinkaulio-gaktikaulio sąvaržos vidurį.

II. *Kategorijos*

Galvijų skerdenos skirstomos į šias kategorijas:

Z: 8 mėnesių ir jaunesnių nei 12 mėnesių galvijų skerdenos;

A: 12 mėnesių ir jaunesnių nei 24 mėnesių nekastruotų galvijų patinų (buliukų) skerdenos;

B: 24 mėnesių ir vyresnių nekastruotų galvijų patinų (bulių) skerdenos;

C: 12 mėnesių ir vyresnių kastruotų galvijų patinų (jaučių) skerdenos;

D: apsiveršiavusių galvijų patelių (karvių) skerdenos;

E: 12 mėnesių ir vyresnių kitų galvijų patelių (telyčių) skerdenos.

III. *Klasifikavimas*

Skerdenos klasifikuojamos nuosekliai įvertinant:

1. Raumeningumą, apibrėžiamą taip:

Skerdenos profilių, ypač jos pagrindinių dalių (šlaunų, nugaros, menčių) išsivystymas

Raumeningumo klasė	Aprašymas
SAukščiausioji	Visi profiliai ypač gerai išgaubti; ypač gerai išsivystę raumenys (dvigubą raumenų tipą turinčios skerdenos)
E Puiki	Visi profiliai išgaubti iki labai išgaubtų; ypač gerai išsivystę raumenys
U Labai gera	Profiliai, bendrai paėmus, išgaubti; labai gerai išsivystę raumenys
R Gera	Profiliai, bendrai paėmus, tiesūs; raumenys gerai išsivystę
O Nebloga	Profiliai tiesūs iki įdubusių; raumenys išsivystę vidutiniškai
P Menka	Visi profiliai įdubę ir kai kurie net labai įdubę; raumenys prastai išsivystę

▼B

2. Riebalinį sluoksnį, apibrėžiamą taip:

— Riebalų kiekis skerdenos išorinėje pusėje ir krūtinės ląstos ertmėje

Riebumo klasė	Aprašymas
1 Labai žema	Riebalų sluoksnio nėra arba jis nežymus
2 Žema	Riebalų sluoksnis plonas, raumeninis audinys persimato beveik visur
3 Vidutinė	Raumeninis audinys, išskyrus šlaunis ir mentes, beveik visur padengtas riebalais, nedidelės riebalų sankaupos krūtinės ląstos ertmėje
4 Aukšta	Raumeninis audinys padengtas riebalais, bet šlaunų ir mentės dalyje kai kur persimato, gana nemažos riebalų sankaupos krūtinės ląstos ertmėje
5 Labai aukšta	Visa skerdena padengta riebalais; didelės sankaupos krūtinės ląstos ertmėje

Valstybės narės gali kiekvieną 1 ir 2 punktuose nurodytą klasę suskirstyti į daugiausia tris poklasius.

IV. *Pateikimas*

Skerdenos ir skerdenų pusės pateikiamos:

a) be galvos ir kojų; galva nuo skerdenos atskiriama ties atlantiniu pakaušio sąnariu, o kojos atskiriamos per riešo-plaštakos arba kulno-pėdos sąnarius;

b) be krūtinės ląstos ir pilvo ertmės organų su inkstais, inkstų ir dubens ląstos riebalais arba be jų;

c) be lyties organų, jų rišamųjų raumenų ir tešmens ar tešmens riebalų.

V. *Klasifikavimas ir identifikavimas*

Skerdyklos, patvirtintos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004 ([1]) 4 straipsnį, imasi priemonių užtikrinti, kad visos tokiose skerdyklose paskerstų aštuonių mėnesių ir vyresnių galvijų skerdenos arba skerdenų pusės, pažymėtos sveikumo ženklu, numatytu Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 854/2004 ([2]) 5 straipsnio 2 dalyje kartu su I priedo I skirsnio III skyriumi, būtų klasifikuojamos ir identifikuojamos pagal Sąjungos skalę.

Prieš ženklinimą valstybės narės gali leisti nuo skerdenų ar skerdenų pusių pašalinti išorinius riebalus, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į riebalų sluoksnį.

([1]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).

([2]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206).

▼B

B. **Sąjungos kiaulių skerdenų klasifikavimo skalė**

I. *Apibrėžtis*

Skerdena – paskerstos kiaulės kūnas, nukraujinus, išskrodus, visas ar padalintas vertikaliai ties viduriu.

II. *Klasifikavimas*

Skerdenos skirstomos į šias klases pagal apskaičiuotą jų raumeningumą ir klasifikuojamos taip:

Klasės	Raumenų svorio santykis su skerdenos svoriu, išreikštas procentais (raumeningumas)
S	60 arba daugiau
E	55 arba daugiau, bet mažiau kaip 60
U	50 arba daugiau, bet mažiau kaip 55
R	45 arba daugiau, bet mažiau kaip 50
O	40 arba daugiau, bet mažiau kaip 45
P	Mažiau kaip 40

III. *Pateikimas*

Skerdenos pateikiamos be liežuvio, šerių, nagų, lyties organų, vidaus riebalų, inkstų ir diafragmos.

IV. *Raumeningumas*

1. Raumeningumas įvertinamamas taikant Komisijos leidžiamus klasifikavimo metodus. Leidžiama naudoti tik statistiškai įrodytus vertinimo metodus, pagrįstus kiaulių skerdenos vienos ar kelių anatominių dalių fiziniais matavimais. Tam, kad būtų leista naudoti klasifikavimo metodus, jie turi atitikti vertinimo statistinės paklaidos maksimalų leistiną nuokrypį.

2. Tačiau skerdenų prekybinė vertė nustatoma ne vien pagal įvertintą jų raumeningumą.

V. *Skerdenų identifikavimas*

Išskyrus atvejus, kai Komisija numato kitaip, suklasifikuotos skerdenos ženklinamos pagal Sąjungos skalę.

C. **Sąjungos avių skerdenų klasifikavimo skalė**

I. *Apibrėžtis*

Taikomos A.I punkte nustatytos „skerdenos“ ir „skerdenos pusės“ apibrėžtys.

II. *Kategorijos*

Skerdenos skirstomos į šias kategorijas:

A: jaunesnių nei dvylikos mėnesių amžiaus avių skerdenos,

B: kitų avių skerdenos.

III. *Klasifikavimas*

Skerdenos klasifikuojamos *mutatis mutandis* taikant A.III punkto nuostatas. Tačiau A.III.1 punkte ir A.III.2 punkte pateikiamos lentelės 3 ir 4 eilutėse terminas „šlaunys“ keičiamas terminu „užpakalinis ketvirtis“.

▼B

IV. *Pateikimas*

Skerdenos ir skerdenų pusės pateikiamos be galvos (nupjautos ties atlantiniu pakaušio sąnariu), kojų (nupjautų ties riešo-plaštakos arba kulno-pėdos sąnariais), uodegos (nupjautos tarp šešto ir septinto uodegos slankstelio), tešmens, lyties organų, kepenų, širdies ir plaučių. Inkstai ir inkstų riebalai paliekami skerdenoje.

Valstybėms narėms leidžiama skerdeną pateikti kitaip, jei nenaudojamas tipinis pateikimo būdas.

V. *Skerdenų identifikavimas*

Suklasifikuotos skerdenos ir skerdenų pusės ženklinamos pagal Sąjungos skalę.

▼**M2**

V PRIEDAS

23 STRAIPSNIO 5 DALYJE NURODYTI PRODUKTAI

I kategorija

— Fermentuoti pieno produktai be vaisių sulčių, aromatizuoti natūraliomis medžiagomis

— Fermentuoti pieno produktai su vaisių sultimis, aromatizuoti arba nearomatizuoti natūraliomis medžiagomis

— Pieno gėrimai su kakava, su vaisių sultimis arba aromatizuoti natūraliomis medžiagomis

II kategorija

Fermentuoti arba nefermentuoti pieno produktai, aromatizuoti arba nearomatizuoti natūraliomis medžiagomis, su vaisiais

▼B

VI PRIEDAS

44 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTŲ PARAMOS PROGRAMŲ BIUDŽETO RIBOS

tūkst. EUR per biudžetinius metus

	2014 m.	2015 m.	2016 m.	nuo 2017 m.
Bulgarija	26 762	26 762	26 762	26 762
Čekija	5 155	5 155	5 155	5 155
Vokietija	38 895	38 895	38 895	38 895
Graikija	23 963	23 963	23 963	23 963
Ispanija	353 081	210 332	210 332	210 332
Prancūzija	280 545	280 545	280 545	280 545
Kroatija	11 885	11 885	11 885	10 832
Italija	336 997	336 997	336 997	336 997
Kipras	4 646	4 646	4 646	4 646
Lietuva	45	45	45	45
Liuksemburgas	588	—	—	—
Vengrija	29 103	29 103	29 103	29 103
Malta	402	—	—	—
Austrija	13 688	13 688	13 688	13 688
Portugalija	65 208	65 208	65 208	65 208
Rumunija	47 700	47 700	47 700	47 700
Slovėnija	5 045	5 045	5 045	5 045
Slovakija	5 085	5 085	5 085	5 085
Jungtinė Karalystė	120	—	—	—

▼B

VII PRIEDAS

78 STRAIPSNYJE NURODYTŲ PRODUKTŲ APIBRĖŽTYS, PAVADINIMAI IR PREKINIAI PAVADINIMAI

Šiame priede „prekinis pavadinimas“ – tai pavadinimas, kuriuo maisto produktas yra parduodamas, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/13/EB 5 straipsnio 1 dalyje. arba maisto produkto pavadiniams, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 17 straipsnyje.

I DALIS.

Jaunesnių nei 12 mėnesių galvijų mėsa

I. Apibrėžtis

Šioje dalyje „mėsa“ – jaunesnių nei 12 mėnesių galvijų skerdenos, mėsa su kaulais arba be kaulų, išpjauti arba neišpjauti subproduktai, skirti vartoti žmonėms, pateikti švieži, užšaldyti arba giliai užšaldyti, suvynioti ar supakuoti arba nesuvynioti ar nesupakuoti.

II. Jaunesnių nei 12 mėnesių galvijų klasifikavimas skerdykloje

Ūkio subjektai, prižiūrimi kompetentingos valdžios institucijos, visus jaunesnius nei 12 mėnesių galvijus skerdimo metu priskiria vienai iš dviejų kategorijų:

A) V kategorija: jaunesni nei aštuonių mėnesių galvijai

Kategorijos identifikavimo raidė: V;

B) Z kategorija: 8 mėnesių ir jaunesni nei 12 mėnesių galvijai

Kategorijos identifikavimo raidė: Z.

Šis klasifikavimas atliekamas remiantis galvijų pase nurodyta informacija arba, jei tai neįmanoma, remiantis 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 ([1]) 5 straipsnyje numatytoje kompiuterinėje duomenų bazėje saugomais duomenimis.

III. Prekiniai pavadinimai

1. Jaunesnių nei 12 mėnesių galvijų mėsa valstybėse narėse prekiaujama tik tokiu (-ais) prekiniu (-ais) pavadinimu (-ais), nustatytu (-ais) kiekvienai valstybei narei:

A) Jaunesnių nei aštuonių mėnesių galvijų mėsai (kategorijos identifikavimo raidė V):

Prekiaujanti šalis	Naudotini prekiniai pavadinimai
Belgija	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgarija	месо от малки телета

([1]) 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklinimą (OL L 204, 2000 8 11, p. 1).

▼B

Čekija	Telecí
Danija	Lyst kalvekød
Vokietija	Kalbfleisch
Estija	Vasikaliha
Airija	Veal
Graikija	μοσχάρι γάλακτος
Ispanija	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Prancūzija	veau, viande de veau
Kroatija	teletina
Italija	vitello, carne di vitello
Kipras	μοσχάρι γάλακτος
Latvija	Teļa gaļa
Lietuva	Veršiena
Liuksemburgas	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Vengrija	Borjúhús
Malta	Vitella
Nyderlandai	Kalfsvlees
Austrija	Kalbfleisch
Lenkija	Cielęcina
Portugalija	Vitela
Rumunija	carne de viței
Slovėnija	Teletina
Slovakija	Teľacie mäso
Suomija	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Švedija	ljust kalvkött
Jungtinė Karalystė	Veal

B) aštuonių mėnesių ir jaunesnių nei dvylikos mėnesių galvijų mėsai (kategorijos identifikavimo raidė Z):

Prekiaujanti šalis	Naudotini prekiniai pavadinimai
Belgija	jeune bovin, viande de jeune bovin/jong-rundvlees/Jungrindfleisch
Bulgarija	Телешко месо
Čekija	hovězí maso z mladého skotu
Danija	Kalvekød
Vokietija	Jungrindfleisch

▼B

Estija	noorloomaliha
Airija	rosé veal
Graikija	νεαρό μοσχάρι
Ispanija	Ternera, carne de ternera
Prancūzija	jeune bovin, viande de jeune bovin
Kroatija	mlada junetina
Italija	vitellone, carne di vitellone
Kipras	νεαρό μοσχάρι
Latvija	jaunlopa gaļa
Lietuva	Jautiena
Liuksemburgas	jeune bovin, viande de jeune bovin/ Jungrindfleisch
Vengrija	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nyderlandai	rosé kalfsvlees
Austrija	Jungrindfleisch
Lenkija	młoda wołowina
Portugalija	Vitelão
Rumunija	carne de tineret bovin
Slovėnija	meso težjih telet
Slovakija	mäso z mladého dobytka
Suomija	vasikanliha/kalvkött
Švedija	Kalvkött
Jungtinė Karalystė	Beef

2. 1 dalyje nurodytus prekinius pavadinimus galima papildyti atitinkamų mėsos dalių arba subproduktų pavadinimais (angl. *name* ir *designation*).

3. 1 dalyje pateiktos lentelės A punkte nurodyti V kategorijos prekiniai pavadinimai ir visi nauji šių prekinių pavadinimų pagrindu sudaryti pavadinimai vartojami tik tuo atveju, jei laikomasi šio priedo reikalavimų.

Visų pirma terminai „veau“, „telecí“, „Kalb“, „μοσχάρι“, „ternera“, „kalv“, „veal“, „vitello“, „vitella“, „kalf“, „vitela“ ir „teletina“ nevartojami vyresnių nei dvylikos mėnesių galvijų mėsos prekiniame pavadinime arba etiketėje.

4. 1 dalyje nurodytos sąlygos netaikomos galvijų, kurių saugoma kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda įregistruota pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1151/2012 prieš 2007 m. birželio 29 d., mėsai.

▼B

IV. Privaloma nuoroda etiketėje

1. ►C2 Nedarant poveikio Direktyvai 2000/13/EB, Reglamentui (ES) Nr. 1169/2011 ir Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 13, 14 ir 15 straipsniams, ◄ kiekviename gamybos ir prekybos etape ūkio subjektai ženklina jaunesnių nei 12 mėnesių galvijų mėsą nurodydami šią informaciją:

a) prekinis pavadinimas, kaip numatyta šios dalies III punkte;

b) gyvūnų amžius skerdimo metu, atitinkamai nurodytas formoje:

— „amžius skerdimo metu: mažiau nei aštuoni mėnesiai“;

— „amžius skerdimo metu: daugiau nei 8, bet mažiau nei 12 mėnesių“.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos b punkto, iki perdavimo galutiniam vartotojui etapo ūkio subjektai gali vietoj amžiaus skerdimo metu nurodyti kategoriją, atitinkamai: „V kategorija“ arba „Z kategorija“.

2. Jei mažmeninės prekybos vietoje galutiniam vartotojui jaunesnių nei 12 mėnesių galvijų mėsa prekybai pateikiama nefasuota, valstybės narės nustato taisykles, reglamentuojančias 1 dalyje nurodytos informacijos pateikimą.

V. Registravimas

Kiekviename gamybos ir prekybos etape ūkio subjektai registruoja šią informaciją:

a) gyvūnų identifikavimo numerį ir gimimo datą, tik skerdyklos lygiu;

b) referencinį numerį, leidžiantį nustatyti sąsają tarp gyvūnų, kurių mėsa prekiaujama, identifikavimo numerio ir prekinio pavadinimo, amžiaus skerdimo metu ir etiketėje nurodytos mėsos kategoriją identifikuojančios raidės;

c) gyvūnų ir mėsos pristatymo į įmonę ir išvežimo iš jos datą.

VI. Oficialūs patikrinimai

1. Valstybės narės skiria kompetentingą valdžios instituciją ar institucijas, atsakingą (-as) už oficialius patikrinimus, vykdomus siekiant patikrinti, kaip taikoma ši dalis, ir informuoja apie tai Komisiją.

2. Oficialius patikrinimus atlieka kompetentinga valdžios institucija ar institucijos, laikydamosi bendrųjų principų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 ([1]).

([1]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

▼B

3. Siekiant užtikrinti, kad šio priedo nuostatos būtų įgyvendinamos, Komisijos ekspertai prireikus kartu su atitinkamomis kompetentingomis valdžios institucijomis ir, jei taikoma, valstybių narių ekspertais atlieka patikrinimus vietoje.

4. Visos valstybės narės, kurių teritorijoje vykdomi patikrinimai, suteikia Komisijai bet kokią jos užduotims vykdyti reikalingą pagalbą.

5. Iš trečiųjų valstybių importuotos mėsos atveju šioje dalyje išdėstytų reikalavimų laikymąsi užtikrina trečiosios valstybės paskirta kompetentinga valdžios institucija arba, jei taikoma, nepriklausoma trečiosios šalies įstaiga. Nepriklausoma įstaiga pateikia visas garantijas, kad laikomasi Europos standarte EN 45011 arba ISO/IEC 65 vadove nustatytų sąlygų.

II DALIS.

Vynuogių produktų kategorijos

1) Vynas

Vynas – produktas, gaunamas tik visiško ar dalinio alkoholinio rauginimo būdu iš sutraiškytų ar nesutraiškytų šviežių vynuogių arba vynuogių misos.

Vyno:

a) faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais prieš taikant ar pritaikius VIII priedo I dalies B skirsnyje nurodytas procedūras yra ne mažesnė kaip 8,5 tūrio proc., jei vynas pagamintas vien tik iš šio priedo I priedėlyje nurodytose A ir B vynuogių auginimo zonose išaugintų vynuogių, ir ne mažesnė kaip 9 tūrio proc., jei vynas pagamintas iš kitose vynuogių auginimo zonose išaugintų vynuogių;

b) faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais, nukrypstant nuo minimalios faktinės alkoholio koncentracijos normų ir, jeigu vynui suteikta saugoma kilmės vietos ar saugoma geografinė nuoroda, prieš taikant ar pritaikius VIII priedo I dalies B skirsnyje nurodytas procedūras, yra ne mažesnė kaip 4,5 tūrio proc.;

c) visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne didesnė nei 15 tūrio proc. Tačiau taikant nukrypti leidžiančią nuostatą:

— vynų, pagamintų be sodrinimo iš vynuogių, užaugintų tam tikrose Sąjungos vynuogių auginimo zonose, kurias Komisija nustato priimdama deleguotuosius aktus pagal 75 straipsnio 2 dalį, visuminės alkoholio koncentracijos tūrio procentais viršutinė riba gali siekti iki 20 tūrio proc.,

— be sodrinimo pagamintų vynų, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda, visuminės alkoholio koncentracijos tūrio procentais viršutinė riba gali viršyti 15 tūrio proc.;

d) bendrasis rūgštingumas, išreikštas vyno rūgštimi, yra ne mažesnis kaip 3,5 g/l arba 46,6 mekv/l, tačiau gali būti pritaikytos nukrypti leidžiančios nuostatos, kurias Komisija gali priimti deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį.

Retsina – vynas, gaminamas tik Graikijos geografinėje teritorijoje naudojant *Aleppo* rūšies pušų sakais apdorotą vynuogių misą. *Aleppo* rūšies pušų sakus galima naudoti tik retsinos vynui gaminti, laikantis taikytinuose Graikijos teisės aktuose nustatytų sąlygų.

▼B

Nukrypstant nuo antros pastraipos b punkto *Tokaji eszencia* ir *Tokajská esencia* laikomi vynu.

Tačiau valstybės narės gali leisti vartoti terminą „vynas“, jeigu:

a) jis vartojamas sudėtiniame pavadinime kartu su vaisiaus pavadinimu prekiaujant produktais, gautais rauginant ne vynuoges, o kitus vaisius; arba

b) jis yra sudėtinio pavadinimo dalis.

Reikia vengti painiavos su produktais, atitinkančiais šiame priede nurodytas vyno kategorijas.

2) Jaunas rauginamas vynas

Jaunas rauginamas vynas – produktas, kurio alkoholinis rauginimas dar nepasibaigęs ir kurio nuosėdos dar neatskirtos.

3) Likerinis vynas

Likerinis vynas – produktas:

a) kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 15 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 22 tūrio proc.;

b) kurio visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 17,5 tūrio proc., išskyrus tam tikrus likerinius vynus, kuriems suteikta kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda, įtrauktus į sąrašą, kurį Komisija sudaro priimdama deleguotuosius aktus pagal 75 straipsnio 2 dalį;

c) kuris yra gaunamas iš:

— rauginamos vynuogių misos,

— vyno,

— pirmiau nurodytų produktų mišinio, arba

— vynuogių misos arba jos ir vyno mišinio kai kuriems likeriniams vynams, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda ir kuriuos nustato Komisija priimdama deleguotuosius aktus pagal 75 straipsnio 2 dalį;

d) kurio pirminė natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 12 tūrio proc., išskyrus tam tikrus likerinius vynus, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, įtrauktus į sąrašą, kurį Komisija sudaro deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį;

e) į kurį įmaišyta:

i) atskirai arba kartu:

— neutralaus vyno kilmės alkoholio (įskaitant alkoholį, gautą distiliuojant džiovintas vynuoges), kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 96 tūrio proc.,

▼B

— vyno ar džiovintų vynuogių distiliato, kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 52 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 86 tūrio proc.,

ii) jei tinka, kartu su vienu ar daugiau iš šių produktų:

— koncentruotos vynuogių misos,

— vieno iš e punkto i papunktyje nurodytų produktų ir vynuogių misos, nurodytos c punkto pirmoje ir ketvirtoje įtraukose, mišinys;

f) į kurį, jei tai tam tikri likeriniai vynai, kuriems suteikta saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, įtraukti į sąrašą, kurį Komisija sudaro deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį, nukrypstant nuo e punkto, įmaišyta:

i) vieno iš e punkto i papunktyje nurodytų produktų ar jų mišinio; arba

ii) vieno ar daugiau iš šių produktų:

— vyno alkoholio arba džiovintų vynuogių alkoholio, kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 95 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 96 tūrio proc.,

— iš vyno ar vynuogių išspaudų distiliuoto spirito, kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 52 tūrio proc. ir ne didesnė kaip 86 tūrio proc.,

— iš džiovintų vynuogių distiliuoto spirito, kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 52 tūrio proc. ir mažesnė kaip 94,5 tūrio proc.; ir

iii) jei tinka, vieno ar daugiau iš šių produktų:

— iš dalies raugintos vynuogių misos, gautos iš vytintų vynuogių,

— koncentruotos vynuogių misos, gautos tiesioginio kaitinimo būdu ir, išskyrus šią procedūrą, atitinkančios koncentruotos vynuogių misos apibrėžtį,

— koncentruotos vynuogių misos,

— vieno iš f punkto ii papunktyje išvardytų produktų ir vynuogių misos, nurodytos c punkto pirmoje ir ketvirtoje įtraukose, mišinio.

4) Putojantis vynas

Putojantis vynas – produktas:

a) gaunamas pirminio ar antrinio alkoholinio rauginimo būdu:

— iš šviežių vynuogių,

— iš vynuogių misos arba

— iš vyno;

b) kuris atidarius talpyklą išskiria anglies dioksidą, susidarantį tik rauginimo metu;

▼B

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 3 barai laikant 20 °C temperatūroje; ir

d) kurio paruošimui skirto *cuvée* visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 8,5 tūrio proc.

5) Rūšinis putojantis vynas

Rūšinis putojantys vynas – produktas:

a) gaunamas pirminio ar antrinio alkoholinio rauginimo būdu:

— iš šviežių vynuogių,

— iš vynuogių misos arba

— iš vyno;

b) kuris atidarius talpyklą išskiria anglies dioksidą, susidarantį tik rauginimo metu;

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 3,5 barai laikant 20 °C temperatūroje; ir

d) kurio paruošimui skirto *cuvée* visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.

6) Rūšinis aromatinis putojantis vynas

Rūšinis aromatinis putojantis vynas – rūšinis putojantis vynas:

a) gaunamas *cuvée* naudojant tik vynuogių misą arba vynuogių misą, kurios rauginimas prasidėjęs, gautą iš konkrečių vyninių vynuogių veislių, įtrauktų į sąrašą, kurį Komisija sudaro deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį.

Rūšinius aromatinius putojančius vynus, tradiciškai gaminamus *cuvée* naudojant vynus, Komisija nustato deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį;

b) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 3 barai laikant 20 °C temperatūroje;

c) kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais negali būti mažesnė kaip 6 tūrio proc.; ir

d) kurio visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais negali būti mažesnė kaip 10 tūrio proc.

7) Gazuotas putojantis vynas

Gazuotas putojantis vynas – produktas:

a) gautas iš vyno be saugomos kilmės vietos nuorodos arba saugomos geografinės nuorodos;

b) kuris, atidarius talpyklą, išskiria anglies dioksidą, kuris visas ar jo dalis buvo pridėta; ir

▼B

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, yra ne mažesnis kaip 3 barai laikant 20 °C temperatūroje.

8) Pusiau putojantis vynas

Pusiau putojantis vynas – produktas:

a) gaunamas iš vyno, jauno rauginamo vyno, vynuogių misos ar rauginamos vynuogių misos su sąlyga, kad tokių produktų visuminė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.;

b) kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.;

c) kurio perteklinis slėgis, susidarantis dėl ištirpusio antrinio fermentavimo kilmės anglies dioksido, yra 2,5 baro laikant 20 °C temperatūroje uždarytose talpose; ir

d) kuris supilstytas į 60 litrų arba mažesnes talpyklas.

9) Gazuotas pusiau putojantis vynas

Gazuotas pusiau putojantis vynas – produktas:

a) gaunamas iš vyno, jauno rauginamo vyno, vynuogių misos ar rauginamos vynuogių misos;

b) kurio faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais ne mažesnė kaip 7 tūrio proc., o visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.;

c) kurio perteklinis slėgis uždarytoje talpykloje, susidarantis dėl ištirpusio anglies dioksido, kuris visas ar jo dalis buvo pridėta, yra ne mažesnis kaip 1 baras ir ne didesnis kaip 2,5 baro, laikant 20 °C temperatūroje; ir

d) kuris supilstytas į 60 litrų arba mažesnes talpyklas.

10) Vynuogių misa

Vynuogių misa – skystas produktas, gaunamas iš šviežių vynuogių natūraliai arba taikant fizinius procesus. Vynuogių misos faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

11) Iš dalies rauginta vynuogių misa

Rauginama vynuogių misa – produktas, gaunamas rauginant vynuogių misą, kurios faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra didesnė kaip 1 tūrio proc., tačiau mažesnė kaip trys penktadaliai jos visuminės alkoholio koncentracijos.

12) Iš dalies rauginta vynuogių misa, gauta iš vytintų vynuogių

Rauginama vynuogių misa, gauta iš vytintų vynuogių – produktas, kuris gautas iš dalies surauginus iš vytintų vynuogių gautą vynuogių misą ir kurio bendras cukraus kiekis prieš rauginimą yra ne mažesnis kaip 272 g/l, o natūrali ir faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais negali būti mažesnė kaip 8 tūrio proc. Tačiau tam tikri šiuos reikalavimus atitinkantys vynai, kuriuos Komisija nustato deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį, nėra laikomi rauginama vynuogių misa, gauta iš vytintų vynuogių.

▼B

13) Koncentruota vynuogių misa

Koncentruota vynuogių misa – vynuogių misa, iš kurios pašalinti karamelizacijos produktai ir kuri gaunama iš dalies išdžiovinus vynuogių misą bet kuriuo patvirtintu metodu, išskyrus tiesioginį kaitinimą, taip, kad refraktometro, naudojamo taikant metodą, kuris turi būti nustatytas pagal 80 straipsnio 5 dalies pirmą pastraipą ir 91 straipsnio pirmos pastraipos d punktą, parodymai 20 °C temperatūroje būtų ne mažesni kaip 50,9 %.

Koncentruotos vynuogių misos faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

14) Rektifikuota koncentruota vynuogių misa

Rektifikuota koncentruota vynuogių misa –

a) skystas produktas, iš kurio pašalinti visi karamelizacijos produktai:

i) gaunamas iš dalies išdžiovinus vynuogių misą bet kuriuo patvirtintu metodu, išskyrus tiesioginį kaitinimą, taip, kad refraktometro, naudojamo taikant ►C2 metodą, kuris turi būti nustatytas pagal 80 straipsnio 5 dalies pirmą pastraipą ◄ ir 91 straipsnio pirmos pastraipos d punktą, parodymai 20 °C temperatūroje būtų ne mažesni kaip 61,7 %;

ii) iš kurio patvirtintu metodu yra pašalintos rūgštys ir kitos sudedamosios dalys, išskyrus cukrų;

iii) kuriam būdingos šios savybės:

— pH ne didesnis kaip 5 esant 25 Brix,

— 1 cm sluoksnio storio optinis tankis (bangos ilgis – 425 nm) ne didesnis kaip 0,100 vynuogių misoje, koncentruotoje esant 25 Brix,

— sacharozės kiekis neaptinkamas taikant analizės metodą, kuris turi būti nustatytas,

— *Folin-Ciocalteau* rodiklis ne didesnis kaip 6,00 esant 25 Brix,

— titruojamasis rūgštingumas ne didesnis kaip 15 mekv/kg bendro cukraus kiekio,

— sieros dioksido kiekis ne didesnis kaip 25 mg/kg bendro cukraus kiekio,

— bendrasis katijonų kiekis ne didesnis kaip 8 mekv/kg bendro cukraus kiekio,

— laidumas 20 °C temperatūroje ir esant 25 Brix ne didesnis kaip 120 μS/cm,

— hidroksimetilfurfurolo kiekis ne didesnis kaip 25 mg/kg bendro cukraus kiekio,

— sudėtyje yra mezoinozitolio.

b) kietas produktas, iš kurio pašalinti visi karamelizacijos produktai:

i) gautas kristalizuojantis skystai rektifikuotai koncentruotai vynuogių misai nenaudojant skiediklio;

ii) iš kurio patvirtintu metodu yra pašalintos rūgštys ir kitos sudedamosios dalys, išskyrus cukrų;

▼B

iii) kuriam būdingos šios savybės, atskiedus tirpale esant 25 Brix:

— pH ne didesnis kaip 7,5,

— 1 cm sluoksnio storio optinis tankis (bangos ilgis – 425 nm) ne didesnis kaip 0,100,

— sacharozės kiekis neaptinkamas taikant analizės metodą, kuris turi būti nustatytas,

— *Folin-Ciocalteu* rodiklis ne didesnis kaip 6,00,

— titruojamasis rūgštingumas ne didesnis kaip 15 mekv/kg bendro cukraus kiekio,

— sieros dioksido kiekis ne didesnis kaip 10 mg/kg bendro cukraus kiekio,

— bendrasis katijonų kiekis ne didesnis kaip 8 mekv/kg bendro cukraus kiekio,

— laidumas 20 °C temperatūroje ne didesnis kaip 120 μS/cm,

— hidroksimetilfurfurolo kiekis ne didesnis kaip 25 mg/kg bendro cukraus kiekio,

— sudėtyje yra mezoinozitolio.

Rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais neturi būti didesnė kaip 1 tūrio proc.

15) Vynas iš vytintų vynuogių

Vynas iš vytintų vynuogių – produktas:

a) kuris gaminamas be sodrinimo iš vynuogių, paliktų saulėje arba pavėsyje, kad jos iš dalies išdžiūtų;

b) kurio visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 16 tūrio proc., o faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 9 tūrio proc.; ir

c) kurio natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 16 tūrio proc. (arba 272 gramai cukraus litre).

16) Vynas iš pernokusių vynuogių

Vynas iš pernokusių vynuogių – produktas:

a) gaminamas be sodrinimo;

b) kurio natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais yra didesnė kaip 15 tūrio proc.; ir

c) kurio visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 15 tūrio proc., o faktinė alkoholio koncentracija tūrio procentais yra ne mažesnė kaip 12 tūrio proc.

Valstybės narės šiam produktui gali nustatyti brandinimo trukmę.

17) Vyno actas

Vyno actas – actas:

a) gaunamas tik vyno actarūgščio rauginimo būdu; ir

b) kurio bendrasis rūgštingumas, išreikštas acto rūgštimi, yra ne mažesnis kaip 60 g/l.

▼B

III DALIS.

Pienas ir pieno produktai

1. „Pienas“ reiškia tik per vieną ar kelis melžimus išskirtą normalų pieno liaukų sekretą, į kurį nieko nepridėta ar iš kurio nieko nepašalinta.

   Tačiau terminą „pienas“ galima vartoti:

   a) apibūdinant pieną, kuris buvo apdorotas nekeičiant jo sudėties, ar pieną, kurio riebumas standartizuotas pagal IV dalį;

   b) kartu su vienu ar keliais žodžiais, apibūdinant pieno tipą, klasę, kilmę ir (arba) numatomą tokio pieno paskirtį, arba aprašant taikytą fizinio pieno apdorojimo būdą ar pieno sudėties pokyčius, atsiradusius tik dėl pieno papildymo natūralios kilmės pieno sudedamosioms dalimis ir (arba) dėl jų pašalinimo.

2. Šioje dalyje „pieno produktai“ – tik iš pieno pagaminti produktai, kuriuos gaminant gali būti pridedama papildomų, jų gamybai būtinų medžiagų, jei šios medžiagos nenaudojamos visoms pieno sudedamosioms dalims ar jų daliai pakeisti.

   Išimtinė toliau nurodytų pavadinimų vartojimo teisė suteikiama tik pieno produktams pavadinti:

   a) šie pavadinimai vartojami visais prekybos etapais:

      i) išrūgos,

      ii) grietinėlė,

      iii) sviestas,

      iv) pasukos,

      v) lydytas sviestas,

      vi) kazeinai,

      vii) bevandeniai pieno riebalai,

      viii) sūris,

      ix) jogurtas,

      x) kefyras,

      xi) kumysas,

      xii) *viili/fil* jogurtas,

      xiii) grietinė,

      xiv) *fil* jogurtas,

      xv) kildytas pienas (rjaženka),

      xvi) rūgpienis (rūgušpiens);

   b) Direktyvos 2000/13/EB 5 straipsnyje arba Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 17 straipsnyje apibrėžti pavadinimai, šiuo metu naudojami pieno produktams apibūdinti.

3. Terminas „pienas“ ir pieno produktams apibūdinti skirti pavadinimai taip pat gali būti vartojami kartu su vienu ar keliais žodžiais, kuriais vadinami sudėtiniai produktai, kurių nė viena sudedamoji dalis nėra ir negali būti pieno sudedamųjų dalių pakaitalas ir kuriuose pienas arba pieno produktas kiekybės arba produktui būdingų savybių požiūriu sudaro pagrindinę dalį.

▼B

4. Pieno atveju nurodoma gyvūno, iš kurio gaunamas pienas, rūšis, jei tai nėra galvijas.

5. 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti pavadinimai gali būti vartojami tik tuose punktuose nurodytiems produktams.

Tačiau ši nuostata netaikoma apibūdinant produktus, kurių tikslus pobūdis žinomas dėl jų tradicinio vartojimo ir (arba), kai pavadinimais aiškiai apibūdinama būdinga produkto savybė.

6. Kitų nei šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose aprašytų produktų etiketėse, prekybos dokumentuose, reklaminėje medžiagoje arba bet kokio pobūdžio reklamoje, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 2006/114/EB ([1]) 2 straipsnyje, arba bet kokio pobūdžio pateikime negali būti tvirtinama, duodama suprasti arba užsimenama, kad produktas yra pieno produktas.

Tačiau apibūdinant produktus, kurių sudėtyje yra pieno arba pieno produktų, pavadinimą „pienas“ arba šios dalies 2 punkto antroje pastraipoje nurodytus pavadinimus galima naudoti tik pagrindinėms žaliavoms apibūdinti ir sudedamosioms dalims pagal Direktyvą 2000/13/EB arba Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 išvardyti.

IV DALIS.

Žmonėms vartoti skirtas pienas, kurio KN kodas yra 0401

I. Apibrėžtys

Šioje dalyje:

a) pienas – iš vienos ar kelių karvių primelžta produkcija;

b) geriamasis pienas – III punkte nurodyti produktai, skirti tiekti vartotojams be tolesnio apdorojimo;

c) riebumas – pieno riebalų dalių masės ir šimto pieno dalių masės santykis;

d) baltymų kiekis – pieno baltymų dalių masės ir šimto pieno dalių masės santykis (gaunamas visą azoto kiekį piene, išreikštą masės procentais, dauginant iš 6,38).

II. Tiekimas arba pardavimas galutiniams vartotojams

1. Tiekti arba parduoti be apdorojimo galutiniam vartotojui tiesiogiai arba per restoranus, ligonines, valgyklas ar kitas panašias viešojo maitinimo įstaigas galima tik geriamajam pienui nustatytus reikalavimus atitinkantį pieną.

2. Tiems produktams taikomi III punkte pateikti prekiniai pavadinimai. Šie pavadinimai naudojami tik tame punkte išvardytiems produktams apibūdinti, nedarant poveikio jų naudojimui sudėtiniuose pavadinimuose.

3. Valstybės narės patvirtina vartotojams apie atitinkamų produktų pobūdį ir sudėtį informuoti skirtas priemones, kai nepateikus tokios informacijos galėtų kilti painiava.

([1]) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos (OL L 376, 2006 12 27, p. 21).

▼B

III. Geriamasis pienas

1. Geriamuoju pienu laikomi šie produktai:

a) žalias pienas – pienas, kuris nebuvo kaitinamas aukštesnėje nei 40 °C temperatūroje arba apdorojamas lygiaverčio poveikio metodu;

b) nenugriebtas pienas – termiškai apdorotas pienas, kuris pagal riebumą atitinka vieną iš šių reikalavimų:

i) normalizuotas nenugriebtas pienas – ne mažesnio kaip 3,50 % (m/m) riebumo pienas. Tačiau valstybės narės gali nustatyti papildomą nenugriebto pieno, kurio riebumas 4,00 % (m/m) arba didesnis, kategoriją;

ii) nenormalizuotas nenugriebtas pienas – pienas, kurio riebumas nuo melžimo nebuvo pakeistas nei pridedant pieno riebalų ar juos pašalinant, nei maišant su pienu, kurio natūralus riebumas buvo pakeistas. Tačiau riebumas neturi būti mažesnis kaip 3,50 % (m/m);

c) pusriebis pienas – termiškai apdorotas pienas, kurio riebumas sumažintas iki ne mažiau kaip 1,50 % (m/m), bet iki ne daugiau kaip 1,80 % (m/m);

d) nugriebtas pienas – termiškai apdorotas pienas, kurio riebumas sumažintas iki ne daugiau kaip 0,50 % (m/m).

Termiškai apdorotas pienas, kurio riebumas neatitinka pirmos pastraipos b, c ir d punktuose nustatytų reikalavimų, laikomas geriamuoju, jei riebumas aiškiai nurodytas dešimtųjų tikslumu ir lengvai įskaitomas, ant pakuotės nurodant „… % riebumo“. Toks pienas nevadinamas nenugriebtu pienu, pusriebiu pienu ar nugriebtu pienu.

2. Nedarant poveikio 1 punkto b papunkčio ii papunkčiui, leidžiami tik šie pakeitimai:

a) siekiant išlaikyti geriamajam pienui nustatytą pieno riebumą – natūralaus pieno riebumo koregavimas pašalinant grietinėlę ar pridedant jos, arba pridedant nenugriebto, pusriebio ar nugriebto pieno;

b) pieno papildymas pieno baltymais, mineralinėmis druskomis ar vitaminais pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1925/2006 ([1]);

c) laktozės kiekio sumažinimas, ją paverčiant gliukoze ir galaktoze.

Pieno sudėties pakeitimai, nurodyti b ir c punktuose, leidžiami tik tuo atveju, jei apie tai neištrinamu užrašu, kuris yra nesunkiai pastebimas ir įskaitomas, nurodoma ant produkto pakuotės. Tačiau dėl tokio nurodymo neatleidžiama nuo prievolės dėl maistingumo ženklinimo, nustatytos Reglamente Nr. 1169/2011. Kai pridedama baltymų, jų kiekis tokiame papildytame piene turi būti 3,8 % (m/m) ar daugiau.

([1]) 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis (OL L 404, 2006 12 30, p. 26).

▼B

Tačiau valstybės narės gali apriboti ar uždrausti pieno sudėties pakeitimus, nurodytus b ir c punktuose.

3. Geriamojo pieno:

a) užšalimo temperatūra turi būti artima vidutinei žalio pieno užšalimo temperatūrai, užregistruotai surinkto geriamojo pieno kilmės vietovėje;

b) 3,5 % (m/m) riebumo pieno masė turi būti ne mažesnė kaip 1 028 g/l, esant 20 °C temperatūrai, arba lygiavertė kitokio riebumo pieno masei viename litre;

c) 3,5 % (m/m) riebumo piene turi būti ne mažiau kaip 2,9 % (m/m) baltymų arba lygiavertė baltymų koncentracija kitokio riebumo piene.

V DALIS.

Paukštienos sektoriaus produktai

I. Ši dalis taikoma Sąjungoje verslo ar prekybos pagrindu vykdomai prekybai tam tikros rūšies ir pateikimo paukštiena ir paukštienos bei paukščių subproduktų pusgaminiais bei gaminiais, gautais iš šių paukščių rūšių:

— *Gallus domesticus* (vištų ir gaidžių),

— ančių,

— žąsų,

— kalakutų,

— perlinių vištų (pataršku).

Šios nuostatos taip pat taikomos paukštienai, užpiltai sūrymu, kurios KN kodas yra 0210 99 39.

II. Apibrėžtys

1) paukštiena – žmonėms vartoti tinkama paukštiena, neapdorota jokiais kitais būdais, išskyrus šaldymą;

2) šviežia paukštiena – prieš tai šaldymo proceso metu nebuvusi sustingdyta paukštiena, nuolat laikoma ne žemesnėje kaip – 2 °C ir ne aukštesnėje kaip + 4 °C temperatūroje. Tačiau valstybės narės gali nustatyti šiek tiek kitokius temperatūros reikalavimus, taikomus minimalios trukmės laikotarpiu, kurio reikia šviežiai paukštienai išpjaustyti ir sutvarkyti mažmeninės prekybos parduotuvėse arba šalia prekybos vietų esančiose patalpose, kuriose paukštiena išpjaustoma ir tvarkoma tik tam, kad būtų ten pat tiesiogiai parduodama vartotojui;

3) užšaldyta paukštiena – paukštiena, kuri turi būti užšaldyta kuo greičiau, laikantis įprastos skerdimo tvarkos, ir kuri turi būti visuomet laikoma ne aukštesnėje kaip – 12 °C temperatūroje;

4) greitai užšaldyta paukštiena – paukštiena, kuri turi būti visuomet laikoma ne aukštesnėje kaip –18 °C temperatūroje su leistinais nuokrypiais, numatytais Tarybos direktyvoje 89/108/EEB ([1]);

([1]) 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių greitai užšaldytus žmonėms vartoti skirtus maisto produktus, suderinimo (OL L 40, 1989 2 11, p. 34).

▼B

5) paukštienos pusgaminis – paukštiena, įskaitant smulkintą paukštieną, į kurią pridėta maisto produktų, prieskonių arba priedų, arba kurios vidinė raumenų skaidulų struktūra dėl apdorojimo nėra pakitusi;

6) šviežios paukštienos pusgaminis – paukštienos pusgaminis, pagamintas iš šviežios paukštienos.

Tačiau valstybės narės gali nustatyti šiek tiek kitokius temperatūros reikalavimus, taikomus reikiamu minimalios trukmės laikotarpiu ir tik tiek, kiek to reikia siekiant sudaryti geresnes sąlygas išpjaustyti ir tvarkyti paukštieną fabrike gaminant šviežios paukštienos pusgaminius;

7) paukštienos gaminys – Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo 7.1 punkte apibrėžtas mėsos gaminys, pagamintas iš paukštienos.

III. Paukštiena ir paukštienos pusgaminiai parduodami vienos iš šių būklių:

— šviežį,

— šaldyti,

— greitai užšaldyti.

VI DALIS.

Gallus gallus rūšies vištų dedeklių kiaušiniai

I. Taikymo sritis

1. Nedarant poveikio 75 straipsnio nuostatoms dėl perinių kiaušinių ir ūkiuose auginamų viščiukų prekybos standartų, ši dalis taikoma prekybai Sąjungoje pagamintais, importuotais iš trečiųjų šalių ar ketinamais eksportuoti už Sąjungos ribų kiaušiniais Sąjungoje.

2. Valstybės narės gali netaikyti šioje dalyje išdėstytų reikalavimų, išskyrus III punkto 3 dalį, kiaušiniams, tiesiogiai gamintojo parduodamiems galutiniam vartotojui:

a) gamybos vietoje, arba

b) atitinkamos valstybės narės gamybos regiono vietiniame viešame turguje arba pristatant į namus.

Kai suteikiama tokia išimtis, kiekvienas gamintojas gali nuspręsti taikyti ją ar ne. Taikant šią išimtį, negalima naudoti kokybės klasių ir svorio kategorijų.

Pagal savo nacionalinės teisės aktus valstybės narės gali nustatyti „vietinio viešo turgaus“, „pristatymo į namus“ ir „gamybos regiono“ apibrėžtis.

II. Kokybės klasės ir svorio kategorijos

1. Pagal kokybę kiaušiniai rūšiuojami į:

a) A klasės arba „šviežius“,

b) B klasės.

▼B

2. A klasės kiaušiniai taip pat rūšiuojami pagal svorį. Tačiau nereikalaujama pagal svorį rūšiuoti kiaušinių, pristatomų maisto ir ne maisto pramonės įmonėms.

3. B klasės kiaušiniai tiekiami tik maisto ir ne maisto pramonės įmonėms.

III. Kiaušinių ženklinimas

1. A klasės kiaušiniai ženklinami gamintojo kodu.

B klasės kiaušiniai ženklinami gamintojo ir (arba) kitokia nuoroda.

Valstybės narės gali netaikyti šio reikalavimo B klasės kiaušiniams, jei tokie kiaušiniai parduodami tik jų teritorijoje.

2. Kiaušinių ženklinimas pagal 1 dalį atliekamas gamybos vietoje arba pirmajame pakavimo centre, į kurį pristatomi kiaušiniai.

3. Kiaušiniai, kuriuos gamintojas parduoda galutiniam vartotojui atitinkamos valstybės narės gamybos regiono vietiniame viešajame turguje, ženklinami pagal 1 dalį.

Tačiau valstybės narės gali netaikyti šio reikalavimo gamintojams, laikantiems ne daugiau kaip 50 vištų dedeklių, jei prekybos vietoje nurodomas gamintojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas.

VII DALIS.

Tepieji riebalai

I. Prekinis pavadinimas

78 straipsnio 1 dalies f punkte nurodyti produktai negali būti neperdirbti tiekiami arba pristatomi galutiniam vartotojui tiesiogiai arba per restoranus, ligonines, valgyklas ar panašias įstaigas, jeigu jie neatitinka II priedėlyje nustatytų reikalavimų.

Šių produktų prekiniai pavadinimai yra II priedėlyje nurodyti prekiniai pavadinimai, nedarant poveikio šios dalies II punkto 2, 3 ir 4 papunkčiams.

Išimtinė II priedėlyje pateikiamų prekinių pavadinimų vartojimo teisė suteikiama pavadinti tik produktams, kurių KN kodai nurodyti toliau ir kuriuose yra bent 10 %, bet mažiau kaip 90 %, jų masės riebalų:

a) pieno riebalams, kurių KN kodai yra 0405 ir ex 2106;

b) riebalams, kurių KN kodas yra ex 1517;

c) riebalams, kurių sudėtyje yra augalinių ir (arba) gyvūninių produktų ir kurių KN kodai yra ex 1517 ir ex 2106.

Riebalų kiekis, išskyrus druską, turi būti ne mažesnis kaip du trečdaliai sausosios medžiagos.

Tačiau tie prekiniai pavadinimai taikomi tik tiems produktams, kurie išlieka kieti 20 °C temperatūroje ir kurie yra tinkami tepti.

▼B

Šie pavadinimai netaikomi:

a) produktams, kurių tikslus pobūdis žinomas dėl jų tradicinio vartojimo ir (arba), kai pavadinimais aiškiai apibūdinama būdinga produkto savybė;

b) koncentruotiems produktams (sviestui, margarinui, mišiniams), kurių riebumas yra 90 % ar daugiau.

II. Terminija

1. Terminas „tradicinis“ gali būti vartojamas kartu su pavadinimu „sviestas“, nurodytu II priedėlio A dalies 1 punkte, jei produktas yra gautas tiesiogiai iš pieno arba grietinėlės.

Šiame punkte „grietinėlė“ reiškia vandens riebaluose emulsijos tipo iš pieno gautą produktą, kurio pieno riebalų kiekis yra ne mažesnis kaip 10 %.

2. II priedėlyje minimų produktų terminai, kuriais nurodoma, norima pasakyti arba išreikšti riebalų kiekį, išskyrus terminus, numatytus tame priedėlyje, draudžiami.

3. Be to, nukrypstant nuo 2 dalies, terminai „sumažintas riebalų kiekis“ arba „lengvas“ gali būti vartojami II priedėlyje nurodytiems produktams, kurių riebalų kiekis yra ne didesnis kaip 62 %, apibūdinti.

Tačiau terminai „sumažintas riebalų kiekis“ ir „lengvas“ gali pakeisti II priedėlyje vartojamus terminus „trijų ketvirčių riebumo“ arba „pusriebis“.

4. Prekiniai pavadinimai „minarinas“ ar „halvarinas“ gali būti vartojami II priedėlio B dalies 3 punkte nurodytiems produktams apibūdinti.

5. Terminas „augaliniai“ gali būti vartojamas kartu su prekiniais pavadinimais, nurodytais II priedėlio B dalyje, tuo atveju, kai produktą sudaro tik augalinės kilmės riebalai su leistinu 2 % nuokrypiu gyvūninių riebalų atveju. Toks leistinas nuokrypis taip pat taikomas, kai nurodomos augalų veislės.

VIII DALIS.

Alyvuogių aliejaus ir alyvuogių išspaudų aliejaus aprašai ir apibrėžtys

Šioje dalyje nurodytus alyvuogių aliejaus ir alyvuogių išspaudų aliejaus aprašus ir apibrėžtis privaloma naudoti prekiaujant šiais produktais Sąjungoje ir, kiek tai suderinama su tarptautinėmis privalomomis taisyklėmis, prekiaujant su trečiosiomis šalimis.

Mažmeniniu būdu galima prekiauti tik 1 punkto a bei b papunkčiuose ir 3 bei 6 punktuose nurodytu aliejumi.

1) GRYNAS ALYVUOGIŲ ALIEJUS

Grynas alyvuogių aliejus – tai aliejus, gautas iš alyvmedžio vaisių vien tik mechaniniu ar kitokiu fiziniu būdu tokiomis sąlygomis, dėl kurių neatsiranda aliejaus pakitimų, taip pat neapdorotas jokiais kitais būdais, išskyrus plovimą, dekantavimą, centrifugavimą ar filtravimą, išskyrus aliejų, gautą naudojant cheminiu ar biocheminiu poveikiu pasižyminčius tirpiklius ar priedus arba peresterinimo būdu gautą aliejų ir jo mišinius su kitų rūšių aliejumi.

▼B

Grynas alyvuogių aliejus klasifikuojamas ir aprašomas tik taip:

a) Ypač grynas alyvuogių aliejus

Ypač grynas alyvuogių aliejus – tai grynas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 0,8 g/100 g, o kitos savybės atitinka Komisijos pagal 75 straipsnio 2 dalį nustatytąsias šiai kategorijai.

b) Grynas alyvuogių aliejus

Grynas alyvuogių aliejus – tai grynas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 2 g/100 g, o kitos savybės atitinka Komisijos pagal 75 straipsnio 2 dalį nustatytąsias šiai kategorijai.

c) Klasikinis alyvuogių aliejus („lampante“)

Klasikinis alyvuogių aliejus – tai grynas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra didesnis kaip 2 g/100 g, ir (arba) kitos savybės atitinka Komisijos pagal 75 straipsnio 2 dalį nustatytąsias šiai kategorijai.

2) RAFINUOTAS ALYVUOGIŲ ALIEJUS

Rafinuotas alyvuogių aliejus – rafinuojant gryną alyvuogių aliejų gaunamas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 0,3 g/100 g, o kitos savybės atitinka Komisijos nustatytąsias pagal 75 straipsnio 2 dalį šiai kategorijai.

3) MAIŠYTAS ALYVUOGIŲ ALIEJUS – SUDARYTAS IŠ RAFINUOTO ALYVUOGIŲ ALIEJAUS IR GRYNO ALYVUOGIŲ ALIEJAUS

Maišytas alyvuogių aliejus, sudarytas iš rafinuoto alyvuogių aliejaus ir gryno alyvuogių aliejaus – maišant rafinuotą ir gryną alyvuogių aliejų, išskyrus klasikinį alyvuogių aliejų, gaunamas alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 1 g/100 g, o kitos savybės atitinka Komisijos nustatytąsias pagal 75 straipsnio 2 dalį šiai kategorijai.

4) ALYVUOGIŲ IŠSPAUDŲ ALIEJUS

Alyvuogių išspaudų aliejus – aliejus, gautas iš alyvuogių išspaudų, apdorojant tirpikliais ar fizinėmis priemonėmis, arba klasikinį alyvuogių aliejų atitinkantis aliejus, išskyrus tam tikras nustatytas savybes, išskyrus peresterinant gautą aliejų ir mišinius su kitų rūšių aliejumi, o kitos savybės atitinka Komisijos nustatytąsias pagal 75 straipsnio 2 dalį šiai kategorijai.

5) RAFINUOTAS ALYVUOGIŲ IŠSPAUDŲ ALIEJUS

Rafinuotas alyvuogių išspaudų aliejus – rafinuojant alyvuogių išspaudų aliejų gautas aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 0,3 g/100 g, o kitos savybės atitinka Komisijos nustatytąsias pagal 75 straipsnio 2 dalį šiai kategorijai.

6) MAIŠYTAS ALYVUOGIŲ IŠSPAUDŲ ALIEJUS

Maišytas alyvuogių išspaudų aliejus – aliejus, gautas sumaišius rafinuotą alyvuogių išspaudų aliejų ir gryną alyvuogių aliejų, išskyrus klasikinį alyvuogių aliejų; jo laisvųjų riebalų rūgščių kiekis, išreikštas oleino rūgštimi, yra ne didesnis kaip 1 g/100 g, o kitos savybės atitinka Komisijos nustatytąsias pagal 75 straipsnio 2 dalį šiai kategorijai.

▼B

I priedėlis

Vynuogių auginimo zonos

Vynuogių auginimo zonos yra šios:

1) A vynuogių auginimo zonai priklauso:

   a) Vokietijoje: vynmedžiais apsodinti plotai, išskyrus tuos, kurie įtraukti į 2 punkto a papunktį;

   b) Liuksemburge: Liuksemburgo vynuogių auginimo regionas;

   c) Belgijoje, Danijoje, Airijoje, Nyderlanduose, Lenkijoje, Švedijoje ir Jungtinėje Karalystėje: šių valstybių narių vynuogių auginimo plotai;

   d) Čekijoje: Bohemijos vynuogių auginimo regionas.

2) B vynuogių auginimo zonai priklauso:

   a) Vokietijoje: vynmedžiais apsodinti plotai konkrečiame Badeno regione;

   b) Prancūzijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiame priede nenurodytuose departamentuose ir šiuose departamentuose:

      — Elzase: Žemutinis Reinas, Aukštutinis Reinas,

      — Lotaringijoje: Mertas ir Mozelis, Mezas, Mozelis, Vogėzai,

      — Šampanėje: Ena, Obas, Marna, Aukštutinė Marna, Sena ir Marna,

      — Juroje: Enas, Du, Jura, Aukštutinė Sona,

      — Savojoje: Savoja, Aukštutinė Savoja, Izeras (Šaparejano komuna),

      — Luaros slėnyje: Šeras, De Sevras, Endras, Endras ir Luara, Luaras ir Šeras, Atlanto Luara, Luarė, Menas ir Luara, Sartas, Vandėja, Vjenas ir Njevro departamento Kono prie Luaros apylinkėje vynmedžiais apsodinti plotai;

   c) Austrijoje: Austrijos vynuogių auginimo plotas;

   d) Čekijoje: Moravos vynuogių auginimo regionas ir į 1 punkto d papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai;

   e) Slovakijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: *Malokarpatská vinohradnícka oblasť* (Mažųjų Karpatų vynuogininkystės sritis), *Južnoslovenská vinohradnícka oblasť* (Pietų Slovakijos vynuogininkystės sritis), *Nitrianska vinohradnícka oblasť* (Nitros vynuogininkystės sritis), *Stredoslovenská vinohradnícka oblasť* (Vidurio Slovakijos vynuogininkystės sritis), *Východoslovenská vinohradnícka oblasť* (Rytų Slovakijos vynuogininkystės sritis) ir į 3 punkto f papunktį neįtraukti vynuogių auginimo plotai;

   f) Slovėnijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose:

      — Padravio regione: Štirijos Slovėnija, Užmūrė,

      — Pasavio regione: Bizelsko Sremičius, Žemutinė ir Baltoji Kraina ir vynmedžiais apsodinti plotai į 4 punkto d papunktį neįtrauktuose regionuose;

▼B

g) Rumunijoje: Transilvanijos plynaukštės vietovėje,

h) Kroatijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose paregioniuose: Moslavina, Prigorjė-Bilogora, Plešivica, Pokupis ir Zagorjė-Medimurjė.

3) C I vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynmedžiais apsodinti plotai:

— šiuose departamentuose: Aljė, Aukštutinio Provanso Alpės, Aukštutinės Alpės, Pajūrio Alpės, Arježas, Averonas, Kantalis, Šaranta, Pajūrio Šaranta, Korezas, Kot d'Oras, Dordonė, Aukštutinė Garona, Žeras, Žironda, Izeras (išskyrus Šaparejano komuną), Landai, Luara, Aukštutinė Luara, Lo, Lo ir Garona, Lozeras, Njevras (išskyrus Kono prie Luaros apylinkę), Piui de Domas, Atlanto Pirėnai, Aukštutiniai Pirėnai, Rona, Sona ir Luara, Tarnas, Tarnas ir Garona, Aukštutinis Vjenas, Jonas,

— Dromo departamento Valanso ir Di apylinkėse (išskyrus Djelefi, Lorjolio, Marsano ir Montelimaro kantonus),

— Ardešo departamento Turnono apylinkės Antrego, Biurzė, Kukurono, Monpeza prie Bozono, Privos, Sent Etjeno de Liudgarės, Sen Pjervilio, Valgoržo ir La Vulto prie Ronos kantonuose;

b) Italijoje: vynmedžiais apsodinti plotai Aostos slėnio regione ir Sondrijaus, Bolcano, Trento ir Beluno provincijose;

c) Ispanijoje: vynmedžiais apsodinti plotai A Korunjos, Astūrijos, Kantabrijos, Gipuskoa ir Biskajos provincijose;

d) Portugalijoje: vynmedžiais apsodinti plotai Šiaurės regiono dalyje, kuri atitinka nustatytą vyno vietovę „Vinho Verde“, taip pat „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras“ (išskyrus „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), priklausančias „Região viticola da Extremadura“;

e) Vengrijoje: visi vynmedžiais apsodinti plotai;

f) Slovakijoje: vynmedžiais apsodinti plotai Tokajaus vynuogininkystės srityje (*Tokajská vinohradnícka oblasť*);

g) Rumunijoje: į 2 punkto g papunktį arba 4 punkto f papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai;

h) Kroatijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose paregioniuose: Kroatijos Podunojė ir Slavonija.

4) C II vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynmedžiais apsodinti plotai:

— šiuose departamentuose: Odas, Ronos delta, Garas, Hero, Rytų Pirėnai (išskyrus Oleto ir Arlio prie Tešo kantonus), Vokliūzas,

— Varo departamento dalyje, kuri pietuose ribojasi su Evenoso, Le Bosė, Soljeso Tuka, Kiuero, Piužė Viliso, Kolobrijero, La Gard Frenė, Plan de la Turo ir Sent Maksimos komunų šiaurine riba,

— Njono apylinkėje ir Dromo departamento Lorjolio prie Dromo kantone,

— tose Ardešo departamento dalyse, kurios neišvardytos 3 punkto a papunktyje;

▼B

b) Italijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: Abrucai, Kampanija, Emilija-Romanija, Friulis-Venecija Džulija, Lacijus, Ligūrija, Lombardija (išskyrus Sondrijaus provinciją), Maršas, Molizė, Pjemontas, Toskana, Umbrija, Venetas (išskyrus Beluno provinciją), įskaitant salas, kurios priklauso šiems regionams, pavyzdžiui, Elba ir kitos Toskanos salyno salos, Ponto salos, Kapris ir Iskija;

c) Ispanijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiose provincijose:

— Lugas, Orensė, Pontevedra,

— Avila (išskyrus komunas, kurios atitinka Sebreroso provincijos „comarca“ pavadintą vyną), Burgosas, Leonas, Palensija, Salamanka, Segovija, Sorija, Valjadolidas, Samora,

— La Riocha,

— Alava,

— Navara,

— Hueska,

— Barselona, Cherona, Lerida,

— Saragosos provincijos dalyje, kuri yra į šiaurę nuo Ebro upės,

— Taragonos provincijos komunose, kurios įtrauktos į Penedės kilmės vietos nuorodą,

— Taragonos provincijos dalyje, kuri atitinka Konkos de Barberos „comarca“ pavadintą vyną;

d) Slovėnijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: Brda arba Goriška Brda, Vipavos slėnis arba Vipava, Kras ir Slovenska Istra;

e) Bulgarijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: Dunojaus lyguma (*Дунавска равнина*), Juodosios jūros rajonas (*Черноморски район*), Rožių slėnis (*Розова долина*);

f) Rumunijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose:

Dealurile Buzăului (Buzeu aukštumos), *Dealu Mare*, *Severinului* ir *Plaiurile Drâncei* (Dealu Marės, Severino ir Drinčios plokščiakalniai), *Colinele Dobrogei* (Dobrudžos kalvos), *Terasele Dunării* (Dunojaus terasos), Pietų vyno regionas, įskaitant smėlynus ir kitus regionus, kuriuose yra palankios sąlygos,

g) Kroatijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose paregioniuose: Kroatijos Istra, Kroatijos Primorjė, Dalmatijos Zagora, Šiaurės Dalmatija bei Vidurio ir Pietų Dalmatija.

5) C III a vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Graikijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiose apskrityse: Florina, Imatija, Kilkis, Grevena, Larisa, Janina, Leukadė, Achaja, Mesenė, Arkadija, Korintija, Heraklionas, Chanija, Retimnas, Samas, Lasitė ir Tyros sala;

b) Kipre: vynmedžiais apsodinti plotai, esantys aukščiau nei 600 metrų virš jūros lygio;

c) Bulgarijoje: į 4 punkto e papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai.

▼B

6) C III b vynuogių auginimo zonai priklauso:

a) Prancūzijoje: vynmedžiais apsodinti plotai:

— Korsikos departamentuose,

— Varo departamento dalyje, esančioje tarp jūros ir Evenoso, Le Bosė, Soljeso Tuka, Kiuero, Piužė Viliso, Kolobrijero, La Gard Frenė, Plan de la Turo ir Sent Maksimos komunų (kurios pačios yra įtrauktos) ribos,

— Rytų Pirėnų departamento Oleto ir Arlio prie Tešo kantonuose;

b) Italijoje: vynmedžiais apsodinti plotai šiuose regionuose: Kalabrija, Bazilikata, Apulija, Sardinija ir Sicilija, įskaitant salas, priklausančias šiems regionams, pvz., Pantelerija ir Lipario, Egadų ir Pelagų salos;

c) Graikijoje: į 5 punkto a papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai.

d) Ispanijoje: į 3 punkto c papunktį arba 4 punkto c papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai;

e) Portugalijoje: į 3 punkto d papunktį neįtraukti vynmedžiais apsodinti plotai;

f) Kipre: vynmedžiais apsodinti plotai, esantys ne aukščiau nei 600 metrų virš jūros lygio;

g) Maltoje: vynmedžiais apsodinti plotai.

7) Teritorijų, kurias apima šiame priede nurodyti administraciniai vienetai, ribos nustatomos pagal 1981 m. gruodžio 15 d. galiojusias nacionalines nuostatas, Ispanijoje – pagal 1986 m. kovo 1 d. galiojusias nacionalines nuostatas, o Portugalijoje – pagal 1998 m. kovo 1 d. galiojusias nacionalines nuostatas.

▼B

II priedėlis

Tepieji riebalai

Riebalų grupė Apibrėžtys	Prekinis pavadinimas	Produktų kategorijos Papildomas kategorijos aprašymas, nurodant riebumą masės procentais
A. Pieno riebalai Vienalytės, lengvai formuojamos, dažniausiai vandens riebaluose tipo emulsijos pavidalo produktai, pagaminti tik iš pieno ir (arba) tam tikrų pieno produktų, kurių pagrindinė vertingoji sudedamoji dalis yra riebalai. Tačiau kitų jų gamybai reikalingų medžiagų taip pat gali būti pridedama tuo atveju, jei šios medžiagos nenaudojamos siekiant visiškai arba iš dalies pakeisti bet kurias pieno sudedamąsias dalis.	1. Sviestas	Produktas, kuriame pieno riebalų yra ne mažiau kaip 80 %, bet mažiau kaip 90 %, didžiausias drėgmės kiekis 16 %, o didžiausias sausųjų neriebalinių pieno medžiagų kiekis 2 %.
	2. Trijų ketvirčių riebumo sviestas (*)	Produktas, kuriame pieno riebalų yra ne mažiau kaip 60 %, bet ne daugiau kaip 62 %.
	3. Pusriebis sviestas (**)	Produktas, kuriame pieno riebalų yra ne mažiau kaip 39 %, bet ne daugiau kaip 41 %.
	4. X % riebumo tepieji pieno riebalai	Produktas, kurio pieno riebalų kiekis: — mažesnis kaip 39 %, — didesnis kaip 41 %, bet mažesnis kaip 60 %, — didesnis kaip 62 %, bet mažesnis kaip 80 %.
B. Riebalai Vienalytės, lengvai formuojamos, dažniausiai vandens riebaluose tipo emulsijos pavidalo produktai, kurie pagaminti iš neskystų ir (arba) skystų augalinių ir (arba) gyvūninių žmonėms vartoti tinkamų riebalų ir kurių pieno riebalų kiekis ne didesnis kaip 3 % visų riebalų kiekio.	1. Margarinas	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 80 %, bet mažesnis kaip 90 %.
	2. Trijų ketvirčių riebumo margarinas (***)	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 60 %, bet ne didesnis kaip 62 %.
	3. Pusriebis margarinas (****)	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 39 %, bet ne didesnis kaip 41 %.
	4. X % riebumo tepieji riebalai	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų pagamintas produktas, kurio riebumas: — mažesnis kaip 39 %, — didesnis kaip 41 %, bet mažesnis kaip 60 %, — didesnis kaip 62 %, bet mažesnis kaip 80 %.

▼B

Riebalų grupė	Prekinis pavadinimas	Produktų kategorijos
Apibrėžtys		Papildomas kategorijos aprašymas, nurodant riebumą masės procentais
C. Riebalai, kurių sudėtyje yra augalinių ir (arba) gyvūninių produktų Vienalytės, lengvai formuojamos, dažniausiai vandens riebaluose tipo emulsijos pavidalo produktai, kurie pagaminti iš neskystų ir (arba) skystų augalinių ir (arba) gyvūninių žmonėms vartoti tinkamų riebalų ir kurių pieno riebalų kiekis sudaro 10–80 % visų riebalų kiekio.	1. Riebalų mišinys	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų mišinio pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 80 %, bet mažesnis kaip 90 %.
	2. Trijų ketvirčių riebumo mišinys (*****)	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų mišinio pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 60 %, bet ne didesnis kaip 62 %.
	3. Pusriebis mišinys (******)	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų mišinio pagamintas produktas, kurio riebumas ne mažesnis kaip 39 %, bet ne didesnis kaip 41 %.
	4. X % riebumo tepiųjų riebalų mišinys	Iš augalinių ir (arba) gyvūninių riebalų mišinio pagamintas produktas, kurio riebumas yra: — mažesnis kaip 39 %, — didesnis kaip 41 %, bet mažesnis kaip 60 %, — didesnis kaip 62 %, bet mažesnis kaip 80 %.

(*) Atitinka „smør 60“ danų kalba.
(**) Atitinka „smør 40“ danų kalba.
(***) Atitinka „margarine 60“ danų kalba.
(****) Atitinka „margarine 40“ danų kalba.
(*****) Atitinka „blandingsprodukt 60“ danų kalba.
(******) Atitinka „blandingsprodukt 40“ danų kalba.

▼C2

Šiame priedėlyje išvardytų produktų pieno riebalų komponentas gali būti modifikuotas tiktai fiziniais procesais.

▼B

VIII PRIEDAS

80 STRAIPSNYJE NURODYTI VYNININKYSTĖS METODAI

I DALIS

Sodrinimas, rūgštinimas ir rūgštingumo mažinimas tam tikrose vynuogių auginimo zonose

A. **Sodrinimo ribos**

1. Jeigu atsižvelgiant į klimato sąlygas tam tikrose Sąjungos vynuogių auginimo zonose tai yra būtina, atitinkamos valstybės narės gali leisti padidinti šviežių vynuogių, vynuogių misos, fermentuojamos vynuogių misos, jauno fermentuojamo vyno ir vyno, kuris gaunamas iš vyninių vynuogių veislių, klasifikuojamų pagal 81 straipsnį, natūralią alkoholio koncentraciją tūrio procentais.

2. Natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais didinama taikant B skirsnyje nurodytus vynininkystės metodus ir neviršija šių ribų:

   a) A vynuogių auginimo zonoje – 3 tūrio proc.;

   b) B vynuogių auginimo zonoje – 2 tūrio proc.;

   c) C vynuogių auginimo zonose – 1,5 tūrio proc.

3. Ypač nepalankių klimato sąlygų metais valstybės narės gali prašyti 2 punkte nurodytą (-as) ribą (-as) padidinti 0,5 %. Reaguodama į tokį prašymą Komisija pagal 91 straipsnyje nurodytus įgaliojimus kuo greičiau priima įgyvendinimo aktą. Komisija siekia priimti sprendimą per keturias savaites nuo prašymo pateikimo dienos.

B. **Sodrinimo procedūros**

1. Didinti natūralią alkoholio koncentraciją tūrio procentais, kaip numatyta A skirsnyje, galima tik:

   a) šviežių vynuogių, rauginamos vynuogių misos ir jauno rauginamo vyno – pridedant sacharozės, koncentruotos vynuogių misos arba rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos;

   b) vynuogių misos – pridedant sacharozės, koncentruotos vynuogių misos arba rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos, ar dalinio koncentravimo, įskaitant atvirkštinį osmosą, būdu;

   c) vyno – iš dalies koncentruojant šaldymu.

2. 1 punkte nurodytos procedūros netaikomos kartu, jeigu vynas arba vynuogių misa sodrinami koncentruota vynuogių misa arba rektifikuota koncentruota vynuogių misa ir jeigu mokama parama pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 103y straipsnį.

3. Pridėti sacharozės, kaip numatyta 1 punkto a ir b papunkčiuose, galima tik dedant sauso cukraus ir tik šiuose plotuose:

   a) A vynuogių auginimo zonoje:

▼B

b) B vynuogių auginimo zonoje;

c) C vynuogių auginimo zonoje,

išskyrus vynuogynus Graikijoje, Ispanijoje, Italijoje, Kipre, Portugalijoje ir vynuogynus, esančius Prancūzijos departamentuose, priklausančiuose šių apeliacinių teismų jurisdikcijai:

— *Aix-en-Provence*,

— *Nîmes*,

— *Montpellier*,

— *Toulouse*,

— *Agen*,

— *Pau,*

— *Bordeaux*,

— *Bastia*.

Tačiau nacionalinės valdžios institucijos išimties tvarka pirmiau minėtuose Prancūzijos departamentuose gali leisti sodrinimą dedant sauso cukraus. Prancūzija nedelsdama apie tokius leidimus praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

4. Pridėjus koncentruotos vynuogių misos arba rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos, pradinis šviežių traiškytų vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos arba jauno rauginamo vyno tūris neturi padidėti daugiau kaip 11 % A vynuogių auginimo zonoje, 8 % – B vynuogių auginimo zonoje ir 6,5 % – C vynuogių auginimo zonoje.

5. Koncentruojant vynuogių misą arba vyną, kuriems taikytos 1 punkte nurodytos procedūros:

a) pradinis šių produktų tūris nesumažėja daugiau kaip 20 %;

b) neatsižvelgiant į A skirsnio 2 punkto c papunktį, natūrali šių produktų alkoholio koncentracija nepadidėja daugiau kaip 2 tūrio proc.

6. Taikant 1 ir 5 punktuose nurodytas procedūras, šviežių vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos, jauno rauginamo vyno ar vyno visuminė alkoholio koncentracija tūrio proc., nepadidinama iki:

a) A vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 11,5 tūrio proc.;

b) B vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 12 tūrio proc.;

c) C I vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 12,5 tūrio proc.;

d) C II vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 13 tūrio proc.; ir

▼B

e) C III vynuogių auginimo zonoje – daugiau kaip 13,5 tūrio proc.;

7. Nukrypdamos nuo 6 punkto, valstybės narės gali:

a) raudonojo vyno atveju 6 punkte nurodytų produktų visuminės alkoholio koncentracijos tūrio procentais viršutinę ribą padidinti iki 12 tūrio proc. A vynuogių auginimo zonoje ir iki 12,5 tūrio proc. B vynuogių auginimo zonoje;

b) gaminant vynus, kuriems suteikta kilmės vietos nuoroda, 6 punkte nurodytų produktų visuminę alkoholio koncentraciją tūrio procentais padidinti iki ribos, kurią turi nustatyti valstybės narės.

C. **Rūgštinimas ir rūgštingumo mažinimas**

1. Šviežioms vynuogėms, vynuogių misai, rauginamai vynuogių misai, jaunam rauginamam vynui ir vynui galima taikyti:

a) rūgštingumo mažinimą A, B ir C I vynuogių auginimo zonose;

b) rūgštinimą ir rūgštingumo mažinimą C I, C II ir C III a vynuogių auginimo zonose, nepažeidžiant 7 punkto; arba

c) rūgštinimą C III b vynuogių auginimo zonoje.

2. 1 punkte nurodytus produktus, išskyrus vyną, rūgštinti galima tik iki 1,50 g/l, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 20 mekv/l.

3. Vynus galima rūgštinti tik iki 2,50 g/l, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 33,3 mekv/l.

4. Vynų rūgštingumą galima sumažinti tik iki 1 g/l, išreiškiant vyno rūgštimi, arba iki 13,3 mekv/l.

5. Koncentruoti skirtos vynuogių misos rūgštingumas gali būti iš dalies sumažintas.

6. Neatsižvelgdamos į 1 punktą, labai nepalankių klimato sąlygų metais valstybės narės gali leisti rūgštinti 1 punkte nurodytus produktus A ir B vynuogių auginimo zonose 2 ir 3 punktuose nurodytomis sąlygomis.

7. To paties produkto rūgštinimas ir sodrinimas, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos, kurias Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį, ir jo rūgštinimas bei rūgštingumo mažinimas negali būti atliekami kartu.

D. **Procedūros**

1. B ir C skirsniuose nurodytos procedūros, išskyrus vynų rūgštinimą ir rūgštingumo mažinimą, leidžiamos tik tuo atveju, jei, laikantis sąlygų, kurias Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį, jos atliekamos tuomet, kai šviežios vynuogės, vynuogių misa, rauginama vynuogių misa arba jaunas rauginamas vynas virsta vynu ar kitu tiesiogiai žmonėms vartoti skirtu vyno sektoriaus gėrimu, išskyrus putojantį vyną arba gazuotą putojantį vyną, vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas naudojamų šviežių vynuogių derlius.

▼B

2. Vynai koncentruojami vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas naudojamų šviežių vynuogių derlius.

3. Vynai rūgštinami ir jų rūgštingumas mažinamas tik vyno gamybos įmonėje ir vynuogių auginimo zonoje, kurioje buvo nuimtas atitinkamo vyno gamybai panaudotų vynuogių derlius.

4. Apie kiekvieną 1, 2 ir 3 punktuose nurodytą procedūrą pranešama kompetentingoms valdžios institucijoms. Taip pat pranešama apie koncentruotos vynuogių misos, rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos ar sacharozės kiekį, kurį tuo pačiu laiku ir toje pačioje vietoje kaip ir šviežias vynuoges, vynuogių misą, rauginamą vynuogių misą arba neišpilstytą vyną laiko šiuo verslu užsiimantys fiziniai ar juridiniai asmenys ar tokių asmenų grupės, visų pirma gamintojai, išpilstytojai, perdirbėjai ir prekiautojai, kuriuos Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį. Tačiau, užuot pranešus apie šiuos kiekius, juos galima užregistruoti perdirbti įvežamų prekių ir atsargų panaudojimo registre.

5. Visos B ir C skirsniuose nurodytos procedūros nurodomos 147 straipsnyje numatytame lydraštyje, kuris pateikiamas išleidžiant į apyvartą produktus, kuriems taikytos šios procedūros.

6. Šios procedūros, nurodytos B ir C skirsniuose, kurioms galioja išskirtinėmis klimato sąlygomis pagrįstos nukrypti leidžiančios nuostatos, netaikomos:

   a) C vynuogių auginimo zonoje po sausio 1 d.;

   b) A ir B vynuogių auginimo zonose po kovo 16 d., ir jos taikomos tik produktams, pagamintiems iš naujausio vynuogių derliaus, surinkto prieš pat minėtas datas.

7. Nepaisant 6 punkto, vynus koncentruoti šaldant, juos rūgštinti ir mažinti jų rūgštingumą galima visus metus.

II DALIS

Apribojimai

A. **Bendrosios nuostatos**

1. Taikant bet kurį patvirtintą vynininkystės metodą, negalima įmaišyti vandens, nebent tai būtina dėl konkrečių techninių priežasčių.

2. Taikant bet kurį patvirtintą vynininkystės metodą, neleidžiama įmaišyti alkoholio, nebent metodai taikomi siekiant gauti šviežių vynuogių misą, kurios rūgimas sustabdytas įmaišius alkoholio, likerinį vyną, putojantį vyną, distiliuoti skirtą vyną ir pusiau putojantį vyną.

3. Vyną, pastiprintas distiliacijai, naudojamas tik distiliavimui.

B. **Šviežios vynuogės, vynuogių misa ir vynuogių sultys**

1. Šviežių vynuogių misa, kurios rūgimas sustabdytas įmaišius alkoholio, naudojama tik ruošiant produktus, kurių KN kodai nėra 2204 10, 2204 21 ir 2204 29. Šia nuostata nedaromas poveikis jokioms kitos griežtesnėms nuostatoms, kurias valstybės narės gali taikyti savo teritorijoje produktų, kurių KN kodai nėra 2204 10, 2204 21 ir 2204 29, paruošimui.

▼B

2. Iš vynuogių sulčių ir koncentruotų vynuogių sulčių vynas negaminamas, jų taip pat negalima maišyti į vyną. Alkoholinis jų rauginimas Sąjungos teritorijoje draudžiamas.

3. 1 ir 2 punktai netaikomi produktams, skirtiems Airijoje, Lenkijoje ir Jungtinėje Karalystėje gaminti produktus, kurių KN kodas yra 2206 00 ir kuriems pavadinti valstybės narės gali leisti vartoti sudėtinį pavadinimą, į kurį įtrauktas prekinis pavadinimas „vynas“.

4. Fermentuojamą vynuogių misą iš vytintų vynuogių galima tiekti rinkai tik likeriniams vynams gaminti – tik tuose vynuogių auginimo regionuose, kuriuose toks vartojimas buvo tradicinis 1985 m. sausio 1 d., ir vynui iš pernokusių vynuogių gaminti.

5. Iš trečiųjų šalių kilmės šviežių vynuogių, vynuogių misos, rauginamos vynuogių misos, koncentruotos vynuogių misos, rektifikuotos koncentruotos vynuogių misos, vynuogių misos, kurios rūgimas sustabdytas pridėjus alkoholio, vynuogių sulčių, koncentruotų vynuogių sulčių ir vyno ar tų produktų mišinių Sąjungos teritorijoje gaminti VII priedo II dalyje nurodytus produktus ar pridėti jų į tokius produktus draudžiama.

C. **Vyno kupažavimas (maišymas)**

Sąjungoje draudžiama kupažuoti trečiųjų šalių kilmės vyną ir Sąjungos kilmės vyną, taip pat trečiųjų valstybių kilmės vynus.

D. **Šalutiniai produktai**

1. Perspausti vynuoges draudžiama. Valstybės narės, atsižvelgdamos į vietos ir technines sąlygas, nusprendžia, kokia turi būti mažiausia išspaudus vynuoges gautų išspaudų ir susidariusių nuosėdų alkoholio koncentracija.

   Valstybės narės nustato leistiną tų šalutinių produktų alkoholio koncentraciją, kuri yra ne mažesnė kaip 5 proc. pagaminto vyno alkoholio koncentracijos.

2. Išskyrus alkoholį, spiritą ir išspaudų vyną (*piquette*), iš vyno nuosėdų ar vynuogių išspaudų negalima gaminti nei vyno, nei kito gėrimo, skirto tiesiogiai žmonėms vartoti. Vyno įpilti į nuosėdas arba vynuogių išspaudas arba suspaustą *aszú* minkštimą leidžiama laikantis sąlygų, kurias Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį, tais atvejais, kai šis metodas tradiciškai naudojamas Vengrijoje *Tokaji fordítás* ir *Tokaji máslás* vynams bei Slovakijoje *Tokajský fordítáš* ir *Tokajský mášláš* vynams gaminti.

3. Vyno nuosėdų spaudimas ir pakartotinė vynuogių išspaudų rauginimas kitais nei distiliavimo ar išspaudų vyno (*piquette*) gamybos tikslais draudžiamas. Vyno nuosėdų filtravimas ir centrifugavimas nelaikomas spaudimu, jei gaunami produktai yra geros ir prekinės kokybės.

4. Jei atitinkamoje valstybėje leidžiama gaminti išspaudų vyną (*piquette*), jis naudojamas tik distiliavimui ar vyno gamintojų namų ūkių vartojimo reikmėms.

5. Nedarant poveikio valstybių narių galimybei nuspręsti reikalauti sunaikinti šalutinius produktus juos distiliuojant, reikalaujama, kad visi šalutinių produktų turintys fiziniai ar juridiniai asmenys arba jų grupės sunaikintų šiuos šalutinius produktus tokiomis sąlygomis, kurias Komisija turi nustatyti deleguotaisiais aktais pagal 75 straipsnio 2 dalį.

▼**M4**

IX PRIEDAS

NEPRIVALOMI NUSTATYTIEJI APIBŪDINIMAI

Gaminio kategorija (nuoroda į Kombinuotosios nomenklatūros klasifikaciją)	Neprivalomas nustatytasis apibūdinimas
paukštiena (KN kodai 0207 ir 0210)	lesinta … % … avižomis lesintos žąsys ekstensyvus paukščių auginimas patalpose (tvartuose) laisvai auginami paukščiai tradiciškai laisvai auginami paukščiai visiškoje laisvėje auginami paukščiai skerdimo amžius penėjimo laikotarpis
kiaušiniai (KN kodas 0407)	švieži ekstra arba ekstra švieži nuoroda apie dedeklių vištų lesinimą
alyvuogių aliejus (KN kodas 1509)	pirmasis šaltasis spaudimas šaltasis išgavimas rūgštingumas aitrus vaisių (sunokusių arba žalių) skonio kartus stiprus vidutinis lengvas subalansuotas švelnus aliejus

▼B

X PRIEDAS

RUNKELIŲ PIRKIMO SĄLYGOS125 STRAIPSNIO 3 DALYJE NURODYTU LAIKOTARPIU

I PUNKTAS

1. Tiekimo sutartys sudaromos raštu tiksliai nurodytam runkelių kiekiui.

2. Tiekimo sutartys gali būti daugiametės.

3. Tiekimo sutartyse gali būti nurodyta, ar gali būti tiekiamas papildomas runkelių kiekis ir kokiomis sąlygomis.

II PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse nurodomos I punkte nurodytų runkelių kiekių pirkimo kainos.

2. 1 dalyje nurodyta kaina taikoma III priedo B skirsnyje apibrėžtos standartinės kokybės cukriniams runkeliams.

   Šalims iš anksto susitarus, kaina koreguojama ją didinant arba mažinant, kad būtų atsižvelgta į nukrypimą nuo standartinės kokybės.

▼C2

3. Tiekimo sutartyse nurodoma, kaip šalims paskirstomi rinkos kainų pokyčiai.

▼B

4. Tiekimo sutartyse nustatoma, koks cukraus kiekis turi būti runkelių sudėtyje. Jose pateikiama perskaičiavimo lentelė su įvairiais cukraus kiekiais ir rodikliais, skirtais pristatytam runkelių kiekiui perskaičiuoti į tiekimo sutartyje nustatytą cukraus kiekį, kuris turi būti jų sudėtyje.

   Ši lentelė sudaroma pagal runkelių, kurių sudėtyje yra skirtingas cukraus kiekis, išeigą.

III PUNKTAS

Į tiekimo sutartis įtraukiamos nuostatos dėl runkelių pristatymo periodiškumo ir normalios trukmės.

IV PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomos runkelių surinkimo vietos ir su tiekimu bei transportavimu susijusios sąlygos.

2. Tiekimo sutartyse numatoma, kad turi būti aiškiai nustatyta atsakomybė už surinkimo vietose vykdomo krovimo ir transportavimo iš jų išlaidas. Jeigu tiekimo sutartyse reikalaujama, kad cukraus gamybos įmonės prisidėtų padengiant krovimo ir transportavimo išlaidas, aiškiai nurodomos procentinės dalys arba sumos.

3. Tiekimo sutartyse numatoma, kad turi būti aiškiai nustatytos kiekvienai iš šalių tenkančios išlaidos.

V PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomi runkelių priėmimo punktai.

▼B

2. Jeigu runkelių pardavėjai ir cukraus gamybos įmonės jau buvo sudarę tiekimo sutartį praėjusiems prekybos metams, paliekami toje sutartyje tiems prekybos metams numatyti priėmimo punktai. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

VI PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatoma cukraus kiekis, nustatytinas poliarimetriniu būdu arba, siekiant atsižvelgti į technikos raidą, kitu abiejų šalių sutartu būdu. Priimant runkelius, paimamas jų mėginys.

2. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta mėginius imti kitu etapu. Tokiais atvejais tiekimo sutartyje numatoma pataisa, kad būtų kompensuojamas cukraus kiekio sumažėjimas nuo runkelių priėmimo iki mėginių paėmimo.

VII PUNKTAS

Tiekimo sutartyse numatoma, kad bendrasis svoris, taros svoris ir cukraus kiekis sudėtyje būtų nustatyti laikantis sutartų procedūrų:

a) tai atlieka cukraus gamybos įmonė kartu su runkelių augintojų profesine organizacija, jei tai numatyta tarpšakiniu prekybos susitarimu;

b) tai atlieka cukraus gamybos įmonė, prižiūrint runkelių augintojų profesinei organizacijai;

c) tai atlieka cukraus gamybos įmonė, prižiūrint atitinkamos valstybės narės pripažintam ekspertui, jeigu runkelių pardavėjas padengia šios procedūros išlaidas.

VIII PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse reikalaujama, kad cukraus gamybos įmonės dėl viso pristatomų runkelių kiekio atliktų vieną ar daugiau iš šių veiksmų:

   a) runkelių pardavėjui nemokamai grąžintų iš fabriko šviežias išspaudas, gautas iš pristatyto runkelių kiekio tonomis;

   b) runkelių pardavėjui nemokamai grąžintų iš fabriko dalį tų išspaudų, presuotų arba išdžiovintų ir su melasos priedu;

   c) runkelių pardavėjui grąžintų iš fabriko presuotas ar išdžiovintas išspaudas; šiuo atveju cukraus gamybos įmonė gali reikalauti, kad runkelių pardavėjas padengtų presavimo arba džiovinimo išlaidas;

   d) runkelių pardavėjui sumokėtų kompensaciją, nustatomą atsižvelgiant į minėtų išspaudų pardavimo galimybes.

2. Kai viso pristatyto runkelių kiekio dalys apdorojamos skirtingai, tiekimo sutartyje nustatomas daugiau kaip vienas iš 1 dalyje išvardytų įsipareigojimų.

3. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta pristatyti išspaudas kitu etapu, nei nurodyta 1 dalies a, b ir c punktuose.

▼B

IX PUNKTAS

Tiekimo sutartyse nustatomi bet kokių išankstinių mokėjimų ir runkelių supirkimo kainos mokėjimo terminai.

X PUNKTAS

Kai tiekimo sutartyse nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame priede aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, tų taisyklių nuostatos ir jų poveikis neturi prieštarauti šiam priedui.

XI PUNKTAS

1. Į tarpšakinius prekybos susitarimus, nurodytus II priedo II dalies A skirsnio 6 punkte, įtraukiamos arbitražo sąlygos.

2. Tarpšakiniuose susitarimuose gali būti pateikta tipinė tiekimo sutarčių forma, atitinkanti šį reglamentą ir Sąjungos taisykles.

3. Kai Sąjungos, regionų arba vietos lygiu tarpšakiniais prekybos susitarimais nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame reglamente aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, tų susitarimų nuostatos ir jų poveikis neturi prieštarauti šiam priedui.

4. 3 dalyje minėtais susitarimais visų pirma nustatoma:

   a) II punkto 4 dalyje nurodyta perskaičiavimo lentelė;

   b) augintinų runkelių rūšių sėklų pasirinkimo ir tiekimo taisyklės;

   c) mažiausias cukraus kiekis, kuris turi būti pristatomų runkelių sudėtyje;

   d) reikalavimas, kad prieš nustatant runkelių tiekimo pradžios datą įvyktų cukraus gamybos įmonės ir runkelių pardavėjų atstovų konsultacijos;

   e) priemokų runkelių pardavėjams mokėjimas už ankstyvą arba vėlyvą pristatymą;

   f) informacija apie su išspaudomis susijusias sąlygas ir išlaidas, kaip nurodyta VIII punkte;

   g) runkelių pardavėjo atliekamas išspaudų išvežimas;

   h) kainų pritaikymo taisyklės, jei susitariama dėl daugiamečių sutarčių;

   i) mėginių ėmimo taisyklės ir bendrojo svorio, taros ir cukraus kiekio nustatymo metodai.

▼M3

5. Cukraus gamybos įmonės ir atitinkami runkelių pardavėjai gali susitarti dėl vertės, įskaitant rinkos pelną ir nuostolius, pasidalijimo sąlygos ir nustatyti, kaip jiems turi būti paskirstytas dėl cukraus arba kitų prekių rinkų kainų pokyčių atsiradęs pelnas arba nuostoliai.

▼B

XI PRIEDAS

RUNKELIŲ PIRKIMO SĄLYGOS 124 STRAIPSNYJE NURODYTU LAIKOTARPIU

I PUNKTAS

1. Tiekimo sutartys sudaromos raštu tiksliai nurodytam kvotinių runkelių kiekiui.

2. Tiekimo sutartyse nurodoma, ar gali būti tiekiamas papildomas runkelių kiekis ir kokiomis sąlygomis.

II PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse nurodomos 127 straipsnio 2 dalies a punkte, o tam tikrais atvejais ir b punkte minėto runkelių kiekio supirkimo kainos. 127 straipsnio 2 dalies a punkte minėto kiekio atveju šios kainos negali būti mažesnės negu 135 straipsnyje nustatyta minimali kvotinių runkelių kaina.

2. Tiekimo sutartyse nustatoma, koks cukraus kiekis turi būti runkelių sudėtyje. Jose pateikiama perskaičiavimo lentelė su įvairiais cukraus kiekiais ir rodikliais, skirtais pristatytam runkelių kiekiui perskaičiuoti į tiekimo sutartyje nustatytą cukraus kiekį, kuris turi būti jų sudėtyje.

   Ši lentelė sudaroma pagal runkelių, kurių sudėtyje yra skirtingas cukraus kiekis, išeigą.

3. Kai runkelių pardavėjas ir cukraus gamybos įmonė yra sudarę runkelių tiekimo sutartį, kaip nurodyta 127 straipsnio 2 dalies a punkte, visi to pardavėjo pristatyti runkeliai, jų kiekį perskaičiavus taip, kaip nurodyta šio punkto 2 dalyje, iki tiekimo sutartyje nustatyto runkelių kiekio laikomi pristatytais runkeliais, kaip apibrėžta 127 straipsnio 2 dalies a punkte.

4. Cukraus gamybos įmonės, pagaminančios mažesnį cukraus kiekį nei jų kvotinių runkelių kiekis, dėl kurio prieš sėją jos sudarė tiekimo sutartis pagal 127 straipsnio 2 dalies a punktą, runkelių kiekį, kurio trūksta, kad jos būtų išnaudojusios savo kvotą, paskirsto runkelių pardavėjams, su kuriais jos prieš sėją sudarė tiekimo sutartis, kaip apibrėžta 127 straipsnio 2 dalies a punkte.

   Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

III PUNKTAS

1. Į tiekimo sutartis įtraukiamos nuostatos dėl runkelių pristatymo periodiškumo ir normalios trukmės.

2. 1 dalyje minėtos nuostatos yra tos, kurios buvo taikomos praėjusiais prekybos metais, atsižvelgiant į faktinę produkcijos apimtį; tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

IV PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomos runkelių surinkimo vietos.

2. Jeigu runkelių pardavėjai ir cukraus gamybos įmonės jau buvo sudarę tiekimo sutartį praėjusiems prekybos metams, paliekamos toje sutartyje tiems prekybos metams numatytos surinkimo vietos. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

▼B

3. Tiekimo sutartyse numatoma, kad krovos ir vežimo iš surinkimo vietų išlaidas dengia cukraus gamybos įmonė pagal specialius susitarimus, pagrįstus iki praėjusių prekybos metų galiojusiomis vietos taisyklėmis ar nusistovėjusia praktika.

4. Tačiau Danijoje, Airijoje, Graikijoje, Ispanijoje, Portugalijoje, Suomijoje ir Jungtinėje Karalystėje, kur runkeliai pristatomi fabrikui neapmokant vežimo išlaidų, tiekimo sutartyse reikalaujama, kad cukraus gamybos įmonės dengtų dalį krovos ir vežimo išlaidų, ir nustatomas atitinkamas procentinis dydis arba sumos.

V PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomi runkelių priėmimo punktai.

2. Jeigu runkelių pardavėjai ir cukraus gamybos įmonės jau buvo sudarę tiekimo sutartį praėjusiems prekybos metams, paliekami toje sutartyje tiems prekybos metams numatyti priėmimo punktai. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

VI PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatoma, koks turi būti cukraus kiekis, nustatomas poliarimetriniu metodu. Priimant runkelius, paimamas jų mėginys.

2. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta mėginius imti kitu etapu. Tokiais atvejais tiekimo sutartyje numatoma pataisa, kad būtų kompensuojamas cukraus kiekio sumažėjimas nuo runkelių priėmimo iki mėginių paėmimo.

VII PUNKTAS

Tiekimo sutartyse numatoma, kad bendrasis svoris, taros svoris ir cukraus kiekis sudėtyje būtų nustatyti laikantis vienos iš šių procedūrų:

a) tai atlieka cukraus gamybos įmonė kartu su runkelių augintojų profesine organizacija, jei tai numatyta tarpšakiniu prekybos susitarimu;

b) tai atlieka cukraus gamybos įmonė, prižiūrint runkelių augintojų profesinei organizacijai;

c) tai atlieka cukraus gamybos įmonės, prižiūrint atitinkamos valstybės narės pripažintam ekspertui, jeigu runkelių pardavėjas padengia šios procedūros išlaidas.

VIII PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse reikalaujama, kad cukraus gamybos įmonės dėl viso pristatomų runkelių kiekio atliktų vieną ar daugiau iš šių veiksmų:

   a) runkelių pardavėjui nemokamai grąžintų iš fabriko šviežias išspaudas, gautas iš pristatyto runkelių kiekio tonomis;

   b) runkelių pardavėjui nemokamai grąžintų iš fabriko dalį tų išspaudų, presuotų arba išdžiovintų ir su melasos priedu;

   c) runkelių pardavėjui grąžintų iš fabriko presuotas ar išdžiovintas išspaudas; šiuo atveju cukraus gamybos įmonė gali reikalauti, kad runkelių pardavėjas padengtų presavimo arba džiovinimo išlaidas;

   d) runkelių pardavėjui sumokėtų kompensaciją, nustatomą atsižvelgiant į minėtų išspaudų pardavimo galimybes.

2. Kai viso pristatyto runkelių kiekio dalys apdorojamos skirtingai, tiekimo sutartyje nustatomas daugiau kaip vienas iš 1 dalyje išvardytų įsipareigojimų.

▼B

3. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta pristatyti išspaudas kitu etapu, nei nurodyta 1 dalies a, b ir c punktuose.

IX PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse nustatomi bet kokių išankstinių mokėjimų ir runkelių supirkimo kainos mokėjimo terminai.

2. 1 dalyje minėti terminai yra praėjusiais prekybos metais galioję terminai. Tarpšakiniuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

X PUNKTAS

Kai tiekimo sutartyse nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame priede aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, tų taisyklių nuostatos ir jų poveikis neturi prieštarauti šiam priedui.

XI PUNKTAS

1. Į tarpšakinius prekybos susitarimus, nurodytus II priedo II dalies A skirsnio 6 punkte, įtraukiamos arbitražo sąlygos.

2. Kai Sąjungos, regionų arba vietos lygiu tarpšakiniais prekybos susitarimais nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame reglamente aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, tų susitarimų nuostatos ir jų poveikis neturi prieštarauti šiam priedui.

3. 2 dalyje minėtais susitarimais visų pirma nustatoma:

a) runkelių kiekio, kurį cukraus gamybos įmonė dar iki sėjos nusprendžia pirkti cukraus gamybai pagal kvotą, paskirstymo runkelių pardavėjams taisyklės;

b) II punkto 4 dalyje nurodyto paskirstymo taisyklės;

c) II punkto 2 dalyje nurodyta perskaičiavimo lentelė;

d) augintinų runkelių rūšių sėklų pasirinkimo ir tiekimo taisyklės;

e) mažiausias cukraus kiekis, kuris turi būti pristatomų runkelių sudėtyje;

f) reikalavimas, kad prieš nustatant runkelių tiekimo pradžios datą įvyktų cukraus gamybos įmonės ir runkelių pardavėjų atstovų konsultacijos;

g) priemokų runkelių pardavėjams mokėjimas už ankstyvą arba vėlyvą pristatymą;

h) informacija apie:

i) VIII punkto 1 dalies b punkte minėtą išspaudų dalį;

ii) VIII punkto 1 dalies c punkte minėtas išlaidas;

iii) VIII punkto 1 dalies d punkte minėtas išlaidas;

i) runkelių pardavėjo atliekamas išspaudų išvežimas;

j) nedarant poveikio 135 straipsniui, taisyklės, reglamentuojančios referencinės ribos ir faktinės cukraus pardavimo kainos skirtumo paskirstymą cukraus gamybos įmonei ir runkelių pardavėjams.

▼B

XII PUNKTAS

Jeigu nėra sudaryta tarpšakinio prekybos susitarimo dėl cukraus gamybai pagal kvotą skirtų runkelių, kuriuos cukraus gamybos įmonė dar prieš sėją siūlo supirkti, kiekio paskirstymo runkelių pardavėjams, suinteresuota valstybė narė gali pati nustatyti tokio paskirstymo taisykles.

Tomis taisyklėmis įprastiniams runkelių pardavėjams, parduodantiems runkelius kooperatyvams, taip pat gali būti suteiktos kitokios tiekimo teisės nei tos, kurias jie turėtų, jei būtų šių kooperatyvų nariai.

▼B

XII PRIEDAS

136 STRAIPSNYJE NURODYTOS NACIONALINĖS IR REGIONINĖS CUKRAUS, IZOGLIUKOZĖS IR INULINO SIRUPO GAMYBOS KVOTOS

(tonomis)

Valstybės narės ar regionai (1)	Cukrus (2)	Izogliukozė (3)	Inulino sirupas (4)
Belgija	676 235,0	114 580,2	0
Bulgarija	0	89 198,0	
Čekija	372 459,3		
Danija	372 383,0		
Vokietija	2 898 255,7	56 638,2	
Airija	0		
Graikija	158 702,0	0	
Ispanija	498 480,2	53 810,2	
Prancūzija (metropolija)	3 004 811,15		0
Prancūzijos užjūrio departamentai	432 220,05		
Kroatija	192 877,0		
Italija	508 379,0	32 492,5	
Latvija	0		
Lietuva	90 252,0		
Vengrija	105 420,0	250 265,8	
Nyderlandai	804 888,0	0	0
Austrija	351 027,4		
Lenkija	1 405 608,1	42 861,4	
Portugalija (žemyninė dalis)	0	12 500,0	
Azorų salų autonominė sritis	9 953,0		
Rumunija	104 688,8	0	
Slovėnija	0		
Slovakija	112 319,5	68 094,5	
Suomija	80 999,0	0	
Švedija	293 186,0		
Jungtinė Karalystė	1 056 474,0	0	
IŠ VISO	13 529 618,2	720 440,8	0

▼B

XIII PRIEDAS

IŠSAMIOS CUKRAUS AR IZOGLIUKOZĖS KVOTŲ PERDAVIMO TAISYKLĖS PAGAL 138 STRAIPSNĮ

I PUNKTAS

Šiame priede:

a) įmonių susijungimas – dviejų arba daugiau įmonių susijungimas į vieną įmonę;

b) įmonės perleidimas – kvotą turinčios įmonės turto perdavimas vienai ar kelioms įmonėms arba to turto perėmimas;

c) fabriko perleidimas – nuosavybės teisės į techninį skyrių, įskaitant visus atitinkamam produktui gaminti reikalingus įrenginius, perleidimas vienai arba kelioms įmonėms, kai kartu perimama visa perleidžiančiosios įmonės gamyba arba jos dalis;

d) fabriko nuoma – techninio skyriaus, įskaitant visus cukraus gamybai reikalingus įrenginius, nuomos sutartis, pagal kurią tas skyrius būtų eksploatuojamas, sudaroma ne mažiau kaip trejiems prekybos metams iš eilės, šalims susitarus jos nenutraukti iki trečiųjų prekybos metų pabaigos, su įmone, įsikūrusia toje pačioje valstybėje narėje kaip ir atitinkamas fabrikas, jeigu, nuomos sutarčiai įsigaliojus, fabriką išsinuomojusi įmonė pagal visą savo gamybą gali būti laikoma vien tiktai cukraus gamybos įmone.

II PUNKTAS

1. Nedarant poveikio 2 daliai, jungiantis cukraus gamybos įmonėms ar jas perleidžiant, arba perleidžiant cukraus fabrikus, kvota koreguojama taip:

   a) jungiantis cukraus gamybos įmonėms, valstybės narės po susijungimo atsiradusiai naujai įmonei skiria kvotą, lygią prieš susijungimą atitinkamoms cukraus gamybos įmonėms skirtų kvotų sumai;

   b) kai perleidžiama cukraus gamybos įmonė, valstybė narė perleistosios įmonės kvotą skiria ją perėmusiai cukraus gamybos įmonei arba, jeigu tokių perimančiųjų įmonių yra daugiau, paskirsto kvotą proporcingai pagal jų perimtos gamybos dalį;

   c) kai perleidžiamas cukraus fabrikas, valstybė narė sumažina fabriko nuosavybės teisę perleidžiančios įmonės kvotą ir pagal perimtą gamybos dalį proporcingai padidina tą fabriką perkančios cukraus gamybos įmonės ar įmonių kvotą.

2. Jei dalis cukrinių runkelių arba cukranendrių augintojų, kuriems tiesiogiai daromas poveikis 1 dalyje minėtais veiksmais, aiškiai pareiškia pageidavimą tiekti savo runkelius arba cukranendres šiuose veiksmuose nedalyvaujančiai cukraus gamybos įmonei, valstybė narė gali paskirti kvotas remdamasi įmonės, kuriai minėti augintojai ketina tiekti runkelius arba cukranendres, perimta produkcija.

3. Kai 1 dalyje nenurodytomis aplinkybėmis yra uždaroma:

   a) cukraus gamybos įmonė;

   b) vienas arba daugiau cukraus gamybos įmonės fabrikų;

▼B

valstybė narė gali su šiuo uždarymu susijusią kvotų dalį paskirti vienai arba kelioms cukraus gamybos įmonėms.

Be to, pirmos pastraipos b punkte nurodytu atveju, jeigu kai kurie suinteresuoti augintojai aiškiai pareiškia pageidavimą tiekti savo runkelius ar cukranendres tam tikrai cukraus gamybos įmonei, valstybė narė gali paskirti šiuos runkelius ar cukranendres atitinkančią kvotų dalį įmonei, kuriai minėti augintojai ketina tuos produktus tiekti.

4. Pasinaudojama 127 straipsnio 5 dalyje nurodyta nukrypti leidžiančia nuostata, suinteresuota valstybė narė gali pareikalauti, kad šia nukrypti leidžiančia nuostata besinaudojantys runkelių augintojai ir cukraus gamybos įmonės į savo tarpšakinius prekybos susitarimus įtrauktų specialias sąlygas, pagal kurias ta valstybė narė galėtų taikyti šio punkto 2 ir 3 dalis.

5. Jeigu cukraus gamybos įmonei priklausantis fabrikas yra išnuomojamas, valstybė narė gali sumažinti įmonės, siūlančios išnuomoti tą fabriką, kvotą ir paskirti dalį, kuria kvota buvo sumažinta, įmonei, kuri išsinuomojo fabriką, kad gamintų jame cukrų.

Jeigu nuomos sutartis baigiasi I punkto d papunktyje minėtu trejų prekybos metų laikotarpiu, valstybė narė atgaline data panaikina pirmoje pastraipoje numatytą kvotos koregavimą nuo tos dienos, kurią įsigaliojo nuomos sutartis. Tačiau, jeigu nuomos sutartis nutraukiama dėl *force majeure*, valstybė narė nėra įpareigota panaikinti šį koregavimą.

6. Jeigu cukraus gamybos įmonė nebegali užtikrinti, kad laikysis Sąjungos teisės aktuose jai nustatytų prievolių cukrinių runkelių arba cukranendrių augintojams, atitinkama valstybė narė, šią padėtį įvertinus jos kompetentingoms institucijoms, gali vieniems arba keleriems prekybos metams paskirti dalį kvotų vienai arba kelioms cukraus gamybos įmonėms proporcingai pagal jų perimtą produkciją.

7. Suteikdama cukrų gaminančiai įmonei kainų ir realizavimo rinkų garantijas cukrinių runkelių perdirbimui į etilo alkoholį, valstybė narė, susitarusi su ta įmone ir atitinkamais runkelių augintojais, gali visą arba dalį cukraus gamybos kvotų vieniems arba keleriems prekybos metams paskirti vienai ar kelioms kitoms įmonėms.

III PUNKTAS

Jungiantis izogliukozės gamybos įmonėms ar jas perleidžiant, arba perleidžiant izogliukozės gamybos fabriką, valstybė narė gali paskirti atitinkamas izogliukozės gamybos kvotas vienai ar kelioms kitoms įmonėms neatsižvelgdama į tai, ar jos turi gamybos kvotą.

IV PUNKTAS

Priemonės, kurių imamasi remiantis II ir III punktais, gali įsigalioti tik tuo atveju, jeigu įvykdytos šios sąlygos:

a) atsižvelgiama į kiekvienos suinteresuotosios šalies interesus;

b) atitinkama valstybė narė mano, kad šios priemonės gali pagerinti runkelių, cukranendrių ir cukraus gamybos sektorių struktūrą;

c) šios priemonės taikomos įmonėms, įsisteigusioms toje pačioje teritorijoje, kuriai XII priede nustatyta kvota.

▼B

V PUNKTAS

Jeigu susijungimas arba perleidimas įvyksta laikotarpiu nuo spalio 1 d. iki kitų metų balandžio 30 d., II ir III punktuose minėtos priemonės įsigalioja einamaisiais prekybos metais.

Jeigu susijungimas arba perleidimas įvyksta laikotarpiu nuo gegužės 1 d. iki tų pačių metų rugsėjo 30 d., II ir III punktuose minėtos priemonės įsigalioja kitais prekybos metais.

VI PUNKTAS

Jeigu taikomi II ir III punktai, valstybės narės ne vėliau kaip per 15 dienų nuo V punkte nurodytų laikotarpių pabaigos praneša Komisijai apie pakoreguotas kvotas.

▼B

XIV PRIEDAS

230 STRAIPSNYJE NURODYTA ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
1 straipsnis	1 straipsnis	—
2 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
2 straipsnio 2 dalies a ir b punktai	—	—
2 straipsnio 2 dalies c punktas	15 straipsnio 1 dalies a punktas	—
3 straipsnis	6 straipsnis	—
4 straipsnis	—	—
5 straipsnio pirma pastraipa	—	—
5 straipsnio antra pastraipa, pirma dalis	3 straipsnio 4 dalis	—
5 straipsnio antra pastraipa, antra dalis	—	—
5 straipsnio trečia pastraipa	5 straipsnio a punktas	—
6 straipsnis	—	—
7 straipsnis	9 straipsnis	—
8 straipsnis	7 straipsnis	—
9 straipsnis	126 straipsnis	—
10 straipsnis	11 straipsnis	—
11 straipsnis	12 straipsnis	—
12 straipsnis	13 straipsnis	—
13 straipsnis	14 straipsnis ([1])	—
14 straipsnis (išbraukta)	—	—
15 straipsnis (išbraukta)	—	—
16 straipsnis (išbraukta)	—	—
17 straipsnis (išbraukta)	—	—
18 straipsnio 1–4 dalys	15 straipsnio 2 dalis ([1])	—
18 straipsnio 5 dalis	—	—
19 straipsnis (išbraukta)	—	—
20 straipsnis (išbraukta)	—	—
21 straipsnis (išbraukta)	—	—
22 straipsnis (išbraukta)	—	—
23 straipsnis (išbraukta)	—	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
24 straipsnis (išbraukta)	—	—
25 straipsnis	16 straipsnio 1 dalis	—
26 straipsnis	—	—
27 straipsnis	—	—
28 straipsnis	—	—
29 straipsnis	—	—
30 straipsnis (išbraukta)	—	—
31 straipsnis	17 straipsnis	—
32 straipsnis	—	—
33 straipsnis	[18 straipsnis]	—
34 straipsnis	[18 straipsnis]	—
35 straipsnis (išbraukta)	—	—
36 straipsnis (išbraukta)	—	—
37 straipsnis	[18 straipsnis]	—
38 straipsnis	[18 straipsnis]	—
39 straipsnis	[19 straipsnio 3 dalis]	—
40 straipsnis	[19 straipsnio 5 dalies a punktas ir 20 straipsnio o punkto iii papunktis]	—
41 straipsnis	—	—
42 straipsnio 1 dalis	10 straipsnis	—
42 straipsnio 2 dalis	20 straipsnio u punktas	—
43 straipsnis a–f, i, j ir l punktai	19 ir 20 straipsniai	—
43 straipsnio g, h ir k punktai	—	—
44 straipsnis	220 straipsnio 1 dalies a punktas, 2 ir 3 dalys	—
45 straipsnis	220 straipsnio 1 dalies b punktas, 2 ir 3 dalys	—
46 straipsnio 1 dalis	220 straipsnio 5 dalis	—
46 straipsnio 2 dalis	220 straipsnio 6 dalis	—
47 straipsnis	219 straipsnis	—
48 straipsnis	219 straipsnis	—
49 straipsnis	135 straipsnis ([1])	—
50 straipsnis	125 ir 127 straipsniai	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
51 straipsnis	128 straipsnis ([1])	—
52 straipsnis	130 straipsnis	—
52a straipsnis	—	—
53 straipsnio a punktas	132 straipsnio c punktas	—
53 straipsnio b punktas	130 straipsnio 2 dalis	—
53 straipsnio c punktas	130 straipsnio 6 dalis	—
54 straipsnis	166 straipsnis	—
55 straipsnis	— ([2])	—
56 straipsnis	136 straipsnis	—
57 straipsnis	137 straipsnis	—
58 straipsnis	—	—
59 straipsnis	—	—
60 straipsnis	138 straipsnis	—
61 straipsnis	139 straipsnis	—
62 straipsnis	140 straipsnis	—
63 straipsnis	141 straipsnis	—
64 straipsnio 1 dalis	142 straipsnio 1 dalis	—
64 straipsnio 2 ir 3 dalys	142 straipsnio 2 dalis ([1])	—
65 straipsnis	— ([2])	—

▼C2

66 straipsnis	— ([2])	—
67 straipsnis	— ([2])	—
68 straipsnis	— ([2])	—
69 straipsnis	— ([2])	—
70 straipsnis	— ([2])	—
71 straipsnis	— ([2])	—
72 straipsnis	— ([2])	—
73 straipsnis	— ([2])	—
74 straipsnis	— ([2])	—
75 straipsnis	— ([2])	—
76 straipsnis	— ([2])	—
77 straipsnis	— ([2])	—

▼C2

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
78 straipsnis	— (2)	—
79 straipsnis	— (2)	—
80 straipsnis	— (2)	—
81 straipsnis	— (2)	—
82 straipsnis	— (2)	—
83 straipsnis	— (2)	—
84 straipsnis	— (2)	—
85 straipsnis	Pieno atžvilgiu: — (2) Kitų sektorių atžvilgiu:	—
— 85 straipsnio a punktas	143 straipsnio 1 dalis ir 144 straipsnio a punktas	—
— 85 straipsnio b punktas	144 straipsnio j punktas	—
— 85 straipsnio c punktas	144 straipsnio i punktas	—
— 85 straipsnio d punktas	—	—

▼B

85a straipsnis	— (1)	—
85b straipsnis	— (1)	—
85c straipsnis	— (1)	—
85d straipsnis	— (1)	—
85e straipsnis	— (1)	—
85f straipsnis	— (1)	—
85g straipsnis	— (1)	—
85h straipsnis	— (1)	—
85i straipsnis	— (1)	—
85j straipsnis	— (1)	—
85k straipsnis	— (1)	—
85l straipsnis	— (1)	—
85m straipsnis	— (1)	—
85n straipsnis	— (1)	—
85o straipsnis	—	—
85p straipsnis	—	—
85q straipsnis	—	—
85r straipsnis	—	—
85s straipsnis	—	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
85t straipsnis	—	—
85u straipsnis	—	—
85v straipsnis	—	—
85w straipsnis	—	—
85x straipsnis	—	—
86 straipsnis (išbraukta)	—	—
87 straipsnis (išbraukta)	—	—
88 straipsnis (išbraukta)	—	—
89 straipsnis (išbraukta)	—	—
90 straipsnis (išbraukta)	—	—
91 straipsnis	—	—
92 straipsnis	—	—
93 straipsnis	—	—
94 straipsnis	—	—
94a straipsnis	—	—
95 straipsnis	—	—
95a straipsnis	—	—
96 straipsnis (išbraukta)	—	—
97 straipsnis	129 straipsnis ([1])	—
98 straipsnis	— ([1])	—
99 straipsnis	—	—
100 straipsnis	—	—
101 straipsnis (išbraukta)	—	—
102 straipsnis	26 straipsnis ([1])	—
102 straipsnio 2 dalis	217 straipsnis	—
102a straipsnis	58 straipsnis	—
103 straipsnis	29, 30, 31 straipsniai	—
103a straipsnis	—	—
103b straipsnis	32 straipsnis	—
103c straipsnis	33 straipsnis	—
103d straipsnis	34 straipsnis	—
103e straipsnis	35 straipsnis	—
103f straipsnis	36 straipsnis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
▼C2		
103g straipsnis	33 straipsnio 1 dalis, 37 straipsnio a punktas ir 38 straipsnio b punktas	—
▼B		
103ga straipsnis	23 straipsnis	—
103ga straipsnio 7 dalis	217 straipsnis	—
103h straipsnio a–e punktai	37 ir 38 straipsniai	—
103h straipsnio f punktas	24 ir 25 straipsniai	—
103i straipsnis	39 straipsnis	—
103j straipsnis	40 straipsnis	—
103k straipsnis	41 straipsnis	—
103l straipsnis	42 straipsnis	—
103m straipsnis	43 straipsnis	—
103n straipsnis	44 straipsnis	—
103n straipsnio 4 dalis	212 straipsnis	—
103o straipsnis	—	—
103p straipsnis	45 straipsnis	—
103q straipsnis	46 straipsnis	—
103r straipsnis	47 straipsnis	—
103s straipsnis	48 straipsnis	—
103t straipsnis	49 straipsnis	—
103u straipsnio 1 dalies a punktas	50 straipsnis	—
103u straipsnio 1 dalies b punktas	51 straipsnis	—
103u straipsnio 2–5 dalys	52 straipsnis	—
103v straipsnis	50 straipsnis	—
103w straipsnis	—	—
103x straipsnis	—	—
103y straipsnis	—	—
103z straipsnis	—	—
103za straipsnis	53 ir 54 straipsniai	—
104 straipsnis	—	—
105 straipsnio 1 dalis	55 straipsnio 1 dalis	—
105 straipsnio 2 dalis	215 straipsnis	—
106 straipsnis	55 straipsnio 4 dalis	—
107 straipsnis	55 straipsnio 3 dalis	—
108 straipsnio 1 dalis	55 straipsnio 2 dalis	—
108 straipsnio 2 dalis	—	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
109 straipsnio pirmas sakinys	55 straipsnio 1 dalies paskutinis sakinys	—
110 straipsnis	56 ir 57 straipsnis	—
111 straipsnis	—	—
112 straipsnis	—	—
113 straipsnio 1 dalis	75 straipsnio 1 dalies a–e punktai ir 2 dalis	—
113 straipsnio 2 dalis	75 straipsnio 5 dalis	—
113 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	74 straipsnis	—
113 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	—	89 straipsnis
113a straipsnio 1–3 dalys	76 straipsnis	—
▼C2		
113a straipsnio 4 dalis	— (2)	—
113b straipsnis	78 straipsnis	—
▼B		
113c straipsnis	167 straipsnis	—
113d straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	78 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
113d straipsnio 1 dalies antra pastraipa	VII priedas, II dalies 1 skyrius	—
113d straipsnio 2 dalis	78 straipsnio 3 dalis	—
113d straipsnio 3 dalis	82 straipsnis	—
▼C2		
114 straipsnis	78 straipsnio 1 dalis (2)	—
115 straipsnis	78 straipsnio 1 dalis, 75 straipsnio 1 dalies h punktas (2)	—
116 straipsnis	78 straipsnio 1 dalis, 75 straipsnio 1 dalies f ir g punktai (2)	—
▼B		
117 straipsnis	77 straipsnis	—
118 straipsnis	78 straipsnio 1 dalis	—
118a straipsnis	92 straipsnis	—
118b straipsnis	93 straipsnis	—
118c straipsnis	94 straipsnis	—
118d straipsnio 1 dalis	94 straipsnio 3 dalis	—
118d straipsnio 2 ir 3 dalys	[109 straipsnio 3 dalis]	—
118e straipsnis	95 straipsnis	—
118f straipsnis	96 straipsnis	—
118g straipsnis	97 straipsnis	—
118h straipsnis	98 straipsnis	—
118i straipsnis	99 straipsnis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
118j straipsnis	100 straipsnis	—
118k straipsnis	101 straipsnis	—
118l straipsnis	102 straipsnis	—
118m straipsnis	103 straipsnis	—
118n straipsnis	104 straipsnis	—
▼C2		
118o straipsnis	—	90 straipsnio 2 dalis
118p straipsnis	—	90 straipsnio 3 dalis
▼B		
118q straipsnis	105 straipsnis	—
118r straipsnis	106 straipsnis	—
118s straipsnis	107 straipsnis	—
118t straipsnis	108 straipsnis	—
118u straipsnis	112 straipsnis	—
118v straipsnis	113 straipsnis	—
118w straipsnis	117 straipsnis	—
118x straipsnis	118 straipsnis	—
118y straipsnis	119 straipsnis	—
118z straipsnis	120 straipsnis	—
118za straipsnis	121 straipsnis	—
118zb straipsnis	—	—
119 straipsnis	—	—
120 straipsnis	—	—
120a straipsnis	81 straipsnis	—
120b straipsnis	—	—
120c straipsnis	80 straipsnis	—
120d straipsnio pirma pastraipa	83 straipsnio 2 dalis	—
120d straipsnio antra pastraipa	[223 straipsnis]	—
120e straipsnio 1 dalis	75 straipsnio 3 ir 4 dalys	—
120e straipsnio 2 dalis	83 straipsnio 3 ir 4 dalys	—
120f straipsnis	80 straipsnio 3 dalis	—
120g straipsnis	80 straipsnio 5 dalis ir 91 straipsnio c punktas	—
121 straipsnio a punkto i papunktis	75 straipsnio 2 dalis	—
121 straipsnio a punkto ii papunktis	75 straipsnio 3 dalis	—
121 straipsnio a punkto iii papunktis	89 straipsnis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
121 straipsnio a punkto iv papunktis	75 straipsnio 2 dalis ir 91 straipsnio b punktas	—
121 straipsnio b punktas	91 straipsnio a punktas, 78 straipsnio 3 dalis	—
121 straipsnio c punkto i papunktis	91 straipsnio a punktas	—
121 straipsnio c punkto ii ir iii papunkčiai	91 straipsnio d punktas	—
121 straipsnio c punkto iv papunktis	[223 straipsnis]	—
121 straipsnio d punkto i papunktis	78 straipsnio 1 dalis	—
121 straipsnio d punkto ii–v papunkčiai ir vii punktas	75 straipsnio 2 ir 3 dalys	—
121 straipsnio d punkto vi papunktis	89 straipsnis	—
121 straipsnio e punkto i papunktis	78 straipsnio 1 dalis	—
121 straipsnio e punkto ii–v papunkčiai, vii papunktis	75 straipsnio 2 ir 3 dalys	—
121 straipsnio e punkto vi papunktis	75 straipsnio 2 dalys	—
121 straipsnio f punkto i papunktis	78 straipsnio 1 dalys	—
121 straipsnio f punkto ii, iii ir v papunkčiai	75 straipsnio 3 dalis	—
121 straipsnio f punkto iv ir vii papunkčiai	91 straipsnio g punktas	—
121 straipsnio f punkto vi papunktis	[223 straipsnis]	—
121 straipsnio g punktas	75 straipsnio 3 dalis	—
121 straipsnio h punktas	91 straipsnio d punktas	—
121 straipsnio i punktas	—	—
121 straipsnio j punkto i papunktis	75 straipsnio 3 dalis	—
121 straipsnio j punkto ii papunktis	91 straipsnio dalis	
121 straipsnio k punktas	122 straipsnis	—
121 straipsnio l punktas	114, 115 ir 116 straipsniai	—
121 straipsnio m punktas	122 straipsnis	—
121 straipsnio antra pastraipa	78 straipsnio 3 dalis	—
121 straipsnis trečia pastraipa	75 straipsnio 3 ir 4 dalys	—
121 straipsnis ketvirtos pastraipos a–f punktai	75 straipsnio 3 dalis	—
121 straipsnis	75 straipsnio 3 dalies m punktas	—
121 straipsnis ketvirtos pastraipos h punktas	80 straipsnio 4 dalis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
▼C2		
122 straipsnis	152 ir 160 straipsniai	—
▼B		
123 straipsnis	157 straipsnis	—
124 straipsnis	—	—
125 straipsnis	—	—
▼C2		
125a straipsnis	153 ir 160 straipsniai	—
▼B		
125b straipsnis	154 straipsnis	—
125c straipsnis	156 straipsnis	—
125d straipsnis	155 straipsnis	—
125e straipsnis	—	—
125f straipsnis	164 straipsnis	—
125g straipsnis	164 straipsnio 6 dalis	—
125h straipsnis	175 straipsnio d dalis	—
125i straipsnis	165 straipsnis	—
125j straipsnis	164 straipsnis	—
125k straipsnis	158 straipsnis	—
125l straipsnis	164 straipsnis	—
125m straipsnis	164 straipsnio 6 dalis) [ir 175 straipsnio d punktas]	—
125n straipsnis	165 straipsnis	—
125o straipsnis	154 ir 158 straipsniai	—
126 straipsnis	165 straipsnis	—
126a straipsnio 1, 3 ir 4 dalys	161 straipsnis	—
126a straipsnio 2 dalis	156 straipsnio 2 dalis	
▼C2		
126b straipsnis	163 straipsnis	—
▼B		
126c straipsnis	149 straipsnis	—
126d straipsnis	150 straipsnis	—
126e straipsnis	173 straipsnio 2 dalis ir 174 straipsnio 2 dalis	—
127 straipsnis	173 straipsnis	—
128 straipsnis	—	—
129 straipsnis	—	—
130 straipsnis	176 straipsnio 1 dalis	—
131 straipsnis	176 straipsnio 2 dalis	—
132 straipsnis	176 straipsnio 3 dalis	—
133 straipsnis	[177 straipsnio 2 dalies e punktas]	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
133a straipsnio 1 dalis	181 straipsnis	—
133a straipsnio 2 dalis	191 straipsnis	—
134 straipsnis	177 ir 178 straipsniai	—
135 straipsnis	—	—
136 straipsnis	[180 straipsnis]	—
137 straipsnis	[180 straipsnis]	—
138 straipsnis	[180 straipsnis]	—
139 straipsnis	[180 straipsnis]	—
140 straipsnis	[180 straipsnis]	—
140a straipsnis	181 straipsnis	—
141 straipsnis	182 straipsnis	—
142 straipsnis	193 straipsnis	—
143 straipsnis	180 straipsnis	—
144 straipsnis	184 straipsnis	—
145 straipsnis	187 straipsnio a punktas	—
146 straipsnio 1 dalis	—	—
146 straipsnio 2 dalis	185 straipsnis	—
147 straipsnis	—	—
148 straipsnis	187 straipsnis	—
149 straipsnis	[180 straipsnis]	—
150 straipsnis	[180 straipsnis]	—
151 straipsnis	[180 straipsnis]	—
152 straipsnis	[180 straipsnis]	—
153 straipsnis	192 straipsnis	—
154 straipsnis	—	—
155 straipsnis	—	—
156 straipsnis	192 straipsnio 5 dalis	—
157 straipsnis	189 straipsnis	—
158 straipsnis	190 straipsnis	—
158a straipsnis	90 straipsnis	—
159 straipsnis	194 straipsnis	—
160 straipsnis	195 straipsnis	—
161 straipsnis	76, 177, 178 ir 179 straipsniai	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
162 straipsnis	196 straipsnis	—
163 straipsnis	197 straipsnis	—
164 straipsnio 1 dalis	198 straipsnio 1 dalis	—
164 straipsnio 2–4 dalys	198 straipsnio 2 dalis ([1])	—
165 straipsnis	— ([1])	—
166 straipsnis	— ([1])	—
167 straipsnis	199 straipsnis	—
168 straipsnis	200 straipsnis	—
169 straipsnis	201 straipsnis	—
170 straipsnis	202 ir 203 straipsniai	—
171 straipsnis	184 straipsnis	—
172 straipsnis	[186 straipsnio 2 dalis]	—
173 straipsnis	—	—
174 straipsnis	205 straipsnis	—
175 straipsnis	206 straipsnis	—
176 straipsnis	209 straipsnis	—
176a straipsnis	210 straipsnis	—
177 straipsnis	210 straipsnis	—
177a straipsnis	210 straipsnis	—
178 straipsnis	164 straipsnis	—
179 straipsnis	210 straipsnio 7 dalis	—
180 straipsnis	211 straipsnis	—
181 straipsnis	211 straipsnis	—
182 straipsnio 1 dalis	213 straipsnis	—
182 straipsnio 2 dalis	—	—
182 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	214 straipsnis	—
182 straipsnio 3 dalies pirma, antra ir ketvirta pastraipos	—	—
182 straipsnio 4–7 dalys	—	—
182a straipsnis	216 straipsnis	—
183 straipsnis	—	—
184 straipsnio 1 dalis	—	—
184 straipsnio 2 dalis	225 straipsnio a punktas	—
184 straipsnio 3–8 dalys	—	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
184 straipsnio 9 dalis	225 straipsnio b punktas	—
185 straipsnis	—	—
185a straipsnis	145 straipsnis	—
185b straipsnis	223 straipsnis	—
185c straipsnis	147 straipsnis	—
185d straipsnis	146 straipsnis	—
185e straipsnis	151 straipsnis	—
185f straipsnis	148 straipsnis	—
186 straipsnis	219 straipsnis	—
187 straipsnis	219 straipsnis	—
188 straipsnis	219 straipsnis	—
188a straipsnio 1 ir 2 dalys	— ([1])	—
188a straipsnio 3 ir 4 dalys	—	—
188a straipsnio 5–7 dalys	[223 straipsnis]	—
189 straipsnis	[223 straipsnis]	—
190 straipsnis	—	—
190a straipsnis	—	—
191 straipsnis	221 straipsnis	—
192 straipsnis	223 straipsnis	—
193 straipsnis	—	—
194 straipsnis	—	62 ir 64 straipsniai
194a straipsnis	—	61 straipsnis
195 straipsnis	229 straipsnis	—
196 straipsnis	—	—
196a straipsnis	227 straipsnis	—
196b straipsnis	229 straipsnis	—
197 straipsnis	—	—
198 straipsnis	—	—
199 straipsnis	—	—
200 straipsnis	—	—
201 straipsnis	230 straipsnio 1 ir 3 dalys	—
202 straipsnis	230 straipsnio 2 dalis	—
203 straipsnis	—	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
203a straipsnis	231 straipsnis	—
203b straipsnis	231 straipsnis	—
204 straipsnis	232 straipsnis	—
I priedas	I priedas (I–XX, XXIV/1 dalys)	—
II priedas	I priedas (XXI–XXIII dalys)	—
III priedas	II priedas	—
IV priedas	III priedas	—
V priedas	IV priedas	—
VI priedas	XII priedas	—
VII priedas	—	—
VIIa priedas	—	—
VIIb priedas	—	—
VIIc priedas	—	—
VIII priedas	XIII priedas	—
IX priedas	— ([1])	—
X priedas	— ([1])	—
Xa priedas	—	—
Xb priedas	VI priedas	—
Xc priedas	—	—
Xd priedas	—	—
Xe priedas	—	—
XI priedas	—	—
XIa priedas	VII priedas, I dalis	—
XIb priedas	VII priedas, II dalis	—
XII priedas	VII priedas, III dalis	—
XIII priedas	VII priedas, IV dalis	—
▼C2		
XIV.A priedo I, II ir III punktai	VII priedo VI dalis	—
XIV.A priedo IV punktas	89 straipsnis	—
▼B		
XIV.B priedas	VII priedas, V dalis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007	Šis reglamentas	Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013
▼C2		
XIV.C priedas	75 straipsnio 2 ir 3 dalys ([1])	—
▼B		
XV priedas	VII priedas, VII dalis	—
XVa priedas	VIII priedas, I dalis	—
XVb priedas	VIII priedas, II dalis	—
XVI priedas	VII priedas, VIII dalis	—
XVIa priedas	[173 straipsnio 1 dalies i punktas]	—
XVII priedas	[180 straipsnis]	—
XVIII priedas	[180 straipsnis]	—
XIX priedas	—	—
XX priedas	—	—
XXI priedas	—	—
XXII priedas	XIV priedas	—

([1]) ►C2 Žr. taip pat 2013 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1370/2013, kuriuo nustatomos su bendru žemės ūkio produktų rinkų organizavimu susijusios tam tikros pagalbos ir grąžinamųjų išmokų nustatymo priemonės (OL L 346, 2013 12 20, p. 12). ◄

([2]) Tačiau, žr. 230 straipsnį.